

Eindtijdbode

Jezus Christus en Dien gekruisigd

<https://www.eindtijdbode.nl>

Podium en Gemeente



Schriftuurlijke richtlijnen, praktische wenken en raadgevingen voor hen, die in een Gemeentelijke bediening staan.

“Indien (Goddelijke) openbaring (van de Bijbel, Gods Woord) ontbreekt, verwildert het volk (ook het volk van God).”

Spreuken 29:18a (NBG)

“Mijn volk gaat te gronde door het gebrek aan kennis (aangaande God en Zijn Woord).”

Hosea 4:6a (NBG)

2

Algemene noot:

- 1. De vermelde Bijbelteksten zijn**, zoveel als mogelijk, **uit de Hernieuwde Statenvertaling** (afgekort HSV). Zo niet dan staat er bij de Bijbeltekst een vermelding welke vertaling gebruikt is. Natuurlijk kunt u voor uzelf een andere Bijbelvertaling bij deze studie gebruiken.
- Regelmatig is er tekst tussen haakjes toegevoegd om de diep geestelijke betekenis van de Bijbeltekst te verduidelijken. **Deze toegevoegde tekst is –bewust– van een andere kleur gemaakt**, zodat u **in één oogopslag** kunt zien wat er aan uitleg in de Bijbeltekst is toegevoegd.
- In de meeste gevallen kan daar waar **hij, hem** of **zijn** staat, om (iets van) de man aan te duiden, natuurlijk ook **zij** of **haar** gelezen worden, daar het net zo goed voor de vrouw geldt. Verder spreekt het voor zich, dat waar gesproken wordt over ‘broeders’ ook de ‘zusters’ hierbij zijn ingesloten.
- Overname van gedeelten, op welke wijze ook, is toegestaan, **mits met bronvermelding**.
- Het is onze wens dat onze studies, als ze u tot zegen zijn, zullen worden doorgegeven aan anderen. Natuurlijk kunt u anderen, in de 1^{ste} plaats, op onze website en/of nieuwsbrief attenderen. Maar u mag de studies wat ons betreft ook kopiëren en uitdelen. Een winstmarge is hierbij niet toegestaan. Ten overvloede: zie punt 4 hierboven.

Ten geleide

De Bijbelstudent en alle belangstellende Bijbelonderzoekers wordt hierbij een uniek werk aangeboden, namelijk een studie die sterk op de Gemeentepraktijk is georiënteerd.

Deze studie is voornamelijk ontleend aan de wekelijkse lessen, die door onze **br. Theys** ¹ op de Bijbelcursus te Utrecht werden gehouden.

3 Wij, als redactie, hebben de vrijheid genomen om aan deze studie een al eerder uitgegeven werk van br. Theys, met de titel: “DE VERBORGENHEID VAN DE ONGERECHTIGHEID”, als hoofdstuk 10 toe te voegen. Zo leggen wij dit werk dan in de handen van de Heilige Geest, opdat Hij het zal dragen op Zijn “vleugels” (= op de “vleugels” van Zijn Geest) om het te verspreiden naar Zijn welgevallen, **tot zegen van Zijn arbeiders en aspirant-arbeiders.**

De uwe in de dienst des Heren,

Vermeld bij de 1^{ste} uitgave door
[E. van den Worm](#)

Onder “podium”, in de ruime zin van het woord, wordt verstaan:

De plaats, de functie, in de Gemeente van de levende God, waartoe de Heilige Geest ons heeft geroepen en tot de bediening waarvan Hij ons bekleedt met macht en kracht om naar die roeping de Gemeente te dienen.

¹ Voor meer info over de schrijver van deze studie, Bijbelleraar CJH Theys, zie het artikel “[In memoriam](#)”. (noot AK)

Voorwoord

Met de uitgave van “Podium en Gemeente” geloven wij te voorzien in de behoefte van vooral jonge (en vaak dus nog onervaren) arbeiders op het arbeidsveld des Heren aan studies, zoals hier gegeven. Deze vinden uiteraard hun fundatie (hun basis) in de Bijbel en zijn samengesteld aan de hand van de praktijk gedurende vele jaren.

4 De schrijver hoopt dat in dit werk genoeg gevonden zal worden dat dienen mag als (nuttige) “informatie”. En wanneer er waardering is van de zijde van hen die dit lezen en bestuderen, zullen zij èn de schrijver van deze studie een berg hebben beklommen, waarvan de top uitsteekt boven het “normale, alledaagse leven”! Met het “delven” uit de (geestelijke) Mijn – **vol** van de rijkste goudertsen,... uitgegraven met het “houweel van volharding” en met de “spade van liefde”, die beide werden gehanteerd met “handen van gepaste ootmoed” – gaat de bede, dat de Here Jezus Christus Zijn **on**misbare zegen zal schenken aan de inhoud, opdat er een blijvende zegen zal zijn voor die dappere menigte van jonge (vaak nog onervaren) arbeiders die bezield zijn met dat “heilig vuur”, met die heilige ijver; niet alleen om “vissers te zijn van mensen”, maar ook om de bijeengebrachte zielen te dienen in eenvoud en met een nederig hart, als zijnde: “een **Gemeente van God**”!!

**Geheel de uwe, in de dienst van de Here,
de Here van de oogst (de oogst van zielen);**

Hoofdstuk 1

(Klik op 'hoofdstuk' voor de PDF-links, o.a. voor smartphone)

De arbeider van de Here en zijn verhouding tot God

Dit onderwerp "Podium en Gemeente" staat in verband met 3 dingen:

5

1. De Heilige Geest, de Goddelijke Bewerker van alle arbeid in en voor de Gemeente;
2. De arbeider, ongeacht zijn ambt, functie of bediening;
3. De Gemeente.

Wij zullen eerst de arbeider van de Here onder de loep nemen en zijn algemene verhouding tot God, de Heilige Geest (de 3^{de} Openbaringsvorm van God ²), om dan, in het hierna volgende hoofdstuk, deze arbeider nader te beschouwen in zijn algemene verhouding tot de Gemeente, die hij in de Naam de Here moet bedienen.

² In Deuteronomium 6:4 staat: "***Luister, Israë! De HEERE, onze God; de HEERE is één (dus één Persoon)!***"

Dit wordt ook onderschreven door het feit, dat de beide cherubs en het verzoendeksel uit één brok goud moesten worden gesmeed (= geslagen) (zie Exodus 25:18). De beide cherubs en het verzoendeksel beelden onze almachtige God in Zijn 3 openbaringsvormen uit. De cherubs beelden de Vader en de Heilige Geest uit, en het verzoendeksel beeldt het Lam, de Zoon van God uit. **Gods wezen is een éénheid. Hij is één Wezen, één Persoon.** De leer, dat God uit 3 personen bestaat, is een dwaling. Het is dus beter te spreken van de 3 Openbaringsvormen van God, te weten:

de 1^{ste} Openbaringsvorm van **God: de Vader**

de 2^{de} Openbaringsvorm van **God: de Zoon = Jezus,**

de 3^{de} Openbaringsvorm van **God: de Heilige Geest.**

Net zoals wij mensen ook bestaan uit: lichaam, ziel en geest.

- Zie onze GRATIS studie "[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)". (noot AK)

De arbeider en zijn karakter

6

Vóór alles hoort een arbeider van God een DEGELIJK KARAKTER te hebben. Dit is meer waard dan de naam van “een geweldige spreker of prediker” te hebben. Goede gewoonten vormen het karakter ten goede, slechte gewoonten vormen het echter ten kwade. Laat mij het zo zeggen: **het natuurlijke karakter wordt mede gevormd door “vaste” gewoonten** (die wij vaak graag laten zoals ze zijn). Het komt dus hierop neer: Als u “van huis uit” mededeelzaam (o.a. behulpzaam ³) en gastvrij bent en u leert de Here Jezus Christus kennen, dan leert u, als u Hem (echt) hebt aangenomen, door Hem het leven in de Geest kennen en zult u zich door Hem laten leiden. Het natuurlijke in uw karakter wordt dan door Hem geheiligd en als u dit karakter zo door Hem laat vormen (laat cultiveren als een parel) dan verkrijgt u –in en door Hem– dat degelijke karakter. Maar bent u “van huis uit” niet gastvrij, niet mededeelzaam (behelpzaam etc.), eerder geldgierig dan vrijgevig, dan moet u dit beroerde karakter neerleggen op het (brandoffer)altaar ⁴ van God, om het, als een brandoffer, “te laten verbranden tot as”, zodat Hij u van dat beroerde karakter kan verlossen. Dit brengen van uw ‘wezens-

³ Met “mededeelzaam” wordt hier m.i. “het onderlinge hulpbetoon”, indien nodig ook hulp in de vorm van geld en/of goederen, bedoeld. (Vergelijk Hebr. 13:16 van de Statenvertaling met de Herziene Statenvertaling). (noot AK)

⁴ Voor meer over de geestelijke betekenis van de verschillende tabernakelobjecten, zie onze GRATIS studies “Christus in de Tabernakel!” en/of “De Tabernakel van Israël!” (Gods profetisch model van de geestelijke ontwikkelingen van een waarachtig kind van God tot in alle volmaaktheid toe) en/of “Lukas; het boek van de NIEUWE MENS in Christus”. (noot AK)

karakter' ⁵ voor God moet u ZELF doen. U moet een afkeer van uw eigen karakter krijgen en, net als Jakob, (in het gebed) willen worstelen met God (zie Gen. 32:24-30), om ervan verlost te worden. Vele dingen in het geestelijk leven moeten wij ZELF doen; en dat net zoveel keer als de Bijbel zich tot ons richt met een "Laten **wij**". Als er staat geschreven: "*Kom naar Mij toe*" (Matth. 11:28a) ⁶, dan is het niet zo, dat de Heilige Geest u tot Jezus moet brengen; neen, dat moet u ZELF doen. **U** moet komen tot de Heilige Geest, Die de Geest van de Here Jezus Christus is, om door Hem de verlossing en vernieuwing te smaken.

Een arbeider moet een leven in afhankelijkheid van Hem leiden

Een arbeider van God moet altijd woekeren met zijn tijd, met zijn kennis van Gods Woord, met zijn talenten, maar boven alles zal hij hebben te ervaren dat, wil hij een Gemeente dienstbaar kunnen zijn, hij een leven in **afhankelijkheid van Jezus Christus** moet leiden. Hoe meer u beseft dat u in alles op Hem moet leunen, hoe meer u van Gods Heilige Geest zal ontvangen. Als wij op een

⁵ Met 'wezenskarakter' wordt m.i. bedoeld: Uw karakter, uw aard, uw natuur, uw wezen; en dat is het essentiële, wat iemand maakt tot wie hij of zij (ECHT) is. (noot AK)

⁶ Algemene noot:

1. Oorspronkelijk waren de vermelde Bijbelverzen in de (oude) Statenvertaling vermeld. Wij hebben echter, voor uw leesgemak en daar waar mogelijk, gebruik gemaakt van "de Herziene Statenvertaling" (afgekort HSV – zowel van de deelluitgave in boekvorm uit 2006, alsook van de – aangevulde en soms gewijzigde – Internetversie). Natuurlijk kunt u voor uzelf een andere Bijbelvertaling bij deze studie gebruiken.
2. Af en toe is er tekst tussen haakjes toegevoegd om de betekenis van de Bijbeltekst verder te verduidelijken. (noot AK)

gegeven moment echter zouden denken: “Het gaat goed zo, het gaat prachtig. Ik heb betrouwbare ouderlingen, dus het zal wel goed gaan”, dan lopen wij (dikwijls) het gevaar, dat wij GEESTELIJK ONACHTZAAM worden, geestelijk onverschillig! De belangen, aangaande de “schapen” die ons zijn toevertrouwd, zouden dan wel eens niet meer zo nauwgezet behartigd kunnen worden! God zal u dan, hoewel Hij u hierop af en toe attent zal maken, eerst kalm laten voortsukkelen, totdat u op een gegeven ogenblik tot de gewaarwording bent gekomen dat u (geestelijk) volkomen bent “drooggelopen”. Als Gods Geest u zo –als het ware– “op het matje” roept, dank God dan voor deze bezinning en keer terug tot de (volkomen) afhankelijkheid van Hem. Jezus betoonde Zijn afhankelijkheid van de Vader met de volgende openbaring: “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: De Zoon kan **niets van Zichzelf** doen, als Hij dat niet de Vader ziet doen; want al wat Deze doet, dat doet ook de Zoon op dezelfde wijze” (Joh. 5:19). “Ik kan van Mijzelf niets doen. Zoals Ik hoor, oordeel Ik en Mijn oordeel is rechtvaardig; want Ik zoek niet Mijn wil, maar de wil van de Vader, Die Mij gezonden heeft” (Joh. 5:30). Jezus leunde **geheel en al** op de Vader; en wij moeten dit net zo doen ten opzichte van Jezus. Wij zijn volkomen afhankelijk van Zijn zalvingen. Zonder Hem kunnen wij niets doen. Men kan van nature getrouw zijn, hulpvaardig, welbespraakt en bereid tot een zekere bediening, maar **als de zalving van God aan woord en daad ontbreekt, dan is die bediening krachteloos**, ongezouten, zonder die Goddelijke “vitaminen”, die een zondaar brengen tot bekering en een gelovige tot de waarachtige overgave aan God, zoals een kind van God betaamd! Helaas nemen velen genoegen met zulk een surrogaat-bediening... Laten wij

dit echter niet doen, vrienden, laten wij geen surrogaat ⁷ accepteren, niet van de kant van de arbeider van God, maar ook niet van de kant van 'de Gemeente van God'! Laten wij slechts genoeg nemen met het ware Bijbelse Pinksteren (zoals beschreven in het Bijbelboek Handelingen), met een leven in absolute afhankelijkheid van die machtige zalvingen van de Geest van God.

Bouw nooit op eigen kracht

9 Bouw nooit op (menselijke) gaven en talenten. De beste (menselijke) gaven zijn geestelijk nutteloos als ze niet gebruikt worden onder de zalving van de Heilige Geest. U mag een briljant spreker zijn, maar toch helemaal geen (geestelijke) stichting brengen, de harten helemaal niet roeren tot bekering, overgave en toewijding! Daarentegen kunt u een eenvoudig mens zijn met een eenvoudige opleiding, maar toch uw toehoorders (geestelijk) verzadigen. Waarom? Omdat u dan spreekt onder de **Zalving van de Heilige Geest**. Een Woord gesproken onder de Zalving van de Heilige Geest wordt als het ware omwikkeld met de **Liefde van God!** Beide mogen de waarheid aangaande Gods wil onder woorden brengen, maar predikers die tot de eerstgenoemde categorie behoren rekenen op educatie (= het geestelijk opvoeden of vormen van hun toehoorders door middel van kennis alleen): zij bouwen op (hun eigen, menselijke) talenten en gaven en daarom blijft hun "woord" MENSELIJK, al kan dit "menselijke" boeiend en mooi zijn, toch werpt het nooit 'eeuwigheidsvruchten' af! De laatstgenoemde categorie predikers leven echter **in overgave en afhanke-**

⁷ Surrogaat = Letterlijk: Vervangingsmiddel van mindere kwaliteit. Het wordt gebruikt om iets, dat niet voorhanden of moeilijk te verkrijgen is, te vervangen. (noot AK)

lijkheid van de Heilige Geest. Deze predikers bidden tot de Heilige Geest (de 3^{de} Openbaringsvorm van God ⁸) om Hem te vragen of Hij hun mond wil gebruiken en vullen met **Zijn** sprake, met **Zijn** woorden. En wie kan er spreken en werken zoals Hij? Daarom brengen deze predikers EEUWIGHEIDSVRUCHTEN voort! **Onze eigen persoonlijkheid, hoe wonderbaar ook, is voor het Koninkrijk van God NIETS WAARD zonder de Zalving van de Heilige Geest.** Geeft Hem (= Gods Geest, de Heilige Geest) daarom plaats en ruimte in uw hart en leven. Denk niet dat het u ooit schade zal berokkenen als u Hem datgene geeft, wat Hij van u af **moet** eisen. In plaats van de prijs die u **moet** betalen –namelijk het afsterven aan uw oude, zondige leven: het loskomen van alle (zondige) banden met vlees, wereld en demonische machten– zal Hij u talrijke zegeningen geven en U, in en door Zijn eigen Geest, HEILIGEN! “*Want wat baat het een mens, als hij heel de wereld wint en aan zijn ziel schade lijdt?*” (Matth. 16:26a). U kunt beter arm zijn in de ogen van de mensen, maar rijk zijn in God! Soms moet u iets prijsgeven om datzelfde, maar dan GEHEILIGD, van Hem terug te ontvangen! In dit licht gezien zult u begrijpen dat u nooit kwesties, die de Gemeente aangaan, op mag lossen in eigen kracht; noch dat u, wat het werk in de Gemeente aangaat, mag bouwen op MENSEN! De Gemeente is een erfdeel **van de Here**, die Hij u heeft toevertrouwt. Ga daarom, voor problemen die de Gemeente aangaan, niet te rade met mensen “van vlees en bloed”, maar zoek de oplossing bij de Heilige Geest (de 3^{de} Openbaringsvorm van God), Die nooit buiten Zijn Woord zal gaan!

⁸ Zie noot 2.

De arbeider moet God en Zijn Woord boven alles liefhebben, meer dan wat hijzelf is of heeft

11

Hebt u eenmaal een bediening aangenomen, en hebt u uw schouders gezet onder een taak, dan verwacht God, dat u tot het uiterste zal gaan met Hem, want Hij gaat tot het uiterste met u. U moet God, Zijn Woord en Zijn Koninkrijk liefhebben, ook Hem eren, boven uzelf! U kent vast wel de gelijkenis van de Koninklijke bruiloft (zie Matth. 22:1-14). Allen werden uitgenodigd daartoe; een dienstknecht ging persoonlijk naar de genodigden toe. Maar... zij lieten zich allen, om verschillende redenen, verontschuldigen! De les die wij hieruit leren is:

- dat de meeste christenen meer liefhebbers zijn van zichzelf dan van God; dat hun eigen wil prevaleert (= de overhand heeft) boven die van God (zij *“grepen zijn dienstknechten, mishandelden hen en doodden hen”*, zie Matth. 22:6);
- dat de meeste christenen meer liefhebbers zijn van de wellusten, dan liefhebbers van God (*“ik heb een vrouw getrouwd en daarom kan ik niet komen”*, zie Luk. 14:20);
- dat de meeste christenen meer liefhebbers van het materiële zijn, dan van het Koninkrijk van God:
“Maar zij sloegen er geen acht op en gingen weg, de één naar zijn akker, de ander naar zijn zaken”, zie Matth. 22:5.
“En een ander zei: Ik heb 5 span ossen gekocht en ik ga erheen om ze te keuren. Ik verzoek u: Houd mij voor verontschuldigd”, zie Luk. 14:19. Laat het met u zo niet zijn.

Een arbeider moet God gehoorzamen

Een arbeider van God moet leren verstaan, wat het is, om zich in dienst te stellen van de Heilige Geest. U bent enkel een bruikbaar instrument van de Geest van God,

als u uw eigen wil loslaat; als u Hem toestaat in uw leven die leiding te nemen, die nodig is. Wij kunnen enkel een vruchtbaar instrument van de Geest zijn, wanneer wij Hem tot Zijn recht laten komen in ons woord, onze handel en wandel. Wij kunnen 100% nuttig worden voor Gods Koninkrijk, als wij niet langer willen, wat **wij** zo graag willen; wanneer wij –net als eertijds Saulus van Tarsen– kunnen zeggen: “*Here, wat wilt U dat ik doen zal?*” (Hand. 9:6b); wanneer wij, met Jesaja, kunnen zeggen: “*Here, zie, hier ben ik*” (zie Jes. 6:8b). Als arbeiders van God kunnen **wij** –door onze omgang met de Heilige Geest– in het algemeen wel tot zegen zijn, maar alléén de Geest van God weet, wat het Lichaam van Christus, Zijn Gemeente, **op een bepaald ogenblik** nodig heeft. Hij kan ons hiertoe de ogen openen en ons dit openbaren! Onze bediening komt echter niet tot zijn recht, als wij niet willen, wat Gods Geest wil! Maak daarom korte aantekeningen van datgene, wat Gods Geest u (soms in flitsen) laat zien bij meditatie of overdenking van Gods Woord of tijdens gebedsgemeenschap en denk niet: “O, dat onthoud ik wel”. U kunt dan later alles nog eens rustig doornemen. Zo kan de Geest van God meer gelegenheid krijgen om Zijn wil uit te werken, allereerst in uw eigen hart en leven. En als deze wil van God reeds “een bezit” van u is geworden, kan u deze ook aan andere mededelen. Want... als u niets weet en niets bezit, kunt u niets uitdelen! Wij hebben de wil van God voor bepaalde situaties te peilen op grond van Zijn Woord! **God vraagt GEHOORZAAMHEID!** Daar is niets moeilijker, dan God te gehoorzamen! Bidden is gemakkelijk, “kloppen” gaat ook wel, maar dan is er een “wachtenstijd” bij God. Om nu in die wachtenstijd gehoorzaam te zijn en te blijven, geliefden, kost het u **het verliezen van uzelf** aan de voet van ’s Heren kruis. **Niet onze wil, maar**

Gods wil moet geschieden! Zegeningen zijn voor allen die geloven, maar het zijn de gehoorzamen, die de beloften van God kunnen claimen; en “beloften van God” zijn meer dan “zegeningen”. Als u niet gehoorzaam bent, kunt u bidden zoveel als u maar wilt, maar u mist de kracht om te claimen, om aanspraak te maken op de u gegeven beloften van God. Jezus was altijd Zijn Vader gehoorzaam, waarom Hij ook kon bidden: “Vader, Ik dank U, want Ik weet, dat U Mij altijd hoort” (zie Joh. 11:41b-42a).

Gods arbeider moet een evenwichtige groei kennen in Geest èn Woord

“Hoe zal Hij Die zelfs Zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons ook met Hem niet **alle dingen** schenken?” (Rom. 8:32). Als u nu weet, geliefden, dat er zoveel, ja, dat er alles voor u is weggelegd, voor u, die de “eerstelingen van de Geest” hebt geproefd, zou u dan niet hongeren (dat is: hevig verlangen) naar meer? U kunt dit niet leren uit een boekje, u moet uw ervaringen **persoonlijk** smaken, opdat u zo zal groeien in de kracht van de Geest van God Zelf. Natuurlijk moeten wij ook in deze een evenwichtig geestelijk leven leiden en niet doorslaan naar één kant, want behalve deze praktische scholing in de school van het gebed ⁹ –(gedragen) op de vleugels van de Heilige Geest ¹⁰– moeten wij ook door de Geest van God geschoold worden in **de kennis van Gods Woord**, geleid worden in de studie van dit Woord. Hij, dat is Gods Geest,

⁹ Zie onze GRATIS studie “[Leer bidden](#)”. (noot AK)

¹⁰ Zie onze GRATIS studie “[Arendsvleugelen](#)” (over de kracht van God). (noot AK)

leidt ons in AL Gods Waarheid en Wil. Niet alleen openbaart Hij, dat is Gods Geest, ons deze Goddelijke Waarheid en Wil, maar Hij leidt ons óók in de waarmaking (dat is: de uitwerking) van Gods Woord in het eigen leven om ons dan te gebruiken als instrumenten om Gods Wil aan anderen te verkondigen en deze in hun leven waar te maken. Laat mij dit, kort samengevat, zo formuleren: wij moeten een **persoonlijke** ervaring blijven hebben met de Heilige Geest, opdat wij geen “napraters” van anderen zijn. De Geest van God is de Bron, waaruit de arbeider moet putten. Deze eigen ervaring met, èn openbaring van, de Geest van God leiden ons dieper in het geestelijk leven, althans als wij deze laatste in ons leven **verwerken**. Zij zullen ons hart vullen met vreugde, blijdschap en gerechtigheid; maar daartoe ook met meer geestelijke honger naar Gods Woord en Zijn gerechtigheid. Zo’n arbeider zal evenredig aan zijn geestelijke groei ook meer zegen om zich heen kunnen verspreiden. Er zijn geen lessen zo duurzaam en wonderbaar als de lessen van de Heilige Geest van God Zelf ¹¹; leert van Hem, maak u vertrouwd met het Woord van God; in Christus is er nooit teleurstelling. Als Hij u iets zegt te doen, doet het, al begrijpt u er misschien weinig van; u zal nooit bedrogen uitkomen. Waar gewerkt wordt, worden fouten gemaakt; maar als wij die niet willens en wetens maken –ik spreek uit ervaring– zal God de Heilige Geest (de 3^{de} Openbaringsvorm van God, zie noot 2) de fouten van ons elimineren.

¹¹ Zie onze GRATIS studie “[De natuurlijke mens en de Heilige Geest](#)”. (noot AK)

Een arbeider van God moet gebedsworstelingen willen kennen ter verkrijging van de openbaring van Gods Wil en interveniërende ¹² Kracht

15

“*Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak*” (Matth. 26: 41). Een arbeider van de Here komt gauw in de verzoeking om te rade te gaan met “mensen van vlees en bloed”, in plaats van te rade te gaan met God, de Heilige Geest. Het te rade gaan met mensen is immers zoveel makkelijker, niet waar? Je spreekt met elkaar, je luistert naar elkaar, je ziet elkaar; al kan dit ook uren duren. Maar als wij met de Geest van God te rade gaan, kan het soms DAGEN duren, voordat Hij ons de instructies geeft, die u nodig heeft, want... Gods Geest spreekt niet eerder –en dit is mijn persoonlijke ervaring– of Hij moet eerst in ons hart zien, dat wij waarlijk zullen doen, wat Hij ons opdraagt. Gods raad is duur! Daarom dat het ons door God zo streng wordt aangerekend, wanneer wij weten wat Hij wil en wij doen het niet. Een arbeider van God zondigt niet goedkoop! In welk opzicht ook, wij betalen de rekening. Eenmaal breekt de zonde ons op in het leven! Want, onze God is weliswaar een God van GENADE –als wij onze zonden belijden is God getrouw; Hij vergeeft ons onze zonden en reinigt ons van alle ongerechtigheid– maar laten wij hierbij niet vergeten, dat er bij God óók retributie (= vergelding) is! Hij laat ons diep ervaren, dat wij fout hebben gehandeld.

- Zo had God **David** zijn zonden vergeven, die zwaar waren, maar toch liet Hij de profeet Nathan aanzeg-

¹² Gods interveniërende Kracht = Gods Kracht die tussenbeide komt. Gods bemoeienis – vanuit Zijn Koninkrijk – met de aangelegenheden van het aardse (door de duivel geregeerde) koninkrijk. (noot AK)

gen dat de zoon van Bathseba zou sterven (zie 2 Sam. 12:1-23). Dit was nog niet genoeg. God ging door in Davids leven... Tamar, Davids dochter, werd verkracht door haar eigen broer Amnon (zie 2 Sam. 13:1-22); Absalom, Davids lievelingszoon, rebelleerde tegen hem (zie 2 Samuël, vanaf hoofdstuk 15)!

- Wat moest **Jakob** niet ondervinden, die zijn vader Izak bedroog omwille van zijn vaderlijke zegen (zie Genesis, vanaf hoofdstuk 27)! Jakob moest ondervinden, hoe pijnlijk het was om door zijn zonen te worden bedrogen! Zijn zonen verkochten hun broer, Jozef, aan Egypte door middel van die passerende, Arabische kooplieden en Jakob op zijn beurt werd voorgelogen, dat Jozef was verscheurd door wilde dieren (zie Genesis 37).
- Dan hebben wij in Gods Woord het voorbeeld van **Saulus, de latere Paulus**. Hoeveel had hij de Gemeente niet omwille van de Naam van Jezus doen lijden, maar later moest hij dit zelf ervaren. De Here zei (in een visioen) tot Ananias: *“Ik zal hem tonen hoeveel hij moet lijden voor Mijn Naam!”* (Hand. 9:16).

Daarom, laten wij voorzichtig zijn in woord en daad. Want, wat de mens zaait, dat zal hij ook oogsten. Wij zijn zo gauw klaar met God, onze zonden neerlegend aan de voet van Zijn kruis, maar God is niet zo gauw klaar met ons! Laten wij dan tijd nemen om te bidden, om zo God en Zijn wil te (leren) kennen in alle zaken, opdat wij naar Zijn wil en **IN Zijn KRACHT** zullen handelen. Laat mij een illustratie geven uit Gods Woord. Zes dagen moesten de Israëlieten, met de Ark van het Verbond ¹³

¹³ Voor meer over de geestelijke betekenis van “de Ark van het Verbond” (ook wel: “de Ark” of “Verbondskist” genaamd), zie noot 4. (noot AK)

in hun midden, eenmaal rond Jericho's muren trekken (zie Jozua 6). Deze handeling wijst heen op onze gebedsworsteling, met de vraag om interventie (= bemoeienis) van Godswege, om welke zaak ook, en wel in de kracht van God, de Heilige Geest; de Ark was in hun midden. Op de zevende dag, de dag van Gods verhoring werd er **zevenmaal** rond Jericho getrokken met de Ark in hun midden. Dit wijst heen op Goddelijke, dit is door Gods Geest opgevoerde, **intensiviteit in het gebedsleven**. Bij de zevende gang op de zevende dag moest het volk **JUCHEN** en dit juichen getuigt van **de volle geloofszerkerheid** –gesteund en gedragen door de Heilige Geest– dat God waarlijk en op datzelfde ogenblik interveniert (= tussenbeide komt)! Zo vielen de muren van Jericho, een stad, die toen voor onneembaar gold! U ziet uit deze illustratie, dat er heel wat gebedsworstelingen voorafgaan aan de verhoring van God uit de hemel. Laten wij dus TIJD nemen om te bidden! Dit is het geheim van elk "succes" van iedere arbeider van de Here, of hij nu evangelist, leraar, herder, profeet of apostel is. Wij hebben in dit 1^{ste} hoofdstuk de algemene verhouding van de arbeider in het Koninkrijk van God in beschouwing genomen en wij hebben ingezien, dat die intiem moet zijn en afhankelijk, en een aanhankelijke liefde moet openbaren.

Hoofdstuk 2

Gods arbeider en de Gemeente

Een Gemeente in deze Nieuwtestamentische periode (van in totaal zo'n 2000 jaar), waarin **de Geest van God** Zijn weg niet kan hebben, is geen Gemeente in de Schriftuurlijke zin en derhalve GEEN Gemeente van God! Een Gemeente van God is dus een hechte gemeenschap van gelovigen waarin de Geest van God de leiding heeft, en Hij dus de overste Leidsman en de

Voleinder van het geloof is. Vanzelfsprekend werkt de Heilige Geest deze leiding uit door middel van mensen in wie Hij woont, door wie Hij dus werkt; waarom dezen ook “**medearbeiders van God**” worden genoemd. Velen willen wel graag een Gemeente bedienen, maar dan één, die al gevormd is. Dit lijkt hun gemakkelijker; toch is dat niet zo! Bovendien is er niets zo wondervol, althans indien u hiertoe **geroepen** bent, dan om eerst nog onbekeerde zielen te zoeken en die –door Gods genade– te brengen in Zijn Koninkrijk; om met die zielen straks samen een Gemeente van de grond af aan op te bouwen. Is die Gemeente –door de leiding en kracht van de Geest– gevormd, dan is u roeping **bevestigd** en kent u uw “schapen” door en door. Velen kennen een verlangen om iets voor de Here te doen; maar zo’n verlangen hoeft nog geen roeping van God te zijn. Toen God Saulus van Tarsen riep, was hij een vervolger van de Gemeente en had zelf allerminst iets, wat op een Gemeente van God leek. Maar toen Saulus een Paulus wilde worden en aan God de beslissing wilde overlaten, werd hij de “apostel der heidenen” bij uitnemendheid. Glorie voor God! Hij reisde de streken en steden af en bouwde Gemeenten op! Halleluja!

De arbeider van God moet Hem dienen zonder aanzien des persoons

“Mijn broeders, heb het geloof van onze Here Jezus Christus, de Here der heerlijkheid, zonder aanzien des persoons. Want als in uw samenkomst een man zou binnenkomen met een gouden ring aan zijn vinger, in sierlijke kleding, en er kwam ook een arme man in haveloze kleding, en u zou hoog opzien tegen hem die de sierlijke kleding draagt en tegen hem zeggen: Gaat u hier zitten op een mooie plaats, en u zou tegen de arme zeggen:

Gaat u daar maar staan, of: Ga hier zitten bij mijn voetbank, hebt u dan niet onder elkaar een onderscheid gemaakt en bent u zo geen rechters geworden met verkeerde overwegingen?” (Jak. 2:1-4). Als u bij uzelf denkt: “Deze christen betaalt goed zijn tienden ¹⁴, daarom zal ik bij hem maar wat door de vingers zien; maar die andere christen betaalt zijn tienden niet, die zal ik flink op zijn plaats zetten!” dan dient u met “aanzien des persoons”! Of als u het niet zo nauw neemt met Gods Woord, wanneer het een familielid betreft, dan meet u met 2 maten! Zo kan men (ook) niet ten volle verzekerd zijn van uw dienst (ten aanzien van de Gemeente)! Ongeacht voor wie maar ook –hetzij voor een koning of keizer, hetzij voor een bedelaar– hanteer dit Woord goed, snijdt het Woord recht! Dit geldt zowel voor apostelen alsook voor gewone discipelen van de Here.

Een arbeider van God moet zijn eigen huis goed kunnen regeren

Als u als arbeider (in Gods Gemeente) uw eigen huis niet kan regeren, hoe wilt u Gods Huis, de Gemeente, regeren? Weet u, dat Amerikaanse burgers geen **gescheiden** president willen hebben, wat hij ook is en hoe rijk hij ook is? Want wat zeggen de Amerikaanse burgers? Hetzelfde wat Gods Woord zegt: “Als hij zijn eigen huishouding niet kan regeren, hoe wil hij de staathuishoudkunde van de Verenigde Staten aankunnen”...? Zo kunnen wij ook geen goede voorganger of evangelist zijn als wij ons eigen huis niet (goed) kunnen regeren. Er zijn heel wat evangelisten, die hun eigen huis niet kunnen

¹⁴ Waar – Bijbels gezien èn **bestemd voor “het werk des Heren”** – ook echt **10% van al uw inkomsten** mee wordt bedoeld. Zie o.a. Mal. 3:8-10, Matth. 23:23 en Luk. 11:42. (noot AK)

regeren: zij worden geregeerd door hun vrouw! Zo worden dit type arbeiders ook vaak geregeerd door de Gemeenteleden!

Een arbeider moet getrouwheid kennen in zijn bediening, ondanks strijd

20

Wat een arbeider in zijn bediening moet kennen is: GETROUWHEID. Getrouwheid is een van God ontvangen talent. Woeker daarmee, al is het gekregen talent nog zo eenvoudig. U kunt, door uw getrouwheid als ouderling of diaken, misschien een wankelmoedige voorganger in de kritieke ogenblikken van zijn leven tot goede steun en hulp zijn; juist genoeg om hem door die ogenblikken heen te helpen. Geestelijke gaven en talenten komen pas dan tot hun recht, als wij God willen dienen, **zoals Hij het wil**. Dit geldt voor het gebruik van **alle** gaven en talenten. Doen wij dit niet dan zijn de beste geestelijke gaven NUTTELOOS! Dit geldt evenzeer voor een talent als getrouwheid! Een groot loon wacht die dienstknecht, die zijn Heer getrouw heeft gediend: *“Goed gedaan, goede en trouwe slaaf ¹⁵ (sv: dienstknecht), over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer”* (Matth. 25:23). *“Goed gedaan, goede slaaf (sv: dienstknecht), omdat u in het minste trouw bent geweest, wees daarom machthebber over 10 steden”* (Luk. 19:17). God stelt véél meer prijs op een arbeider die de hem toevertrouwde schapen, zonder veel geschreeuw, trouw hoedt, ook al komt er een “wolf” opdagen, dan op iemand, die van nature welsprekend is en andere wonderbare gaven bezit, maar vlucht als hij

¹⁵ Het woord “slaaf” heeft bij ons een nare klank, maar m.i. is het een goede vertaling, omdat Hij waarlijk onze “**Heer en Meester**” is want... **“Hij heeft ons gekocht en betaald” met Zijn eigen Bloed!** (noot AK)

merkt, dat er strijd op komst is; iemand, die altijd uitvluchtjes weet te vinden om de strijd te ontlopen; die niet aanwezig is, als er herrie of ruzie in de Gemeente is, omdat hij er al eerder lucht van kreeg... Laten wij de les die Jakob, de “hiellichter”, ons heeft gegeven in gedachten houden. Toen strijd hem wachtte –omdat hij zijn broer Ezau moest ontmoeten, die tegen hem verbitterd was vanwege zijn (leugenachtige) handelingen (zie Genesis vanaf hoofdstuk 27)– toen had hij willen worstelen met die Man bij de beek, de Jabok (zie Gen. 32:24-30). En die Man was God! Jakob worstelde dus met God! Maar Jakob liet Hem niet gaan voordat Hij hem zegende en zijn naam veranderde van Jakob in Israël, van “hiellichter” in “strijder van God”! Jakob zond **5** kudden naar zijn broer Ezau (5 is het getal van “verzoening”); ook boog Jakob zich **7 keer** voor Ezau, wat getuigt van Goddelijke ootmoed (= het zich vrijwillig en nederig aan iemand onderwerpen), halleluja! Daardoor kon Ezau zijn broer Jakob daadwerkelijk en niet anders dan **in verzoening ontmoeten!** Als u niet kan of durft te strijden als een arbeider van God, kan God u nooit –als Zijn medearbeider– in Zijn Gemeente plaatsen; Hij heeft aan zo’n arbeider niets! Ons is nooit beloofd dat onze weg naar de hemel “over rozen” gaat, integendeel, de weg naar de hemel gaat “langs vele verdrukkingen”... Maar laten wij hierbij niet vergeten dat Hij beloofd heeft: *“Ik ben met u, alle dagen, tot aan de voleinding der wereld!”* (Matth. 28:20). Prijs God! Houdt dus vast en blijft staan, dáár, waar u door de Here bent geplaatst. Nogmaals: als u, als gevolg van ’s Heren roeping, uw schouders hebt gezet onder een bepaald werk van Christus, als u in een zekere bediening van Hem staat, **BLIJF** dan staan, **HOUD** vast wat u hebt! Ook in dit geval geldt het Woord van de Here: *“Houd vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon zal*

wegnemen!" (Openb. 3:11b). Van Demas lezen wij dat hij op een gegeven ogenblik de apostel Paulus afviel, maar er waren –dank zij Gods voorzienigheid– anderen, die zijn plaats konden innemen. Glorie voor God! Laten wij Bijbelse voorbeelden als deze goed voor ogen houden. Laten wij, aangaande deze dingen, ons liever spiegelen aan het Woord, zoals geschreven in 2 Timotheüs 4:1-5, *"Ik dring er dan op aan, voor God en de Here Jezus Christus, Die levenden en doden zal oordelen bij Zijn verschijning en in Zijn Koninkrijk: **predik het Woord. Volhard daarin, gelegen of ongelegen. Weerleg, bestraf, vermaan, en dat met alle geduld en onderwijs. Want er zal een tijd komen dat zij het gezonde (Bijbelse) onderwijs niet zullen verdragen, maar zij zoeken wat hun gehoor streelt, en zullen voor zichzelf leraars bijeenrapen naar hun eigen begeerten. Ze zullen hun gehoor van de waarheid afwenden en zich keren tot fabels. Maar u, wees nuchter (sv: wakker) in alles. Lijd verdrukkingen. Doe het werk van een evangelist. Vervul uw dienstwerk (t.a.v. de Gemeente van God) ten volle."*** Het is een Woord vol van vermaningen en raadgevingen van Paulus aan de jonge Timotheüs, die hij, dank zij de genade van de Here, mocht stellen onder zijn leiding. Timotheüs werd door de Here geroepen om een evangelist te zijn van de Gemeente van God. U zult, als u het Woord van God predikt, altijd mensen vinden die niet willen dat u hun **leert** hoe het hoort; die niet willen dat u hun vermaant. Zij willen slechts "de Blijde Boodschap" horen! Dit is in tegenpraak met de opdracht aan elke evangelist, een Bijbelse opdracht waarover wij (hierboven) in 2 Timotheüs 4:1-5 hebben gelezen. En... er staat niet voor niets in 2 Timotheüs 3:16 ook nog het volgende te lezen: *"De hele Schrift is door God ingegeven, en is **nuttig** om te ONDERWIJZEN..."*. Als u werkelijk het Woord van God

predikt, ONDERWIJST u! Dit is wat een bringer van het Woord nummer één moet doen; natuurlijk niet in eigen kracht, en ook niet door geweld (of dwang), maar door de Geest van God. Dus: **predik het Woord van God!** En dit Woord is niet alleen “*nuttig om te onderwijzen*”, maar ook om: “*te weerleggen (aan hen bij wie Gods Woord weerstand oproept), te verbeteren (aan hen die Gods Woord onjuist uitleggen) en op te voeden (hen die zijn afgedwaald en dan nog dikwijls denken, dat zij het beter weten).*” Ook heeft Paulus in 2 Timotheüs 4:2 (zie hierboven) onder andere geschreven: “...*bestraf (degenen die zondigen, die door hun handel, wandel en/of woord “willens en wetens” in verzet tegen Gods Woord komen), vermaan, en dat met alle geduld (degenen die nalaten te doen wat men moet doen).*” Daarom heeft een arbeider in de dienst des Heren kennis nodig aangaande het Woord van God; anders kan hij dit Woord niet “recht snijden” (= brengen en uitleggen zoals God het wil en bedoeld heeft)! Het Woord van God is geen speelgoed! Hoeveel gelovigen spelen in deze laatste dagen niet met dit Woord! Zij hanteren het zoals zij het willen, zoals het in hun kraam te pas komt! Zulke gelovigen durven niet met een “open Bijbel” de wil van God onder de loep te nemen, bang als zij zijn voor de uitspraken van Gods Woord. Eén ding is waar: **dit Woord scheidt ons van de zonde**. Maar het omgekeerde is evenzeer waar: **de zonde scheidt ons van Gods Woord**, de zonde maakt dat u dit Woord niet (waarlijk) liefhebt. Als u werkelijk God wil dienen, ondanks strijd, dan grijpt u naar dit Woord!

Een arbeider moet in alles waken en bidden

Timotheüs moest, en elke arbeider van de Here moet, **wakker** zijn en niet in een geestelijke slaap verkeren. Men is als christen wakker als de Here –door Zijn Woord

en Heilige Geest– heerschappij over ons heeft, wanneer wij **te allen tijde**, en in alle gevallen, door Hem als Zijn instrument gebruikt kunnen worden. Ongeveer in dezelfde geest als Paulus hier aan zijn geestelijke zoon Timotheüs heeft geschreven, heeft onze Here Jezus Christus gesproken in Mattheüs 26:41, *“Waak en bid, opdat u niet in verzoeking komt; de geest is wel gewillig, maar het vlees is zwak.”* De arbeider van God moet waken en bidden omwille van de zwakheid van het vlees! Paulus gaf Timotheüs de raad om “in alles” (geestelijk) wakker te zijn. Een arbeider van God moet niet alleen wakker zijn met betrekking tot dingen, waar hij belang in stelt, maar **in alles, wat de Gemeente aangaat!**

Een arbeider moet in de Gemeente voorzichtig handelen en spreken

Wees niet te haastig in uw arbeid voor God; loop niet te hard van stapel; wees **VOORZICHTIG!** Wij kunnen veel “arbeid voor Christus” doen en Hem toch in ons leven MISSEN! Deze dingen, vrienden, worden in uw leven als arbeider van Jezus Christus betaald met tranen! Wees ook voorzichtig met uw woorden en uw toezeggingen; de draagkracht van uw woorden wordt dikwijls door uzelf onderschat en dit wil de Here niet... Hij staat ons in het Werk ter zijde, Hij helpt ons, indien wij willen handelen en spreken, zoals Hij zou willen doen en zeggen onder de gegeven omstandigheden. Glorie voor Jezus!

Standhouden ondanks rebellie

In eerder vermeld Schriftgedeelte, 2 Timotheüs 4:1-5, wees Paulus de jonge Timotheüs ook op de rebellie die er vanuit de Gemeente kon komen; iets wat elke arbeider van de Here kan verwachten, vooral in deze eindtijd. Al in 2 Timotheüs 3:1-9 schreef Paulus hierover: *“En*

weet dit dat in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken. Want de mensen zullen liefhebbers zijn van zichzelf, geldzuchtig, grootsprekers, hoogmoedig, lasteraars, hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, kwaadsprekers, onmatig, verwilderd, zonder liefde voor het goede, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers van zingenot (sv: van wellusten; de zgn. vleselijke begeerten) dan liefhebbers van God. Zij hebben een schijn van godsvrucht, maar hebben de kracht daarvan verloochend. **Keer u ook van hen af.**" (vers 1-5). Hier waarschuwt de Heilige Geest –door Paulus heen– niet voor de ongelovigen en/of wereldsgezinde gelovigen (buiten de Gemeente), maar voor toestanden die zich **in de eindtijd** IN de Gemeente voordoen! Hier waarschuwt Hij ons voor de Gemeenteleden, en deze behoren vaak niet tot de minsten in de Gemeente! Ook de Here Jezus heeft gezegd: "Zie, Ik zend u als schapen in het midden van de wolven; wees dus bedachtzaam als de slangen en oprecht als de duiven" (Matth. 10:16). En die "wolven" kunnen in uw eigen huis zijn, in de Gemeente; ja, overal om u heen. Maar het Woord van de Here voegt er ook aan toe: "Heb goede moed: Ik (= Jezus) heb de wereld overwonnen" (Joh. 16:33c). "En zie, Ik ben met u al de dagen, tot het einde (sv: de voleinding) van de wereld" (Matth. 28:20). Laten wij daarom niet vrezen. Als onze motieven REIN zijn en wij enkel en alleen op het Woord van God, dat waarachtig is, staan dan zal Hij onze Rots zijn. Al wankelt u, maar de Rots onder u wankelt nooit. En u zult in de overwinning worden geleid, als u op die Rots blijft staan, zolang als u dat Woord maar **vasthoudt**, en **bewaart** in uw hart. "Elk wapentuig (sv: Alle instrument; namelijk de instrumenten van satan, via mens en geest) dat tegen u wordt vervaardigd, zal NIETS uitrichten, en elke tong die

*in het gericht tegen u opstaat, zult u schuldig verklaren (sv: verdoemen; d.w.z. **de satanische macht verdoemen, niet de mens die door satan gebruikt wordt**). Dit is het erfelijk bezit van de dienaren van de HERE, en hun gerechtigheid is uit Mij, spreekt de HERE” (Jes. 54:17). Deze belofte heeft God gegeven aan alle (waarachtige) dienstknechten van Hem; zij, die met zuivere motieven en met een eerlijk en waarachtig hart God dienen... Zoek, als arbeiders van de Here, niet uzelf te handhaven; de Here, de “Bewaar-der van Israël” zal dat doen. Als de mensen u met stenen gooien, gooi niet terug; als zij u honen, smaden en bespotten omwille van Jezus’, de Here zal u behoeden en het voor u opnemen!*

Getrouwheid, ondanks martelaarschap

Het hoeft ons niet vreemd aan te doen, als er op onze levensweg –onder Zijn toelating– vreemde en zeer pijnlijke, soms onverklaarbare dingen gebeuren. Wij mogen met Hem te rade gaan en Hij zal ons het “waarom” en “waartoe” (op **Zijn** tijd) openbaren. Met een rustig gemoed kon Paulus dan ook aan Timotheüs over zijn aanstaande martelaarschap schrijven: *“Ik immers word reeds als een plengoffer (of: drankoffer) uitgegoten (nl. als ‘een kostbare vloeistof’ uitgestort ter ere van Mijn God) en het tijdstip van mijn heengaan is aanstaande”* (2 Tim. 4:6). Gods Geest had dit aan Paulus geopenbaard; spoedig zou hij bij zijn Zender zijn, Die hij in liefde en getrouwheid had gediend. Door Gods genade, die in hem had geheerst, kon hij verder nog getuigen: *“Ik heb de goede strijd gestreden. Ik heb de loop beëindigd. Ik heb het geloof behouden. Verder is voor mij weggelegd de lauwerkrans van de rechtvaardigheid, die de Here, de rechtvaardige Rechter, aan mij op die dag geven zal. En niet alleen aan mij, maar ook aan allen die Zijn verschijning hebben*

liefgehad” (2 Tim. 4:7-8). Hiermee gaf Paulus aan de jonge Timotheüs te kennen om, net als hij, bij de prediking van het Woord de strijd niet te ontvluchten, er niet voor terug te deinzen. U hoeft de 2^{de} Korinthebrief maar te lezen, en hiervan hoofdstuk 11, om te weten wat een strijd Paulus al niet had meegemaakt omwille van het Evangelie! En wilt u ook als ‘arbeider van de Heilige Geest’ gekenmerkt worden, door Hem (= door Gods Geest) tot deze arbeid worden gebruikt, zo hebt u ook de strijd niet te vrezen. Heeft Hij niet gezegd: **“Ik ben met u alle dagen, tot aan de voleinding der wereld”** (Matth. 28:20)? Tegen Jozua zei Hij –en Hij is dezelfde God, Die wij dienen– **“Ik ben met u in de strijd!”** (zie Joz. 1:5). Tegen Abraham zei Hij: **“Ik ben uw Loon zeer groot!”** (zie Gen. 15:1). Bij die overwinning, die u uit Zijn hand ontvangt, ontvangt u Hem als Loon! En in God zijn wij –door Jezus Christus– méér dan overwinnaars!

Hoofdstuk 3. (deel 1)

De Gemeente, Gods woning in de Geest

Al de (ware) kinderen Gods hebben één ding gemeen: de basis van hun wezen en leven is Jezus Christus. Zij zijn allen *“gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus Zelf de hoeksteen is, op Wie het hele gebouw, goed samengevoegd, verrijst tot een heilige tempel¹⁶ in de Here”* (Ef. 2:20-21). Jezus Christus is ons aller Fundament, de Basis en de Kracht van ons leven. Hij leeft en werkt in ons allen; ons aller geestelijke groei kan slechts een groeien zijn **in en door Hem!** Niets van de mens –niets van het “vlees”,

¹⁶ Zie onze GRATIS studie [“Geroepen om te worden gemaakt tot Gods doel met de mens: een eeuwige, heilige TEMPEL van onze almachtige God en Vader”](#). (noot AK)

dat (geestelijk gezien) dood is in Gods ogen— kan ons geestelijk doen groeien; wij kunnen geestelijk alleen groeien **in en door de Geest van Christus**, Die niet buiten Zijn Woord gaat! Het is Zijn liefde, die in ons —meer en meer— wordt uitgestort, waardoor een groeiende band met elkaar en een onderlinge genegenheid ontstaat, waardoor en waaraan waarachtige kinderen Gods overal ter wereld elkaar altijd zullen herkennen. Het is deze liefde van God die tenslotte alle scheidsmuren tussen de verschillende christelijke gemeenschappen zal doorbreken! Zo zal op dit fundament van God het gehele gebouw, dat op deze wijze goed is samengevoegd, verrijzen tot **een heilige tempel** in de Here (zie Ef. 2:20-21). Daarom is het wonderbaar, wanneer kinderen van God, één van zin zijnde, samenkomen om **Hem** te verheerlijken. Dan is Jezus daar ook, want Hij woont in hun hart. *“Want waar 2 of 3 in Mijn Naam bijeengekomen zijn, daar ben Ik in hun midden”* (Matth. 18:20). Daarom is het eveneens wonderbaar, wanneer kinderen van God, staande (= ingaande) op Zijn beloften, de genadetroon van God met vrijmoedigheid naderen, want ze worden omgeven en gedragen door de Geest van God. *“Want door Hem (= door Jezus Christus) hebben wij beiden (gelovigen uit “Joden en heidenen”) door één Geest de toegang tot de Vader”* (Ef. 2:18). Het is hierdoor, dat, wanneer wij hier op aarde in Zijn Naam machten **binden** en mensen van die machten **ontbinden**, deze ook in de eeuwigheid gebonden en ontbonden zijn. Geprezen zij Zijn wonderbare Naam! De Here God noemt de Gemeente Zijn woning in de Geest. Het Fundament (= Jezus Christus), *“op Wie ook u mede gebouwd wordt tot een woning van God, in de Geest”* (Ef. 2:22). Zo is ook de individuele christen een woning van God in de Geest en zijn of haar hart is de troon van God! Het is in het hart (van de ware christen),

dat de Geest van God woont en troont (= het voor het zeggen heeft), en het is vanuit het hart, dat de Heilige Geest over het leven (van de ware christen) regeert. Naar de mate, dat de christen op de Weg is (= naar Zijn wil en welbehagen “handelt en wandelt”), naar die mate zal Gods Geest zijn of haar lichaam, ziel en geest gaan beheersen, in Gods reinheid kunnen bewaren en hem of haar als een instrument van Zijn gerechtigheid (kunnen) gebruiken tot de redding van velen, en kan hij of zij met de apostel Paulus zeggen: *“Want de liefde van Christus dringt ons”* (2 Kor. 5:14). Het is de Heilige Geest in ons, die dringt en aandrijft om Hem dienstbaar te zijn, **wanneer en waar Hij wil!**

Slechts wedergeboren gelovigen hebben deel aan de Gemeente van Christus

Deze woning van Hem, deze geestelijke tempel van God, noemt Zijn Woord ook het Lichaam van de Here Jezus Christus. Allen onder de gelovigen die WEDER-GEBOREN zijn, wedergeboren door de omhelzing van **Het Evangelie** van de Here Jezus Christus en de INNERLIJKE werking van de Heilige Geest, hebben deel aan dit Lichaam en worden kinderen van God genoemd. Laten wij dit goed begrijpen: **niet alle gelovigen** maken deel uit van dit Lichaam, maar alle wedergeborenen onder de gelovigen, al worden natuurlijk ALLE gelovigen hiertoe (op)geroepen: *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien”* (Joh. 3:3b). *“Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan”* (Joh. 3:5b). *“Maar dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk van God niet kunnen beërven”* (1 Kor. 15:50a). Wij moeten dus WETEN – dat is: overtuigd zijn – dat wij **werkelijk wedergeboren**

zijn door water en door Geest. Beiden zijn in de eerste instantie de symbolen van de waterdoop en de doop met de Heilige Geest, maar in het bijzonder van de Geest en het Woord. Wij worden wedergeboren door het badwater van het Woord, dat het instrument is van de Heilige Geest. Daarom kan ik dit niet genoeg benadrukken om zielen niet teleur te stellen, juist in deze laatste dagen: God kent maar één standaard, één eis, in deze laatste, Nieuwtestamentische periode (van 2000 jaar) sinds Hij op Golgotha alles heeft volbracht, en dat is: **De wedergeboorte!** Wij hebben gezien, dat de wedergeboorte een INNERLIJKE werking is van de Heilige Geest door het Woord, die noodzakelijkerwijs moet leiden naar zowel waterdoop als Geestesdoop. Dit is iets, dat niet straks, in het hiernamaals gebeuren moet, maar **nu** en hier in **dit** leven! Zolang als u in twijfel leeft ten opzichte van uw wedergeboorte, kunt u er op rekenen dat u NIET wedergeboren bent. *“immers, wie twijfelt, lijkt op een golf van de zee”,* zegt Jakobus, “u wordt heen en weer geslingerd” (zie Jak. 1:6b). Iemand die zó wandelt is niet wedergeboren, en kan voor anderen geen lamp zijn die zijn of haar licht laat schijnen in deze duistere wereld. Dat proces van wedergeboorte en wezensvernieuwing, dat diep in uw hart begint, leidt u in de heiligmaking. *“Jaag de vrede na met allen, en de heiligmaking, zonder welke niemand de Here zien zal”* (Hebr. 12:14). U kunt niet leven in heiligmaking als u hier ruzie zoekt en daar herrie maakt; dat is onmogelijk! Gods Woord geeft u daarom het volgende advies: *“Houd, zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, vrede met alle mensen”* (Rom. 12:18). Hier worden in de eerste plaats geen ongelovigen, maar huisgenoten van God, uw medebroeders en zusters, mee bedoeld! God wil ons dus maken tot een plaats, waar Hij

leven kan en wonen wil, een woonplaats in de Geest. ¹⁷ Vroeger wilde Hij wonen in de tabernakel ¹⁸ van Mozes in de woestijn en later in de tempel van Salomo, die beide typebeelden zijn van de Gemeente. Wij vormen dus de samenstellende delen van deze tempel, de levende stenen ervan, die elk apart weer een tempel van God vormen, zoals er geschreven staat in 1 Korinthe 3:16, *“Weet u niet dat u tempel van God bent en dat de Geest van God in u woont?”* Dus niet het gebouw, waar de kinderen van God samenkomen, is Gods tempel en huis, maar alle ware kinderen van God, waarvan de nog levenden overal op aarde verspreid zijn; diè vormen Gods Huis en Tempel, het Lichaam van de Here Jezus Christus, de *“vergadering van de eerstgeborenen”* (zie o.a. Hebr. 12:22-23). Wij moeten dus niet, net als de mohammedanen, gebonden zijn aan een bepaalde plaats, zoals zij gebonden zijn aan hun moskee en aan Mekka. Maar, helaas zijn vele christenen net zo. Zij binden zich aan een kerkgebouw, een ander gebouw schijnt hun geen zaligheid te bezorgen... *“Zo bent u dan niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God”* (Ef. 2:19). Alle kinderen Gods, zowel de hier op aarde nog levenden, als zij die al *“bij de Here”* zijn, zijn medeburgers van elkaar en huisgenoten van God.

Gods Gemeente vormt een uitverkoren geslacht, een Koninklijk priesterdom, een heilig volk

“Dan wordt u ook zelf, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterschap, om

¹⁷ Zie noot 16.

¹⁸ Voor **meer over de geestelijke betekenis van de tabernakel**, zie noot 4. (noot AK)

geestelijke offers te brengen, die voor God aangenaam zijn door Jezus Christus" (1 Petr. 2:5). "Maar u bent een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie (sv: een heilig volk), een volk dat God Zich tot Zijn eigendom maakte; opdat u de deugden zou verkondigen van Hem Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht" (1 Petr. 2:9). Allen die tot de woning of woonplaats van God behoren, de samenstellende delen ervan (= de tot één geheel gevormde christenheid), worden hier "levende stenen" genoemd. Een "dode steen", een geestelijk dode christen, moet eerst –door de werking van de Heilige Geest en Zijn Woord– de dood en opstanding gesmaakt hebben in Christus; hij (of zij) moet eerst wedergeboren zijn uit water en Geest, om een "levende steen" te kunnen zijn en door de Heilige Geest ingebouwd te worden in het geestelijk Huis van God, de woonstede van God in de Geest, het Lichaam van de Here Jezus Christus. Alleen zó wordt een christen **priester in Gods Huis**. Eén van de eerste dingen, wat de Heilige Geest brengen wil in het leven van een christen, is: de **Heiligheid van God!** Want alles wat er te doen is in dat Koninkrijk van God moet "de goede reuk van Christus" hebben, Die het Hoofd is van dat Lichaam. Zoals er bij ons geen geldstuk is zonder de afbeelding van de vorstin, zo moet elk kind van God zijn herschapen naar Zijn Beeld en Zijn Gelijkenis. God nu is heilig, daarom moet een kind van God ook heilig zijn, een heilige priester, behorende tot Gods heilig priesterschap, om geestelijke offers aan God op te offeren, die Hem aangenaam zijn door Jezus Christus. **Een christen wordt HEILIG door de inwoning en heerschappij van de Heilige Geest IN en OVER zijn (of haar) wezen.** Het zegel van Zijn Wezen, Zijn Heiligheid, drukt Hij in het wezen van de christen! Eén van de eerste geestelijke

offers, die een –naar de geest– levende christen moet volbrengen is het gebedsoffer. “Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door **bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God**” (Filip. 4:6). Deze offers moet een christen eerst volbrengen; want, hoe zal hij/zij tot zichtbare en voelbare offers komen, als hij/zij niet eerst in staat is om de gebedsoffers tot God te brengen? U weet zelf, hoe het in uw leven gegaan is, toen Christus in uw leven kwam, nadat u uw hart hebt geopend in lof en prijs en aanbidding; toen getroostte u zich als vanzelf financiële offers, toen werd het betalen van uw tienden (dus 10% van al uw inkomsten) een vanzelfsprekendheid. Allen, die zó door Gods Geest worden geleid op de weg van wedergeboorte en heiligheid zijn voor God “*een uitverkoren volk, een koninklijk Priesterschap*” (1 Petr. 2:9). Behalve Zijn heiligheid deelt Gods Geest deze christenen iets van Zijn MACHT en KRACHT, iets van Zijn KONINKLIJKHEID, mee. Hoewel Hij “lammeren” van hen maakt, die Hij uitzendt te midden van “wolven”, geeft Hij hun, door Zijn Wezen, ook het hart van de Leeuw van Juda! Halleluja! Hierdoor durven zij satanische verdrukkingen en beproevingen te tarten –in de Naam van Jezus– en weerstaan ze de helse verleidingen van satan en zijn helpers door de kracht van het overwinnend Bloed van het Lam! ¹⁹ Deze “Lams- en Leeuwennatuur” doet hen willen leven èn sterven voor Jezus! Dan volgt de grote taak, die Hij op hun schouders legt: **Zij moeten verkondigen de deugden van Hem Die hen uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar Licht** (zie 1 Petr. 2:9)! Dit nu is de algemene roe-

¹⁹ Zie onze GRATIS studie “[De overwinningen van het gestorte Bloed van het Lam, Dat nu op de hemeltroon zit, over satans zonde-macht](#)”. (noot AK)

ping van ieder kind van God: hij (of zij) moet een getuige zijn van Christus... Dit is dus **NIET die bijzondere roeping**, waarmee de Geest van God in uw en mijn leven komt, om u en mij een ambt, een bediening, in Zijn Gemeente te geven. Eerst moeten wij dus getuigen zijn van Christus in de algemene zin, waarna Hij ons roept om een bijzondere functie in Zijn Lichaam te bekleden. God zij al de glorie!

34

Gods Woning in de Geest vormt, met haar samenstellende delen (= de tot één geheel gevormde christenheid), **een levend organisme**

*“En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, anderen als evangelisten en anderen als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten (sv: te volmaken) tot het werk van de bediening, tot opbouw van het Lichaam van Christus, totdat wij **allen** komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een (geestelijk) volwassen man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus, opdat wij geen jonge kinderen meer zouden zijn, heen en weer geslingerd door de golven en meegesleurd door elke wind van leer, door de bedriegerij van de mensen om sluw tot dwaling te verleiden, maar dat wij, door ons in liefde aan de waarheid (van God) te houden, in alle opzichten zouden groeien in Hem Die het Hoofd is, namelijk Christus. Van Hem uit wordt het hele Lichaam samengevoegd en bijeengehouden door elke band die steun geeft, overeenkomstig de eigen maat waarin ieder deel werkzaam is. Zo verkrijgt het Lichaam zijn groei, tot opbouw van zichzelf in de liefde” (Ef. 4:11-16).* Wij merken uit dit Schriftgedeelte dat wij, en allen die wedergeboren zijn, uit alle tijden en van het gehele rond der aarde, deel

uitmaken van en behoren tot **een levend, Goddelijk organisme**. De Gemeente/Kerk van Christus is **GEEN dode organisatie!** Een organisatie is gebonden aan menselijke wetten en inzettingen en wordt bij de wet verplicht om rekening en verantwoording af te leggen aan de staat, waar deze organisatie in is gevestigd. Zodra wij komen tot menselijke reglementen, dan wordt het, zoals Jesaja zegt, “*Gebod op gebod, regel op regel*” (Jes. 28:10 en 13)! En, zó kan de Geest van God niet werken, want menselijke reglementen worden in een organisatie in acht genomen boven de wil van de Geest van God! De “vroege-Regen-Gemeente” (de 1^{ste} echte “**Pinkstergemeente**”) ²⁰ droeg de Here Jezus uit op alle vlakken van het leven; zij geneerde zich nergens voor. Geen arbeid was haar te veel, geen weg was haar te moeilijk. Daar waar de Geest van God leidde, daar kon u de Gemeente van Jezus Christus vinden. Altijd droeg zij de Here Jezus Christus uit. Het is dit getuigenis, dat voortvloeit uit een waarachtige en blijvende gemeenschap met onze Heer en Heiland, waardoor een kind van God ook in deze dagen kan zingen: “*Overal met Jezus kan ik veilig gaan!*” Glorie voor Hem! Met Hem kunt u waarlijk veilig gaan, zelfs tot aan het uiterste der aarde! De “vroege-Regen-Gemeente” was **een levend organisme!** Als tegenstelling hiervan kent de wereld nu “Pinksteren” (= Gemeenten met de Pinkster-ervaring, de ervaring van de Heilige

²⁰ De vroege-Regen-Gemeente = De 1^{ste} “Pinkstergemeente”, vanwege de UITSTORTING van de Heilige Geest tijdens **het Pinksterfeest**, volgens Handelingen 2 vers 1-4. Tevens een verwijzing naar de profetie uit Joël 2:23: “*En u, kinderen van Sion, verheug u en wees blij in de HERE, uw God, want Hij zal u geven de Leraar tot gerechtigheid. Die zal regen op u doen neerdalen, vroege regen en late (SV: Spade) regen in de eerste maand (beter vertaald: zoals in het begin).*” (noot AK)

Geest) in handen van –en dus gebonden door– menselijke organisatie. Mensen nemen de plaats van de Heilige Geest (de 3^{de} Openbaringsvorm van God, zie noot 2) in; zij stellen statuten vast en een huishoudelijk reglement. Menselijke inzetten en besluiten nemen de plaats in van (en die alleen toekomt aan) de Heilige Geest. Is de Gemeente (of Kerk) een levend organisme, dan is **Christus** de centrale en leidinggevende Figuur, **Die LEEFT** tot in alle eeuwigheid; is de Gemeente (of Kerk) een organisatie, dan is de MENS de centrale en leidinggevende figuur en komt “de dood in de pot”, hoe mooi alles ook lijken mag! Zodra de mens zich centraal gaat stellen krijgt men te maken met een organisatie, met de menselijke wijze van “bouwen” aan de Gemeente, en daardoor ook met wereldgelijkvormigheid. Want waar Gods Geest niet tot Zijn recht komt, omdat de menselijke geest de overhand heeft, komt als vanzelf wereldgelijkvormigheid om de hoek kijken. En als men zich in dat wereldse kleed heeft gestoken, dan is het maar één stap verder om tot de 3 dingen te komen, waar Gods Woord ons voor heeft gewaarschuwd:

1. Begeerte van het vlees,
2. Begeerte van de ogen,
3. Grootsheden van het leven.

“Want al wat in de wereld is: de begeerte van het vlees, de begeerte van de ogen en het pronken met de dingen van het leven is niet uit de Vader, maar is uit de wereld. En de wereld gaat voorbij met haar begeerte; maar wie de wil van God doet, blijft tot in eeuwigheid” (1 Joh. 2:16-17). De mens is al lang geleden begonnen om langs organisatorische weg tot een EENHEID te komen. De

Oecumenische Beweging ²¹ is heus niet de eerste keer. Al heel vroeg in de geschiedenis heeft de Rooms-Katholieke Kerk door organisatie de eenheid gezocht, evenals de Grieks-Katholieke Kerk en de Reformatorische Kerken... Wat de mens hiermee heeft bereikt is weliswaar een min of meer hecht geheel, maar ook een “geheel” dat ver van de Geest van God is afgedwaald... Oecumene, gezocht langs deze weg, moet wel een “schijneenheid” opleveren... In de harten van de leden van de Gemeente inwoning makend en blijvend, werkt de Geest van God rechtstreeks tot heiliging en volmaking van Zijn kinderen, maar veelal via Zijn opzieners, die Hij in de Gemeente hiertoe roept. Het is tot deze **opzieners, die voor God verantwoordelijk zijn voor de goede gang van zaken in de Gemeente**, namelijk tot de opzieners van Efeze, dat Paulus zich richtte: *“Wees dan op uw hoede wat uzelf betreft, en heel de kudde, waarover de Heilige Geest u tot opzieners aangesteld heeft, om de Gemeente van God te weiden, die Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed”* (Hand. 20:28). Paulus stond op het punt om naar Jeruzalem te gaan, waar hem, ook door profetie aangezegd, boeien en verdrukkingen zouden wachten (zie Hand. 20:22-23), maar deze konden hem niet weerhouden. Zo nam hij afscheid van de opzieners van de plaatselijke Gemeente te Efeze en sprak bovenvermelde woorden tot hen. Wij merken uit deze woorden dat er verantwoordelijkheid rust op deze opzieners of ouderlingen. Opzieners dragen in de Gemeente een grote verantwoordelijkheid, want zij moeten de Gemeente

²¹ De Oecumenische Beweging = Beweging die de verbroedering van de verschillende christelijke kerken (of zelfs verschillende geloofsrichtingen) nastreeft. Zie onze GRATIS studie [“De valse staatskerk – De grote hoer van Openbaring 17”](#) (noot AK)

hierin voorgaan, namelijk: **dat de Geest van God in hun leven tot Zijn recht kan komen!** Gods Geest kan de één meer gebruiken dan de ander, maar...dat ligt niet aan de Geest van God, dat ligt aan het individu zelf. **Wij willen dikwijls niet**, al zeggen wij, dat wij het niet KUNNEN. Laten wij er toch naar verlangen om gewillig te zijn “als LEEM in de handen van de hemelse Pottenbakker”; laten wij Hem niet bedroeven! En... als wij niet zeker van onszelf of onze taak zijn, mogen wij met Hem te rade gaan. Hij is onze Vriend en Raadgever; Hij is de Geest der Waarheid! Hij blijft bij ons tot in de eeuwigheid; Hij laat ons niet los!

Distantieer u!

Distantieer u van menselijke besluiten en zaken; scheidt u af van degenen, die deze dingen doen! **Doe niets in eigen kracht, maar handel** –nadat u waarlijk te rade bent gegaan met uw Heer– **in de kracht van de Heilige Geest!** De 2 (geestelijk gezien: blinde) Emmaüsgangers zouden –geestelijk– nooit verder zijn gekomen als zij niet (persoonlijk) met Jezus hadden gewandeld (zie Luk. 24:13-35). Denk nooit dat u –ooit– op een hoger geestelijk plan komt in het Koninkrijk van God door toedoen van een kundige voorganger, hoe goed hij u als mens ook mag toeschijnen; hoe goed u ook met hem bevriend bent. Saulus van Tarsen had allen van het machtige Sanhedrin tot vriend. Toch kwam hij, ondanks al die machtige vrienden die hem brieven van volmacht verstrekten, geestelijk gezien, niet verder dan de weg naar Damascus, waarop hij zich bevond om tegen God en de Zijnen te strijden! Maar, prijs de Heer, hier vond hij Jezus! Toen hem de (geestelijke) ogen goed waren geopend, had hij ALLES van zijn oude leven, óók de vriendschap en macht van het Sanhedrin, “schade en drek

geacht" (= als verloren tijd en als verwerpelijk beschouwd, zie Filip. 3:7-8). *"Eén ding doe ik"*, vervolgde Saulus, die later Paulus werd genoemd, *"vergetend wat achter is, mij uitstrekkend naar wat voor is, jaag ik naar het doel: de prijs van de roeping van God, die van boven is, in Christus Jezus"* (Filip. 3:14). Laten wij, net als Paulus, ons volledig inzetten en alles op alles stellen om de gemeenschap te smaken met deze Leidsman en Voleinder van ons geloof! Laten wij ernaar zoeken en jagen om Hem te (leren) kennen (zoals Hij gekend wil worden, zie Joh. 10:14) en niets anders –geen mens of ding– centraal stellen in ons geloofsleven. Wij moeten niets –dus: geen mens of ding– in de weg laten staan tussen ons en Jezus; laten wij Hem niet "verkopen" voor de aardse prijs van een mens of ding! Laten wij, met Paulus, "vergeten wat achter ons ligt en jagen naar het (witte en reine) doel, tot de prijs van de roeping van God, die in Christus Jezus is"! Wij hebben een machtige Hogepriester en Helper in Jezus Christus in deze dingen, Die getuigd heeft, dat Hem ALLE macht in hemel en op aarde gegeven is. Maar laten wij dan ook blijven **staan en gaan waar Jezus ons hebben wil**; ons getuigenis van Jezus blijven vasthouden en de kruisbanier (= een vaandel met een kruis, het symbool van strijdende christenen) niet loslaten! Laten wij Zijn Woord handhaven en ons voor dat Woord buigen! Laten wij de prijs betalen die het Woord van ons vraagt! Als wij deze dingen doen, zal Hij Zich een Waarmaker van Zijn Woord betonen. Stormen mogen dan opkomen en ons benauwen; ze maken ons slechts sterker in het geloof in Hem, Die gezegd heeft: *"Roep Mij aan in de dagen van benauwdheid; Ik zal u eruit helpen en u zult Mij eren"* (Ps. 50:15). Laten wij alle moeilijkheden, op welk levensvlak ook, die ons het (oude en/of natuurlijke) leven biedt, toevertrouwen aan Zijn

machtige, voor ons doorboorde handen; laten wij die moeilijkheden –in Jezus' Naam– stellen onder de verlossende werkingen van Zijn, voor ons, uitgestort Bloed! Vaak is het voor een vrouw (slechts) nodig om niet te veel te praten, maar om door haar handel en wandel – als bewijs– te laten zien wat Jezus in een mensenleven kan betekenen. Maar ook is het dikwijls voor een man nodig, als hoofd van het gezin, om van zijn gezin te eisen dat alles in zijn huis geschiede tot eer van Jezus' Naam!

Laten wij nooit Goddelijke Liefde verwarren met menselijke toegeeflijkheid uit “liefde”. Goddelijke liefde maakte een gesel van touwen en ranselde alles en allen uit de tempel, die daar kochten en verkochten, en de tafels van de geldwisselaars wierp Hij om (zie o.a. Matth. 21:12 en Joh. 2:14-15)! Het is deze Goddelijke Liefde die eens tot Noach zei: *“Het berouwt Mij dat Ik de mensen gemaakt heb, Ik zal hen van de aardbodem uitroeien!”* (zie Gen. 6:7). Het was deze Goddelijke Liefde die Zijn eigen Zoon zond in de kruisdood (met schande en hoon tot gevolg, omdat de kruisdood het symbool was van vervloeking en schuld, zie Deut. 21:23 en Gal. 3:13)! Wij kunnen Gods Liefde niet koppelen aan menselijke gedachten, maar enkel en alleen aan **het Woord van God waarin deze Liefde tot uitdrukking komt**. Satan, de tegenstander (van God, Christus en christenen), lokt ons soms van ‘de Weg van Jezus’ af door middel van geliefden: bijvoorbeeld door de eigen man, de eigen vrouw of door de kinderen. Als David op zijn vrouw, Michal, Sauls dochter had gezien (zie 1 Kron. 15:29), dan hadden wij nooit dat verhaal in Gods Woord geschreven gevonden dat David –door de Heilige Geest gedreven– voor de Verbondsark ging dansen...

De Gemeente in onze dagen staat in het teken van de afval (van het ware geloof)

41

Wij leven in de laatste dagen; in de dagen waarin de (zielen)oogst van de Here wordt verdorven door de machten der duisternis, zoals beschreven in Joël 1. Ook in Ezechiël 33:31-32 heeft men een beeld van het afvallige volk van God, waar wij in deze laatste dagen mee te maken hebben: *“En zij komen naar u toe als een toestroom van volk, en gaan vóór u zitten als Mijn volk. Zij horen uw woorden, maar zij handelen er niet naar, want zij nemen liefdevolle woorden in hun mond, maar hun hart volgt hun winstbejag. En zie, u bent voor hen als een liefdeslied, met een mooie klank en goed gespeeld (sv: u bent hun... als één, die schoon van stem is, of die wel speelt). Zij horen uw woorden, maar zij handelen er niet naar.”* God presenteert ons hier een **schijnheilig** volk, waarmee wij te maken hebben en krijgen. Zij komen... en doen alsof, maar het is niet waar! Hier wordt gesproken van gierigheid; namelijk gierigheid in hetgeen men verschuldigd is om God te geven, gierigheid in het oprecht nawandelen van Zijn Woord tot eer en verheerlijking van Jezus' Naam. Ook Habakuk profeteert over deze tijd: *“Al zou de vijgenboom niet in bloei staan, en er geen vrucht aan de wijnstok zijn, al zou de opbrengst van de olijfbom tegenvallen en zouden de velden geen voedsel voortbrengen, al zou het kleinvee uit de kooi verdwenen zijn, en er geen rund in de stallen over zijn – ik zou dan toch in de HERE van vreugde opspringen, mij verheugen in de God van mijn heil”* (Hab. 3:17-18). Wij hebben hier een waarachtig beeld van het christendom van deze laatste dagen; een afvallig christendom dat, weliswaar, wil komen onder de klanken van het wondervolle Evangelie, maar waarvan de daden

verre van heilig zijn! Wij leven in dagen, waarin door “christelijke” landen de Sodomiet of homofiel niet langer strafbaar wordt gesteld, maar wettelijk wordt aanvaard! Dit om één van de dingen te noemen van een krom en verdraaid “christendom”! De tijd waarin wij nu leven wordt ook duidelijk uitgebeeld in de brieven van Timotheüs. Onder andere wordt in 1 Timotheüs 4:1-3 de afval van de laatste dagen behandeld: *“Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat in de laatste tijden sommigen avvallig zullen worden van het geloof en zich zullen wenden tot misleidende geesten en leringen van demonen, door huichelarij van leugensprekers, die hun eigen geweten als met een brandijzer hebben toegeschroeid. Zij verbieden te trouwen en gebieden zich te onthouden van voedsel, dat God geschapen heeft voor de gelovigen en voor hen die de waarheid hebben leren kennen, om onder dankzegging aanvaard te worden.”* Zo mag men als Adventist geen varkensvlees eten, als Mormoon mag men geen koffie drinken, als men Rooms Katholiek is of in het Leger des Heils is, dan mag men geen wijn drinken bij het Avondmaal. U hebt misschien wel eens gehoord van de persoon van wijlen Lou, de palingboer, die van zichzelf zei “God” te zijn... Leringen der duivelen zijn er te over in het christenkamp. Vergeet nooit dat de duivel ons bestrijdt met onze eigen wapenen; hij gebruikt (= misbruikt) het Woord van God, hij gedraagt zich “christelijk”, hij doet alsof hij een engel van het licht is. De duivel kent Gods Woord beter dan wij allen, hij weet ermee te goochelen en er een draai aan te geven. Hij, satan, is de “auctor intellectualis” (= de

geestelijke vader)²², die achter de schermen werkt achter al zijn werkers, die zoveel mogelijk de ware arbeiders van de Here Jezus Christus **imiteren**. De duivel is de bewerker van de wonderen en tekenen die zijn werkers eventueel doen. Velen van onze kennissen zien wij lauw worden en afvallen van het geloof. Sommigen zien wij teruggaan naar de Hervormde, Gereformeerde of Rooms Katholieke Kerk. Men was uit deze kerken gestapt toen men Jezus in waarheid leerde kennen en liefhebben... Nu de zonde weer hun geloofsleven en hun liefde voor de Heer ondermijnd heeft zoeken zij de kerk maar weer op, die zij traditiegetrouw hadden leren volgen. Er was in Israël met betrekking tot dezulken een waar spreekwoord: *“De hond is teruggekeerd naar zijn eigen uitbraaksel en de gewassen zeug naar het rondwentelen in de modder”* (2 Petr. 2:22b). Laten wij nu 2 Timotheüs 3:1-5 lezen: *“En weet dit dat in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken. Want de mensen zullen liefhebbers zijn van zichzelf, geldzuchtig, groot-sprekers, hoogmoedig, lasteraars, hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, zonder natuurlijke liefde, onverzoenlijk, kwaadsprekers, onmatig, verwilderd, zonder liefde voor het goede, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers van zingenot (sv: van wellusten; de zgn. vleselijke begeerten) dan liefhebbers van God. **Zij hebben een schijn van godsvrucht, maar hebben de kracht daarvan verloochend. Keer u ook van hen af.**”* De levensopenbaring van “de oude mens”, zijn (of haar) levensportret, staat in de eindtijd dichter bij de boze; men leeft meer en meer, en vaak ongeremd,

²² De “auctor intellectualis” = De geestelijke vader (van zijn duivelse plannen), hoewel de uitwerking door een ander (namelijk door zijn werkers) geschiedt. (noot AK)

zijn/haar verdorven natuur uit, etiquette en beschavingsnormen worden meer en meer over boord gooid! Het spreekt vanzelf dat men deze openbaringsvormen van de oude mens –in meer of mindere mate– ook IN de Gemeente aantreft; daar waar het Bloed van de Here Jezus Christus Zijn verlossingswerk nog niet heeft kunnen volbrengen of nog niet heeft voltooid! In de laatste dagen VERMENIGVULDIGT de ongerechtigheid zich. Recht evenredig aan deze vermenigvuldiging wordt de zuigkracht van deze ongerechtigheid, op allen die rechtvaardig en godvruchtig willen leven, groter, waardoor de liefde van God in vele harten verkilt; iets wat de Here, in Matthéüs 24:12, al (profetisch) voorspelde. Laten wij nu 2 Timotheüs 4:1-4 onder de loep nemen: *“Ik dring er dan op aan, voor God en de Here Jezus Christus, Die levenden en doden zal oordelen bij Zijn verschijning en in Zijn Koninkrijk: predik het Woord. Volhard daarin, gelegen of ongelegen. Weerleg, bestraf, vermaan, en dat met alle geduld en onderwijs. **Want er zal een tijd komen dat zij het gezonde (Bijbelse) onderwijs niet zullen verdragen**, maar zij zoeken wat hun gehoor streelt, en zullen voor zichzelf leraars bijeenrapen naar hun eigen begeerten. **Ze zullen hun gehoor van de waarheid (= Gods waarheid) afwenden en zich keren tot fabels (= tot onwaarachtige dingen).**”* Hier wordt Timotheüs, als evangelist –en met hem alle bringers van Gods Blijde Boodschap en alle uitdelers van de verborgenheden van God– aangespoord om de gezonde leer te blijven verkondigen, en de gezonde leer is een boodschap (of prediking) die **altijd** leidt tot reiniging, heiligmaking, rechtvaardigmaking en toewijding van de oprechte toehoorders; een boodschap ook om (aangaande de dingen van God) NOOIT water bij de wijn te doen en dus de weg van compromis te bewandelen, ook

al worden (sommigen van) uw toehoorders –vanwege het weer toelaten van de zonde in hun hart en leven (zijnde “het sluiten van een voorzichtig verbond met de hel”)– **kittelachtig van gehoor** als de gezonde leer wordt gebracht; en al loopt men van uw samenkomst weg om andere sprekers te zoeken, die wel met de “stroopkwast” kunnen werken! Ook Jeremia 6 spreekt van de afvalligheid van Gods volk: *“Zo zegt de HERE: Ga staan op de wegen, en zie, vraag naar de aloude paden, waar toch de goede weg is, en bewandel die. Dan zult u rust vinden voor uw ziel. Maar zij zeggen: Wij bewandelen die niet”* (Jer. 6:16). Dit zegt het “volk van God” niet met de mond, maar met hun daden. God zegt: “Ga staan op de wegen en zie toe!” Met andere woorden: “Wees waakzaam, leef een leven van paraatheid en niet van onachtzaamheid!” Ook zegt God: “Vraag naar de oude paden, waar toch de goede weg zij!” En wanneer vraagt u naar die dingen van God? Wanneer er in uw hart en leven behoefte en (geestelijke) honger naar is. Wanneer er in u als ouderling, diaken of andere arbeider van God, geen echt en oprecht verlangen bestaat om naar de samenkomst te gaan, als in u geen (geestelijke) honger en dorst naar Hem bestaat, hoe kunt u dan verwachten, dat dit –in de Naam des Heren– opgewekt wordt in degenen die u uit genade moet voorgaan? Hoe kunt u verwachten dat een Gemeentelid trouw naar de bidstond of Bijbelstudie gaat, als u als arbeider zelf verstek laat gaan en “schittert door afwezigheid”! Hoe zou een ouderling de Gemeente kunnen vermanen aan de hand van Gods Woord, als hijzelf fraudeert in bijvoorbeeld het geven van tienden! ²³ Men wil

²³ Zie noot 14.

zo graag “ouderling” genoemd worden, maar is men dit ook waarlijk bij God? **Een ouderling moet in de Gemeente de leden tot voorbeeld zijn; hij moet een levenswandel hebben, die de leden gerust kunnen nawandelen.** Hij is hiertoe verantwoordelijk! Zijn levenswandel moet het getuigenis dragen van: “Zo hoort het; zo leert het gezonde (Bijbelse) onderwijs”! Doen wij dit als arbeider van God, dan komt Gods volk vanzelf in het gareel van Zijn Woord; althans het welwillende deel van Gods volk. Het van God afvallige deel zal dit echter niet willen. In Jeremia 6:17 lezen we: *“Ik heb wachters over u aangesteld: Sla acht op het geluid van de bazuin! Maar zij zeggen: Daar slaan wij geen acht op.”* Als God –in en door Zijn Geest– een bazuin laat blazen dan geeft die geen onzeker geluid; die zal u precies vertellen wat God bedoelt met betrekking tot u. Maar dit (afvallige) volk van God wil niet luisteren naar Zijn (eindtijd)boodschap, het is heden-ten-dage kittelachtig (= lichtgeraakt) van gehoor!

Onze tijd ontwikkelt zich (geestelijk gezien) richting de antichristelijke tijd

Wij kennen in onze tijd verscheidene tekenen die beslist wijzen op het naderen van de antichristelijke tijd. Ik noem er hier maar één van: de krachten die toewerken naar de éénwording van Europa, de groei naar het “Verenigd Europa”, het Bijbels voorspelde “10-statendom” ²⁴

²⁴ Lees Daniël 2:41-44. Met de 10 tenen – van ijzer en (kleiachtig) leem, zijnde een verdeeld **en antichristelijk** koninkrijk – wordt het zgn. 10-statendom, nu beter bekend als het Verenigd Europa, bedoeld.

a. Uitleg in het kort: Al die (inmiddels zo’n 26) landen van het Verenigd Europa zullen straks in 10 staten verdeeld worden (waarschijnlijk omdat het dan beter te besturen is). En uit één van die 10 staten komt dan de antichrist voort. (noot AK)

b. Uitgebreide uitleg: “**Het antichristelijk 10-statendom van ijzer en leem.** Tot slot zien wij aan het beeld uit de droom van Nebukadnezar 2 voeten met **10 tenen van ijzer vermengd met leem.** Van het hoofd naar beneden gaande tot en met de benen, is het profetisch Woord geschiedenis geworden. Wij hebben een Babylonisch, een Medo-Perzisch, een Grieks en een Romeins Wereldrijk gekend. Wat nu verder volgt ligt in de (nabije) **toekomst.** De profetie van Daniël moet in deze nog vervuld worden, en de tijd is niet ver meer! Deze 2 voeten en 10 tenen spreken ons van 10 heersers, die zich zullen manifesteren op het einde van deze tijdsbedeling. Zij zullen tenslotte eenparig achter het dictatorschap van de antichrist staan, die hen met hem wereldmacht zal geven. Onze huidige wereld zal straks, in de tijd van het absolute einde, door 10 wereldheersers onder de antichrist geregeerd worden. **Tien** is het symbolische getal van **volkomenheid.** Hier van volkomen wereldheerschappij. In het (kleiachtig) leem, dat buigzaam en kneedbaar is, vinden wij een symbool voor de **stem van het volk.** Die zal in de komende dagen zwak zijn. Het volk zal zich niet meer kunnen doen gelden, zoals nu in de democratie. ... De vermeniging van ijzer met leem spreekt ons enerzijds van de onbuigzaamheid van een dictatoriaal gezag, anderzijds van een listig spelen met de democratische gedachte, die in feite niet veel te betekenen zal hebben. Zo spreken bijvoorbeeld Rusland en China graag van “volksdemocratieën”, die met democratie zelf niets van doen hebben. Deze 10 “koninkrijken” die straks op de aarde gevonden zullen worden, vormen samen het **antichristelijk 10-statendom.** U ziet die nu al ingeleid worden. Wij kennen een organisatie die EEG genoemd wordt, de Europese Economische Gemeenschap. Deze omvat nu al 10 landen (geschreven omstreeks 1970). Deze landen willen thans elkaar zoeken en vinden op economisch-sociaal terrein. Ze zullen straks (echter) niet alleen op economisch terrein, maar zich ook politiek verenigen: Het in West-Europa zetelende 10-statendom, het herboren Romeinse Imperium, dat wereldheerschappij zal uitoefenen. Over dit alles zal de antichrist zijn dictatoriale scepter zwaaien. Hij komt voort uit het oorspronkelijk gebied van deze 10 rijken en hij zal de wereldlijke en geestelijke macht, die dan in zijn handen zullen zijn, gebruiken om – over de rug van deze 10 – te komen tot waar hij wezen wil. **Dit 10-statendom wordt door God in de Bijbel op verschillende manieren uitgebeeld:**

1. In de 10 tenen van het beeld van koning Nebukadnezar (zie Dan. 2:43-45)

van Europa. Eén van deze krachten is de langzaam toenemende macht van de grote vakverbonden over de gehele wereld. Op economisch gebied ontwikkelt Europa zich ook naar de eenwording door de activiteiten van de Europese Unie (EU)²⁵, de Europese Atoomgemeenschap (Euratom), de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (EGKS), terwijl ook de Raad van Europa (de organisatie ter bevordering van de aaneensluiting van Europese landen) met haar Comité van Ministers van Buitenlandse Zaken wijst op Europese integratie. Als het eerdergenoemde “10-statendom” een feit zal zijn, kunt u er zeker van zijn dat Europa –en spoedig de gehele wereld– in toon, vorm en gedaante, dus werkelijk **in alles, antichristelijk** zal zijn. Wij –de ware christenen– leven nu al in zware tijden. En, aangezien de Gemeente –althans het levende deel ervan– nog steeds (lichamelijk) **in** deze wereld is, hoewel zij (geestelijk) niet **van** deze wereld zijn, zullen wij **al deze dingen** moeten meemaken, of wij willen of niet. Er zal een tijd komen dat diegenen onder de waarachtige christenen, die nog ergens in de maatschappij werkzaam zijn, op de één of andere

-
2. In het gezicht dat Daniël kreeg van het vierde dier, waar sprake is van 10 hoornen (zie Dan. 7:7, 20 en 24).
 3. In de “grote, rode draak” van Openbaring 12:3, die ook 10 hoornen heeft.
 4. In het “beest” van Openbaring 13:1, eveneens met 10 hoornen.
 5. In het “scharlaken-rode beest” van Openbaring 17:3, 12 en 16, ook met 10 hoornen.

Tot zover, uit onze GRATIS ‘vers voor vers’ Bijbelstudie van [“Het Boek Daniël”](#). (noot AK)

²⁵ Oorspronkelijk stond hier: de Europese Economische Gemeenschap (afgekort: de EEG). Een term en afkorting die rond 1970 – toen deze studie werd geschreven en voor het eerst uitgegeven – heel gewoon was, maar nu niet meer gebruikt wordt. (noot AK)

manier het vuur nauw aan de schenen zal worden gelegd, want degenen die godvruchtig willen leven zullen, vooral in zulke antichristelijke tijden, verdrukking en vervolging moeten meemaken omwille van de Naam van Jezus (zie 2 Tim. 3:12). Aan deze vervolging of verdrukking zult u alleen maar kunnen ontkomen als u het merkteken van het beest ontvangt aan uw rechterhand, of aan uw voorhoofd (zie Openb. 13:16-17); maar dan hebt u uzelf voorgoed tot een vijand van God gesteld (zie Openb. 14:9-10). God doopt ons met Zijn Geest en leidt ons in de heiligmaking, nadat Hij ons wedergeboren heeft doen worden. De duivel probeert dezelfde weg te bewandelen. Zijn demonen zoeken allen naar een lichaam van een levend mens tot behuizing, waarin zij kunnen wonen en waardoor heen zij zich (ten kwade) kunnen manifesteren, net zoals de Geest van God dat doet (maar dan ten goede). Zo iemand is dan geen tempel van de Heilige Geest, maar een synagoge van de satan! Op die manier willen zij (de demonen) de mensheid voeren naar een absolute satanische heerschappij, op alle levensfronten. Op een subtiele wijze worden hun gedachten en begeerten bestookt en bewerkt, tot de mensheid tenslotte rijp is om door de knieën te gaan en deze tijdgeest de suprematie (= het hoogste gezag) over haar te geven. Op die manier wordt de weg geëffend voor de komende antichrist! Zie, in Openbaring 16:13-14, hoe de duivel werkt: *“En ik zag uit de bek van de draak, en uit de bek van het beest, en uit de mond van de valse profeet, 3 onreine geesten komen, die eruit zagen als kikvorsen. Want dit zijn de geesten van de demonen, die **tekenen doen** en die uitgaan naar de koningen van de aarde en van de gehele bewoonde wereld, om hen te verzamelen tot de oorlog van die grote dag van de almachtige God.”* Deze onreine geesten, de geesten van demonen, wenden zich

niet alleen tot het gewone volk, tot de gewone mensen; neen, zij wenden zich vooral tot “hooggeplaatsten”, tot leiders en tot koningen. Die worden door hen bewerkt. En als die leiders en koningen reeds door hen beïnvloed zijn, en dus gebracht zijn onder hun demonische wil, dan maken zij de (vaak goddeloze, door de satan geïnspireerde) wetten, waardoor het volk als vanzelf wandelt overeenkomstig de wegen en wil van de machten der duisternis... Zij zullen dan tegen **alle** christenen, die naar Gods wil willen handelen en wandelen, **oorlog voeren!** De gelovigen zullen door hen gedood worden; allen, die niet antichristelijk in hun wezen en openbaring zijn; allen die het merkteken en het getal van het beest niet dragen! (zie Openb. 20:4). En wat zal er van ons –gelovigen en christenen ²⁶ die leven in deze laatste dagen– terecht komen? Wij leven tenslotte in deze pré-antichristelijke tijd. Ook onze denk- en begeertewereld wordt dagelijks bestookt. En als wij niet oppassen en ons niet dagelijks GEHEEL laten reinigen in Zijn Bloed –door Zijn Woord en Geest– dan zal ook onze houding tegenover de Heer er tenslotte één zijn van: “ja Heer, ik geloof wel in U, maar... ik ga toch liever mijn eigen weg!” Dit komt omdat ons leven dan niet meer beheerst wordt door de Geest van God, maar opnieuw door onze eigen wil. Een ieder moet zichzelf daarom (steeds weer) beproeven, of hij of zij nog wel in het **ware geloof** staat (= daarin handelt en wandelt)!

²⁶ De benaming: “gelovigen en christenen” lijkt hetzelfde, maar is het niet helemaal. Een (waarachtig) christen is een volgeling van Christus **in woord en daad**. Een gelovige is iemand die in Christus GELOOFT, maar is niet altijd ook **echt** – d.i. in woord en daad – een volgeling van Christus. Ook wordt het woord “gelovige” vaak gebruikt voor mensen met een ander, niet-christelijk geloof. Al is dat **zeker niet** het geval in deze studie. (noot AK)

Hoofdstuk 3 (deel 2)

Wij zijn verantwoordelijk om het vaandel van het recht-gesneden Evangelie hoog te houden

51

Als wij het **recht-gesneden** (= zuivere) Woord van God echter de leiding geven en wij de Heilige Geest in de Gemeente (of Kerk) volkomen tot Zijn recht laten komen, dan zal Zijn Geest –werkend door degenen heen, die Hij Zelf hiertoe roept– van de Gemeente **een levend en Goddelijk organisme** maken. Het is in deze tijd, de eindtijd, dat Gods Geest hiermee bezig is, want Hij zal ‘de woning van God in de Geest’ formeren, waarin en waardoor Hij zal regeren. Hier zal Gods Woord de hoogste autoriteit zijn, het richtsnoer, het kompas. Gods Woord is een volkomen geheel, geschonken aan de Gemeente (of Kerk) van Godswege. Vervloekt is daarom degene die er wat van af doet, of die er wat aan toevoegt (zie Openb. 22:18-19). **Gods dienaren moeten het VOLLE Evangelie prediken, het VOLLE Woord van God**, en wel “recht-gesneden” (zoals wij kunnen lezen in 2 Tim. 2:15); zij moeten acht geven op zichzelf, zodat zij zelf niet afdwalen, èn op de (Bijbelse) leer, opdat zij geestelijk “gezond” blijven! Zó zullen deze dienaars van het Woord niet alleen zichzelf behouden, maar ook allen die het Woord, door hun onderwezen, bewaren! Glorie voor God! Dit is nu DE grote verantwoordelijkheid die door Gods opzieners, van hoog tot laag, wordt gedragen. Vertragen zij hierin of “vloeien zij enigermate door” ²⁷, dan vallen zij innerlijk af van de waarheid (Gods), en staan zij niet langer in de absolute leiding van de Heilige

²⁷ In de SV staat geschreven: “opdat wij niet te eniger tijd **doorvloeien**”. In de HSV staat: “opdat wij niet op enig moment **met de stroom meegezogen worden**” (zie Hebr. 2:1b). (noot AK)

Geest. De Gemeente waarover zij zijn gesteld sterft dan –met hen– geestelijk af en raakt meer en meer verwilderd... Een rank blijft leven zolang die in de wijnstok blijft, maar als u de rank van de wijnstok afkapt, dan kan u het afgekapte nog wel een rank noemen, maar die rank leeft dan niet meer; die is dood! De rank kan alleen blijven leven, en vrucht dragen, zolang de sappen van de wijnstok erdoorheen gaan. De Gemeente kan enkel en alleen 'de Woonplaats van God in de Geest'²⁸ zijn, zolang als Gods Geest in haar **woont en werkt!** Laten wij onszelf daarom nauw (blijven) onderzoeken of wij nog wel in het (ware) geloof zijn en of Christus –door ons oprechte geloof in Hem– nog wel in ons hart woont en troont (= het ook waarlijk voor het zeggen heeft in ons hart en leven)! Laten wij niet gebonden willen zijn door mensen, maar laten wij gebonden willen zijn door het Woord en de Heilige Geest; laten wij gevangenen willen zijn van Jezus Christus. Laat het Woord (opnieuw) de **hoogste autoriteit** in ons leven en handelen zijn (of worden)! Indien wij Gods Woord in ons leven eren, zo zal God ons eren. Vrees niet om Hem te dienen zoals Hij dat van u vraagt, want de Heilige Geest is met u. Misschien moet u dan wel door diepten gaan; dat kan, maar u gaat niet alleen! Laten wij in Hem geloven **gelijkerwijs de Schrift zegt!** Een andere basis van het geloof in Hem is er **niet!** Laten wij NOOIT de weg van het compromis bewandelen! Laten wij het Woord van God **recht snijden** en dit recht-gesneden Woord **BELEVEN!** Doen wij dit niet, dan staan wij schuldig tegenover Hem en ook schuldig tegenover onze broeders en zusters in de Here, die dit Woord van God ten **LEVEN** nodig hebben.

²⁸ Zie noot 16.

Natuurlijk moet het motief van het brengen van Gods Woord **de Liefde voor God** zijn en niet zijn oorsprong hebben in uw vlees. U moet Gods Woord niet willen weerleggen en de ander vermanen om hem of haar verder in de modder te trappen of uit de samenkomst te verjagen, zodat die u niet meer lastig zal vallen. Aan de andere kant moet u blijven vasthouden aan het, aan u, geopenbaarde recht-gesneden (= zuivere) Woord van God en geen gemeenschap of samenkomst –als gevolg van een ziekelijke weekheid, of andere motieven– blijven hebben met hen, die willens en wetens afvallig zijn van de zuivere leer, die u is geopenbaard. Laten wij in deze dingen beslist door de Geest van God geleid willen worden en niet handelen op grond van gevoel, sympathie of andere vleselijke motieven. Wat leert Gods Woord ons aangaande deze zaken? *“Ieder die overtreedt en niet blijft in de leer van Christus, die heeft God niet; wie in de leer van Christus blijft, deze heeft zowel de Vader als de Zoon. Als iemand bij u komt en deze leer niet brengt, ontvang hem niet in huis en begroet hem niet. Want wie hem begroet, die heeft deel aan zijn slechte werken”* (2 Joh. 1:9-11). *“Omdat wij dan deze beloften hebben, geliefden, laten wij onszelf reinigen van alle bevlekking van het vlees en van de geest, en zo de heiliging volbrengen in de vreze Gods”* (2 Kor. 7:1). De eerste Gemeente deed dat en daarom was ze zo wonderbaar gezegend en kon Gods kracht zich daar ook zo wonderbaar openbaren.

De wet van wederkerigheid²⁹ in het Raadsplan van God

De “vroege-Regen-Gemeente” (de 1^{ste} echte “Pinkster-

²⁹ De wet van wederkerigheid = Je zou hier, ter verduidelijking, kunnen zeggen: “De liefde moet van 2 kanten komen”. (noot AK)

gemeente”, zie noot 20) was waarlijk “een pijler (of pilaar) en het fundament van de Waarheid (Gods)” (zie 1 Tim. 3:15), de Here kon op haar rekenen. Van zulk een wederkerigheid is (als het goed is) ook sprake in het huwelijksleven: de vrouw kan rekenen op alles wat zij kan verwachten van haar man, als zijnde de sterke, onder de schaduw van wiens vleugels zij vernacht –ik roep u het beeld van Ruth en Boaz voor de geest– als zij van haar kant ook die betrouwbare bruid is, die in onderdanigheid haar man weet te dienen! Daar zijn vele christenen die in dit leven alles van God verwachten –hetgeen zij ook getuigen en belijden– maar zij vergeten dat zij éé**rst al-les voor Hem** moeten durven zijn. Daar is een wet van wederkerigheid in het raadsplan van God. Net zo is het gesteld met de verlossing van zonden, dat geschied alleen door het geloof dat Jezus Christus voor u op het kruis is gestorven en daarna uit de dood is opgestaan. Pas toen u tot waarachtige bekering kwam, kon u, wat deze verlossing van zonden betreft, op Hem rekenen! Eveneens geldt dit voor de genezing van ziekten. Velen verwachten dat de Here Jezus Christus Zich als Geneesheer in hun leven openbaart voor hun zieke lichaam, maar zij vergeten dat lichaam (volkomen) aan de Here toe te wijden! Daar is een wet van wederkerigheid! Ik wil hiermee niet zeggen dat een christen, die zijn of haar lichaam aan de Here heeft toegewijd, niet ziek kan worden. Dit komt door zijn (of haar) onvolkomenheid; men leent nog graag het oor aan dingen die niet uit God zijn; men doet het oog nog (graag) rusten op wereldse begeerten; men volgt nog dikwijls de eigen verlangens en laat ook de “eigen” gevoelens gelden voor de liefde en wil van God. Men wandelt zo nu en dan “in en door God” en bij tijden ook weer niet in God. Als gevolg hiervan wordt men de dupe van het eigen gedrag...

en draagt men de consequenties van deze buitensporigheden... Begrijpt u dit, geliefden? **Jezus komt voor u op, als u wilt doen wat Hij van u vraagt.** Hij verlost u van uw zonden als u Hem (waarlijk) hebt aangenomen als uw persoonlijke Verlosser. Wilt u Hem kennen als Geneesheer van uw lichaam? Dan moet u uw lichaam aan Hem geven, aan Hem toewijden. *“Ik roep u er dan toe op, broeders (en zusters), op grond van de ontfermingen van God, om uw lichamen aan God te wijden als een levend offer, heilig en voor God welgevallig, dat is uw redelijke godsdienst. En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar **word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid, om te kunnen onderscheiden wat de wil van God is, namelijk het goede en welgevallige en volmaakte**”* (Rom. 12:1-2). Paulus zegt hier, door de Heilige Geest geleid, dat dit uw “redelijke” godsdienst is. Hij doet hier een beroep op uw rede, op uw verstand. Wilt u dat Jezus de Geneesheer voor uw lichaam wordt, zo geef dat lichaam (helemaal) aan Jezus. **Laat uw lichaam waarlijk een tempel ³⁰ zijn van de Heilige Geest!** Gods Woord leert ons –en ik geloof dit met mijn gehele hart– dat als Hij IN ons woont en troont (= het ook waarlijk voor het zeggen heeft in ons hart en leven), en als Zijn Woord in ons blijft (= dat wij Zijn Woord ook gehoorzamen), ziekte –of welke macht van de vijand ook– geen macht (meer) over ons heeft. Want, als **de opstandingskracht van Christus** in ons is, dan kan geen ziektemacht in ons huizen. Ziekte, dat het product van de zonde en de boze is, kan Hem nooit verheerlijken. God werd niet verheerlijkt toen Hiskia ziek was, maar **wel toen hij genas**; God werd niet verheer-

³⁰ Zie noot 16.

lijkt toen Job vol zweren zat, maar **wel toen hij genezen en in alles hersteld was**. God wordt verheerlijkt in een **gezond** lichaam en NOOIT in een ziek lichaam. Het kan nooit Gods wil zijn dat u ziek blijft, tenzij Hij uitdrukkelijk heeft geopenbaard dat Hij –om bepaalde, bekering uitwerkende redenen– de ziekte nog toelaat. Hij wil een Heelmeester zijn voor uw geest, uw ziel en lichaam. In en door uw genezen en herstelde **geest en ziel en lichaam** komt Hij tot Zijn recht en wordt zo verheerlijkt.

56 Door uw bekering, genezing en de vernieuwing van uw wezen –in en door Christus– kunt u van Zijn opstandingskracht een (krachtig) getuige zijn, dat aantrekt en tot navolging noodt. Kortom, geliefden, als u wilt dat de Heilige Geest Zich manifesteert in en door uw wezen, dan moet u Hem toestaan dat **Hij** van u maakt, wat **Hij** van u **wil** maken! Zo zal de Heilige Geest tot Zijn recht komen, omdat Hij “woont en troont” (en het dus voor het zeggen heeft) in uw hart. Zo vormt de gehele Gemeente waarlijk een woonplaats van God in de Geest en vormt zij een kracht van God “boven bidden en denken”, een kracht waar de wereld voor beeft. Herinnert u zich wat de reactie buiten de Gemeente was, toen Ananias en Saffira dood neervielen en weggebracht waren? Daar kwam vrees over allen, zowel binnen als buiten de Gemeente (zie Hand. 5:1-11). Want allen die zich niet –of niet oprecht– bekeerd hadden, waren bang om in die Gemeente te zijn of te komen. Ik geloof dat deze tijd terugkomt; ik geloof dat de Heilige Geest het Lichaam van Christus in diezelfde staat en kracht wil brengen, zodat het de wereld zal doen beven en sidderen. We vinden deze heerlijkheid van de Bruidsgemeente goed uitgebeeld in de 45^{ste} Psalm:

De heerlijkheid van de Bruidsgemeente

57

“Koningsdochters zijn onder Uw voorname vrouwen; de koningin staat aan Uw rechterhand, in het fijnste goud van Ofir. Luister, dochter, en zie, en geef gehoor: vergeet uw volk en uw familie. Dan zal de Koning genieten van uw schoonheid; omdat Hij uw Here is, buig u voor Hem neer. De dochter van Tyrus zal komen met een geschenk; de rijken onder het volk zullen om Uw gunst smeken. **De koningsdochter is innerlijk één en al heerlijkheid**; haar kleding bestaat uit borduurwerk van gouddraad. In geborduurde kleding wordt zij naar de Koning geleid; jonge meisjes (sv: **jonge dochters**), haar vriendinnen (sv: **haar metgezellen**) volgen haar en worden bij U gebracht” (Ps. 45:10-15). Deze Bruidsgemeente zal de wereld straks te zien krijgen. In die tijd zal vervuld worden wat Jezus heeft gesproken: “Als u iemands zonden vergeeft, worden ze hem (of: **haar**) vergeven; als u ze hem toerekent, blijven ze hem toegerekend” (Joh. 20:23). Wat een macht wordt dan aan “gewone” stervelingen gegeven, aan (voormalige) zondaren, die dan waarlijk tot Gods heiligen zijn gemaakt! Zegt Hij niet, door Paulus heen, in de Korinthe-brief: “Weet u niet dat de heiligen de wereld zullen oordelen?” (1 Kor. 6:2a). En in vers 3 van hetzelfde hoofdstuk: “Weet u niet dat wij engelen zullen oordelen?” Zou u niet willen behoren tot zo’n Gemeente, waarin de kracht van God openbaar (= zichtbaar) wordt? Wellicht zullen wij –als het ons dan nog gegeven is te leven– dat genadewonder van de allerlaatste tijd nog meemaken, waarvan ook geprofeteerd is in Joël 2:28-30 en Handelingen 2:17-19, “En het zal zijn in de laatste dagen, zegt God: Ik zal uitstorten van Mijn Geest op alle vlees; en uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw jongemannen zullen visioenen zien en uw

ouderen zullen dromen dromen. En ook op Mijn dienst-knechten en op Mijn dienaressen zal Ik in die dagen van Mijn Geest uitstorten en zij zullen profeteren. En Ik zal wonderen geven in de hemel boven en tekenen op de aarde beneden, bloed en vuur en rookdamp” (Hand. 2:17-19). Het grootste deel van wat op die eerste Pinksterdag door Petrus werd herhaald van Joëls profetie, beleven wij nu, hoewel ten dele. Straks, als de Bruidsgemeente een feit zal zijn, zal alles hiervan **in alle volheid** door het gehele, waarachtige deel van de Gemeente worden ervaren! Glorie voor God!

In Gods Gemeente moet ‘de geest van orde’ heersen

“Laat alle dingen op een gepaste manier en met orde geschieden” (1 Kor. 14:40). Wanneer de Geest van God in de Gemeente tot Zijn recht komt in de levens van al Gods kinderen, zullen alle dingen in de Gemeente ook eerlijk en met orde geschieden. Gods Geest heeft dan alle gelegenheid om het geestelijk werk in de Gemeente –en door middel van de Gemeente ook in de wereld– naar behoren te doen. Hiertoe gebruikt de Heilige Geest de leden van Gods Gemeente; de één in meerdere, de ander in mindere mate, waardoor zij ook Gods medearbeiders worden genoemd. Nu kunnen zich ook strubbelingen in de Gemeente voordoen, doordat er vleselijke werkingen tot uiting komen. Wordt er echter geen eind gemaakt aan deze werkingen van het vlees, dan wordt dit vlees een speeltuin van satan en krijgt u op het laatst **demonische werkingen** IN de Gemeente! Deze laatste werkingen (de demonische) zijn véél gevaarlijker dan de eerste (de vleselijke werkingen)! Daarom moeten de opzieners acht geven op de “kudde” en wanneer nodig, langs de weg van Gods Woord, de tucht in de Gemeente herstellen (zie hiervoor de studie: “[Gemeentelijke tucht](#)”

³¹). Laat mij een voorbeeld geven: Als ik, als voorganger, iemand vraag te bidden, dan verwacht ik, dat die persoon **bidt** en **niet** het hoogste lied in tongen gaat zingen. Wij dienen een God van orde! Als de voorganger, onder de zalving van Gods Geest, in de bediening staat en hij doet u, die een levende steen bent van God (= Gods woning in de Geest), het verzoek om voor te gaan in het gebed, voldoet u eerst aan dat verzoek; anders scheidt u wanorde in de geest! En dan kan de Geest van God niet werken, al lijkt soms het tegendeel waar te zijn. Maar dan is het surrogaat! Wij moeten onszelf op deze dingen controleren. Het is beter om op een gegeven ogenblik te zwijgen dan “door te slaan” en maar in tongen te blijven spreken; iets, wat anderen in de Gemeente toch niet kunnen verstaan, en wat anderen toch niet tot stichting kan zijn, al denken wij van wel! Er is leiding nodig in het Lichaam van Christus! Want ook dit is één van de vele vormen waardoor “oneffenheden” in het Lichaam van Christus, de Gemeente, binnen kunnen sluipen. Het kan heel goed zijn dat u “in de glorie” bent. Maar als u dan het verzoek wordt gedaan om voor te gaan in het gebed, dan moet u dit ook doen en dan kunt u God ook bidden, dat die glorie van God in **uw** hart zich ook meester zal maken van al die andere harten. Want... is het nu niet heerlijker dat **allen** “in brand staan” van Gods heerlijkheid, in plaats van u alléén? Als jong evangelist maakte ik mee dat een zuster tijdens het Woord in tongen kwam. De prediker zweeg; alles leek erop dat er een rechtstreekse boodschap (van God), een “profetie”, zou komen. Deze zuster bleef maar luid in tongen spreken, terwijl er geen “profetie” kwam! Maar, wat zegt Gods

³¹ Zie onze GRATIS studie “[Gemeentelijke tucht](#)”. (noot AK)

Woord, vrienden, als de Geest van God ons **werkelijk** beweegt om zó luid en doorgezet in tongen te spreken? Dan moet Gods Geest in die Gemeente ook over een kanaal van Zijn werkingen beschikken, een broeder of een zuster, die de gave van “uitlegging der talen” heeft; want onze God is een God van orde. Toen de prediking door dit “spreken in tongen” zo’n 5 minuten gestoord was, werd één van de ouderlingen naar haar toegezonden met het verzoek om verder te zwijgen, aan welk verzoek werd voldaan! Ook dit voorval was een “oneffenheid” in de Gemeente! *“En als iemand in tongentaal spreekt, of het zijn er 2 of ten hoogste 3, dan ieder op zijn beurt en laat één het uitleggen. Maar als er geen uitlegger is, laat hij (of: zij) dan zwijgen in de gemeente en laat hij tot zichzelf spreken en tot God”* (1 Kor. 14:27-28). *“Want God is geen God van wanorde, maar van vrede, zoals in alle gemeente van de heiligen”* (1 Kor. 14:33). Laten wij in de Gemeente, als men zo samen is gekomen om de boodschap van de Here te horen, ook de normale, burgerlijke beleefdheden in acht nemen. Er zijn soms broeders of zusters die niet op hun beurt kunnen wachten om te “profeteren” of om te zeggen, wat de Geest van God hun heeft geopenbaard en zij willen o zo graag de anderen voor zijn! Maar er staat geschreven: *“De (eigen en dus menselijke) geesten van de profeten zijn aan de profeten (als kanaal van Gods profetie) ondergeschikt”* (1 Kor. 14:32), juist omdat wij **een God van orde** dienen. Anderen zijn weer het tegendeel en kunnen –bijvoorbeeld door hun verlegenheid– geen kanaal van openbaringen van de Geest van God zijn doordat zij de ontvangen profetie of openbaring, die een rechtstreeks boodschap **voor de Gemeente** is, verzwijgen! Er moet in de Gemeente een gezonde wisselwerking zijn tussen degenen die –in en door de Geest– de Gemeente dienstbaar zijn

èn tussen (de andere leden van) de Gemeente, **tot aller opbouw** in de Here, wat die arbeid ook moge zijn: hetzij diaken, hetzij opziener, hetzij zangkoorleider, hetzij maker van muziek, hetzij voorbidder, hetzij wat maar ook. **Dit alles met het doel dat de heerlijkheid van God in Zijn Gemeente aanwezig en werkzaam kan zijn.** In het Oude Testament hebben wij een wonderbaar voorbeeld in het gedrag van die 120 priesters bij de inwijding van de tempel. Zij brachten eensgezind hun bazuin aan hun mond en maakten één geluid. Wat wil zeggen dat zij geestelijk één van zin en verlangen waren. En wat gebeurde toen? Toen daalde de heerlijkheid van God neer en vervulde zó de tempel, dat deze 120 priesters niet konden blijven staan vanwege deze heerlijkheid (zie 2 Kron. 5:11-14). Net zo geschiedde het op de eerste Pinksterdag met de 120 discipelen die in de opperkamer bijeen waren. Toen werd er geen tempel van steen vervuld, maar levende tempels (“woningen” of “vaten”) van God in de Geest. Gods Geest daalde neer in hun hart en zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en begonnen ALLEN te spreken met nieuwe tongen, **zoals de Geest hun gaf uit te spreken**, tot verheerlijking van de Here Jezus Christus! Deze 120 discipelen waren in volharding bijeen, in afwachting van “de belofte van de Vader” (zie o.a. Luk. 24:49a en Hand. 4:1b), zoals de Here Jezus Christus hun gezegd had. Hun hart was vol van verwachting, totdat dat heerlijk wonder –namelijk: de uitstorting van de Heilige Geest– geschiedde (zie Hand. 2:1-4). Dit is de houding die wij **altijd** moeten hebben als wij naar de samenkomst gaan. Wij hebben –als het goed is– thuis (eventueel met vrouw en kinderen) gebeden: laten wij dan **optrekken met de verwachting** dat de Heilige Geest iets zal doen in ons midden. De Here wil ook dat wij in deze LEVENDE verwachting leven. Laat

Gods Geest in Zijn woning (de “vaten” die wij moeten zijn) kunnen “zwiepen” zoals Hij wil! Dan zal de glorie van God neerdalen en worden zielen vervuld met de Heilige Geest. Dit hoeft heus niet met oplegging van handen te gebeuren of op een speciale bidstond. **Gods Geest doet dit, zoals Hij wil.** Glorie voor God!

De Gemeente heeft de inwoning van Gods Heilige Geest hiertoe nodig

62 Laten wij in onze hoogmoed nooit zeggen dat wij de inwoning van de Heilige Geest niet nodig hebben. In eigen kracht zullen wij altijd falen. Zelfs zij die vervuld zijn met de Heilige Geest moeten ervoor zorgen om altijd te leven **onder de leiding van de Heilige Geest** en ervoor waken, dat zij geen menselijke gevoelens en sympathieën laten gelden voor de leiding van de Geest. Zoveel te meer moet u, als u een arbeider van de Here bent, voorzichtig “handelen en wandelen”. Het was tot de 1^{ste} Gemeente, de zgn. “vroeger-Regen-Gemeente”,³² die vervuld was met de Heilige Geest, dat Paulus de vermaning richtte: *“Daarom, wie (geestelijk gezien) denkt te staan, laat hij (of: zij) ervoor oppassen dat hij niet valt”* (1 Kor. 10:12). Indien wij deze (Geestes)doop ontvangen hebben, moeten wij ook niet denken: “Nou kunnen wij alles en weten nu ook alles!” De weg naar de ware wijsheid (dat is: Wijsheid die van God komt) begint daar, waar wij tot de erkenning komen, dat wij zelf niets weten. Laten wij dus zo, in waarachtige ootmoed (= door ons vrijwillig en nederig aan God te onderwerpen), voor Zijn aangezicht staan en **alle dingen van Hem verwachten!** Laten wij nimmer de “menselijke grootheid” in onze christelijke

³² Zie noot 20.

“loopbaan” zoeken, maar, net als Paulus, niets anders willen dan “*Jezus Christus en Dien gekruisigd!*”³³ (zie 1 Kor. 2:2). De Bijbel noemt iemand (pas) een “christen”, als die:

1. tot Jezus BEKEERD IS,
2. uit Hem WEDERGEBOREN IS, en
3. GEDOOPT IS met de Heilige Geest.

De mens wordt christen genoemd naar Christus, de Gezalfde van de Here... Welnu, Christus was bekeerd, Hij was wedergeboren en was gedoopt met de Heilige Geest. Dus moet een ieder die christen genoemd wil worden ook zo zijn. Als de Geest van God de eerste maal over ons “valt” worden wij “**gedoopt**” met de Heilige Geest, maar wij moeten hierna dagelijks leven in de “**vervulling**” met de Heilige Geest. Iemand die gedoopt is met de Heilige Geest kent dus momenten, dat hij of zij niet vervuld is. Men is dan (geestelijk) leeg en droog; even leeg en droog als de beddingen van drooggevalle rivieren. Wij moeten er echter voor zorgen dat wij **ALTIJD in de vervulling BLIJVEN!** De vervulde staat is de Schriftuurlijke conditie die God van een christen verwacht. Als men vervuld is met de Heilige Geest, dan weet men dit van zichzelf... Indien men zegt: “Ik weet niet of ik vervuld ben”, dan is het absoluut zeker dat men NIET vervuld is. Ditzelfde geldt voor de wedergeboorte. Deze geestelijke gaven (of giften) van boven zijn evenzovele geestelijke ervaringen van elke dag. Zij vormen

³³ Waarmee bedoeld wordt: “Bij Jezus Christus horen **en bij degenen die, met Hem, gekruisigd zijn!**”! Dus: ook wij moeten – in geestelijke zin – **met Hem gekruisigd (willen) worden:** namelijk afsterven aan (= verlost worden van) onze oude, zondige natuur! Voor meer hierover, zie onze GRATIS “[Kennismakingsbrief](#)” (in [smartphone-formaat](#)).
(noot AK)

een even waarachtig bezit als onze materiële bezittingen. Degene die vervuld is, is –net als een rank– geplant in de Wijnstok. De sappen van de Wijnstok gaan door hem (of haar) heen en doen hem (of haar), net als de rank, (geestelijke) vruchten voortbrengen.

Kentekenen verbonden aan de (met Gods Geest) vervulde staat

64 Gods Woord gebiedt ons om (met Zijn Geest) **vervuld te zijn!** *“En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest”* (Ef. 5:18). Ook noemt Gods Woord ons de specifieke kentekenen die van deze vervulling getuigen. U kunt ze vinden in de volgende 3 verzen:

1. *“en spreek onder elkaar met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zing voor de Here en loof Hem in uw hart,”* (Ef. 5:19)
2. *“en dank altijd voor alle dingen God en de Vader in de naam van onze Here Jezus Christus.”* (Ef. 5:20)
3. *“Schik u onder elkaar in de vreze Gods.”* (Ef. 5:21)

Deze 3 verzen houden de specifieke kentekenen in van een (met Gods Geest) vervulde staat. Ons **hart** kan zingen en **blijven** zingen, ook al worden onze moeiten zwaarder en wordt onze strijd groter. Met Paulus en Silas kunnen wij dan zingen, ook al zijn wij geboeid in de diepste kerker... Paulus en Silas zongen tot diep in de nacht. Een mooier duet had hun cipier nog nooit gehoord. Zij zongen zó, dat God wel moest antwoorden met “vuur uit de hemel”! Zo aangenaam was Hem hun zingend hart **onder die (moeilijke) omstandigheden**. En als God werkt, gebeuren er wonderlijke dingen. De stevig vergrendelde deuren vlogen open, nadat God door een aardbeving de fundamenten van de gevangenis, waar Paulus en Silas in gevangen zaten, bewogen

had (zie Hand. 16:26). Ook vlogen de boeien van alle andere gevangenen los! Hun medegevangenen moesten wel diep onder de indruk van die lofliederen zijn geweest! **Gods Woord manifesteerde Zich daar in Zijn Kracht!** God spreekt en het is er; Hij gebiedt en het staat er! Halleluja! Zo ziet u, geliefden, als God voor ons is, wie zal tegen ons zijn? Als God begint te werken, wie zal het kunnen tegenhouden en beëindigen? God voleindigt Zelf al Zijn werken! God **liet toe** dat Paulus en Silas in de gevangenis kwamen, ondanks dat zij van Hem getuigden aan anderen (zij werden dus gevangen **omwille van Zijn Naam**). Maar, ook in de gevangenis bleven Zijn beide dienstknechten Hem getrouw en loofden en prezen Hem, omdat hun hart Hem ook daar dienstbaar bleef en Hij hen dus met Zijn Heilige Geest kon blijven vervullen. God voleindigde in die gevangenis Zijn werk met de redding van de gevangenisbewaarder van Filippi en geheel zijn gezin! (zie Hand. 16:27-34). Glorie voor God! God kon dit doen door de getrouwheid van 2 (oprechte) kinderen van Hem, ook in die omstandigheden waar zij – naar de mens gesproken – niet wilden zijn! Paulus en Silas hadden nooit kunnen dromen dat de uitkomst van hun trouw aan de Here en van hun lofliederen zo zou zijn. Wij zien hier maar weer dat wat bij de mens **onmogelijk** is, mogelijk is bij God! Voegt u zich daarom lijdzaam (= geduldig en gelaten) naar de wil van de Here, al is die wil verre van aangenaam voor u! Het is wonderlijk maar waar: de mooiste liederen hebben hun (toon)zetting in mineur! ³⁴ De grootste componisten hebben hun mooiste werken geschreven in de diepste teleurstellingen van hun leven; ze worden nu “onsterfelijk” ge-

³⁴ Mineur = Toonsoort waardoor muziek een enigszins droevig karakter krijgt. (noot AK)

noemd. Zangers en zangeressen gaven hun beste vertolkingen van een lied, toen hun eigen hart huilde! Generatie na generatie speelde en vertolkte men de klassieke composities van Händel, Mozart, Chopin, Beethoven en zoveel anderen, en men doet het nog. Hoe dieper wij, vanwege moeite en/of pijn, door onze knieën zakken, in hoe sterker mineur ³⁵ ons gebed en lied begint, des te wonderlijker zal de Here onze lijdzaamheid en getrouwheid tegemoet treden en ons, vervullende met Zijn Geest, opheffen **tot onze lofliederen –in aanbidding en lofprijs– zich verheffen in majeur!** ³⁶ Glorie voor Jezus! God wordt dan verheerlijkt en dat is wat wij moeten zoeken! Deze Geest bezielde de vele martelaren die –omwille van Zijn Naam, Zijn Evangelie en Zijn Gerechtigheid– vielen (= gedood werden, vaak de zgn. marteldood) en in hun laatste, smartelijkste ogenblikken de lofliederen aanhieven tot hun Here Jezus en hun God! En het bloed van deze martelaren noemt men “het zaad” van de Gemeente (of Kerk). Men begint dan, als gevolg van hun moedig en wonderlijk sterven, de Bron van hun bezieling te zoeken en naar deze bezieling te verlangen. De sleutel tot zulk een getuigenis is naast geloof, een bekeerd, nederig en dankbaar hart. Wees niet opstandig als u in de Gemeente niet die plaats krijgt, die u zo graag zou willen innemen. De Here zal u, zo Hij u hiertoe roepen wil, op Zijn tijd en wijze en naar Zijn roeping, in de bediening stellen. Alleen in zo’n (geestelijke) conditie kunt u voor Hem vruchten voortbrengen die de bekering waardig zijn. Handel in deze geestelijke dingen nooit in

³⁵ Mineur = Hier: Een sombere, droevige stemming. (noot AK)

³⁶ Majeur = Toonsoort waardoor muziek een enigszins vrolijk karakter krijgt. (noot AK)

eigen kracht, met een “*bijten en vereten*” (zie Gal. 5:15 en 2 Kor. 12:20) van elkaar als gevolg! Wordt niet afgunstig op de één of andere arbeider van de Here, maar blijf nederig: bid en verheug u om de bekering van zielen, ongeacht wie de Here hiertoe gebruikt. De mensen moeten zich niet bekeren tot de één of andere arbeider, maar tot Jezus Christus! Men moet nimmer vervallen in het vleeselijke “zieltjes-winnen voor de eigen kring”; **men moet een waarachtig dienstknecht van de Here Jezus Christus zijn** voor de groei en het welzijn van het (gehele) Lichaam van de Here! Laten wij waardig blijven handelen naar de (met Gods Geest) **vervulde staat!** Hij zal u, als arbeider van Hem, nederig, blijmoedig en dankbaar houden; al handelen uw medearbeiders in de Here nog zo vleeselijk! Als u Hem (dat is: Zijn Heilige Geest) waarlijk **IN u** hebt wonen, dan laat u zich niet tot vleeselijke handelingen verleiden, maar u gaat te rade met Hem, Die in u woont en Die gezegd heeft: “*Zonder Mij kunt u niets doen*”. Nogmaals: de sleutel tot een **blijven leven** in de (met Gods Geest) vervulde staat is, naast geloof, een bekeerd, nederig en dankbaar hart. Alleen zo iemand kan waarlijk “een verslagenheid van geest” kennen en “een gebrokenheid van hart” (zie o.a. Ps. 34:19, 51:19, 147:3). De staat van een nederig en dankbaar hart moet men blijven najagen, dan kan de vreselijke zonde van hoogmoed niet de kop opsteken in ons. Maar als ons hart niet nederig is, dan komen allerlei soorten van waandenkbeelden in ons op en denken wij (bijvoorbeeld) dat onze broeders en zusters ons niet mogen en op onze tenen proberen te trappen! Er is een wisselwerking tussen de functies van ons hart en die van ons hoofd! Als ons hart niet nederig is, dan denken wij verkeerd. En als ons hart hoogmoedig is, dan gaat er héél wat verkeerds in ons hoofd om. Het hoofd is als een

goede computer: als de instructie vanuit het hart verkeerd is, dan denkt het hoofd verkeerd, de gedachten zijn dan kwaad en verwrongen. Is het hart daarentegen nederig, dan is ook de gedachtewereld goed en zal die conform Gods wil en Woord zijn. Houdt uw hart daarom nederig en dit kunt u doen door uw blik –**onverduisterd** ³⁷– op het offer van Jezus Christus te houden. Hij verderde en vernietigde Zichzelf voor ons; Hij was de Vader gehoorzaam, zelfs tot in de meest vernederende en pijnlijkste situaties, zelfs tot in de kruisdood! En laat ALLES in u dan gereinigd worden in dit OFFER (van Jezus Christus), dat ook namens u –door Hem– werd volbracht! Lever zo –door uw blik te houden op het offer van Jezus Christus– elke bittere wortel en ook elk begin van hoogmoed en ondankbaarheid aan Hem uit. Laten wij de les leren die er te leren valt in datgene wat Lucifer (= de opperste van de afvallige engelen, die, na zijn val, de duivel of satan wordt genoemd) ten deel viel. Hij was *“een cherub, met zijn vleugels beschermend uitgespreid”* (Ezech. 28:14a); hij was *“een toonbeeld van perfectie, vervuld van wijsheid en volmaakt van schoonheid”* (Ezech. 28:12b). Hij *“leefde in Eden, in de tuin van God, en was bekleed met een keur van edelstenen”, “neergezet op de heilige berg van God, waar hij wandelde tussen vurige stenen”* (Ezech. 28:13-14) en in Gods onmiddellijke tegenwoordigheid stond. Maar... toen kwam er afgunst en jaloezie, ten opzichte van God, in hem op. Hij nam geen genoegen meer met zijn van God gegeven plaats, maar wilde in de plaats van God Zelf staan. Zodra u iets begeert wat u niet toekomt, begint de openbaring van de hoogmoed, die aan uw val voorafgaat! De moeder van

³⁷ Voor meer duidelijkheid en/of de (geestelijke) betekenis van het woord “onverduisterd, zie Rom. 1:21 en Ef. 4:18. (noot AK)

Jakobus en Johannes verlangde in haar onwetendheid het volgende van de Here: “Als U straks in de heerlijkheid van Uw Koninkrijk bent, mogen mijn zonen dan links en rechts van U zitten?” (zie Matth. 20:20-23). Maar zij begeerde iets wat haar niet was toegestaan te begeren. En Jezus corrigeerde haar, en de zonen van Zebedeüs, in Zijn grote barmhartigheid. De Here antwoordde haar dat dit niet Hèm, maar de Vader alléén stond te geven. De Vader heeft dit reeds in Zijn eeuwig raadsplan vastgesteld. In Zacharia 4 ³⁸ wordt ons een tipje van de sluier over dit geheimenis opgelicht. Daar lezen wij van 2 olijfbomen, 2 kinderen Gods, die voor de Here van heel de aarde staan. Die plaatsen zijn dus al vervuld. Later vertelde Jezus –in Zijn grote liefde– aan Zijn discipelen dat zij “in de tijden van de wederoprichting (of het herstel) van alle dingen” op 12 tronen zouden zitten, oordelende de 12 geslachten van Israël (zie Matth. 19:28 en Hand. 3:21). Hieruit kunnen wij concluderen dat wij, mensen, soms iets ongeoorloofds aan de Here kunnen vragen. Daarom staat er geschreven: “...wij weten niet wat wij bidden zullen zoals het behoort. **De Geest Zelf echter bidt voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen**” (Rom. 8:26b). Zo wees dan dankbaar, dat wij de Geest van God (ontvangen) hebben! Laten wij dan ook niet in het vlees vervallen als een andere arbeider van de Here ons, in plaats van samenwerking, competitie aandoet. Soms laat God in onze christelijke “loopbaan” competitie toe. En weet u waarom? Hij behoedt ons daarmee voor het geestelijk in slaap vallen; zodat wij blijven leven in de (met Gods Geest) vervulde staat. Begrijp mij goed: ik wil hiermee

³⁸ Zie onze GRATIS studies “[De eindtijd profetieën van de profeet Zacharia](#)” en/of “[De visioenen van Zacharia \(en de geestelijke betekenis ervan voor de Bruidsgemeente\)](#)”. (noot AK)

zeker niet zeggen dat zo'n competitie in het werk van de Here ook uit de Here is! Verre van dat! Maar God laat dit soms toe omwille van onszelf, opdat wij nederiger, heiliger en Gode (meer) toegewijd zullen leven! Soms brengt God andere of (zelfs) grote moeilijkheden in ons leven, wellicht worden ons dierbaren ontrukkt door de dood! Soms neemt Hij alle menselijke steunpilaren van ons weg, en ook mensen en dingen die blijven hinderen in onze geestelijke loopbaan (zie 1 Kor. 9:24), zodat ons wordt geleerd **ALLES alleen van Hem te verwachten**, zodat Hij ons vervullen kan met Zijn Geest, Zijn Woord en Liefde en wij niet langer worden misleid door menselijke sympathieën, antipathieën en/of menselijk medelijden. Alleen zo durven wij, als het nodig is –en ongeacht de persoon– te bestraffen, te weerleggen en te vermanen (volgens 2 Tim. 3:16). Wat hebben wij (als Gods kinderen) aan menselijke liefde die anderen, door haar weekheid, verloren doet gaan! Een ander kenteken van de (met Gods Geest) vervulde staat is **het goede getuigenis** dat anderen van u hebben. Het is niet genoeg dat God alleen weet, dat wij een goed getuigenis hebben. Het moet ook zo zijn dat anderen dit van u kunnen zeggen. Het is één van de eisen die het Woord van God stelt in verband met het zijn van ouderling en diaken. Zoals wij al eerder hebben gezegd: **Gods Woord gebiedt ons om (met Zijn Geest) VERVULD te zijn!** Nu, wij spreken in tongen, elke keer opnieuw, **als wij waarlijk VERVULD ZIJN met de Heilige Geest.** Dit is een UITWENDIG –door God gegeven– teken, verbonden aan de (met Gods Geest) vervulde staat. Maar dit alles heeft geen waarde als deze (eerder genoemde) specifieke kentekenen, die onze ziel moet openbaren, niet in ons leven gevonden worden.

Vervuld zijn (met Gods Geest), maar ook **BLIJVEN**

71

Zij die aan “bodybuilding” doen weten dat zij moeten **blijven** trainen om in conditie te blijven en om (lichamelijk) sterker te worden. Zo hebben wij ook geestelijk te handelen. Wat is nu onze geestelijke “training”, wat is nu datgene, wat God (als voorwaarde) stelt, om te kunnen blijven in Hem en **Hij in ons**, zodat wij geestelijke vruchten kunnen blijven afwerpen? Laten wij hiertoe gaan naar Handelingen 4. In de verzen 23-30 lezen wij het volgende: *“En nadat zij (Petrus en Johannes) losgelaten waren, gingen zij naar hun eigen mensen en berichtten alles wat de overpriesters en de oudsten tegen hen gezegd hadden. En toen zij dat gehoord hadden, verhieven zij eensgezind hun stem tot God en zeiden: Here! U bent de God Die de hemel, de aarde, de zee en alle dingen die daarin zijn, gemaakt hebt, en Die door de mond van David, Uw knecht, gezegd hebt: Waarom woeden de heidenen en hebben de volken inhoudsloze (sv: ijdele) dingen bedacht? De koningen van de aarde hebben zich opgesteld en de vorsten zijn bijeengekomen tegen de Here en tegen Zijn Gezalfde. Want, werkelijk, tegen Uw heilig Kind Jezus, Die U gezalfd hebt, zijn Herodes en Pontius Pilatus samen met de heidenen en de volken van Israël bijeengekomen, om te doen al wat Uw hand en Uw raad tevoren bepaald had dat er gebeuren zou. Nu dan, Here, sla acht op hun bedreigingen en geef Uw dienstknechten met alle vrijmoedigheid Uw Woord te spreken, doordat U Uw hand uitstrekt tot genezing en er tekenen en wonderen gebeuren door de Naam van Uw heilig Kind Jezus.”* Wij lezen hier van een gebed Naar Gods Wil. **Zij baden niet om bewaard te blijven voor vervolging en verdrukking, maar om de verheerlijking van de Naam van de Here;** dat zij met vrijmoe-

digheid Gods Woord mochten (blijven) spreken en dat er tekenen en wonderen mochten geschieden door de Naam van Jezus! Zij baden om dingen die hun beslist NOG MEER moeilijkheden zouden opleveren... De eerste voorwaarde voor een vervuld-BLIJVEN (met Gods Geest) vinden wij hier: **een gebedsleven, dat niets anders wil dan de Naam van God verheerlijken**, dat het kruisproces (dat is: het afsterven aan het oude, zondige leven) niet schuwt..., welke geest wij ook vinden in de

aanvang van het gebed der gebeden: *“Onze Vader, Die in de hemelen zijt. Uw Naam worde geheiligd. Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde”* (Matth. 6:9-10). De tweede voorwaarde, door de discipelen uit de eerste Pinkstertijd volbracht, zien wij in vers 31 van Handelingen 4: *“En toen zij gebeden hadden, werd de plaats waar zij bijeen waren, bewogen. En zij werden allen vervuld met de Heilige Geest en spraken het Woord van God met vrijmoedigheid.”* Deze discipelen **spraken het Woord van God met vrijmoedigheid**, en dat ondanks alle dreigende moeilijkheden en verdrukkingen... Natuurlijk moeten wij dit vrijmoedig getuigen van Jezus, dit vrijmoedig verkondigen van de Blijde Boodschap, koppelen aan WIJSHEID. Gods Woord is te heilig om het voor de zwijnen te werpen. *“Geef het heilige niet aan de honden, en werp uw parels niet voor de zwijnen, opdat die ze niet op enig moment met hun poten vertrappen, zich omkeren en u verscheuren”* (Matth. 7:6). Laten wij –met ons getuigenis en Zijn Woord– wachten op de tijd van de Heer. Maar **als** de Geest ons tot spreken dringt, dan mogen wij niet zwijgen, maar moeten wij met vrijmoedigheid getuigenis geven van het heil dat ons leven verlost en vernieuwt heeft (en dat ook anderen wil verlossen en vernieuwen). **Bedroef de Heilige Geest niet!** U kunt dat één keer

doen, maar als u dat telkens weer doet, zal Hij u verlaten... Zo is het ook gesteld met het gebruik van de gave(n) die Hij ons heeft gegeven. Als wij bang zijn om die gave(n) in werking te doen zijn, zo zal Hij die gave(n) aan anderen geven... De tweede voorwaarde is dus **een leven, dat zich daadwerkelijk heeft toegewijd aan de zaak van het Koninkrijk des Heren, in de kracht van de Heilige Geest**. Als (vaak negatief bekendstaande) voorwaarden voor een vervuld-BLIJVEN (met Gods Geest) kunnen wij verder nog noemen:

- Geen compromis sluiten met de wereld, noch met de “gelovige” die het Woord der Waarheid niet (meer) recht snijdt;
- niet ongehoorzaam (willen) zijn aan de roeping en bediening die de Heilige Geest ons verleent;
- geen wereldsgezindheid –met wereldgelijkvormigheid als gevolg– in ons hart en leven toelaten;
- kortom geen ongehoorzaamheid aan het Woord van God.

Doen wij deze dingen toch, zo zal “magerheid van ziel” ons deel zijn; wij zullen dan wel begonnen zijn in de Geest, maar wij zullen eindigen in het vlees... Waarom zouden wij met het Vuur van God, dat de Heilige Geest is, spelen? Hoeveel beter is het om te blijven in het centrum van Zijn wil, om (dagelijks) te smaken hoe troostvol en verblijdend het leven in Hem is, zo **vol van Zijn vrede en gerechtigheid!** Glorie voor God!

Hoofdstuk 4

De bediening van het geven:

Financiële offers om de materiële uitgaven, ten behoeve van de Gemeente, te helpen dragen

Een bediening die **alle Gemeentelieden** moeten op-

brengen –en alle (echte) kinderen van God in het bijzonder– is, behalve het getuigen, het bijdragen van hun financiële aandeel, om de materiële uitgaven ten behoeve van de Gemeente en de zending te kunnen (blijven) bekostigen. Sommige voorgangers spreken niet graag over deze bediening, voor een deel uit vrees voor een “geldwolf” te worden uitgemaakt, voor een ander deel uit een zekere hoogmoed; een laakbare (= afkeurenswaardige) wijze van handelen. U moet, wat dit onderwerp betreft, niet van het ene uiterste in het andere vervallen. Spreekt u er (te) veel over, dan is het zeer begrijpelijk dat u hierdoor een slechte naam krijgt. Praat u er helemaal niet over, dan schiet u tekort in de volbrenging van uw geestelijk onderricht en fraudeert u voor God en de Gemeente. U moet ook in deze de “hoogweg”³⁹ van Christus willen bewandelen en de Gemeente –door de wijsheid van de Heilige Geest– weten te wijzen op hun verplichtingen als kind van God in deze kwestie. Ook het kind van God heeft nu eenmaal niet alleen zijn of haar –door genade verkregen– **rechten** in Christus, maar ook zijn of haar **plichten**, ook aangaande het betalen van de “tienden” (dus 10% van alle inkomsten), waar onze Heiland, toen Hij op aarde was, dan ook op heeft gewezen. *“Wee u, Schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u geeft tienden van de munt, de dille en de komijn, en u laat het belangrijkste van de Wet na: het recht, en de barmhartigheid en het geloof. Deze dingen zou men moeten **doen** en die andere dingen **niet nalaten**”* (Matth. 23:23). Wij moeten, als kind van God, staan in het geloof

³⁹ *“Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de Here. Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn **Mijn wegen hoger dan uw wegen** (de zgn. “hoogweg”), en Mijn gedachten dan uw gedachten”.* (Jes. 55:8-9) (noot AK)

en in de barmhartigheid van Christus en in het oordeel over de zonde, en dit laatste **in de eerste plaats met betrekking tot onszelf**; maar Jezus leert ons hier, dat wij *“het belangrijkste”* NIET MOETEN NALATEN. Wat is *“het belangrijkste”*? Dat is het betalen van *“de tienden”*! Dit vraagt God van ELK kind van God! Dit geven moet de Gemeente **geleerd worden**, evenals ze heeft moeten leren bidden. ⁴⁰ Met dat de liefde van God in uw hart groeit, leert u blijmoediger te geven voor het werk des Heren. Jezus had eens in de tempel, bij de schatkist gezeten zijnde, de verschillende gevers en geefsters gadeslagen. *“En toen Jezus was gaan zitten tegenover de schatkist, zag Hij hoe de menigte geld wierp in de schatkist; en veel rijken wierpen er veel in. En er kwam één arme weduwe, die er 2 kleine munten (sv: penningen) inwierp, dat is een kwadrant (sv: een oort; in ons muntstelsel omgerekend nog geen cent ⁴¹). En toen Hij Zijn discipelen bij Zich geroepen had, zei Hij tegen hen: Voorwaar, Ik zeg u dat deze arme weduwe er meer ingeworpen heeft dan allen die iets in de schatkist geworpen hebben. Want zij allen hebben van hun overvloed erin geworpen; maar deze heeft van haar armoede, alles wat zij had, erin geworpen, heel haar levensonderhoud”* (Mark. 12:41-44). Als

⁴⁰ Zie onze GRATIS studie [“Leer bidden”](#). (noot AK)

⁴¹ **Uit de Bijbelse Encyclopedie:** In Markus 12:42 van de Statenvertaling is **oort** de vertaling van het woord kodrantès, de quadrans (zie NBV) (of, zoals in de HSV vermeld, **kwadrant**). De weduwe werpt in de schatkist 2 kleine penningen (2 lepta), hetwelk is een **oort**. De **oort** (beter: oord) was een oud-Nederlands geldstuk ter waarde van een kwart van de munteenheid (cent). De naam is ontleend aan munten, die door een kruis in 4 vakken of oorden waren verdeeld. De NBG vertaalt: 2 koperstukjes, dat is een duit. De oud-Nederlandse duit had een waarde van 5/8 cent en was dus ruim 2 maal zoveel als een oord. (noot AK)

men véél heeft kan men véél geven en dan merkt men het zelfs niet echt. Zegt het spreekwoord niet: “Aan een boom zo vol geladen mist men één, 2 pruimen niet?” Als men weinig heeft, dan merkt men het wel degelijk. Maar **als de liefde van God werkzaam is in het hart en leven**, dan geeft men tòch met blijmoedigheid van het weinige wat men heeft. Deze arme vrouw gaf “*alles wat zij had*”, “*heel haar levensonderhoud*”, 2 kleine munten; in ons muntstelsel omgerekend nog geen cent (zie noot 41), maar dat was alles wat ze had. Ze had daarom naar verhouding véél meer gegeven, dan de duizenden centen van de rijken! Er staat niet voor niets geschreven, dat God een blijmoedige gever liefheeft (zie 2 Kor. 9:7). “*Geef en aan u zal gegeven worden*” (zie Luk. 6:38a) is één van de leefregels van het Koninkrijk van God. In dit geven openbaart zich de liefde van God, die in ons hart is uitgestort. Het geven is verweven in het Wezen van God, het is een eigenschap van God. “*Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft...*” (Joh. 3:16). Als wij “kinderen van God” genaamd willen worden, is “geven” het eerste ding dat wij moeten leren. En merk nu, wat Hij beloofd heeft, als wij dit willen leren: “*Geef en aan u zal gegeven worden: een goede, vastgedrukte, geschudde, overlopende maat zal men in uw schoot geven, want met dezelfde maat waarmee u meet, zal er bij u ook gemeten worden.*” (Luk. 6:38)

Tienden behoren God toe

Denk nu niet dat als u de tienden betaalt (dus 10% van al uw inkomsten), dat u de Here al heel wat hebt gegeven. U hebt de Here dan nog niets gegeven; u hebt Hem alleen maar **teruggegeven**, wat Hem toekomt, want God stelt het 10^{de} deel van het inkomen van Zijn kinderen **als Zijn eigendom**. Schieten wij hierin tekort, dan

“beroven” wij Hem van Zijn rechtmatig deel! “Zou een mens God beroven? Werkelijk, u berooft Mij! En dan zegt u: Waarvan beroven wij U? Van de tienden en het heffer! U bent door de vloek getroffen, omdat u Mij berooft, als volk in zijn geheel” (Mal. 3:8-9). Soms vraagt God meer dan de tienden, om in hetgeen nodig is te voorzien, zoals ten tijde van de bouw van de tabernakel ⁴² in de woestijn (zie Exod. 25:2). Dit meerdere werd een “heffer” genoemd. Als u méér geeft dan wat God aan ons als eis stelt, dan geeft u pas uw vrije gift **uit liefde tot Hem en Zijn werk**. Denk nu niet dat gemeenteleden dit onmiddellijk zullen (kunnen of willen) doen, maar leert hun dit en God zal –door Zijn Geest– Zijn Woord meer en meer vrucht doen dragen in de levens van die gemeenteleden die hieraan gehoor geven, tot lof en prijs van Zijn Naam! En aan allen die Hem hierin (blijmoedig) gehoorzamen zal Hij Zijn Goddelijke belofte inlossen, die wij in Maleachi 3:10 kunnen vinden: *“Breng al de tienden naar het voorraadhuis, zodat er (vooral geestelijk) voedsel in Mijn huis is. Beproof Mij toch hierin, zegt de HERE van de legermachten, of Ik niet de vensters van de hemel voor u zal openen, en zegen over u zal uitgieten, zodat er geen schuren genoeg zullen zijn.”* De meest wonderbaarlijkste bediening in het Koninkrijk van God is deze bediening van het geven. Een blijmoedig kind van God geeft gemakkelijk. Zij die een angstvalligheid kennen op financieel gebied, zij die in alles moeilijk kunnen geven en alsmaar willen ontvangen, kennen in hun geestelijk leven geen groei. Laten wij niet zó willen zijn; en anderen hierin opvoeden, opdat wij allen de volle zegen van God

⁴² Voor meer over het geven van “de tienden” aangaande de bouw van de tabernakel, zie onze GRATIS studie [“Christus in de Tabernakel”](#). (noot AK)

ontvangen! Hoeveel te meer zal God Zijn Goddelijke belofte “van hemelse overvloed” waarmaken (zie Mal. 3:10), als wij meer weten te geven dan de tienden alleen. Heeft God van Zijn kant niet ALLES gegeven, toen Hij ZICH-ZELF in Jezus Christus gaf om de wereld met Zich te verzoenen? Laten wij **leren** om ook van onze kant, door de opening van ons wezen voor Zijn liefde-wezen, Hem alles in handen te geven, alles wat wij zijn en wat wij hebben, opdat Hij erover zal kunnen beschikken **naar Zijn wil**. Glorie voor God!

Aan wie hebben wij onze tienden te geven?

“En hij (of: zij) die onderwezen wordt in het Woord (van God), deelt mede van **alle** goederen (of: alle inkomsten) aan de gene, die hem (of: haar) onderwijst” (Gal. 6:6, sv). “Breng **al** de tienden naar het voorraadhuis, zodat er (vooral geestelijk) voedsel in Mijn huis is” (Mal. 3:10a). Hier onderwijst de Here ons, dat wij de tienden (dus 10% van ons inkomen) hebben af te dragen aan de voorganger van de Gemeente, of de diaken, die de administratie namens de voorganger voert en die hem dus hierin helpt. De tienden dienen in de eerste plaats “zodat er voedsel (geestelijke spijze) in Mijn huis is”. Dit wil zeggen, dat ze in eerste plaats dienen om in de materiële behoeften van de herder te voorzien. Daarnaast dienen deze gelden, die alle het eigendom van de Here zijn, met verantwoordelijkheidsbesef te worden besteed voor de verdere, nodige uitgaven voor het werk van de Here op het thuis- en zendingsfront.

Tien punten om te onthouden en om waar te maken in ons christenleven

1. Laten wij geheel ons “zijn” en “hebben” aan God toewijden en in Zijn handen geven.

2. Laten wij overvloedig zijn in de genadegave van het geven; het is de “barometer” van ons geestelijk leven in Christus.
3. Wie karig zaait, zal ook karig oogsten (zie 2 Kor. 9:6). Deze wet van God geldt zowel geestelijk alsook voor het materiële vlak.
4. Het Koninkrijk van God vraagt altijd OFFERS, maar laten wij leren deze gewillig en blijmoedig te geven.
5. Met onze gaven bewijzen wij onze oprechte liefde tegenover Christus. God meet de grootte van onze gift af naar de liefde in ons hart.
6. Laten wij getrouw handelen naar Gods wil, óók met de ontvangen financiën.
7. Laat een ieder van ons naar EVENREDIGHEID van het inkomen geven en dat: NAAR GODS WIL. Laten wij **minstens** een tiende deel geven.
8. Laat hierbij onze linkerhand niet weten wat de rechterhand doet; met andere woorden: laat de mensen niet weten dat u voor God en Zijn zaak hebt gegeven en hoeveel.
9. Naar de mate van ons Nieuwtestamentisch **leven** is ook ons Nieuwtestamentisch **geven**.
10. Laten wij ook aangaande de financiën niet alleen bij vrome voornemens blijven, maar laten wij komen tot het DOEN, de spoedige wederkomst van de Here indachtig zijnde.

Hoofdstuk 5

Door God geroepen tot leiderschap in de Gemeente

Het is God, Die u roept

Een roeping tot het arbeidsveld van de Here Jezus Christus geschiedt vanwege God, de Here, Die ons **per-**

soonlijk tot Zijn heilige dienst roept en ons hiertoe capabel maakt, nadat Hij ons heeft gereinigd (van ons oude, zondige leven) in en door Zijn Bloed. *“En die Hij tevoren bestemd heeft, die heeft Hij ook geroepen, en die Hij geroepen heeft, die heeft Hij ook gerechtvaardigd, en die Hij gerechtvaardigd heeft, die heeft Hij ook verheerlijkt”* (Rom. 8:30). Aan de andere kant echter zal Hij die “dienstknechten” die Hij niet heeft geroepen tot Zijn dienst in of voor de Gemeente, “uitrukken” uit de plaatsen, die zij op eigen initiatief hebben ingenomen. *“Elke plant die Mijn hemelse Vader niet geplant heeft, zal uitgeroeid worden”* (Matth. 15:13b). Zo’n bediening zal namelijk niet de nodige zalving verkrijgen van God tot het voortbrengen van ‘eeuwigheidsvruchten’. Zulke “leiders” storten hun volgelingen met zich in het verderf, omdat zij dit Goddelijk werk **menselijk** en dus (geestelijk) BLIND verrichten, zonder de Goddelijke kracht om het verderf (= de macht van de zonde) te ontvluchten! *“Laat hen gaan; het zijn blinde geleiders van blinden. Als nu een blinde een blinde geleidt, zullen zij beiden in een kuil vallen!”* (Matth. 15:14). Laat het zo onder ons NIET zijn! Laat niemand zich een roeping aanmeten of aanpraten; wordt –zeker wat deze (heilige) arbeid betreft– niet de “geroepene” van mensen en roep uzelf niet tot een bepaalde arbeid; maar **laat Hem u roepen**, laat Hem u uitzenden in Zijn wijngaard! Niets geeft u zo’n zekerheid bij uw gaan en staan in het brengen van het Evangelie, dan het besef, de ervaring, dat Hij u **PERSOONLIJK** heeft geroepen. Als Hij u roept is er geen twijfel mogelijk. Neem bijvoorbeeld de roeping van Mozes, van Jozua en van zovelen, die Hij in Zijn Bijbel bij name heeft geroepen. Zo riep Hij de apostelen en werden Barnabas en Saul, de latere Paulus, door de Heilige Geest **bij name geroepen**. En dit doet Hij nu nog, vrienden! Velen kunnen niet

op die roeping van God wachten en zijn uitgegaan –zich-zelf tot Gods dienst geroepen hebbende of door mensen hiertoe “geroepen” zijnde– en werden later teleurgesteld; de ene mislukking na de andere in hun bediening ervarende. Ik wil niet zeggen dat God u niet kan gebruiken, als u uzelf stort op het arbeidsveld; zeer zeker kan Hij u gebruiken, indien u een heilig verlangen koestert om Hem dienstbaar te zijn. Maar héél wat anders is het om de druk van Zijn hand te ervaren, als Hij u persoonlijk tot deze geestelijke strijd heeft geroepen. Van al de zonen van Isaï verkoos de Here God David, om hem te zalven tot koning over Zijn volk Israël, al was hij nog heel jong (en de jongste zoon van Isaï) en naar het oog (van de mens) de minste, maar hij was **een man naar Gods hart!** Er zijn in de Gemeente van de Here, ook in deze laatste dagen, geroepenen, die –NAAR DE MENS gesproken– liever “gestenigd” moesten worden, maar in wier leven Gods Hand is uitgestrekt... Er zijn vele christenen die zich ik weet niet “wie” of “wat” wanen; maar daarom is het bij God nog niet zo! Wees daarom voorzichtig, ga in deze dingen nooit over één nacht ijs; **wacht op de Here, Hij zal spreken!**

Wat de geroepene kenmerkt:

Een wonderbare gemeenschap met de Heilige Geest

Allereerst kennen zij die (waarlijk) door God geroepen zijn een wonderbare **gemeenschap met de Heilige Geest**, hetgeen nodig is om in dit leven en in de dienst (van God), waartoe zij geroepen zijn, VAST te staan, dat is: ONBEWOGEN (standvastig). U moet **uit ervaring** weten dat u de Heilige Geest ontvangen hebt, dat Hij (dat is: Gods Geest) in u woont! Wij weten dat het zegel van de doop met de Heilige Geest het spreken in tongen is! Méér nog dan het getuigenis van u, dat u de Heilige

Geest hebt ontvangen, is het getuigenis van de Heilige Geest Zelf, dat Hij u “in bezit genomen” heeft, zodat u, net als Paulus, een “gevangene van Jezus Christus” bent, zodat Hij u, als Zijn instrument, in Zijn dienst kan roepen en gebruiken. Er zal dan in uw leven geen bede zijn van: “Here, Ik wil dit, wilt U het maar zegenen!”, maar **het oprechte gebed: “Here, wat wilt U, dat ik voor U doen zal?”** Dan zal Gods Geest u heiligen en leiden naar die conditie, waar de glorie van God u vervult en omhult, waar u vol bent van de liefde van God! Alles om u heen kan dan wegvallen, maar de glorie van God zal voor u genoeg zijn. Het is daar, op die plaats van verrukkelijke aanbidding, dat Hij u Zijn wil openbaart; en u niets liever wilt doen dan **Zijn** wil... Het is ons vlees, dat op deze weg hierheen gekruisigd moet worden (dus **wij** moeten afsterven aan onze oude, zondige, vleselijke natuur). Wij zullen veel verdrukkingen hebben (of krijgen) in het vlees, maar wij hebben de Heilige Geest om die verdrukkingen te boven te komen, om zo ons vlees (dat is: onze oude, zondige, vleselijke natuur) te overwinnen! Ook zal Hij ons Zijn (Geestes)gaven toebedelen, om ons zo capabel te maken tot de dienst, waartoe Hij ons zal roepen. Een aardse werkgever voorziet zijn arbeiders van het nodige en leidt hen op tot de dienst, die hij van hen verlangt; hoeveel te meer onze hemelse Werkgever. Deze gaven moeten wij –onder Zijn leiding– tot ontwikkeling brengen, ze als het ware “opwekken”. Gaven zijn een zekere vorm van openbaring van de Heilige Geest. Wij hebben te leren **hoe** wij moeten rusten in Hem, opdat Hij door ons heen kan arbeiden, Zich door ons heen kan openbaren. En hoe wij, rustend in Hem en Zijn leiding, de nodige arbeid in Zijn Naam moeten verrichten, zodat die arbeid effect zal hebben. **Wij moeten leren** om niet de Heilige Geest te willen gebruiken, maar **om door de**

Heilige Geest te worden gebruikt; Hij moet door ons heen kunnen spreken en handelen. Dit alles vraagt om een leerschool, om in de praktijk opgedane ervaring... Dan pas zal Gods boodschap, gedragen door Zijn zalving, de harten van de toehoorders bereiken en die weten te beroeren tot bekering en overgave en tot toewijding aan Gods zaak! Glorie voor God!

De geroepene wordt verder gekenmerkt door een bediening overeenkomstig zijn roeping, waarin hij de werken, die Jezus deed, ook doet

Is God dienstknecht zó voorzien van het nodige en ingeleid tot het werk van zijn bediening, dan ontvangt hij van de Here van de Oogst **persoonlijk** de roep tot de bediening, die voor hem is weggelegd. *“Vrede zij u! Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u”* (Joh. 20:21b). Wij mogen deze zending koppelen aan de zendingsboodschap van de Here Jezus, die wij in Jesaja 61:1-3 kunnen vinden, waarover later meer. Daarvandaan, dat Jezus getuigde: *“Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wie in Mij gelooft, zal de werken die Ik doe, ook doen, **en hij zal grotere doen dan deze**; want Ik ga heen naar Mijn Vader”* (Joh. 14:12). Het zijn deze werken, overeenkomstig zijn bediening, die de roeping van de dienstknecht bewijzen. *“Geloof Mij, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is; en zo niet, geloof Mij dan om de werken zelf!”* (Joh. 14:11). God alleen zij de eeuwige glorie!

Laten vleeselijke motieven uw roeping niet bezoedelen

Indien u tot Zijn dienst geroepen bent, pas er dan voor op dat uw roeping zich niet (geleidelijk aan) ontwikkeld in een richting die **naar het vlees** is, een richting die wellicht UZELF behaagd, maar **niet de Here** dient! Als God

u, als blanke, roept om Hem bijvoorbeeld in Afrika als zendeling te dienen, dan is het niet de bedoeling om daar speciaal de blanken te gaan bedienen –tenzij de Geest van God u dit uitdrukkelijk te kennen geeft– maar om het Evangelie te brengen aan AL de mensen van dat land! Want, de blanke hoort daar oorspronkelijk niet, die is of woont daar waarschijnlijk voor zaken of dienst. Menselijke sympathieën mogen nooit de motivatie zijn tot uw dienst voor het werk des Heren, maar alleen de liefde van God! Ook mag een geroepen dienstknecht van God geen financieel gewin najagen. Is het toevallig zo, dat het merendeel van een Gemeente emigreert naar een ander land, dan wil het wel eens voorkomen, dat de herder van die Gemeente –zo maar opeens– ook een “roeping” krijgt voor dat land... Er was eens een Indonesische arbeider van de Here, die een bepaalde Indonesische Gemeente had. Toen die Gemeente maar niet wilde groeien, omdat die arbeider ergens tekort schoot, had hij “zo maar opeens” een roeping voor de “Hollandse dienst”, ondanks het feit dat hij slecht zijn Nederlands sprak...

Laat de zorg voor het levensonderhoud uw hart niet vullen

U vertroebelt uw denken als u zo gaat werken; u kunt dan niet meer juist denken en de geestelijke zaken zuiver bezien. Houd u aan het Woord van God en neem genoeg met wat God in uw leven brengt. U hoeft zich, als Hij u waarlijk tot Zijn dienst heeft geroepen, geen financiële zorgen te maken! Daarom moet u goed weten of u **werkelijk** een roeping van God ontvangen hebt en dat u niet hebt gehandeld in navolging van anderen of omdat een ander u hiertoe heeft aangezet of omwille van publiciteit of uit sympathie. **Een heilig verlangen in uw**

hart hebben is niet hetzelfde als een roeping van God hebben! Maar als de Here u waarlijk heeft geroepen en gezonden dan zorgt Hij ook voor u en kunt u, net als David, getuigen: *“De Here is mijn Herder, mij zal niets ontbreken. Hij doet mij neerliggen in grazige weiden, Hij brengt mij zacht naar zeer stille wateren...”* (Psalm 23:1-2 en verder). En al mocht God u beproeven voor wat uw levensonderhoud betreft, dan zal het toch met een bepaalde reden zijn dat Hij dat (tijdelijk) toelaat in uw leven.

Nog een ander Schriftgedeelte geef ik u, dat heen wijst naar Gods Vaderlijke zorg voor Zijn kinderen en voor Zijn arbeider in het bijzonder. *“Niemand kan 2 heren dienen, want of hij zal de één haten en de ander liefhebben, of hij zal zich aan de één hechten en de ander minachten. U kunt niet God dienen en de (afgodische) mammon (die rijkdom en aards bezit boven alles stelt). Daarom zeg Ik u: Wees niet bezorgd over uw leven, over wat u eten en wat u drinken zult; ook niet over uw lichaam, namelijk waarmee u zich kleden zult. Is het leven niet meer dan het voedsel en het lichaam meer dan de kleding? Kijk naar de vogels van de hemel: zij zaaien niet en maaien niet, en verzamelen niet in schuren; uw hemelse Vader voedt ze evenwel; gaat u ze niet ver te boven? Wie toch van u kan met bezorgd te zijn één el aan zijn lengte toevoegen? En wat bent u bezorgd over de kleding? Kijk naar de lelies in het veld, hoe ze groeien; zij werken niet en spinnen niet; en Ik zeg u dat zelfs Salomo in al zijn luister (sv: heerlijkheid), niet gekleed ging als één van deze. Als God nu het gras op het veld, dat er vandaag is en morgen in de oven geworpen wordt, zo bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, kleingelovigen? Wees daarom niet bezorgd en zeg niet: Wat zullen wij eten? of: Wat zullen wij drinken? of: Waarmee zullen wij ons kleden? Want al deze dingen zoeken de heidenen. Uw hemelse*

Vader weet immers dat u al deze dingen nodig hebt. Maar **zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid**, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden.” (Matth. 6:24-33)

God willen dienen naar Zijn roeping

86

De taak die wij in de Gemeente van Jezus Christus – overeenkomstig onze roeping– hebben aanvaard, moeten wij goed **kennen**, maar ook zo goed mogelijk **doen**. Wij moeten die ook GETROUW doen! Ook moeten wij er goed van doordrongen zijn dat wij die taak niet voor onszelf doen, noch voor de mensen die wij, als Gemeente, dienen; maar beseffen dat het gaat om de opbouw van Zijn Koninkrijk! Ook moeten wij goed beseffen dat wij –door Zijn uitnemende GENADE– medewerkers met Hem, tot dit (geestelijk opbouwende) werk, mogen zijn! Dit alles beseffen en er toch niet naar handelen, omdat er andere motieven gekoesterd worden, is de oorzaak van **alle** ellende in het christendom en niet in het minst “in Pinksteren”! ⁴³ Het is (mede) hierdoor dat u christelijke arbeiders –op het arbeidsveld van de Here– elkaar voor de voeten ziet lopen; daarom ziet u die verwarring op dit gebied om u heen. Men wil vaak niet datgene zijn waartoe de Geest van God ons gesteld heeft in het Lichaam van Christus; de één wil geen “voet” zijn, de ander geen “hand”; en dat kan niet! Slechts **naar Zijn roeping** kan God u handhaven in Zijn Lichaam. “En **Hij** (= Jezus Christus) heeft **sommigen** gegeven als apostelen, anderen als profeten, anderen als evangelisten en

⁴³ In Pinksteren = In die Gemeente(n) waar de Pinksterboodschap en de Pinksterervaring – dus: de boodschap over en de ervaring van de uitstorting van (en dus de vervulling met) de Heilige Geest – gepredikt en ervaren wordt. (noot AK)

*anderen als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot het werk van de bediening, tot opbouw van het Lichaam van Christus” (Ef. 4:11-12). “God nu heeft **sommigen** in de Gemeente een eigen plaats gegeven: ten 1^{ste} apostelen, ten 2^{de} profeten, ten 3^{de} leraars, vervolgens krachten, daarna genadegaven van genezingen, vormen van hulpverlening, bestuurlijke gaven, allerlei talen” (1 Kor. 12:28). Christus heeft deze arbeiders aan de Gemeente gegeven; ze zijn dus schenkingen van de Heilige Geest aan de Gemeente; namelijk allen die Hij waarlijk tot enige bediening in de Gemeente heeft geroepen. De Here God werkt niet anders. En waarom? Omdat Hij ook Jezus Christus aan de Gemeente heeft GE-GEVEN als een Hoofd van de Gemeente. Als Hij dit doet met Zijn eigen Zoon, zou Hij het dan anders doen met degenen die, in afhankelijkheid van Zijn Zoon, voor Hem mogen werken? Dat kan nooit! Discipelen kunnen nooit meer zijn dan hun Heer; een dienstknecht is niet meerder dan zijn meester. Dus, als God Jezus Christus als Hoofd heeft **geschonken** aan de Gemeente, hoeveel te meer moet Hij ook de dienaars aan de Gemeente schenken. Dit wil dus zeggen, dat God waarlijk met **een persoonlijke roeping** in een mensenleven moet komen, wil het zo kunnen zijn, dat deze geroepene –als Gods instrument– aan het Lichaam van Christus kan worden geschonken. Er is werk te over in het Koninkrijk van God; “de velden zijn al wit om te oogsten, maar er zijn zo weinig arbeiders” (zie Joh. 4:35b en Luk. 10:2). Wij herhalen hier wat Jezus Zelf heeft gezegd. Er zijn wel arbeiders, maar waarom worden zij dan niet uitgezonden in Gods wijngaard? God zoekt geen “gewone” arbeider, geliefden, God zoekt **getrouwe arbeiders**. Vandaag de dag zoeken de meeste arbeiders er echter niet naar om uitgezonden te worden door de Heilige Geest, maar door*

mensen, door machtige organisaties, die hun steunen met een maandelijks bijdrage uit hun kas. Velen willen niet door Gods Geest geroepen worden tot dit “fulltime” werk (en dan ook echt van Zijn Geest en leiding afhankelijk zijn), maar zij willen door de mensen “geroepen” worden terwijl sommigen zichzelf hebben geroepen voor de één of andere taak in Gods Koninkrijk. Dit is de reden, waarom wij dikwijls zo velen geestelijk zien falen. Ze houden het een tijdje uit, maar missen de volharding. Zij vallen uit en ambiëren opnieuw een maatschappelijke betrekking... Sommigen vallen zelfs, ontgoocheld als ze zijn, in een werelds leven terug. In het ware Lichaam van Christus, dat een Goddelijk organisme is, kan zoiets NIET voorkomen. Maar als de Gemeente (of Kerk) geestelijk dood is, dan formeert men een soort eenheid door middel van organisatie. Het is dan een “geestelijke club” geworden, waarin mensen door mensen worden aangesteld en/of uitgezonden! Allen die tot het (ware) Lichaam van Christus behoren zijn echter een tempel van de Heilige Geest, Die in hen woont en Die hun –als **levende tempels** (als ware, Geestvervulde christenen)– vervult met EEUWIG LEVEN en hen Zijn (Geestes)gaven toebedeelt, een ieder afzonderlijk **zoals Hij wil**, en Die een ieder roept om zijn (of haar) plaats in te nemen in de bediening, die Hij voor een ieder van ons reeds in gedachten heeft. Velen willen arbeiden voor God omdat er een heilig verlangen in hun hart is om dit te doen, maar een heilig verlangen –ik herhaal het hier nogmaals– is nog geen roeping! Bedrieg uzelf niet! U ziet het, u kunt christelijk werk verrichten en toch Christus (als uw Heer en Meester) missen! Naar menselijke begrippen kan zo’n (Goddelijke) roeping, tot de bediening in het Lichaam van Christus, wel lang op zich laten wachten. Dus, als u nog een (aardse) baan hebt, blijf daar dan nog

maar werken. Bidt en wacht op Gods tijd! Hij zal u roepen, Hij zal u **duidelijk** roepen; u zult Hem niet mis kunnen verstaan. God alléén weet de tijd, wanneer u gewillig zult zijn om de prijs te betalen die hiervoor nodig is, maar u moet dan ook de Geest van God de gelegenheid geven om in u te groeien, om **u** zo te veranderen, dat u met een blij hart –en in (volkomen) vertrouwen op Hem– kunt gaan op Zijn roeping. Gods Geest moet uw innerlijk veranderen, omdat (ook) u van nature egocentrisch denkt en leeft. Ondanks dat u getrouw en vurig alle mogelijke diensten volgt en eventueel in het zangkoor meedoet, kan de achtergrond van u geloofsleven toch méér gericht zijn op **uzelf** dan op God en Christus. God moet dat diepe innerlijk van u in de kruisdood voeren (= wij moeten afsterven aan onze oude natuur) en hiervoor moet u –meestal– door geestelijke diepten en smarten gaan! Dáár leert u zich innerlijk te richten op Hem, Die u alleen helpen kan! Glorie voor God!

Geen werk zoeken voort te zetten

Onder de christenjongeren zijn er velen, die een oprecht verlangen in zich koesteren om voor de Here te werken, maar hun ambities gaan vaak een verkeerde richting op. Zij willen –bijna zonder uitzondering– graag uitgezonden worden naar of dienst doen en arbeiden voor een bestaande Gemeente, die hun op een presenteerblad wordt aangeboden. Ze willen graag een werk voortzetten, waarin een ander reeds gepioneerd heeft. Maar zo'n gedrag openbaart geen ware roeping van God. Als u waarlijk bent geroepen, dan kent u, ik herhaal het, een wachtestijd, die u in gebed weet door te brengen, terwijl u zich praktisch bekwaamt in een bestaande Gemeente, om dan, nà Gods roepstem te hebben gehoord en verstaan, naar die persoonlijke roeping van God, elders een

Gemeente van de grond af aan met God op te bouwen. Of u gaat in het geloof en u **bouwt van de grond af aan** een Gemeente op. Als u hierin slaagt, bewijst dit uw roeping, geliefden! Dan heeft u de gezindheid van een ware arbeider van de Here; een gezindheid, die ook in Paulus leefde. *“En evenzo stelde ik er mijn eer in om het Evangelie daar te verkondigen **waar Christus nog niet was genoemd**, om niet op het fundament van een ander te bouwen. Maar zoals geschreven staat: Zij aan wie niets over Hem was verkondigd, zullen het zien, en zij die het niet hebben gehoord, zullen het begrijpen”* (Rom. 15:20). Immer zó is ook het zendingsbevel van onze Here Jezus in Markus 16:15, *“Ga heen in heel de WERELD, predik het Evangelie aan alle schepselen.”* De opdracht luidt niet: “Gaat heen naar al Mijn kinderen” of “naar al Mijn volk” of, zoals het nu zou kunnen luiden, “naar Mijn Gemeente” of “naar Mijn Kerk”, neen, Hij heeft ons gezonden naar de WERELD, om die te trekken uit de duisternis tot het licht, door het Evangelie van de Here Jezus Christus! Als u een Bijbelschool doorlopen hebt, krijgt u er natuurlijk een diploma voor, maar u krijgt géén “geloofs- of introductiebrief” ⁴⁴. Die krijgt u pas wanneer God uw roeping, in het arbeidsveld, heeft bewezen. Trouwens, u hoeft iemand die de dingen geestelijk onderscheiden kan, mannen die waarlijk geroepen zijn, ware dienstknechten van God, op dit punt niets wijs te maken; zij zien gauw genoeg of u door God geroepen bent of niet. Het is de Heilige Geest Die u –door alles heen– handhaaft. Dàn geven deze ware dienstknechten van God u graag –met de zegen van de Here– uw “geloofs-

⁴⁴ Een geloofs- of introductiebrief = Hier: Een schriftelijk bewijsstuk dat men kan overleggen om aan te tonen dat men “geschikt is verklaard”.
(noot AK)

of introductiebrief”. U kunt dan met hen samenwerken (samen “fellowship” houden) ⁴⁵ en zij zullen achter u staan, voor zover mannen Gods achter u kunnen staan. Er bestaan echter ook Bijbelscholen, ook van Pinkster-richtingen, die hun leerlingen, nadat ze die school met vrucht doorlopen hebben, zomaar ergens aanstellen; maar dit is **niet Schriftuurlijk**, want mensen kunnen zich vergissen, vergissen in het feit of u wel door God geroepen bent en/of zich vergissen in welke roeping u dan wel ontvangen hebt. Een Bijbels voorbeeld is dat van Filippus en Stefanus. Zij kregen een diakenbediening, maar de Geest van God had hen tot evangelisten geroepen (zie Hand. 6, 7, 8 en 21:8). Wij moeten rekening houden met wat de Geest van God wil; laat ons in deze dingen NOOIT onze eigen plannen najagen!

Nooit een andere arbeider van God imiteren

Laten wij, in onze arbeid voor de Here, niet een andere werker willen imiteren. Wij moeten **nooit** willen imiteren; imitatie is altijd waardeloos en vals! Wij moeten deelhebber willen zijn aan de zuivere werking van de Heilige Geest door ons heen. Wij moeten willen werken zodat en zoals Hij Zich –door ons heen– kan en wil openbaren; een ieder naar zijn **eigen** roeping en heiliging. God heeft een plan met iedere man en Hij gebruikt u op het arbeidsveld op een geheel andere wijze dan mij. Waar wij voor moeten zorgen, is: dat Hij ons gebruiken kan! Hoe God dit doet, is niet onze zaak!

⁴⁵ Fellowship = Broederschap; omgang, gemeenschap in Christus. Broederschap = Het samen zijn – en vooral het “één in de geest zijn” – van gelovigen in de vrede van en liefde voor God. (noot AK)

Tevreden zijn met de roeping, waartoe Hij u roept

Velen in onze dagen zijn niet tevreden met het staan in de bediening van een kleine Gemeente of groep. Echter, als men in het kleine God niet getrouw kan dienen, hoe zal God ons het grote geven? Er is een spreekwoord dat zegt: “Wie het kleine niet eert, is het grote niet weerd” (= niet waard)! Onze Heiland was geen Heiland van de (grote) menigte alleen, Hij was ook een Heiland van de “eenling”. Jezus moest door Samaria gaan om één vrouw te redden (zie Joh. 4:1-30, en ook nog vers 39-42); ook moest Hij gaan naar de bezeten man uit Gadara (zie o.a. Mark. 5:1-20). Ook had Hij één ziel gered, namelijk de bloedvloeiende vrouw, ondanks de opeengepakte en duwende mensenmassa om Hem heen (zie o.a. Mark. 5:25-34)!

92

Hem dienen in liefde en trouw

Laten wij willen dienen **uit LIEFDE tot Jezus**. Liefde alleen brengt u over de moeilijkheden heen en doet u lopen tot de eindstreep. Deze liefde tot Jezus, die tot u komt “als met de krachtige vleugelslag” van Zijn genade, maakt voor u het zwaarste werk licht. “*Want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht*” (Matth. 11:30). **U moet het werk niet liefhebben, u moet HEM liefhebben.** Paulus eindigt dat wonderbare hoofdstuk van de liefde, 1 Korinthe 13, met dit woord: “*En nu blijft geloof, hoop, liefde, deze 3. De meeste van deze echter is de liefde*” (vers 13). Het is deze liefde die u –tot de dood toe– getrouw houdt. **Getrouwe plichtsbetrachting in het werk voor Jezus is een eis!** God Zelf is getrouw en deze karaktereigenschap van Hem bouwt Hij in een ieder die –uit liefde tot Hem– voor Hem werkt. Zonder getrouwheid kan men niet verzekerd zijn van uw werk, kan men in nood niet op u rekenen. Een ontrouwe herder vlucht, als hij de wolf ziet aankomen; maar een getrouwe herder vecht erte-

gen en beschermt zijn schapen. God zoekt getrouwe dienaars, wat wij ook kunnen lezen in 2 Timotheüs 2:2, *“En wat u van mij gehoord hebt onder vele getuigen, vertrouw dat toe aan TROUWE mensen, die bekwaam zijn om ook anderen te onderwijzen.”*

Met bekwaamheid onderrichten

93

Niet een ieder kunnen wij alle geheimenissen, alle verborgenheden van God toevertrouwen. De Here Jezus Christus Zelf heeft ons hier een voorbeeld van gegeven. Er zijn dingen, die Hij alleen aan de 12 discipelen vertelde en niet aan de massa. *“En de discipelen kwamen naar Hem toe en zeiden tegen Hem: Waarom spreekt U tot hen door gelijkenissen? Hij antwoordde en zei tegen hen: Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar aan hen is het **niet** gegeven”* (Matth. 13:10-11). Later zegt Jezus tegen diezelfde groep van discipelen, die Hij apostelen noemde: *“Nog veel heb Ik tegen u te zeggen, maar u kunt het **NU niet** verdragen”* (Joh. 16:12). Hun geestelijke groei was nog niet in die mate, dat zij dit geestelijk voedsel konden verdragen! Later zou de Geest van God het hun leren (zie Joh. 16:13). Zo moet een ieder, die geroepen is om het Lichaam van Christus te dienen, dit Lichaam (= de ware Gemeente) ook getrouw dienen, maar tevens ook bekwaam zijn om anderen te onderwijzen. In het Lichaam van Christus moeten wij weten, aan wie wij deze verborgenheden van God kunnen doorgeven, omdat niet allen in dit Lichaam het hiervoor vereiste peil van geestelijke groei hebben bereikt, zodat zij het zouden kunnen verstaan. Gods Woord is nu eenmaal te heilig om er maar mee om te springen, zoals wij het zelf wensen.

De prijs willen en durven betalen in volhardende trouw

94

“Lijd verdrukkingen, als een goed soldaat van Jezus Christus” (2 Tim. 2:3). Een soldaat mag de strijd niet willen ontvluchten, want hiertoe is hij juist “in dienst” genomen. Zo ook moeten wij de strijd, veroorzaakt door de machten van de duisternis, niet willen ontlopen; maar de zaak van de Here Jezus Christus juist tot overwinning willen leiden! De machten van de duisternis werken juist het felst IN de Gemeente, die wij in de Naam van de Here dienen, maar *“alle dingen zullen meewerken ten goede, voor degenen die God liefhebben”* (zie Rom. 8:28). Deze strijd in de eigen Gemeente zal Gods dienaar kruisigen, zal het oude in hem te niet doen. Als u deze prijs, die God van u vraagt, niet wil betalen, zal de Heilige Geest u nooit kunnen bekwamen om in uw leiding van de Gemeente te blijven staan. Ook Jezus Christus werd verraden en gekruisigd, en wel door toedoen van Zijn eigen discipel, Judas Iskariot (zie o.a. Matth. 26:14-16, 47-56). Jozef werd verkocht door zijn eigen broers (zie Gen. 37:12-36). Zó zullen ook de eigen gemeenteleden het leven van hun herder en zijn helpers kruisigen! Deze prijs **moeten** dienaren van Christus betalen, of ze nu apostel, herder, leraar, evangelist of profeet zijn; zij worden gekruisigd voornamelijk door de strijd, die **binnen in** de Gemeente is, veroorzaakt door de machten van de duisternis, die werken in het leven van de “schapen” (al kunnen we bij hen misschien beter spreken van “bokken”). Deze strijd is nodig, opdat daaruit **de ware Gemeente van God** voort zal komen. Maar laten wij in dit alles op Jezus blijven zien, Die “de Leidsman en Voleinder is van het geloof”! (zie Hebr. 12:2a). Ook Hij heeft het kruis verdragen, opdat wij **NU niet** zouden bezwijken in onze zielen, op-

dat wij niet zouden verflauwen. Omwille van ons heeft Hij de schande van de kruisdood veracht en alles over Zich heen laten gaan, opdat wij **NU** zouden kunnen **blijven** staan. Blijf Hem daarom volgen, ook als uw arbeid voor Hem moeilijk wordt, als u kritiek krijgt van uw eigen broeders en/of zusters in de Here... *“Niemand die ten strijde trekt, wordt verwickeld in de zorgen voor het levensonderhoud, zodat hij hem tevreden stelt die hem voor de oorlogsvoering (of: strijd) aangenomen heeft”* (2 Tim. 2:4). Een dienaar van het Evangelie, die gezet is tot behoud en opbouw van het Lichaam van de Here Jezus Christus, hetwelk is de Gemeente, en die hiervoor als een soldaat heeft te strijden tegen de machten van de duisternis –satanische machten, die dit (Goddelijk) werk willen verhinderen en vernietigen– moet zich geen zorgen maken om het (dagelijks) levensonderhoud, het eten en drinken en alle materiële noden. Hier zal God Zèlf voor zorgen, maar **Gods soldaat heeft te strijden en te overwinnen!** *“En ook als iemand deelneemt aan een wedstrijd, krijgt hij geen lauwerkrans (of: kroon), als hij niet de spelregels in acht heeft genomen”* (2. Tim. 2:5). Willen wij als overwinnaar uit deze geestelijke strijd komen en van God de overwinnaarskroon ontvangen, dan hebben wij ons te houden aan **Zijn voorschriften**; aan **Zijn Woord**, aan **Zijn wil en roeping**, aan **Zijn waarachtige Leiding**, omdat het Zijn Heilige Geest is, Die in en door ons moet strijden, willen wij ooit over satan en zijn werkers de overwinning behalen! ⁴⁶ *“De landbouwer die zware arbeid verricht, moet als eerste van de vruchten genieten”* (2 Tim. 2:6). Maar, pas als de landman het gehele landbouwproces getrouw heeft volbracht, kan hij

⁴⁶ Zie onze GRATIS studie [“De overwinnaars; over \(de macht van\) zonde en satan in de eindtijd”](#). (noot AK)

van de vruchten van het land genieten, nietwaar? En zo is het ook in het geestelijke.

Vijf eigenschappen, die kenmerkend zijn voor (ware) geestelijke leiders

Om –als arbeider van de Here– geestelijke leiding te kunnen geven, hebben wij de volgende eigenschappen van de Here nodig:

1. Geestelijk inzicht,
2. bedachtzaamheid,
3. Goddelijke visie,
4. diepe overtuiging, en
5. **onbewogenheid** (= standvastigheid).

Allereerst moeten wij een **degelijk, geestelijk inzicht** in Gods Woord hebben en in de zaken, die het Koninkrijk van God aangaan. Wij komen al zo dikwijls tekort aan gewoon menselijk inzicht, om de vele “gewone” zaken in de Gemeente te regelen... Maar als wij komen op het terrein van het geestelijk Koninkrijk, dan hebben wij geestelijk inzicht nodig, omdat de dingen van Gods Geest GEESTELIJK beoordeeld moeten worden (zie 1 Kor. 2:15). Door onze wedergeboorte in Christus ontvangen wij meer en meer geestelijk inzicht; wij kunnen hierdoor geestelijk denken en leren de geestelijke achtergronden zien. Ik wil u een voorbeeld geven. De discipelen verbleven, in de nacht waarin de Here verraden zou worden, in Gethsémané (een hof of tuin aan de voet van de Olijfberg). De soldaten en enkele dienaars van de overpriesters, met Judas Iskariot voorop, kwamen er aan en Judas gaf de Here Jezus zijn verraderlijke kus. Onder dat gezelschap was ook een zekere Malchus, een dienaar van de hogepriester. Toen Petrus zag, dat de Here Jezus door de knechten van de hogepriester gevangen werd genomen, ontstak hij in woede, trok zijn

zwaard en sloeg Malchus zijn rechteroor af (zie o.a. Joh. 18:1-11). Petrus kwam op voor zijn Meester, maar... Jezus moest hem corrigeren. De Heer bukte, nam het afgehouwen oor op en plantte het weer op het hoofd van Malchus en het was voor Malchus, alsof er niets was gebeurd. In Jezus' laatste uren was er nog Goddelijke genezing en nog wel voor iemand die Hem gevangen ging nemen! Maar Petrus handelde zó, omdat hij (nog) geen geestelijk inzicht had. Hij begreep nog niet, dat de Zoon des mensen verraden **moest** worden, dat Hij **moest** lijden en worden gekruisigd. En dat Hij, nadat Hij eenmaal zó verhoogd was, velen (in geestelijke zin) tot Zich zou trekken. Als Petrus dit eerder begrepen had, dan zou hij dus WEL geestelijk inzicht hebben gehad en anders hebben gehandeld. Voor de natuurlijke dingen kunnen wij een natuurlijke weg bewandelen; **voor geestelijke dingen moeten wij Gods Weg bewandelen**. Hier moet Gods Geest ons te hulp komen; Hij zal ons verstand moeten verlichten willen wij de weg, die Hij met ons gaat (of wil gaan), verstaan. Soms laat God toe dat er vervelende, ergerlijke dingen in ons leven gebeuren, de onefenheden –de bergen en dalen– op onze levensweg. Dit doet Hij om ons dáár te brengen, waar Hij ons tot **inzicht** kan brengen van onze eigen geestelijke toestand of die van anderen, zodat wij in zouden kunnen grijpen door woord en gebed. Er zijn in deze eindtijd **valse** zalvingen, die teweeg worden gebracht door satan en zijn satanische geest, werkend in en door mensen. Jezus spreekt van “valse christenen”. Om deze “predikers” of “arbeiders” –die in feite dienaren zijn van satan, maar zich voordoen als engelen van het licht– te kunnen onderscheiden is er geestelijk inzicht nodig. Ogenschijnlijk is hun “evangelie” volkomen Bijbels. Pas als Gods Geest uw ogen hiervoor opent merkt u dat hun “evangelie” niet

“dwars **door** het kruis” gaat, maar er haarfijn **langs!** Zij spreken over **een** heilige geest, maar het is niet DE Heilige Geest (met hoofdletters!); ze spreken over Jezus, maar het is een andere Jezus... (zie 2 Kor. 11:4). In hoofdstuk 10 van deze studie leest u meer over zulke “christenen”. **Geestelijk inzicht en bedachtzaamheid** gaan veelal “hand aan hand” (= samen) in de uitoefening van de één of andere bediening en ook in het leidinggeven. Daar zijn genoeg voorbeelden in de Bijbel te vinden; wij geven u in dit bestek slechts het voorbeeld van Paulus in 1 Korinthe 5 en de hierop volgende hoofdstukken en vragen uw aandacht in het bijzonder voor de verzen **5:1-5, 9-11, 12b, 13b; 6:8-12; 7:1-7, 32-37, 38a-38b, 39-40a; 9:3, 5, 22-23, 27; 10:6, 11, 23-31** en 32-33. Wat het hebben van “een Goddelijke visie” betreft, moet worden opgemerkt, dat hiermee niet wordt bedoeld die geestelijke ervaring van het kind van God dat, in “verrukking van zinnen” (= in vervoering door de aanraking van of vervulling met de Geest), is neergeknield! Met “**een Goddelijke visie**” wordt datgene bedoeld, wat het leven van de christen een beslissende richting geeft, waarmee de ziel geleid wordt in nederig-vertrouwen en stil-geloof. Deze visie doet in de harten van degenen die haar kennen, een hartstocht oplaaien, welke **allen** aanzet tot **da-den** in het Koninkrijk van God. Voor dergelijke mannen en vrouwen wordt het leven alleen nog maar beheerst door **dat verheven doel dat zij “najagen”**, met al de kracht die in hun werkt, door (Gods) genade. Zij kennen geen andere “ambitie”; al het andere in het leven is aan die Schriftuurlijke passie onderworpen! Zij leven in de heerlijkheid ervan en werken in het licht ervan; al het andere gaat onder in de glans, welke **onvergankelijk** is en zij zullen straks opstaan in de glorie (of: heerlijkheid) van **Hem, Die hen heeft geroepen en aangesteld**. Diep in

hun verloste zielen wordt zo'n visie ontvangen,... daar groeit zij door de kracht van de Heilige Geest om nooit meer te vervagen. Mannen als wijlen William Booth, Hudson Taylor, David Brainerd en anderen hebben zulk een visie gekend en hebben de roepstem van God in hun leven dan ook beantwoord met **het offer van hun eigen leven** voor de vele mensen, die zij hebben mogen dienen. Zo verging het hun en zo vergaat het allen, die zich "opeens" in de greep wisten en weten van Hem, Die tot Petrus en zijn broer Andreas sprak: "*Kom achter Mij* (sv: volg Mij), *en Ik zal u vissers van mensen maken*" (Matth. 4:19). Zijn greep alleen is vast en zeker en wat Hij vasthoudt gaat niet verloren. Schriftuurlijk leiderschap kent deze visie, die **onwankelbare trouw** –nodig om te slagen– uitwerkt; zij verzekert de verantwoordelijkheden verbonden aan posities, waarin gevaren van allerlei soort gekend worden; zij leidt tot een diepere kennis aangaande de Here en Zijn Woord en aangaande de gemeenschap aan Zijn lijden, in Zijn dood en in Zijn opstanding. Het is een leven vol van **innerlijke** kracht en overwinning! Goddelijke visie kan niet worden gekocht noch geleend. Zij wordt gegeven aan hen die, door de Heilige Geest, worden aangewezen voor het hoge ambt, welke Hij hen toevertrouwt. En... door Hem aangesteld, zullen zij hebben op te treden; hetzij als herders, hetzij als evangelisten, hetzij als leraars, om zodoende leiding te geven naar Zijn Woord en onder de machtige, gezegende zalving van Zijn Geest. De Gemeente dient dit even zo goed te beseffen als haar leiders zelf; want door dit te erkennen zal dit de Gemeente op de knieën doen gaan om deze geroepen levens dagelijks op te dragen voor Gods genadetroon. De gemeenteleden, zowel plaatselijk als overal elders, moeten overtuigd zijn –door het Woord en de Geest– dat alles wat in verband staat

met Schriftuurlijk leiderschap niet alleen komt te rusten op de schouders van hen, die daartoe geroepen zijn, maar even zo goed moet worden gedragen door de volhardende gebeden van Gods heiligen. Met **overtuiging** bedoelen wij die diepe overtuiging van de “geestelijke dingen”! Déze overtuiging wordt in de ziel geplant door de Heilige Geest. Zij wijkt niet voor tegenstand, zij wordt niet “op en neer” bewogen, ook niet “heen en weer” als riet in de wind (zie Luk. 7:24). Zulk een overtuiging doorstaat de proef van elke teleurstelling en deze overtuiging –die enkel en alleen **de onzichtbare, de eeuwige, de onzienlijke dingen** betreft– stempelt elke bediening in het Lichaam van Christus tot een dynamische bediening. Mannen Gods bleven staan: fier, vrijmoedig en onverschrokken, zowel voor het Sanhedrin als voor koningen, stadhouders en keizers. Maar daar is nog meer. Een “boodschap”, die zulk een overtuiging ten grondslag heeft, is nooit in de mineur-toon, nooit onzeker, altijd vastomlijnd en nooit (van tevoren) eerst “op schrift gesteld”! Wij kennen deze Goddelijke ordening: eerst “visie” en dan de “overtuiging”. De eerste baart de tweede; en de kracht van de tweede bepaalt de klaarheid (de zuiverheid) van de eerste. Eerst moet zulk een overtuiging aanwezig zijn, wil vertrouwen worden gekend. Ik spreek uit ervaring. Wanneer de arbeider Gods de eenmaal ontvangen overtuiging laat varen (het zou kunnen zijn dat zijn getrouwheid te wensen overlaat, waardoor de visie als het ware uitdooft, òf hij laat zich overreden door menselijke manipulaties of anderszins!), zo zal hij zelf spoedig afwijken van de waarheid en dan zal zijn daad hem beroven van het eerst in hem gestelde vertrouwen. De praktijk leert ons deze lessen... Ik ken persoonlijk, gedurende vele jaren, een evangeliste die (omdat andere begeerten haar leven gingen vullen) de van Godswege

ontvangen overtuiging aangaande de Schriftuurlijke leringen weer verwierp! Waarlijk, “uitvluchten” mogen ons tijdelijk verlossen uit benauwende omstandigheden, maar het uiteindelijk resultaat zal zijn: **verlies van zelf-respect en het verzwakken van moraal en geestelijke invloed**. Inderdaad eisen dergelijke “misdadige overtuigingen” zware straffen, welke niet kunnen worden ontweken. Ook in dit licht is de arbeider zijn loon waardig. Gods molens malen veelal langzaam, maar... zeker. Hier hebben wij beide in beschouwing genomen: overtuiging en **onbewogenheid** (= standvastigheid).

Hoofdstuk 6

De algemene zendingsopdracht

- *“Ga heen in heel de wereld, **predik het Evangelie aan alle schepselen.**”* (Markus 16:15)

“Ga heen”!

Dit eerste gedeelte van de opdracht van de Here, openbaart, dat Gods zending **vol van activiteit** is. Een waarachtig dienstknecht van God kan zich geen “luilekker-leven” veroorloven en dan nog denken dat hij zijn roeping getrouw is gebleven. Als u ergens een (Bijbelse) boodschap moet brengen, is er een tijd van voorbereiding nodig. Een tijd van gebedsgemeenschap met God, gebedsworstelingen en aanbidding van de Here, opdat Hij u die boodschap zal geven, die geschikt is voor dat uur en geschikt voor hen, die dan onder uw gehoor zullen zijn. Er zijn predikers die niet geloven in de noodzaak van “een voorbereiding in en met Christus” voor een te brengen prediking. Zij steunen dan op hun geroepen-zijn en (in dit geval abusievelijk) op de Bijbelse uitspraak: *“Doe uw mond wijd open en Ik zal hem vullen”* (Ps. 81: 11b). Als het dan zo ver is en zij de boodschap moeten

brengen, doen zij hun “mond wijd open”, maar er is geen boodschap van God in hun hart... Hun getuigen en spreken is dan van de hak op de tak, er is geen geestelijke lijn in te bekennen! Neen, vrienden, dit is niet wat God wil! Dit *“doe uw mond wijd open en Ik zal hem vullen”* slaat op de **voorbereidende** gebedsworstelingen, waardoor Gods Geest uit hetgeen-van-Christus-is zal nemen en het u zal verkondigen. God kan u een (Bijbel)tekst geven, maar dat is nog geen boodschap! U moet die (Bijbel)tekst dan uitwerken tot een boodschap onder de zalving van Gods Geest. Hij zal u dan de leidraad tonen, die Hij u wil laten volgen. Die (Bijbel)tekst is **de kern** van de boodschap, zoals het geraamte dat is van het menselijk lichaam. Het vlees echter, dat het lichaam gestalte (= postuur en aanzien) geeft, zijn dan (in dit beeld) de belichtingen en neventeksten die de Heilige Geest u geeft, en dus de geestelijke lijn, die u hebt te volgen. **De gestalte** (= het beeld) die de boodschap geeft, die u hebt te brengen, **is die van de Here Jezus Christus**. God zal u, zo doende, bekwaam maken om –als Zijn instrument– datgene te **spreken, wat Hij wil dat u spreken zal!** Prijst Zijn wonderbare Naam! God heeft voor elke (Gemeentelijke of Kerkelijke) gemeenschap, waar u voor hebt te spreken, en voor iedere gelegenheid, Zijn geëigende (= voor hen –op dat moment– geschikte) boodschap! Ik heb “evangelisten” gekend, ook “Pinkster-evangelisten”, die op hun tournee (dus: overal waar ze kwamen om te prediken) DEZELFDE boodschap brachten. Die boodschap was op zich Bijbels, maar was **prophetisch gezien** ongeschikt voor dat uur en die gelegenheid. Zo’n boodschap, op die wijze gebracht, is dus in eigen kracht gebracht en zal daarom de zalving van de Heilige Geest missen! Het is dus noodzakelijk om –in en door de Heilige Geest – intens gebedscontact met onze

Goddelijke Zender te hebben, opdat wij Zijn lichte werken en leiding kunnen verstaan en wij hierop kunnen inhaken. Hoe meer u zó met Hem mede-arbeidt, hoe méér u (de geestelijke dingen) verstaat, hoe dieper uw kennis en hoe verder uw geestelijk vergezicht reikt. Wat kan ons hart brandend zijn als **Hij** ons Zijn Woord opent. Wij ervaren dan dezelfde belevenis als de beide Emmaüsgangers, toen Hij hun de Schriften opende (zie Luk. 24:45). Wij zijn (of worden) er, in één woord, door verkwikt! Menigmaal is moeheid van mij afgegleden, alleen al omdat God mij in Zijn Woord één ding liet zien! **De ziel die zo'n geestelijke ervaring heeft, juicht, staat op in heerlijkheid en begint Hem te aanbidden, te loven en te prijzen!** Het hart brandt dan door de gemeenschap met Jezus, het LEVENDE Woord! Gods Woord is waarlijk Geest en Leven! Zijn Woord is dan, als het ware, op dat ogenblik opnieuw "vlees geworden"! U mag doctor zijn in de theologie, een leraar van de Schriften, en toch uw betoog buiten Christus houden. Er was een leraar onder de Joden, die (in de nacht) tot Jezus kwam en tot wie Jezus moest zeggen: *"Bent u de leraar van Israël en weet u deze dingen niet? Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: **Wij spreken wat Wij weten en getuigen wat Wij gezien hebben; en toch neemt u Ons getuigenis niet aan. Als Ik u de aardse dingen gezegd heb en u niet gelooft, hoe zult u geloven als Ik u de hemelse zeg?"*** (Joh. 3:10b-12). Kennis van Gods Woord hebben is wonderbaar; maar kennis van Gods Woord, zonder dat de Heilige Geest in uw hart woont en troont, dus kennis zonder Zijn zalving, doet u geen vorderingen maken in het Koninkrijk van God! Want Hij (= de Heilige Geest) is ons gegeven tot Kracht en tot Wijsheid van God (zie 1 Kor. 1:30). Wij hebben Hem (= de Heilige Geest, de 3^{de} Openbaringsvorm van God) in alle dingen nodig! Daarom kan

het in “waarachtig Pinksteren” (= bij een echte, Bijbelse vervulling met Gods Heilige Geest) zó zijn dat een oude moeder, een oude lieve ziel, die vervuld is met de Heilige Geest, méér van het Koninkrijk van God weet, dan een theoloog, die in Leiden is afgestudeerd! Verlaat u zich daarom op de Heilige Geest. Laat uw leven door Hem vol van (geestelijke) activiteit zijn, **maar wacht eerst op Zijn tijd**, zoals de Geest het –door Paulus heen– zei: “*buit de geschikte tijd uit!*” (zie Kol. 4:5b). Laten wij niet arbeiden ZONDER Hem, gedreven door een blinde fanatieke ijver, die niet uit God, maar uit de mens is! Laten wij daarom altijd **op een verstandige wijze** ACHTER Jezus aan gaan! Glorie voor God!

Heen gaan “in heel de wereld”

Als Hij u geroepen heeft, moet u zich nooit gebonden voelen aan die bepaalde plaats, waar Hij u (in eerste instantie) brengt. Hij heeft ons **heel** de wereld gegeven tot arbeidsveld. U moet zich niet binden aan plaatsen of mensen, **u moet zich binden aan de Heilige Geest!** Laat Hem u leiden in ALLE arbeid! Ik kende een evangelist die zich had “gebonden” aan een bepaalde plaats. Als er weinig mensen kwamen kreeg hij er (om het zo te zeggen) bijna een hartaanval van; hij was dan helemaal uit het veld geslagen. Zag hij echter veel mensen komen, dan was hij o zó blij! Hij was duidelijk gebonden aan mensen en aan die plaats! Hij wilde mensen tellen, net zoals David het volk van Israël wilde tellen. Daarom geliefden, blijf de Here dienen, waar **Hij** u stelt of plaatst; **dient Hem**, wees een “gevangene” van Jezus en géén gevangene van een bepaalde bediening of een bepaalde plaats, of van mensen! De evangelist Filippus was midden in een Heilige-Geest-opwekking in Samaria, maar hij moest zich –van Gods Geest– begeven op de

weg van Jeruzalem naar Gaza, een weg die eenzaam en moeilijk begaanbaar was omdat het gebied woest was. Hij had echter niet gemurmureerd en gerebelleerd, maar **hij ging!** De Opwekker is altijd de Geest van God Zelf; Hij had Filippus als instrument daartoe gebruikt. Op dat moment had God hem ergens anders nodig en Filippus gehoorzaamde, al wist hij nog niet waarvoor hij er heen moest gaan. En wat blijkt: Het was voor de redding van één ziel, namelijk: de kamerheer van Candacé, de koningin van de Ethiopiërs (zie Hand. 8:26-39). Daarna bracht de Geest van God Filippus niet terug naar Samaria –want daar had Hij al anderen die Hij als instrument kon gebruiken– maar naar Asdod, aan de Judese kust. Daar verkondigde Filippus het Evangelie in alle steden terwijl hij het land doorging, tot hij in Caesarea kwam (zie Hand. 8:40). **Filippus was niet gebonden aan een plaats of groep, hij was een waarachtig dienstknecht van de Here Jezus Christus.** U mag geen “Pinkster-mohammedanen” worden! Mohammedanen voelen zich gebonden aan een bepaalde moskee en/of aan een bepaalde plaats, en aan Mekka. Laten wij God leren dienen en aanbidden, daar waar Hij dit van ons vraagt, in geest en in waarheid. God zendt ons in heel de wereld! Wees open voor zo’n zending! Aan de andere kant moet u geen “globetrotter” of “wereldreiziger-in-eigen-kracht” gaan worden! Toen God John Wesley wonderbaar vervuld had met Zijn Geest en hij –onder de zalving van Gods Geest– predikte over de doop met de Heilige Geest, werd hij door de Methodistenkerk, waartoe hij tot dan behoorde, als predikant bedankt; hij werd daar ontslagen. Toen ging hij uit die gemeenschap en steunde geheel en al op de Here. Gods Geest leidde hem naar het kerkhof, naar het familiegraf van de Wesley’s. Zoals gewoonlijk werd het kerkhof ’s zondags druk bezocht

door familieleden van de overledenen. Gods Geest maakte John Wesley toen duidelijk dat dit familiegraf van de Wesley's het eigendom van zijn familie was en hij daarop dus de Blijde Boodschap kon brengen voor de daar aanwezige grafbezoekers. De Geest van God werd vaardig in hem en hij begon te prediken. Hij zei daar: "De wereld is mijn Gemeente en dit graf mijn podium". De Geest van God gaf hem een **wereldzending!** Hij werkte toen niet langer binnen de nauwe begrenzingsen van de Methodistenkerk, maar kreeg een open oog en kracht voor **Gods WERELDROEPING!** Geliefden, wees bereid om te gaan, daar waar God u heen wil zenden.

"Predik het Evangelie aan ALLE schepselen"

U heeft, als geroepen dienstknecht van de Here, een positieve opdracht: "Predik het Evangelie, predik de Blijde Boodschap!" Als u een "Blijde Boodschap" moet brengen, moet u eerst zorgen, dat die "Blijde Boodschap" uw eigen hart met blijdschap heeft gevuld! Predik NOOIT een "organisatie", predik NOOIT een "systeem", predik NOOIT een "groep"; maar **predik Gods Blijde Boodschap!** Predik NOOIT uw eigen persoonlijkheid, maar **predik Jezus Christus en Dien gekruisigd!** ⁴⁷ **Halleluja!** Geliefden, het breekt u zuur op als u een organisatie, een sekte, een groepering of wie en wat maar ook predikt. Uw opdracht luidt: **"Predik het EVANGELIE!"** ***"Predik het Evangelie aan ALLE schepselen"*** (Mark. 16: 15b). Dit wil zeggen dat u in uw bediening geen aanname des persoons mag kennen. Kies (zelf) geen ras uit, maar breng het Evangelie aan elk mensenkind van die plaats of dat land, waar de Here u heen heeft gezonden! Al luidt de opdracht van de Here dat u het Evangelie *"in*

⁴⁷ Zie noot 33.

*heel de wereld” moet prediken en “aan alle schepselen” (zie Mark. 16:15), toch moet u zich nauwgezet houden aan **de leiding van de Heilige Geest!** Zo heeft Paulus eens het Evangelie in Azië willen prediken, maar Gods Geest verhinderde hem dat en richtte zijn schreden naar Europa! “En nadat zij door Frygië en het land van Galatië gereisd waren, werden zij door de Heilige Geest verhinderd het Woord in Asia te spreken. En bij Mysië gekomen, probeerden zij naar Bithynië te reizen, maar **de Geest liet het hun niet toe.** En nadat zij Mysië voorbijgereisd waren, daalden zij af naar Troas. En Paulus kreeg in die nacht een visioen te zien: er stond een Macedonische man, die hem dringend vroeg: Kom over naar Macedonië en help ons!” (Hand. 16:6-9)*

Predik de gezonde leer

Wat naar de mens gesproken “goed” is, hoeft de goedkeuring van God nog niet te hebben! Wij moeten in deze dingen door de Geest van God Zelf geleerd willen worden, ook in onze omgang met andere arbeiders en andere broeders en zusters! U kunt aangaande bepaalde Schriftgedeelten met elkaar van mening verschillen, omdat de één nog niet zo ver door de Heilige Geest is ingeleid als de ander, maar daarom hoeft u elkaar nog niet te beschouwen als een heiden en een barbaar; tenzij dat standpunt beslist **onschriftuurlijk** is en tegen de gezonde (Bijbelse) leer indruist, zoals bijvoorbeeld de “Jezus-alleen-leer” die de 3-Eenheid van God (beter gezegd: de 3 Openbaringsvormen van God – AK)⁴⁸ verwerpt; en zoals de

⁴⁸ **Onze almachtige God heeft 3 openbaringsvormen:** Vader, Zoon en Heilige Geest. Gods wezen is een Eénheid. Hij is één Wezen, één Persoon. De leer, dat God uit 3 personen bestaat, is een dwaling. In Deut. 6:4 staat: *Hoor, Israël: de Here is onze God; de Here is één!* (dus één Persoon!). Dit wordt ook onderschreven door het feit, dat de

leer: “eens gered, altijd gered”, die de geboden “christelijke waakzaamheid en strijdvaardigheid” met voeten treedt. Ook mogen wij geen fellowship ⁴⁹ (= geen broederlijke omgang of gemeenschap) hebben met gelovigen die in wezen “vijanden van het kruis” zijn, die het Alverzoenend offer van Jezus’ kruisdood verwerpen, al worden er in hun diensten ook “wonderen en tekenen” waargenomen. Laten wij ons trouw houden aan HET (ware) geloof, het geloof van onze Here Jezus Christus, het geloof dat door de Heilige Geest in ons hart wordt geplant, want daar is geen ander **zaligmakend geloof**, dan dit. *“Doe uw uiterste best om uzelf welbeproefd voor God te stellen, als een arbeider die zich niet behoeft te schamen en **die het Woord van de waarheid recht snijdt**”* (2 Tim. 2:15). *“Blijft u echter bij wat u geleerd hebt en waarvan u verzekerd bent, omdat u weet van wie u het geleerd hebt, en u van kindsbeen af **de Heilige Schriften** kent, die u wijs kunnen maken tot zaligheid door HET (ware) geloof in Christus Jezus.”* (2 Tim. 3:14-15)

De Here werkt mee

Allen die volhardend in en door dit geloof leven zullen specifieke tekenen in hun leven ervaren: *“En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; in vreemde talen (sv: met nieuwe tongen) zullen zij spreken; slangen zullen zij oppakken; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hun beslist niet schaden; op zieken zullen zij de handen*

beide cherubs en het verzoendeksel uit één brok goud moesten worden gesmeed (= geslagen) (zie Exod. 25:18). En, ook de mens bestaat uit een lichaam, het zichtbare deel (1), een ziel (2) en geest (3). Zie ook nog noot 2. (noot AK)

⁴⁹ Zie noot 45.

leggen en zij zullen gezond worden” (Mark. 16:17-18). Deze beloften van de Here Jezus vinden hun waarborg in de tegenwoordigheid van de Heiland Zelf, Die –in en door de Heilige Geest– in Zijn arbeiders woont en werkt! *“En zij gingen overal heen om te prediken en de Here werkte mee en bevestigde het Woord door de tekenen die erop volgden”* (Mark. 16:20). *“En zie, Ik ben met u al de dagen, tot het einde (sv: de voleinding) van de wereld”* (Matth. 28:20). De Here is en blijft met ons als **wij** ervoor zorgen dat ons gedrag, onze bediening en prediking zódanig is, dat de Heilige Geest Zich –in en door ons heen– kan manifesteren, opdat het Woord van God door Hem (= door de Heilige Geest, de 3^{de} Openbaringsvorm van God) kan worden verheerlijkt en Zijn herscheppende kracht kan betonen!

Gods Woord, de hoogste autoriteit in Gods schepping

Gods Woord is en blijft onder ALLE omstandigheden de hoogste autoriteit. Het is in de kracht van deze (Goddelijke) autoriteit, dat Petrus in Handelingen 3:4-8 sprak en handelde: *“En Petrus keek hem (= de verlamd geborene) met Johannes doordringend aan en zei: Kijk ons aan. En hij hield de ogen op hen gericht omdat hij verwachtte iets van hen te ontvangen. Petrus zei echter: Zilver en goud heb ik niet, maar wat ik heb, dat geef ik u: in de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen! En hij greep hem bij de rechterhand en richtte hem op, en onmiddellijk werden zijn voeten en enkels stevig. En hij sprong op, stond overeind en liep rond, en hij ging met hen de tempel in, lopend en springend en God lovend.”* Wat was het resultaat van die woorden, die geuit werden in de Naam van Jezus, en in de kracht van de autoriteit van het Woord? Een man, die vanaf de moe-

derschoot verlamd was, werd genezen “*en al het volk zag hem lopen en God loven*” (Hand. 3:9). Glorie voor Jezus! Waarom is er in onze dagen zo weinig autoriteit en kracht van het Woord te zien in prediking en getuigenis? Omdat predikers en getuigen van Jezus veelal hun eigen persoonlijkheid en wezen op de voorgrond brengen en ver in de schaduw hiervan ziet u Jezus... Onderzoek Gods Woord en u zult merken dat het in Zijn Woord (de Bijbel) precies andersom is. Zijn beeld komt uit iedere bladzij van de Bijbel tevoorschijn. **De Heilige Geest**, (in ons) gekomen zijnde, **zal altijd Jezus verheerlijken**. De Heilige Geest is NIET aan ons gegeven om ONSZELF groot te maken; o, neen, verre van dat, Hij is aan ons gegeven om onszelf te KRUISIGEN (= om af te sterven aan ons oude, zondige leven) en Jezus in ons groot te maken. Wij worden gedoopt met de Heilige Geest en met Vuur, opdat ons “ik” zal verteren, zal opbranden, opdat wij geen ander verlangen meer kunnen hebben, dan enkel en alleen de grootmaking van **Zijn Naam!**

Gezonden in het midden van de wolven

“Hierna wees de Here nog 70 anderen aan en zond hen 2 aan 2 voor Zijn aangezicht uit naar iedere stad en plaats waar Hij komen zou. Hij zei dan tegen hen: De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Bid daarom tot de Here van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt. Ga heen, zie, Ik zend u als lammeren in het midden van de wolven” (Luk. 10:1-3). Ik vraag in het bijzonder uw aandacht voor de laatste zin van dit Bijbelgedeelte. Allereerst opnieuw de opdracht: *“Ga heen!”* Wij weten al dat er, door de Here, van de arbeiders een betoning van activiteit wordt gevraagd. Daarna worden wij door Hem bewust gemaakt dat de bediening, waartoe **Hij** ons roept, helemaal niet gemakkelijk is. Want spot,

hoon, haat, verdrukking en vervolging wacht een waarachtige dienstknecht van God in deze wereld, waar de satan en zijn demonen in vele mensenharten kan werken! Er staat niet voor niets geschreven: *“Ik zend u als lammeren in het midden van de wolven!”* Lammeren hebben uit zichzelf geen kracht. Het is dus (nood)-zaak voor hen om dicht bij hun Herder –de Here Jezus Christus– te blijven, in een leven van waakzaamheid en gebed! Want de wolf loert, tot hij het lam kan neerslaan... Zo werd Paulus, in de hitte van de christenvervolgingen, eens neergeslagen... Hij voorvoelde dit reeds: *“Doe alle dingen zonder morren en meningsverschillen, opdat u onberispelijk en zuiver zult zijn, kinderen van God, smetteloos te midden van een verkeerd en ontaard geslacht, waaronder u schijnt als lichten in de wereld door vast te houden aan het Woord des levens, mij tot roem met het oog op de dag van Christus, dat ik niet tevergeefs gelopen en ook niet tevergeefs gearbeid heb. Maar al word ik ook als een drankoffer geofferd bij het offer en de bediening van uw geloof, dan verblijd ik mij en ik verblijd mij met u allen. En u verblijdt zich ook daarover; verblijd u dan met mij”* (Filip. 2:14-18). Later was het zover, maar Paulus bleef in de overwinning van het geloof! *“Ik immers word reeds als een plengoffer uitgegoten (sv: tot een drankoffer geofferd) en het tijdstip van mijn heengaan is aanstaande. Ik heb de goede strijd gestreden. Ik heb de loop beëindigd. Ik heb het geloof behouden. Verder is voor mij weggelegd de lauwerkrans (sv: de kroon) van de rechtvaardigheid, die de Here, de rechtvaardige Rechter, aan mij op die dag geven zal. En niet alleen aan mij, maar ook aan allen die Zijn verschijning hebben liefgehad”* (2 Tim. 4:6-8). Paulus wist dat, wanneer hij omwille van het Evangelie en van Christus zijn positie in deze wereld van “weerloos, zwak lam” moest ervaren, de

sterkte van de Herder hem nabij was, waarom hij kon getuigen: *“Daarom heb ik een behagen in zwakheden, in mishandelingen, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus’ wil. Want wanneer ik zwak ben, dan ben ik machtig”* (2 Kor. 12:10). Het is in tijden van vervolgingen en verdrukkingen, dat het Vuur van de Heilige Geest hoog oplaait!

De algemene zendingsofdracht in Jesaja 61:1-3

112 **“De Geest van de Here HERE is op Mij, omdat de HERE Mij gezalfd heeft:**

- om een blijde boodschap (= het Evangelie) te brengen aan de zachtmoedigen.

Hij heeft Mij gezonden

- om (geestelijk gezien) te verbinden de gebrokenen van hart,
- om voor de gevangenen (geestelijke) vrijlating uit te roepen
- en voor wie gebonden zaten, opening van de (geestelijke) gevangenis;
- om uit te roepen het jaar van het welbehagen van de HERE en de dag van de wraak van onze God;
- om alle treurende(n) (geestelijk) te troosten;
- om aangaande de treurende(n) van Sion te beschikken dat hun gegeven zal worden sieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een benauwde geest, opdat zij genoemd worden eiken(bomen) van de gerechtigheid, een planting door de HERE, **om Hem te verheerlijken.**”

Laten wij dit vergelijken met Lukas 4:16-21, “En Hij kwam te Nazareth, waar Hij opgevoed was, en ging naar Zijn gewoonte op de dag van de sabbat naar de synagoge, en Hij stond op om te lezen. En aan Hem werd het

boek van de profeet Jesaja gegeven, en toen Hij het boek opengedaan had, vond Hij de plaats waar geschreven stond: **De Geest van de Here is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft**; Hij heeft Mij gezonden:

- om aan (geestelijk) armen het Evangelie te verkondigen,
- om (geestelijk) te genezen die gebroken van hart zijn,
- om aan gevangenen (geestelijke) vrijlating te prediken en aan (geestelijk) blinden het gezichtsvermogen,
- om verslagenen weg te zenden in (geestelijke) vrijheid,
- om het aangename jaar van de Here te prediken.

En toen Hij het boek dichtgedaan en aan de dienaar teruggegeven had, ging Hij zitten, en de ogen van allen in de synagoge waren op Hem gevestigd. Hij begon tegen hen te zeggen: *Heden is deze Schrift in uw oren in vervulling gegaan.*” Hier hebben wij de vermelding van de zeventvoudige zendingsopdracht van de Here Jezus Christus, maar ook die van de Gemeente, die deze opdracht moet volbrengen in de Naam van de Here! Immers, Hij heeft gezegd: *“Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zend Ik ook u”* (Joh. 20:21b). Dezelfde zendingsopdracht van Jezus heeft Hij dus op de schouders gelegd van Zijn dienstknechten. Jezus is ons dus door de Vader geschonken:

1. om de zachtmoedigen –dat zijn zij die arm van geest zijn, maar die van zichzelf weten dat zij zondaar zijn– het Evangelie (de Blijde Boodschap) te brengen;
2. om hen die gebroken zijn van hart te verbinden, te genezen;
3. om de gevangenen van de boze vrij te maken van alle banden (= van alle machten der duisternis);
4. om de blinden het gezicht te geven, om hen te ontslaan uit de (geestelijke) duisternis, die hen gevangen heeft gehouden;

5. om het jaar van het welbehagen van de Here – dat is: de oprichting van het Koninkrijk van God – uit te roepen, maar ook om te spreken van de wraak van God over degenen, die niet in Hem willen geloven en die Hem ongehoorzaam zijn en blijven;
6. om alle treurenden en verslagenen te troosten;
7. om zodanig met kinderen Gods te verkeren, dat hun bediening in de kracht van de Geest zal mogen zijn:
 - dat zij in plaats van as (beeld van het –door de Geest van God– uitgebrande “oude leven”) het Sieraad van God mogen ontvangen, namelijk het leven **in en door de kracht van Gods Geest**;
 - dat zij in plaats van een hart dat om zijn (of haar) leegheid treurt, de blijdschap van de Geest –namelijk: Gods vreugdeolie– in hun hart mogen ontvangen;
 - dat zij in plaats van een geest, die “benauwd” (= terneergeslagen, bedrukt of bezwaard) is –of regelmatig “benauwd” wordt, vanwege een geestelijke depressie en/of vanwege de druk van hun zonden– het gewaad van lof, prijs en jubel tot God mogen hebben;

opdat... (en nu volgt dus **het doel**, waartoe de opdracht strekt):

- ten 1^{ste}: al degenen, in wie deze zeventvoudige Goddelijke zendingsoopdracht vrucht heeft gedragen, genaamd zullen worden “*eiken(bomen) van de GERECHTIGHEID*”; eikenbomen die door de Here Zelf zijn geplant:
- ten 2^{de}: **God Zelf** (dus NIET Zijn dienstknechten) – door het doen ontstaan (en dus zichtbaar worden) van de NIEUWE schepselen– **VERHEERLIJKT ZAL WORDEN!**

Eiken(bomen) van de gerechtigheid

115

Waarom spreekt de Schrift van “*EIKEN(bomen) van de gerechtigheid*”? God neemt hier de gelijkenis van de eikenboom, omdat Hij tot uitdrukking wil brengen, dat zowel de boodschap als de dienstknecht en zijn bediening even **onbewogen** moeten zijn **als een eik**, ondanks de stormen; stormen van verdrukking, van tegenstand, van kritiek en stormen van vervolging... God verwacht dat zowel de boodschap, alsook de dienstknecht en zijn bediening door dit alles niet zal worden aangetast; dat zij (geestelijk) zullen blijven staan ondanks alles. Dan zijn zij deze van God gegeven benaming waardig: “*eiken(bomen) van de gerechtigheid*”! Geprezen zij Zijn wondervolle Naam! Zo is ook Johannes de Doper geen duimbreed geweken van de weg die hij moest gaan; ook al werd hij, door datgene wat de Geest van God hem liet zeggen tegen Herodes, in de gevangenis geworpen en moest hij later zijn leven geven omwille van Herodias, die hem haatte! (zie Mark. 6:17-29). Zijn boodschap en persoonlijkheid, gezalfd door de Geest van God, waren onbeweeglijk; ze veranderden niet! **Hier hebben wij die “onbewogenheid”, die een arbeider van de Here kenmerkt.**

Gods arbeider moet Hem dienen in waarheid

Onze (geestelijke) arbeid of dienst moet tot verheerlijking strekken van de Naam van de Here en dit gebeurt **NIET als wijzelf niet DOEN**, wat wijzelf –in de Naam van de Here– prediken! Ons gedrag –vooral ook in het dagelijkse leven– moet ons getuigenis bevestigen, willen wij staan in de waarheid (= Gods Waarheid, die wij –in Zijn Naam– prediken en belijden). Wat de arbeider –door de Geest van God– uit het Woord heeft geleerd, moet hij in de eerste plaats bij zichzelf, maar ook in de Gemeente

TOEPASSEN. Dat dit wel eens heel moeilijk kan zijn, valt niet te ontkennen, vooral als dit verband houdt met de handhaving van de Gemeentelijke tucht! Maar... als wij Gods Waarheid echter **in ons** èn **in het Gemeenteleven** laten geworden (dus: laten inwerken, tot –geestelijke– groei en rijpheid of volheid), zo zal die waarheid (dus: Gods Waarheid) ons vrijmaken. “*Als u in Mijn Woord blijft, bent u werkelijk Mijn discipelen; en u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken*” (Joh. 8:31b-32). Er was eens iemand die aan de Here vroeg wat “waarheid” was. Niet om een antwoord op zijn vraag te krijgen, opdat hij in die waarheid (van God) mocht wandelen, maar om zijn manier van handelen goed te praten, want... even daarna waste hij zijn handen in de bekende “onschuld”, in een poging om de verantwoordelijkheid, die die waarheid op zijn schouders legde, te ontvluchten. Ook Pilatus handelde zó. Net als velen in onze dagen, schoof hij de schuld van zich af! Een ander voorbeeld: Als er iemand in uw Gemeente, tijdens de dienst, “getuigt” en u weet dat er van zijn of haar kant een leugen wordt verteld, dan mag u deze daad niet in een “onderonsje” regelen! **Ook een halve waarheid mag u niet toestaan, want een halve waarheid is een hele leugen.** Staat u dat wel toe, dan berokkent u niet alleen schade aan het Lichaam van Christus, maar u dient (God en de Gemeente) dan ook niet langer “in waarheid”! U weet niet half HOE de satan zo’n getuigenis kan **misbruiken** tot schade van de Gemeente!

Hem dienen in waarheid èn in genade

Als u –in uw leven, uw roeping en uw bediening– alléén maar de waarheid (dus: Gods Waarheid) wil betrachten, zonder de GENADE van God, dan wordt u langzaam maar zeker een Farizeeër; u wil die waarheid (van God)

voor een ander, maar niet voor uzelf! Laten wij altijd –en voor alles– op **GENADEBODEM** blijven staan en deze genade van God blijven verkondigen! Dan zal in ons gevonden worden, wat voorheen door Jezus Christus werd geopenbaard. *“En het Woord is vlees geworden... vol van GENADE en WAARHEID”!* (Joh. 1:14). *“Want de wet is door Mozes gegeven, de GENADE en de WAARHEID zijn door Jezus Christus geworden”* (Joh. 1:17). Genade en waarheid zijn niet te scheiden in prediking (= de boodschap die wij, namens God, brengen), roeping of bediening, noch in uw “staan voor Christus”. Wanneer u dit hebt leren verstaan, zult u bidden om lankmoedigheid (= geduld), opdat u –indien het nodig is– de waarheid (dus: Gods Waarheid) zal mogen brengen, op **de tijd en wijze van de Here**. Het is **de genade van de Here** die ons staande houdt in de waarheid (van God) en die ons de kracht geeft om deze waarheid te handhaven! Maar, waarheid alléén verwondt! Het is **waarheid èn genade** die genezing (= geestelijke gezondheid) en vernieuwing brengen!

Dienen tot verheerlijking van Zijn Naam

Het doel van het volbrengen van de zeventvoudige zendingsopdracht –zoals wij in het begin van dit hoofdstuk hebben gezien– is, behalve de transformatie van de zondaar (of zondares) tot *“eiken(bomen) van de gerechtigheid”*, ook **tot verheerlijking van God**, in en door onze Here Jezus Christus! **Het gaat om de verheerlijking van de Here Jezus Christus**, om **Zijn** heerlijkheid te openbaren door de onmetelijke genade van de Here IN Zijn Gemeente. Dit is het fundament (de basis) èn het doel van Gods plan van verlossing! Als medearbeider van God zijn wij niets anders dan wegwijzers of instrumenten in Zijn almachtige handen. Geheel onze bedie-

ning en prediking moet heenwijzen naar onze Goddelijke Zender; moet Hem openbaren als de ENIGE Bouwer en Architect (Schepper) van het geestelijk bouwwerk, dat de Gemeente van God is. Als u voor een zekere maatschappij werkt, dan wordt er van u verwacht dat u ‘de grootmaking’ van die maatschappij beoogt, niet ‘de grootmaking’ van uw eigen persoon! In overdrachtelijke zin is dit eveneens waar: als u –uit genade– het Lichaam van de Here Jezus Christus mag dienen, dan gaat het niet om u, als arbeider van de Here, maar om het Lichaam van de Here (= de Gemeente) en om het Hoofd van dat Lichaam, de Here Jezus Christus! Maar vele arbeiders Gods willen zèlf gekend (liever nog: ge-roemd en bekend) worden; het gaat dan eerst om hen en dan pas om de Here Jezus Christus. Zó was het bij Paulus eerst ook: *“Ik, een Hebreëer uit de Hebreëen, wat de wet betreft een Farizeeër... opgevoed aan de voeten van Gamaliël...”* (zie Filip. 3:5 en Hand. 22:3), maar later was zijn getuigenis: *“Maar wat voor mij winst was, dat heb ik om Christus’ wil als schade beschouwd. Ja, beslist, ik beschouw ook **alles** als schade om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Here; om Wie ik dat alles schade gerekend heb, en ik beschouw het als vuiligheid (dat men van zich wegwerpt of af-wast), opdat ik Christus mag winnen”* (Filip. 3:7-8). *“Want ik had mij voorgenomen niets anders onder u te weten dan Jezus Christus, en Die gekruisigd”* (1 Kor. 2:2). Hem alleen zij eeuwig de glorie! Daar is –(ook) in deze bediening van het Woord– helemaal geen plaats voor roem en eer van de boodschapper zelf, voor het zoeken van een gevierde NAAM onder de mensen, voor **populariteit!** Veel Pinkster-evangelisten in deze laatste dagen bezondigen zich hieraan, al beweren zijzelf van niet! Deze zonde heerst vooral onder de jongere arbeiders. Velen van hen

jagen naar populariteit. De “Sturm und Drang” (= het onstuimige en de dadendrang) in een jeugdig gemoed verleidt soms tot overmoed, tot sneller handelen dan nodig is. Zij verlangen er vaak meer naar om in “de lichtbundel van publiciteit” te staan, dan om een “gewoon” leven te leiden “in Pinksteren” ⁵⁰ (hij spreekt hier in 1^{ste} instantie tegen zijn eigen geestelijke familie, dus in eigen kring, maar... het zal natuurlijk ook voor christenen uit andere groeperingen gelden –AK). Zij lopen de Here als het ware “voor de voeten”. Want... zij zijn “gedoopt met Gods Geest” en voelen zich “sterk”! Als u ouder bent (geworden), mag men aannemen, dat u in uw “evangeliepraktijk” bezadigder bent (geworden). U doet niet (te) vlot “een stap”; u hebt leren denken en overwegen. U hebt –hopelijk– geleerd om niet te rade te gaan met “vlees en bloed”, maar met God, de Heilige Geest!

De bediening (namelijk: de dienst aan God en “in dienst van Jezus”) –de Bijbel leert ons dit– heeft geen “tamtam” nodig! **God is het, Die u handhaaft en leidt en Die Zijn Gemeente bouwt, NIET u!** En God zal u handhaven als u doet wat Hij zegt! Dit houdt in dat u NIMMER “de heerlijkheid en eer, die Hem alleen toekomt” mag stelen... Vele dienstknechten wensen van die eer en heerlijkheid ook “een beetje” voor zichzelf! Er was eens een groot en waarachtig dienstknecht van God die (mijns inziens) zijn sporen op het arbeidsveld van God zeker heeft verdiend –hij is nu reeds Thuis bij Jezus– en zijn naam was Dr. Charles Price. Hij zei: “**Zonder de zalving van Gods Heilige Geest ben ik NIETS!**” Johannes de Doper getuigde: “*Hij (= de Geest van God in mij) moet meer, maar ik minder worden*” (Joh. 3:30). De Here waardeert wat in u te

⁵⁰ Zie noot 43.

waarderen is. Heus, de Here schenkt u aan geestelijke gaven niet minder dan wat u hebben kan. Desondanks vraagt Hij: “Heb een nederig hart, jaag niet naar de hoge dingen!” God ZELF brengt ons daar, als wij hier op aarde gewillige kruisdragers zijn.

Er wacht de arbeider geen eer, maar een kruisproces

120

“Want wanneer Uw oordelen over de aarde komen, leren de bewoners van de wereld wat gerechtigheid is” (Jes. 26:9b). Zo –in moeite en strijd– hebben velen in de 2^{de} wereldoorlog en in krijgsgevangenschap de Here leren zoeken. Wat een duizenden geloften zijn er toen niet gedaan! Maar de meeste van deze zielen hebben later, toen zij levend uit de oorlog en uit krijgsgevangenschap kwamen, God en hun heilige geloften vergeten... De mensheid in het algemeen is hardleers en niet getrouw in haar bekering! Maar zoals het in het groot gebeurt, kennen ook wij individueel onze tuchtigingen van God. *“Mijn kind, acht de tuchtiging van de Here niet gering en bezwijk niet, als u door Hem bestraft wordt. Want **de Here tuchtigt wie Hij liefheeft, en Hij geselt ieder kind dat Hij aanneemt.** Als u tuchtiging verdraagt, behandelt God u als kinderen (sv: **als zonen**)”* (Hebr. 12:5b-7a). Tijden van voorspoed en welvaart vormen slappe figuren, maar moeilijke tijden vormen geestelijk sterke figuren. Zo is het ook in het geestelijk leven en in het leven van ouderlingen en diakenen. Als alles maar meezit, dutten de dienaars van de Gemeente –en, door hen, óók de gehele Gemeente– in, terwijl zij vurige, geestelijke, nieuwe mensen behoren te zijn, vol van Goddelijke activiteit. **De gehele “oude mens”** –ook en vooral in “de dienaars van de Gemeente”– **moet door Christus’ kruis en Zijn kastijdingen, gekruisigd en gedood worden.** Als Hij

hùn weg zó moeilijk maakt, zó vòl van voetangels en klemmen, dan is het heus niet, omdat Hij het zo leuk vindt om het hen moeilijk te maken, maar om hen te heiligen en, door de praktijk, tot wijsheid te brengen, zodat zij leren om door Hem –dat is: door Zijn Heilige Geest– alle moeilijkheden te overwinnen! Zo worden zij sterk in de Here. Paulus leert ons dat, als wij hebben geleerd om met Hem te volharden, wij ook met Hem zullen regeren! (zie 2 Tim. 2:12). Als God u ergens plaatst om mensen te dienen, hetzij in een Gemeente, hetzij in Gemeentelijk verband –ik heb u er al eerder op gewezen– dan zult u één ding gewaar worden: u wordt gekruisigd door uw eigen “schapen”. Een dienaar van de Here Jezus Christus die dit nog **niet** geleerd heeft, is nog maar een beginneling. U wordt gekruisigd door degenen die u dient, net zoals de Here Jezus gekruisigd werd door het volk dat Hij diende. *“Een discipel staat niet boven zijn meester; maar iedere volmaakte discipel zal net als zijn meester zijn.”* (Luk. 6:40). Als het kruisproces –dat de oude mens (= onze oude, zondige natuur) in ons **ten volle** wegbrandt– in ons leven niet plaatsvindt, zo zullen wij geen kroon met Hem kunnen dragen. Iedere waarachtige christen, en iedere arbeider in het bijzonder, moet de kruis-tekenen van de Here Jezus in zijn of haar lichaam dragen. Anders gezegd: hij of zij zal deel moeten hebben aan Jezus’ dood en opstanding, wil hij of zij straks “de kroon van **leven** en van **gerechtigheid**” kunnen dragen. Wie dit kruisproces (dus: het afsterven aan de oude, zondige mens of natuur) niet wil, vrienden, zal gaandeweg afvallen en zal, net als de dwaze maagden ⁵¹ (zie Matth. 25:1-13), straks de grote verdrukking ingaan... Wie

⁵¹ Zie onze GRATIS studie [“De 5 wijze en de 5 dwaze maagden en hun eigen lotsbestemmingen in de eindtijd”](#). (noot AK)

dit kruisproces niet wil, krijgt een leven, waarin zijn of haar eigen wil en leven –meer en meer– de overhand krijgt over de Geest, óók al was hij of zij oorspronkelijk vol van de Heilige Geest. Hij of zij verliest dan meer en meer van die Geest, tot hij of zij behoort tot degenen die denken dat zij (geestelijk) rijk zijn en aan niets gebrek hebben, maar Jezus zegt, dat zij “(geestelijk) arm, blind en naakt” zijn (zie Openb. 3:17). Laten wij liever, net als Petrus en Johannes, “Zijn heerlijkheid aanschouwen” (= met onze geest waarnemen), opdat ons leven –net als hun leven, door dit “zien IN en DOOR het geloof”– veranderd zal worden, **opdat wij meer en meer in Zijn heerlijkheid zullen leven!** *“Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Here aanschouwen als in een spiegel, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Here bewerkt wordt”* (2 Kor. 3:18). Wij zullen dan echter niet veranderen naar de smaak van de wereld en wereldse vrienden; zij zullen ons verwerpen, en ook de “vleselijke” christenen –de zogenaamde “naamchristenen”, zij, die het kruisproces niet wensen– zullen dit doen. Maar laten wij dan ook midden in dit kruisproces BLIJVEN, opdat zodoende de Here Jezus Christus alléén groot gemaakt zal worden! Zo zult u nooit het gevaar lopen uw eigen grootheid te zoeken.

Hoofdstuk 7

Ouderlingen en diakenen

Wat wordt in Gods Woord onder opziener of ouderling verstaan?

Uit de brief van Paulus aan Timotheüs leren wij, dat er 2 soorten van opzieners of ouderlingen zijn. *“Bewijs aan ouderlingen die goed regeren, dubbele eer, vooral aan*

hen die arbeiden in het Woord en in de leer" (1 Tim. 5:17). Er zijn dus ouderlingen of opzieners in de meer beperkte betekenis van het woord, dus in de (gangbare) betekenis van: helpers van de voorganger van de plaatselijke Gemeente, in de geestelijke zaken, dus om de Gemeente te helpen wijden, en te helpen om over de Gemeente te "regeren", zoals bovenstaande Bijbeltekst het uitdrukt. Onder ouderlingen of opzieners in de ruimere zin van het woord verstaat men: apostelen, herders, evangelisten en leraars. Dit zijn degenen "die arbeiden in het Woord en in de leer". Maar... deze laatstbedoelde ouderlingen moeten zich echter niet méér achten dan de eerstbedoelde; want de christelijke gulden regel ⁵² zegt immers, dat "de één de ander voortreffelijker moet achten dan zichzelf" (zie Filip. 2:3). Deze laatstbedoelde ouderlingen hebben de gave van het Woord ontvangen, zij het in verschillende zin en mate, als een roeping van Gods Geest en **niet uit zichzelf!** En wat willen wij doen of zeggen, als de Heilige Geest hen daarvoor (= voor die taak of bediening) wil gebruiken! Gods Geest is suprême en soeverein (= Hij is de Allerhoogste en een Oppermachtig Heerser)! Glorie voor God. Zo heeft Gods Geest Filippus en Stefanus geroepen als evangelisten, terwijl de Gemeente van Jeruzalem (onder leiding van de 12 apostelen, zie Hand. 6:2-5), hen tot diakenen had aangesteld. En de apostelen dachten er geen moment aan om tegen de wil van Gods Geest in te handelen. Vandaag de dag zouden vele voorgangers dit echter wèl doen, wèl tegen Gods Geest ingaan, gedreven door menselijke kortzichtigheid en angst voor concurrentie, al gaat het doordrijven van **hun eigen wil** onder het mom van "het willen

⁵² Een gulden regel = Een wijze vermaning of een goede raad. (noot AK)

doen wat de Heilige Geest hen heeft geopenbaard"! In feite zijn zulke voorgangers bang dat die ouderling zich ontwikkelt in de lijn van 'openbaarder van Gods verborgenheden' en zij laten niet toe dat Gods Geest beslag krijgt op zijn leven door –op menselijke wijze– paal en perk te stellen aan zijn arbeid. Zij geven zo iemand gewoonweg géén gelegenheid. Soms leidt men hen wel op, maar men vertelt ze toch niet alles, bang als deze voorgangers zijn dat zulke ouderlingen hen straks zullen overvleugelen (= in het geestelijke zullen overtreffen)! De Heilige Geest werkt echter heel anders, namelijk op de manier zoals Hij dat ook door een rechtgeaarde ⁵³ arbeider als Paulus kon bewerkstelligen: *“Want ik heb niet nagelaten u **heel** de raad van God te verkondigen”* (Hand. 20:27). Datgene wat Paulus van de Heilige Geest ontvangen had gaf hij ook aan zijn jongere medegelovigen door en bewaarde dat niet voor zichzelf. Glorie voor Jezus! Wel mijn broeders en mede-voorgangers, wij hoeven niet bang te zijn voor concurrentie of voor al dat soort dingen, want als wij hieraan beginnen, komen wij zelf geestelijk niet vooruit, omdat wij de Heilige Geest hierin weerstaan! Wij laten ons dan leiden door ons vlees! En God zal onze kandelaar, als wij Hem getrouw en oprecht dienen, heus niet van zijn plaats wegnemen! ⁵⁴ Zijn wij niet ALLEN van Hem afhankelijk? De Here Jezus Christus was nooit bang voor concurrentie. Hij maakte Zijn discipelen deelgenoot van Zijn heerlijkheid; Hij vertelde hun over *“heel de raad van God”*; Hij leidde hen dieper

⁵³ Rechtgeaard = De goede aard (of natuur) hebbend. Ook wel: Echt of rechtschapen (= eerlijk). (noot AK)

⁵⁴ Een waarschuwing uit Openbaring 2:5 aan de Gemeente te Efeze, bestemd voor christenen die zich niet willen bekeren (= afkeren van hun liefdeloze en dus zondige “handel en wandel”). (noot AK)

in Gods Woord, dieper dan de massa die het nog niet kon dragen. Dat Hij hun nog niet alles heeft kunnen vertellen, is begrijpelijk, als wij het raadsplan van God kennen en de geestelijke tekortkomingen van Zijn discipelen zien, ondanks Zijn leiding. Zelfs nog bij Zijn hemelvaart vroegen ze Hem of Hij Zijn Koninkrijk **NU** ging openbaren... Ondanks alles hadden zij nog steeds een aards koninkrijk voor ogen en verlangden zij naar de grootheid van Israël, met Hem als Koning!

De Schriftuurlijke voorwaarden, waaraan opzieners of ouderlingen hebben te voldoen

*“Dit is een betrouwbaar woord: als iemand verlangen heeft naar het ambt van opziener, begeert hij een voortreffelijk werk. **Een opziener nu moet onberispelijk zijn,***

1. *de man van één vrouw,*
2. *nuchter (SV: **wakker**),*
3. *matig,*
4. *eerbaar,*
5. *gastvrij,*
6. *bekwaam om (Gods Woord) te onderwijzen,*
7. *niet verslaafd aan (SV: **niet genegen tot**) wijn,*
8. *niet vechtlustig (SV: **geen smijter**)⁵⁵,*
9. *niet uit op schandelijke winst, maar welwillend (SV: **besccheiden**)⁵⁶, niet strijdlustig en niet inhalig.*
10. *Hij moet zijn eigen huis goed besturen, zijn kinderen onderdanig houden, in alle eerbaarheid. (Want als*

⁵⁵ De (tussen haakjes) toegevoegde woorden vanuit de oude Statenvertaling (SV) is in dit Bijbelgedeelte vooral gedaan omdat de uitleg (zie de subtitels met de nummers 1 t/m 12) oorspronkelijk vanuit de Statenvertaling is gedaan. (noot AK)

⁵⁶ Zie noot 55.

iemand zijn eigen huis niet weet te besturen, hoe zal hij voor de gemeente van God zorg dragen?)

11. *Hij mag geen pasbekeerde zijn, opdat hij niet hoogmoedig wordt en daardoor onder het oordeel van de duivel valt.*
12. *En hij moet ook een goed getuigenis hebben van buitenstaanders, opdat hij niet in opspraak komt en in een strik van de duivel terechtkomt.” (1 Tim. 3:1-7)*

126 Dit Bijbelgedeelte begint met **de eis** dat een opziener **ONBERISPELIJK** moet zijn: er mag niets op hem aan te merken zijn in zijn “handel en wandel”. Dan vervolgt het Woord met een opsomming van zaken waarin een opziener onberispelijk moet zijn.

1. Een opziener moet “de man van één vrouw” zijn

Vóór alles moet een opziener of ouderling onberispelijk zijn in zijn huwelijksleven; hij moet zijn: **de man van één vrouw**. Wat wil dat zeggen? In deze Bijbelse manier van zeggen ligt het “niet-gescheiden-mogen-zijn” opgesloten. Immers, al is iemand voor de (aardse) wet gescheiden, dan is hij dat nog niet voor God; want een huwelijk wordt bij God slechts ontbonden door de dood! In het licht van Gods Woord heeft een gescheiden man, die daarna weer hertrouwd is, dus 2 vrouwen, al heeft hij in het geheel geen gemeenschap meer met zijn eerste vrouw. Een gescheiden man zal dus nooit opziener in de Gemeente mogen zijn! Denk erom, ik spreek over een gescheiden en hertrouwd zijn **in de bekeerde staat**. Wat de betrokkene vroeger, als heiden, gedaan heeft en hoe hij toen geleefd heeft, is een geheel andere zaak. Gods Woord richt zich tot christenen, tot kinderen van God. Dit niet-gescheiden-mogen-zijn slaat op ùw leven, nàdat u zich hebt bekeerd. Het doet er dus niet toe, hoe uw huwelijksleven was vóór u zich bekeerde; u leefde

toen in duisternis en wist niet, hoe God het wilde hebben. NU staat u echter in het Licht van God en uw leven hebt u dus nu te richten naar Zijn Woord; want u hebt nu Jezus Christus aangenomen als uw Levensheer. Wat de Here onheilig acht, mag door u niet heilig worden geacht. God heeft het voor het zeggen in Zijn Wijngaard, in Zijn Gemeente, in Zijn Lichaam. Als de Bijbel spreekt van “man-van-één-vrouw”, dan houdt dit in dat een opziener een **gehuwd** man moet zijn; en wel naar behoren getrouwd. Hij mag niet zo maar “in vrije liefde” met een vrouw samenleven, zoals dit vandaag de dag veel gedaan wordt in de wereld. **Hij moet een christelijk huwelijk en huwelijksleven kennen.** Vanzelfsprekend sluit deze uitdrukking “man-van-één-vrouw” iedereen voor het ambt van opziener of ouderling uit die –openlijk of bedekt– in bigamie ⁵⁷ leeft; en ook iedereen, die naast hun wettige vrouw nog “amourettes” hebben.

2. Een opziener moet (in geestelijke zin) “wakker” zijn

Vervolgens moet een opziener of ouderling WAKKER zijn, dus niet (in geestelijke zin) slapen. Zijn **gedachte-wereld** moet méér in beslag genomen worden door de dingen van de Geest; die moeten in hem de overhand hebben –dus niet de dingen van het vlees, de dingen van het alledaagse leven– om de Here in de Gemeente (steeds wéér en méér) dienstbaar te kunnen zijn. Natuurlijk mag hij zijn werk in de maatschappij, als hij dat (nog) heeft, niet verwaarlozen; hij moet ook daar een arbeider zijn op wie men aan kan, zodat de Naam van de

⁵⁷ Bigamie = Het gelijktijdig met 2 (of zelfs nog meer) personen gehuwd zijn. (noot AK)

Here daarom niet gelasterd zal worden. Maar de tijd die over blijft moet hij **zo veel mogelijk** aan de Here wijden. Hoe meer zijn geest bevangen wordt met de dingen van deze wereld, hoe minder bekwaam hij zal zijn om de geestelijke dingen van de Heilige Geest te ontvangen; hoe minder bekwaam hij zal zijn om, te midden van de Gemeente, zijn werk als opziener of ouderling te kunnen doen. *“Als u nu met Christus opgewekt bent, **ZOEK** dan **de dingen die boven zijn, waar Christus is**, Die aan de rechterhand van God zit. BEDENK de dingen die boven zijn en niet die op aarde zijn, want u bent gestorven en uw leven is met Christus verborgen in God”* (Kol. 3:1-3). *“Want het bedenken van het vlees is de dood, maar het bedenken van de Geest is **LEVEN** en **VREDE**”* (Rom. 8:6). *“En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar wordt **innerlijk veranderd** door de vernieuwing van uw gezindheid (= van uw denken), om te kunnen onderscheiden wat de wil van God is, namelijk de goede en welgevallige en volmaakte.”* (Rom. 12:2)

3. Een opziener moet “matig” zijn

Matigheid moet worden betracht **in alles**, vooral op zinnelijk gebied. Hier valt het eten en drinken onder, maar boven alles, waar een opziener tòch een getrouwd man moet zijn, het seksuele leven. Daar is véél onmatigheid op dit gebied. God vraagt van u matigheid in uw seksuele leven. Hoe kunt u anders, wat dit betreft, de jongeren tot voorbeeld zijn? Jongeren die nog in hun “Sturm-und-Drang” periode (van onstuimigheid en dadendrang) zijn, die nog een leven kennen, waarin de driften hun nog ruimschoots parten spelen. **Pas als uw lusten niet meer centraal staan, kunt u een leven leiden dat aan Gods Geest onderworpen is!** Zeg niet, dat het onmogelijk is. Bij God zijn ALLE dingen mogelijk. Hij kan alle

zondige werkingen van het lichaam doden door het Vuur van de Heilige Geest. *“Want als u naar het vlees leeft, zult u (geestelijk gezien) sterven. Als u echter door de Geest de (zondige) praktijken van het lichaam doodt, zult u (geestelijk gezien) leven”* (Rom. 8:13). Nu moet u ook weer niet denken dat de Rooms-Katholieken, met hun celiabaat, het bij het rechte eind hebben. Helemaal niet, want die eis staat niet vermeld in Gods Woord. Sterker nog, God Zelf heeft het huwelijk ingesteld en gezegd dat een opziener “de-man-van-één-vrouw”, dus een getrouwd man, moet zijn. Maar wij moeten gereinigd (willen) worden van onze zondige, vleselijke lusten en onze wandel moet daarom “gekuist” ⁵⁸ worden door **gewillig** –achter Jezus aan– de kruisweg te volgen; weliswaar levende te midden van deze wereld, maar niet behorende tot deze wereld! Het geheim van een overwinnend (geestelijk) leven is, naast een onwrikbaar geloof (in het, voor ons persoonlijk, volbrachte offer van Christus aan het kruishout van Golgotha), het beslist kennen van **een in alle opzichten** –dus ook in het seksuele– **overgegeven leven aan onze Here Jezus Christus**. Dan worden wij door Gods Geest gelouterd in het Vuur van Zijn Wezen. Alleen zo kunt u, net als Paulus, uw lichaam –**door de Heilige Geest**– bedwingen en het tot dienstbaarheid brengen aan onze Here Jezus Christus, en aan Zijn Gemeente. Halleluja! Hebt u wel eens een kaars zien opbranden? Zij brandt het helderst, als zij op haar eind is. Zo is het ook met uw en mijn leven. Hoe meer het kruisproces in ons wezen voltooid wordt, hoe wonderbaarder ons getuigenis en arbeid voor de Here is. Geprezen zij Zijn wonderbare Naam! In het huwelijksleven moeten

⁵⁸ Gekuist, van het werkwoord “kuisen” = Hier: **Gezuiverd worden** (van alles wat zondig en ongepast is). (noot AK)

man èn vrouw deze kruisweg in Jezus Christus **willen** volgen, anders is er geen houden aan! Gods Woord onderkent de grote kracht van de seksuele drift, want er staat geschreven: *“Onttrek u niet aan elkaar, behalve met onderling goedvinden voor een bepaalde tijd, om u te wijden aan vasten en bidden. Kom daarna weer bij elkaar, opdat de satan u niet zal verzoeken, omdat u zich niet kunt onthouden”* (1 Kor. 7:5) Daarom moeten wij ook niet meer willen doen dan de genade van God in het leven van beiden, man èn vrouw, heeft bewerkt. Altijd moeten wij in ons leven **een geestelijk evenwicht** handhaven en nooit naar één kant doorslaan. Dit is nooit Gods wil. “OVER-geestelijkheid” wordt nooit veroorzaakt door de Heilige Geest, maar is een vrucht van het vlees dat voor Jezus uit wil lopen! Kom daarom beiden tot Jezus met hetzelfde gemoed en hetzelfde gevoelen. God wil dat wij, net als Abraham, tegen de Here zeggen: *“Zie, hier ben ik!”* (Gen. 22:1c). **Laat God over uw leven beschikken!** Wat wij, mensen, niet kunnen, dat doet Hij! Hij zal ons herscheppen door Zijn Woord, zoals er geschreven staat in Psalm 107:20: *“Hij zond Zijn Woord en heelde hen!”* Prijs Zijn wondervolle Naam! God zit nog altijd op Zijn troon; Hij is Al-machtig! Hij zal Zijn weg gaan in uw hart en leven, als u wilt leren om datgene **te willen, wat Hij wil**. Dan zal Hij het doen. Halleluja!

4. Een opziener moet “eerbaar” zijn

Eerbaar zijn is: wandelen zonder aanstoot te geven. Het is leven “zonder ook maar de schijn van het kwaad” (zie 1 Thess. 5:22). Het is wandelen in het Licht van Gods waarheid, ook al is die waarheid nog zo hard. U kunt beter de waarheid vertellen dan een leugen of een halve waarheid. **Een halve waarheid is ook een leugen** en niemand is ermee gebaat.

5. Een opziener moet “gastvrij” zijn

De opziener of ouderling moet iemand zijn, die **gastvrij** is (in de Statenvertaling staat: die **gaarne herbergt**). Dit gastvrij zijn en/of het verlenen van logies (of onderdak) aan iemand die dit voor één of meerdere nachten nodig heeft, bijvoorbeeld vanwege het bezoeken van “onze” christelijke conferentiedoelinden, mag niet met “*aan-zien des persoons*” zijn (zie Jak. 2:1-4). Het mag dus niet zo zijn dat u die ene zuster of broeder wel wilt herbergen en die andere niet. Natuurlijk moet er in uw huis plaats zijn of plaats gemaakt kunnen worden voor broeders en zusters in de Heer. U doet dit toch ook wanneer familie van u één of meerdere nachten overblijft? Betrach dan zo’n liefdedaad in Christus óók tegenover uw broeders en zusters in de Heer en zelfs tegenover hen die buiten zijn. Dit doende hebben sommigen, zonder het te weten, engelen onderdak verleend. *“Vergeet de gastvrijheid niet, want hierdoor hebben sommigen (o.a. Lot, zie Gen. 18:1-22 en 19:1-24) zonder het te weten engelen onderdak verleend”* (Hebr. 13:2). Het is een werk van barmhartigheid, dat ook door de Here Jezus Zèlf is vermeld in Zijn les over het laatste oordeel. *“...Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald”* (Matth. 25:35b). *“Voorwaar, Ik zeg u: voor zover u dit voor één van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.”* (Matth. 25:40b)

6. Een opziener moet “bekwaam zijn om (Gods Woord) te onderwijzen”

Als u anderen Gods Woord wilt onderwijzen, dan moet u beginnen om zelf onderwezen te willen worden. Dit laatste houdt niet alleen het opdoen van Schriftkennis in, maar –door de inwerkende genade van de Here Jezus

Christus— ook het komen tot een praktische beleving van datgene wat theoretisch is geleerd. Als ons —door het Woord van God— wordt geleerd dat wij Jezus Christus **persoonlijk** moeten kennen, dan moeten wij, nadat wij zijn gekomen tot deze Schriftkennis, ook komen tot het beleven (of ervaren) van Zijn tegenwoordigheid in ons gebedsleven. Schriftkennis alleen maakt van ons geen geestelijke mensen, zij is de weg om **te komen** tot geestelijkheid. U hebt dit alles pas echt geleerd, wanneer het Woord **IN** u, om het zo te zeggen, “vlees en bloed” is geworden. Pas dan, als het Woord in u ervaarbare **praktijk** is geworden, bent u bekwaam geworden om ook anderen te onderwijzen!

7. Een opziener mag “niet genegen zijn tot wijn”

Alcoholische dranken, in iedere vorm, zijn gevaarlijk; ze wekken onze hartstochten op en wij zijn van nature al onhandelbaar genoeg! Een alcoholische wijn zorgde ervoor dat Noach dronken werd en zijn zonen hem naakt vonden (zie Gen. 9:20-21). En ook bij Lot gebeurden er na het nuttigen van alcoholische wijn rare dingen (zie Gen. 19:30-38). Zo’n soort wijn mag **nooit** voor het Avondmaal worden gebruikt. Dit is dan ook de reden waarom wij — als voorgangers van de diverse plaatselijke “Beth-El Pinkstergemeentes”— hiervoor druivensap gebruiken (de zgn. **most** ⁵⁹). Dat een opziener of ouderling niet

⁵⁹ **Uit de Bijbelse Encyclopedie (gedeeltelijk vermeld):**

De druiven gaven **rood sap**. Ze werden vers gegeten en gedroogd. De gedroogde druiven, de rozijnen, werden samengeperst. Het uitperzen, het druiventreden, was een tijd van vreugde. De druiven werden uitgeperst door erop te gaan staan en te trappen. Eén of meer mannen (druiventreders) verrichtten dit werk, waarbij zij zongen om in de maat te blijven, terwijl **het sap (bloed van wijndruiven of wijndruivenbloed)** genaamd — zie Gen. 49:11) huid en kleren bevlekte. Het **sap**

genegen moet zijn tot de wijn, wil zeggen dat hij **geen begeerte** naar een wijntje of een borreltje mag hebben. Hij mag het verlangen daarnaar niet kennen. Hij mag er dus **niet** naar **verlangen** om alcoholische wijn te drinken. Paulus gaf Timotheüs weliswaar de raad om (een beetje) wijn te drinken, vermoedelijk vanwege maagklachten en andere zwakheden –zoals wij kunnen lezen in 1 Timotheüs 5:23, “*Drink niet langer alleen water, maar gebruik **een kleine hoeveelheid** wijn, voor uw maag en uw talrijke zwakheden*”– maar hij bedoelde daarmee zeker geen sterke drank. Dit zou namelijk niet harmoniëren met andere uitspraken in de Schriften.

8. Een opziener mag geen “smijter” zijn

Een opziener (of ouderling) mag geen SMIJTER zijn; iemand die zijn inkomen verbrast. Hij moet “zijn tering naar de nering weten te zetten”, anders komt hij al gauw tot schulden maken en zal zo de Naam van de Here en die van de Gemeente bezoedelen. Het is daarom goed om de zegen van de Here te vragen over het ontvangen

druppelde van het bovenste in het onderste vat en werd dan in ledere zakken of in grote aarden kruiken gedaan om het te laten **gisten**. Wanneer de fermentatie ver genoeg was voortgeschreden, werd de wijn in andere vaten gedaan. Daarbij bleef dan de droesem (= het bezinksel van het geperste sap) achter.

De wijn werd in verschillende stadia van ontwikkeling gedronken.

1. Als **MOST** (in het hebr.: tērōsj) **vers van de pers**. Zo werd de wijn ook in het heiligdom gebracht als offer (zie Num. 18:12, Neh. 10:37). In het Nieuwe Testament wordt de most gewoonlijk **NIEUWE WIJN** genoemd (zie Matth. 9:17).
2. Als **WIJN** (in het hebr.: jājīn) **wanneer de fermentatie had plaatsgevonden. Dan was de wijn min of meer bedwelmend en kon dronkenschap veroorzaken** (zie o.a. Gen. 9:21).

Wijn wordt uitdrukkelijk onderscheiden van sterke drank, omdat deze werd vervaardigd van andere vruchten (zoals bijv. dadels), van honing en van graan. (noot AK)

inkomen, maar vooral ook om wijsheid van boven, om het –naar Zijn wil– te besteden.

9. Andere eisen die aan een opziener worden gesteld

Hij mag niet uit zijn op **schandelijke winst**. Dus: geen woekerwinsten maken, of zijn geld uitbesteden tegen woekerrente. Hij moet BESCHEIDEN zijn, niet aanmatigend; niet iemand, die zich op de voorgrond dringt. Hij mag **niet strijdlustig** zijn, want hoe zou dit kunnen rijmen met het Wezen van de Here, dat LIEFDE is; en Gods wezen, Gods liefde, moet ook in hem gestalte gaan krijgen. De Naam van de Here zou door die strijdlust (of vechtersmentaliteit) dan ook bezoedeld worden! Hij mag **niet inhalig** zijn! Wij weten door Gods Woord, dat geldzucht de wortel is van **alle** kwaad en dat alle soorten van zonden hiervan het gevolg kunnen zijn.

134

10. Een opziener moet iemand zijn, die “zijn eigen huis goed bestuurt”

Een opziener of ouderling moet iemand zijn die **zijn eigen huis goed bestuurt** en daarbij zijn kinderen in onderdanigheid houdt, op een stemmige, ingetogen manier. Hij moet (op een juiste manier) een geestelijk **overwicht** hebben over zijn vrouw en kinderen, zodat zijn vrouw graag zijn leiding accepteert en hem in liefde volgt, terwijl zijn kinderen zich hebben leren schikken onder de ouderlijke tucht, zonder dat dit ontaardt in tiraniek gezag dat tevens zonder enige stemmigheid (of ingetogenheid) is. Ik heb huisgezinnen gezien waarin de vrouw geestelijker is dan de man. Dit is voor de man, die het hoofd hoort te zijn van zijn gezin, beschamend en niet naar Gods wil. De man hoort –in Naam van de

Here— het roer van zijn gezinsbootje in handen te hebben. Dit is de wil van de Here en dit kàn, al is zijn vrouw soms beter geschoold dan hij. U hoort als man, vader en hoofd van uw gezin, zódanig te leven, dat de Heilige Geest u de nodige kennis en inzichten kan schenken om uw taak in uw gezin naar behoren te volbrengen. Weet dat God, van u als hoofd van uw gezin, verantwoording van uw taak zal eisen! Iemand die zijn eigen huis **niet** goed weet te besturen, zo zegt Gods Woord in 1 Timotheüs 3:5, kan ook **niet** voor de Gemeente van God zorg dragen. Deze gedachte ligt ook ten grondslag aan de eis van het Amerikaanse volk ten aanzien van hun president. Hun president mag niet gescheiden zijn; hij moet de man-van-één-vrouw zijn, en hij moet zijn eigen huis goed weten te besturen, wil hij ook maar kans maken om, als president, te regeren over de Verenigde Staten van Amerika.

11. Een opziener mag geen “pasbekeerde” zijn

Een opziener of ouderling mag **GEEN pasbekeerde** zijn; iemand die nog niet geheiligd is door de Geest van God. **Heiligmaking is namelijk een groeiproces.** Men verandert niet zomaar opeens van een zondaar in een heilige. Dit vraagt tijd. Iemand die pas bekeerd is, al is hij nog zo vurig, heeft nog véél in zich dat moet worden geheiligd (en gereinigd) door het Vuur van de Heilige Geest. Nog veel van de “oude mens” moet in hem overwonnen en gedood worden. Een pasbekeerde, die als opziener of ouderling zou worden aangesteld, kan dus, vanwege zijn positie in de Gemeente, gauw genoeg HOOGMOEDIG worden, “opgeblazen” en zo “*onder het oordeel van de duivel*” vallen (zoals wij kunnen lezen in 1 Tim. 3:6).

12. Een opziener moet ook buiten de Gemeente een goed getuigenis hebben

Een opziener of ouderling moet ook **een goed getuigenis hebben van buitenstaanders**; namelijk van mensen buiten de Gemeente, buiten het Lichaam van Christus. Het mag niet zo zijn dat men lelijke dingen van hem zou kunnen vertellen die ook nog waar blijken te zijn, zoals bijvoorbeeld: “schulden maken en niet betalen”! Denk erom dat de wereld met argusogen op u let, op u die zich “kinderen van de Here” noemt. Bij het minste of geringste klagen zij u aan en gaat u “over de tong”; daar zorgt de duivel wel voor. Wees daarom waakzaam, zodat u **zonder aanstoot te geven** wandelt te midden van deze wereld! **Vermijdt ook alle schijn van kwaad!** (zie 1 Thess. 5:22).

De Schriftuurlijke voorwaarden waaraan een diaken of diacones heeft te voldoen

*“De diakenen moeten evenzo eerbaar zijn, niet met 2 monden spreken, niet verzot zijn op veel wijn, niet uit zijn op schandelijke winst, en het geheimenis van het geloof vasthouden in een zuiver geweten. Ook zij moeten eerst beproefd worden, daarna mogen zij **dienen**, als zij onberispelijk zijn. De vrouwen moeten evenzo eerbaar zijn, geen kwaadspreeksters, nuchter, trouw in alles”* (1 Tim. 3:8-11). De Heilige Schrift spreekt in 1 Timotheüs 3:8, ziende op het “diaken-ambt”, van “evenzo” en hierdoor zijn voor altijd **dezelfde voorwaarden als daarvoor genoemd** van kracht, ook voor hen die als “diaken” de Gemeente willen “dienen”. De Heilige Geest voegt er dan nog aan toe, dat deze “niet met 2 monden mogen spreken” (zie vers 8). Dit wil zeggen, dat zij altijd en overal –of zij nu te maken krijgen met **uitsluitend** de materiële

belangen van de Gemeente, wat voornamelijk hun taak is, of dat één en ander in nauw verband komt te staan of reeds staat, met geestelijke zaken– hetzelfde zullen spreken; dus zeker geen mensen (willen) behagen, door hen naar de mond te praten, maar **te allen tijde** de wil van Christus (te zullen) doen, *“het geheimenis van het geloof vasthouden in een zuiver (= onaantastbaar, onbevlekt) geweten”* (1 Tim. 3:9). Daarvandaan dat aan dit alles ook een “zekere proeftijd” wordt verbonden, welke –indien zij onberispelijk zijn bevonden!– gevolgd kan worden door *“dienen”* (zie vers 10); en ditzelfde geldt ook allereerst voor de opzieners. Het gebruik van het woordje *“ook”* in vers 10 is bepalend in alle opzichten: zowel terugblikkend als vooruitziende... Vrouwen kunnen nooit het opzienersambt bekleden ⁶⁰; zij kunnen wel de Gemeente dienen als “diaconessen”, wanneer zij de, ook in hun geval

⁶⁰ Dit is hier, aangaande deze Gemeentelijke functie, de (op de Bijbel gebaseerde) mening van de schrijver, CJH Theys. Maar... de schrijver is zeker niet bij voorbaat tegen vrouwen in ‘het werk des Heren’. Op ons weblog staat een artikel over hem, met een uitgebreid [“In memoriam”](#). Hierin staat onder andere te lezen: “Ook in het vooroorlogse Nederlands Oost-Indië was hij trouwens al overtuigd van de waarde van het geschreven woord en reeds actief met de pen. Hij redigeerde het blad *“De Blijde Boodschap”* en werkte in de beginjaren ook mee aan het bekende en – in 1984 – nog altijd bestaande Pinksterblad *“Gouden Schoven”* (met als oprichtster, **zr. Alt** – zie eventueel haar boek *“Herinneringen uit mijn leven”*, blz. 76 – noot AK). In het allereerste nummer van *“Gouden Schoven”*, dat van januari 1929, stond het bericht van zijn huwelijk. In die beginjaren werkte hij ook mee met **zr. Alt** aan de totstandkoming van de eerste uitgaven van de zangbundel *“Glorieklokken.”*”

En, in het volgende hoofdstuk van deze studie schrijft hij ook nog over een voorbeeld uit de Bijbel. *“Want, waar Barak in gebreke bleef, toen hij tot actie moest komen in de Naam van de Here, gebruikte de Here zelfs een zwakke vrouw, de profetes Debora, en maakte haar tot richteres van Israël (zie Richteren, hoofdstuk 4 en 5).”* (noot AK)

geldende, “proefperiode” zullen hebben doorstaan. Met dezen worden onweerlegbaar “de vrouwen” bedoeld in vers 11, en het woordje “evenzo” in dit verband, laat geen twijfel bestaan ten aanzien van de eerder genoemde proeftijd! “*Het eerbaar zijn*” (zie vers 11) welke ook van hen wordt geëist wordt duidelijk uiteengezet in 1 Timotheüs 2:9; en het “*geen kwaadspreeksters*” zijn (zie ook vers 11) behoeft vast geen nader betoog. Wie de godvruchtigheid belijdt, zal inderdaad goede werken voorstaan en de tong niet lenen tot gebruik van de duivel (zoals bij roddelen etc.), maar wakker en getrouw –in alles en in alle omstandigheden– “de gezonde leer” betrachten, welke deze vrouwen c.q. diaconessen voorhoudt dat zij: “*zich moeten laten onderwijzen in stilheid en in onderdanigheid*” (zie 1 Tim. 2:9), “*moeten blijven in het geloof en in de liefde en in de heiligmaking, met ingetogenheid*” (zie 1 Tim. 2:15). En het laatste vers ziet dan in het bijzonder op de huwelijkse staat, als de dienende diaconessen gehuwd is! Als het “**weduwen**” al kan vergaan zoals geschreven staat in 1 Timotheüs 5:6, “*Maar zij die haar lusten volgt, is levend dood*”, hoeveel te meer de dienende vrouw die gehuwd is! Deze dienen des te meer “*als moeders, jonge vrouwen als zusters, in alle reinheid*” tot voorbeeld te zijn (zie 1 Tim. 5:2). De Schrift maakt geen wezenlijk verschil tussen het dienen van de gehuwde en de niet gehuwde vrouw –in dit geval: de weduwe– maar zegt wel, dat (indien een weduwe gekozen wordt...) deze laatste niet jonger dan 60 jaar zal mogen zijn en “vrouw-van-één-man” geweest is (zie 1 Tim. 5:9). Dat er hier (in vers 9) gesproken wordt van “*gekozen worden*” duidt op “dienen in de Gemeente” en de Heilige Geest spreekt verder in duidelijke taal over haar “positie” en “conditie”. Alles wat dan ook, in verband met déze keuze, in de Bijbel (vanaf vers 10) wordt vermeld moet

eveneens van toepassing geacht worden te zijn in het geval van de dienende-gehuwde-vrouw. De vermanende waarschuwing in 2 Timotheüs 3:1 en 7 is dan ook “algemeen”; in het bijzonder waar wij te maken hebben met de “dienende vrouw of weduwe” in de Gemeente van onze Here Jezus Christus. Wanneer wij, net als voorheen de apostel, getrouw blijven in al de “dingen van de Here” zal Hij óók ons in deze laatste dagen “*verlossen van alle boos werk en bewaren tot in Zijn hemels Koninkrijk. Hem zij de heerlijkheid tot in alle eeuwigheid. Amen*” (zie 2 Tim. 4:18).

Hoofdstuk 8

Ouderlingen en diakenen in de praktijk van de Gemeente

Ouderlingen en diakenen moeten werken met inzicht en eensgezind zijn

Er zijn zoveel christenen die denken dat het dienen van God slechts gebeuren kan met “podiumwerk”, met het spreken vanaf het podium, daarom vlassen ⁶¹ velen vooral op dit werk. De andere aspecten of dienstbetoon aangaande het werk in Gods geestelijk Koninkrijk zien zij niet en willen zij niet zien. In hun ogen is een goede ouderling van minder waarde is dan de allerberoerdste “voorganger”, maar... God kan die ouderling **zo** gebruiken dat het werk in de Gemeente tòch door- en voortgaat, ondanks die “beroerde” voorganger. Zoals God ons ook (als voorbeeld) te zien geeft in de Bijbel. Want, waar Barak in gebreke bleef, toen hij tot actie moest komen in de Naam van de Here, gebruikte de Here zelfs

⁶¹ Vlassen = Sterk verlangend of begerig uitzien naar. (noot AK)

een zwakke vrouw, de profetes **Debora**, en maakte haar tot **richteres van Israël** (zie Richteren, hoofdstuk 4 en 5). God passeerde zó Barak! Daarom, laten wij mannen ons ook “mannelijk”⁶² gedragen in de dienst van de Here. Laten alle arbeiders de (geestelijke) toestand in de eigen Gemeente eerlijk onder ogen durven zien. Sommige Gemeentelijke tekortkomingen liggen aan de oppervlakte, maar andere worden pas ontdekt als u MET en IN die Gemeente leeft. **Hoe nodig is daarom het werk van de PLAATSELIJKE arbeiders!** Het is moeilijk voor ons, christenen, om de dingen net zo te (leren) zien als God ze ziet. En wat God ziet, aangaande het “reilen en zeilen” van de Gemeente, is altijd de waarheid. Het is niet prettig om te horen dat wij, naar Gods oordeel, behoren tot de Gemeente van Laodicea... (zie Openb. 3:14-22).⁶³ De overgrote meerderheid van de Laodicea-Gemeente is **in Gods ogen** namelijk (geestelijk) “naakt en blind”; het zijn christenen die geen “ogenzalf” hebben, die **geen geestelijk inzicht** hebben. Maar als wij gewillig zijn en eerlijk, dan zullen wij moeten erkennen dat Gods Woord de Waarheid is. Het erkennen van deze waarheid, maar ook deze Goddelijke aanklacht aangaande onze geestelijke lauwheid –die vooral stimulerend in ons zou moeten werken– moeten ons op de knieën brengen, waar wij ons voor God zullen vernederen **onder belijdenis van onze tekortkomingen, zonden en gebreken**. Dan pas kan God iets doen in ons persoonlijk leven en –wanneer Hij ons **innerlijk VERNIEUWD** zal hebben– dan kan Hij

⁶² Mannelijk = Zoals – vooral Bijbels en geestelijk gezien – van een man verwacht wordt. Een man die zich manifesteert als een “**geestelijk VOLWASSEN man**” en die jaagt naar “*de mate van de grootte van de volheid van Christus*” (zie Ef. 4:13). (noot AK)

⁶³ Zie ons gratis artikel “[Tot welke Gemeente behoren wij?](#)”. (noot AK)

ons leren om te werken en te bidden voor het geheel! Er wordt vandaag de dag veel gesproken en nagedacht over de eenheid van Gods Gemeente/Kerk, maar kan er sprake zijn van eenheid in het groot, als er in ‘het eigen Jeruzalem’, in de eigen Gemeente/Kerk, nog geen eenheid is? Bovendien is **de eenheid naar de Schrift** niet mogelijk door MENSELIJKE activiteiten, maar alleen door de bediening en heerlijkheid van de Heilige Geest! Eerst moeten wij PERSOONLIJK de Heilige Geest GOED ontvangen hebben en wel zó, dat Hij Zich –door ons heen– kan ontplooien en manifesteren.⁶⁴ Niet eerder kan God ons –door Zijn Geest– leren bidden voor die (Goddelijke) eenheid. Lees Johannes 17, geliefden, lees dit hoofdstuk biddend en de Geest van God zal u de waarheid laten zien; Hij zal u laten zien waarom Jezus zó voor die (Goddelijke) eenheid kon bidden. Daar was “de heerlijkheid van God” in Zijn bediening! En deze (Goddelijke) heerlijkheid hebben wij te zoeken en in deze (Goddelijke) heerlijkheid hebben wij te arbeiden! Laten de dienaars/werkers in de Gemeente daarom EENSGEZIND, schouder aan schouder, voor de Here arbeiden. Er kan geen waarachtige eensgezindheid bestaan, als er geen NEDERIGHEID gevonden wordt, geen ware (Goddelijke) liefde; als men niet “*één van ziel en één van gevoelen*” is. **Er kan geen Schriftuurlijke eenheid zijn als ALLEN –in het hoofd en in het hart– niet HETZELFDE denken en voelen.** *“Maak dan mijn blijdschap volkomen, doordat u EENSGEZIND bent, dezelfde liefde hebt, één van ziel en één van gevoelen bent. Doe niets uit eigenbelang of eigendunk, maar laat*

⁶⁴ Manifesteren = Zich (door ons heen) openbaren. Openbaren = Bekend of zichtbaar doen worden. **Bovennatuurlijke waarheden bekendmaken.** Waarneembaar worden. (noot AK)

in **ootmoed** de één de ander voortreffelijker achten dan zichzelf” (Filip. 2:2-3). Indien de –o zo noodzakelijke– eensgezindheid in de Gemeente in gevaar komt, dan moet er ook doeltreffend worden ingegrepen. Paulus hoorde tijdens zijn afwezigheid van de onenigheid die er bestond tussen 2 arbeidsters in de Gemeente te Filippi, genaamd Euodia en Syntyche. Hij pakte de koe bij de horens en vermaande die 2 bij name in zijn brief aan die Gemeente. *“Ik roep Euodia en Syntyche ertoe op eensgezind te zijn in de Here”* (Filip. 4:2). Als er, zelfs tussen 2 gelovigen in dezelfde Gemeente, een zekere rancune in het hart wordt gekoesterd, geeft dat een terugslag op die Gemeente, omdat zoiets de Geest van God bindt in Zijn manifestatie, in Zijn werkingen en (Geestes)uitingen in die Gemeente. En dit gebeurt ook als er AFGUNST wordt gekoesterd in het hart van de één ten aanzien van de ander! Kortom, als wij plaats geven aan vleeselijke gevoelens boven de tucht van de Heilige Geest, dan is het einde daar! Deze vleeselijke gevoelens hoeven nu niet direct overspel en/of hoererij te zijn; het kunnen relatief kleine dingen zijn, vandaar dat wij in het (Bijbel)boek Hooglied ⁶⁵ lezen over “kleine vosjes” die DE WIJNGAARD BEDERVEN (zie Hoogl. 2:15)! Bid daarom dagelijks in uw avond- en ochtendgebed om reiniging van uw wezen –in en door het Bloed van het Lam– en overdenk, voordat u ’s nachts gaat slapen, waarmee u de Here die dag hebt bedroefd en leg die feiten berouwvol neer aan de voet van Zijn kruis! Zó zal Hij u vergeven en vernieuwen. Laat verzoening daar zijn, eer de zon ten onder gaat, **verzoening met de Here en met uw medemensen!**

⁶⁵ Zie onze GRATIS studie [“Beschouwingen over het boek Hooglied”](#) (over de innige band tussen Bruid en Bruidegom). (noot AK)

Kandidaten voor ouderling of diaken moeten eerst worden beproefd

Zowel bij de functie van ouderling alsook bij die van diaken is het belangrijk, en Bijbels, dat de kandidaten voor deze functie eerst worden beproefd, voordat zij tewerk worden gesteld. Wij staan aan de veilige kant, als wij doen wat God zegt. Er zijn voorschriften voor het Gemeenteleven, zoals deze, die wij niet mogen veronachtzamen, juist omdat wij leven in benarde tijden. U kunt in de Gemeente niet “onderwijzen en vermanen”, als u aan datgene wat u onderwijst of waarin u vermaant zelf nog mank gaat. Om –vanuit een oprecht hart– te kunnen “onderwijzen en vermanen” moeten werkers eerst zelf worden beproefd of zij blijven **volharden** in het geloofsleven volgens de gezonde (Bijbelse) leer. Onderwijs van iemand die zelf niet volhardt in het geloofsleven (volgens de gezonde, Bijbelse leer), mist elke geestelijke uitwerking! Daarom dient een dienaar in de Gemeente, net als elke arbeider van God, **geestelijk wakker en waakzaam** te blijven, opdat hij niet door de boze (= door satan) wordt verleid en misleid!

Gods dienaars moeten, ondanks alles, de tucht in de Gemeente handhaven ⁶⁶

Het valt voor een dienaar in de Gemeente, dus ook voor een ouderling of diaken, vaak niet mee om medebroeders en -zusters te vermanen en/of te bestraffen. Toch heeft God niets te maken met ons gevoel. Het gevoel is een bestanddeel van de “oude mens” en mag daarom NIET in stand worden gehouden in het Koninkrijk van God, omdat het thuis hoort bij het (zondige) “vlees” en

⁶⁶ Zie onze GRATIS studie “[Gemeentelijke tucht](#)”. (noot AK)

omdat de Here wil dat wij met die “oude, vleselijk ingestelde mens” afgerekend hebben (of alsnog afrekenen). Ik wil daarmee niet zeggen dat u, als dienaar in de Gemeente, uw medebroeders en -zusters liefdeloos mag vermanen en/of bestraffen, want dan zou u van het ene uiterste naar het andere uiterste gaan. U moet er echter goed van doordrongen zijn dat u een bepaalde medebroeder of -zuster tekort doet als u niet vermaand en/of bestraft, terwijl hij of zij het wel nodig heeft. Ook doet u God tekort in wat Hij van u vraagt, ja, wat Hij van u, als Zijn dienaar, zelfs eist! Uiteindelijk doet u zo de HELE Gemeente tekort! Doen wij echter wat God wil, omdat de Geest van God ons daartoe dringt, **dan zullen de Gemeenteleden God leren vrezen** en zij zullen u als dienaar respecteren. Maar als u iets verkeerd in de Gemeente laat staan (= niets aan een probleem of het zondige gedrag van een Gemeentelid doet), dan scheidt dit slechte voorbeeld weer nieuwe, soortgelijke zonden; vooral wanneer zwakke leden dit slechte voorbeeld bij u, als dienaar van de Gemeente, zien. U zult dan nooit kunnen verwachten dat de leden van die Gemeente God leren vrezen zoals het moet! Ook zullen zij u, als dienaar in de Gemeente, niet leren respecteren. U scheidt zo doende een ongezonde, gemeentelijke sfeer!

Gods dienars moeten hun plaats in de Gemeente weten

Opzieners of ouderlingen moeten ook **hun** plaats in de Gemeente weten, vooral ten opzichte van hun voorganger, die de Here over die Gemeente heeft aangesteld. Zo behoren zij de samenkomsten, waar op hun bediening en aanwezigheid gerekend wordt, niet te verzaken, tenzij met medeweten en instemming van hun voorganger. Tot zover, als inleiding, iets over “de plichten van

opzieners (of ouderlingen) en diakenen in de Gemeente”. Nu willen wij nagaan waar de bedieningen van ouderlingen –en wel in de meer beperkte betekenis van het woord (dus in de betekenis van: **helpers van de voorganger** van de plaatselijke Gemeente, in de geestelijke zaken, dus om de Gemeente te helpen wijden)– en die van diakenen praktisch op neerkomen.

De bedieningen van ouderlingen en diakenen

145 ➤ Het doen van **persoonlijk werk**.

Hiertoe bestaan verschillende gelegenheden, zoals:

- Het opvangen en de nazorg van (nieuwe) zielen vóór en na de dienst van het Woord.
- De huisbezoeken, die ook dienen ter versteviging van de broederband in Jezus Christus.
- Het bezoeken van en het bidden voor zieken.
- De bediening van het Heilig Avondmaal.
- Het leiden van een leven in voorbede voor de Gemeente.

Onder typisch “diakenwerk” valt:

- De verzorging van de armen en behoeftigen in de Gemeente.
- Het beheer over de Gemeentelijke goederen en de kas.

Eventueel zou aan deze dienaars van de Gemeente ook kunnen worden gegeven:

- De leiding van de “voordienst” (vaak “de zangdienst” genaamd, maar eigenlijk moet het “een **aanbiddingsdienst**” zijn, met gelegenheid tot opbouwende “getuigenissen” van Gemeentelieden, **tot eer en verheerlijking van Zijn Naam**) in onze Evangelische samenkomsten.

Opzieners of ouderlingen hebben –in de Gemeente in het bijzonder– een GEESTELIJKE bediening. Diakenen

daarentegen – u kunt dit vinden in Handelingen 6:1-3 – zijn nodig om “*de tafels te bedienen*”, dit zijn de bedieningen in de Gemeente die meer op het materiële vlak liggen, zoals bijvoorbeeld: de zorg voor geldzaken; de voorziening van het nodige voor het Heilig Avondmaal; de zorg voor de armen, een taak die ook het bezoeken van weduwen en wezen inhoudt. Het zijn dus al die bedieningen **IN** de Gemeente en **ten behoeve van de Gemeente**, die **BUITEN** het daadwerkelijk geestelijk werk (namelijk: de Woordverkondiging) vallen. Ook zijn bij deze beide bedieningen niet zuiver (= niet voor 100%) de grenzen te bepalen, omdat ze elkaar dikwijls overlappen. Daarom is het nodig dat er niet alleen een hechte band moet bestaan tussen alle dienaars in de Gemeente, maar ook dat er continu ruggenspraak (= goed overleg) met elkaar moet zijn, opdat er een goede verstandhouding zal bestaan tussen beide groepen van arbeiders van de Here en tussen de arbeiders onderling. Ouderlingen of opzieners mogen zich er echter niet op beroepen dat zij méér zijn dan diakenen. **Beide groepen van bedieningen zijn nodig in de Gemeente.**

De bediening van het opvangen van (nieuwe) zielen en van de nazorg van zielen

Het werk dat een ouderling heeft vóóordat een samenkomst begint, is een tegemoetkomende zorg in houding en woord tegenover de (bestaande) leden en **tegenover nieuwelingen in het bijzonder**. U moet van huis gaan met de bede in uw hart om zielen, al is het maar één ziel, van dienst te mogen zijn tot bekering of (geestelijke) versterking. U weet dat er in het verleden ook zó voor ù gebeden is en dat er vreugde was in de hemelen, toen ù zich bekeerde. Nu moet ù dezelfde bede kennen in **uw** hart, datzelfde vurige verlangen, om nu op **uw** beurt een

zondaar te mogen winnen voor Gods Koninkrijk of een ziel verder te mogen leiden in Gods Waarheid. God kan en wil u gebruiken –als Zijn instrument– als u waarlijk zó hebt gebeden, met bewogenheid van hart, door de innerlijke ontfermingen van de Heilige Geest; en, als u waarlijk vertrouwt op de leiding van de Heilige Geest, dat **Hij** u zal brengen tot de ziel tot wie u spreken moet, omdat u geen zelfzuchtig gebed hebt gedaan, maar een gebed voor de eer van Jezus en ten dienste van Zijn Koninkrijk. Hierna moet u wakende en biddende zijn, uw geestelijke waarnemingsorganen moeten in actie zijn **en blijven**. U moet nu, geleid door Gods Geest, uitkijken naar de bewuste ziel die God op het oog heeft. U moet nu, net als Samuël –die van God de opdracht kreeg om naar Isai's huis te gaan (zie 1 Sam. 16:1), waardoor zijn geestelijke zintuigen “op scherp” stonden, opdat hij (door Gods Geest) mocht weten **welke** zoon hij tot koning van Israëel moest zalven– door Gods Geest **weten**, wie de ziel is tot wie **u** spreken moet. Als dit verlangen, om de Here zó van dienst te zijn, waarlijk zó groot is, dat wij vóór het begin van de samenkomst geestelijk blijven uitkijken en gevoelig zijn en blijven voor de wenken van de Heilige Geest, dan kan God u zo'n ziel aanwijzen. Hij kan uw aandacht vestigen op een bepaalde persoon. Ga dan naar zo'n ziel toe, spreek tot zo'n ziel, kom zo'n ziel hierin tegemoet. En, als u niet weet hoe u het gesprek moet beginnen, vraag het dan aan de Geest van God, Hij –de Heilige Geest– zal u leiden in ALLE waarheid. Als de samenkomst begint, dan geeft u die ziel **in gebed** over in handen van de Geest van God. Dikwijls is een kleine, persoonlijke ontmoeting voor een (nieuwe) ziel al voorbereiding genoeg om straks door het Woord te worden getroffen. Na de dienst van het Woord is opnieuw de tijd aangebroken voor ouderlingen en diakenen, maar

nu voor **nazorg**. Zielen opvangen vóór de dienst is iets wonderbaars, maar nazorg is veel belangrijker dan wij denken. Laat u hierin dan ook **leiden door de Geest van God**. Met uw gesprek kunt u nu inhaken op het gebrachte Woord. Probeer met zo'n (nieuwe) ziel tot een gesprek onder 4 ogen te komen, zodat u rustig met elkaar kunt praten. Bid God om leiding, opdat u de gelegenheid zal worden gegeven om –bij u thuis of bij die ziel thuis– verder te kunnen praten.

Het doen van huisbezoeken

Het Nieuwtestamentisch advies voor het doen van huisbezoeken is om dat **met z'n tweeën** te doen. De Here Jezus zond Zijn discipelen **2 aan 2** naar de mensen en huizen van de steden, waar Hij langs zou komen. *“Hierna wees de Here nog 70 anderen aan en zond hen **2 aan 2** voor Zijn aangezicht uit naar iedere stad en plaats waar Hij komen zou. Hij zei dan tegen hen: De oogst is wel groot, maar er zijn weinig arbeiders. Bid daarom tot de Here van de oogst dat Hij arbeiders in Zijn oogst uitzendt. Ga heen, zie, Ik zend u als lammeren in het midden van de wolven. Neem geen beurs, geen reiszak en geen schoenen mee, en groet niemand onderweg. En welk huis u ook maar binnengaat, zeg eerst: Vrede zij dit huis! En als daar een zoon van vrede is, zal uw vrede op hem rusten. Zo niet, dan zal uw vrede tot u terugkeren. Blijf in dat huis en eet en drink wat u door hen voorgezet wordt, want de arbeider is zijn loon waard. Ga niet van het ene huis naar het andere. En welke stad u ook maar binnengaat en men ontvangt u, eet wat u voorgezet wordt, genees de zieken die daar zijn, en zeg tegen hen: Het Koninkrijk van God is dicht bij u gekomen. Maar welke stad u ook maar binnengaat en men niet ontvangt u niet, ga naar buiten, de straat op,*

en zeg: *Zelfs het stof uit uw stad dat aan ons kleeft, schudden wij af tegen u. Maar weet dit, dat het Koninkrijk van God dicht bij u is gekomen*" (Luk. 10:1-11). Dit **2 aan 2** erop uit gezonden worden was geen toevallige zaak, het was niet omdat die 2 discipelen van de Here, die er samen op uit moesten trekken, zo veel van elkaar hielden of zo goed met elkaar op konden schieten; neen, maar het was en is bij het doen van huisbezoeken nog steeds de REGEL, omdat de duivel er altijd op uit is om al het werk in Christus kapot te maken, om al het werk van de Heilige Geest te schaden en om de discipelen van de Here te brengen tot zonde, tot afval van God, tot wegen die het licht niet kunnen verdragen, waardoor de Naam van de Here Jezus Christus gelasterd wordt. Ook moeten wij 'het **2 aan 2** erop uit gaan' doen om "*alle schijn van kwaad*" en alle lastering erover te vermijden (zie 1 Thess. 5:22). Dit geldt in het bijzonder voor het bezoeken van alleenstaande vrouwen en jonge weduwen.

Met wie men NIET op huisbezoek moet gaan

U moet als broeder niet op huisbezoek gaan met ander-mans vrouw! Tot een waarschuwend voorbeeld strekt het volgende getuigenis: Hij was weduwnaar en een ijverige 'Pinkster'-broeder. Ook was er een ijverige, getrouwde zuster in de Here. Haar man was ook in de Here, maar niet zo ijverig en vurig als zij. Zowel die broeder (de weduwnaar) als onze getrouwde zuster deden graag huisbezoeken en het was door de geestelijke ijver van beiden dat die zuster liever huisbezoeken wilde doen met die broeder (de weduwnaar), dan met haar eigen man. Op zichzelf was dit begrijpelijk: vurige christenen zoeken graag elkaars nabijheid op. Zoals het spreekwoord ook zegt: "soort zoekt soort". Zodoende gingen die vurige, getrouwde zuster en die vurige

weduwnaar tenslotte altijd samen op huisbezoek, waardoor de duivel alle kans kreeg om een zondige, wederzijdse genegenheid te doen ontstaan en te doen groeien. Het resultaat laat zich gemakkelijk raden: deze Pinksterzuster ging scheiden (!) van haar Pinksterman en trouwde (!) met onze Pinksterweduwnaar! En wat ook nog zo'n aantrekkelijke bijkomstigheid voor haar was: onze weduwnaar had een heel goed pensioen! En, haar eigen man had in het geheel geen pensioen... Natuurlijk moet ook een zuster (getrouwd, ongetrouwd of weduwe) dus nooit met een man van een ander op huisbezoek gaan! **Geef de duivel geen plaats, geliefden!** En zeg niet: "Mij overkomt zoiets niet!" U bent namelijk al verkeerd bezig als u zoiets doet, omdat u –zoals geschreven staat in Gods Woord (zie 1 Thess. 5:22)– de schijn van het kwaad al niet vermijdt! Het is met het oog op dit kwaad en de verleiding ertoe, dat Paulus, toen hij onder de kracht en leiding van Gods Geest was, bepaalde dat een weduwe, om diacones te kunnen zijn, 60 jaar of ouder moest zijn en slechts **de vrouw-van-één-man geweest**: *"Een weduwe mag gekozen worden als zij niet jonger is dan 60 jaar en de vrouw van één man is geweest"* (1 Tim. 5:9). **Wij moeten ALTIJD wakende en biddende zijn en BLIJVEN** en niet de verleiding opzoeken. Het is (heel) gemakkelijk om een kanaal van satan en de zonde-(macht) te worden, maar **God vraagt een offer, een prijs van ons**: om een kanaal te (kunnen) zijn van Zijn zegeningen, en een instrument te (kunnen) zijn in Zijn handen. God vraagt ALTIJD dat wij ons onderwerpen aan **Zijn** wil; dat wij **Hem** (volkomen) onderdanig zullen zijn. De duivel daarentegen biedt u zijn brede, gemakkelijke, (op het eerste gezicht) heerlijke weg aan, maar gaandeweg legt hij u aan banden. U kunt dan bepaalde (zondige) handelingen niet meer laten en voor u

het goed en wel doorheeft bent u “van top tot teen” een gevangene van de duivel. U bent dan gebonden aan handen en voeten omdat u, voor uw zondegenot, uw ziel aan hem hebt verkocht... Laten wij de Here bidden, geliefden, dat Hij ons zal bewaren voor deze verleidingen, vooral in deze “laatste dagen” van de eindtijd, waarin de ongerechtigheden zich zullen vermenigvuldigen, want deze verzoeken zullen **in sterk toenemende mate** afstormen op iedere arbeider of arbeidster van God.

Gods dienaars moeten een waarachtige toewijding aan God kennen

Ik ken een arbeider van de Here die tegen vijven op zijn horloge keek. Als het 5 uur was brak hij zijn huisbezoek af... omdat zijn vrouw er niet op gesteld was om te laat aan tafel te gaan... Deze arbeider van de Here had zijn vrouw nooit geleerd om God en Zijn Woord onderdanig te zijn, om in waarachtige toewijding aan Hem te leven. Niet onze tijd moet Gods tijd zijn, maar omgekeerd: **Gods tijd moet onze tijd zijn!** Met zo'n arbeider van de Here moet men medelijden hebben. Hij kreeg thuis herrie met zijn vrouw als hij te laat thuis kwam of niet meer meeat omdat hij op zijn huisbezoeken al genoeg gegeten had! Ik ken ook een andere arbeider van de Here. Bij hem was de verhouding tot zijn vrouw ook niet pluis, maar deze verliet, ondanks deze grote last, zijn post niet, maar legde zijn situatie thuis –elke dag– aan de voet van Jezus' kruis. Pas na dit gebed stond hij op en handelde die dag 'in Naam van de Heer'. Zo doende heeft God alle dingen in zijn leven wel (= goed) gemaakt! Prijs Zijn wondervolle Naam! Wij hoeven niet direct met de vuist op tafel te slaan en woede met woede te beantwoorden. U maakt het vuur zo nóg groter. Eén van beiden moet wijken. Het **lijkt** dan misschien alsof u bang bent. Maar laat

men dan maar zo denken, dat heeft men van de Here Jezus ook gedacht, want: “Hij deed Zijn mond voor het aangezicht van Zijn scheerders niet open” (zie Jes. 53:7).⁶⁷ Maar er staat geschreven dat Hij later dat overwinningswoord uitsprak: “*Het is volbracht!*” (Joh. 19:30). Geprezen zij Gods Naam! Jezus heeft –door te sterven aan het kruishout te Golgotha– alle satanische machten uitgetogen (m.i. verdreven (?)⁶⁸) en zo over hen getriomfeerd!

152 ***Doe uw huisbezoeken zonder aanzien des persoons***

Omdat men, als Gods dienaar, huisbezoeken moet doen “zonder aanzien des persoons” (zie Jak. 2:1-4), vindt niet iedereen dit doen van huisbezoeken prettig. Er zijn nou eenmaal ook vervelende broeders (of zusters), of zielen die niet altijd even prettig of gemakkelijk in de omgang zijn. Ook zijn er soms van die overdreven vrome zielen, die al met vragen tot u komen nog voordat u bent gaan zitten of nog voordat u een stoel aangeboden hebt gekregen. Aan de ander kant mag u ook geen “plakker” zijn en dus nooit langer blijven zitten dan nodig is. **U mag nooit vergeten dat u, (ook) in de tijd van huisbezoeken, de Here Jezus moet dienen!** Praat daarom, als u op huisbezoek bent, nooit over koetjes en kalfjes. Houd er dus als arbeider van de Here, ook met betrekking tot uw huisbezoeken, geen sympathieën en antipathieën op na! De Here Jezus kwam ook in het huis van Farizeeërs. Zo

⁶⁷ Zie ook nog: Matth. 26:63, 27:12 en 14, Mark. 14:61, 15:5. (noot AK)

⁶⁸ De **exacte betekenis** van het woord “uitgetogen”, en dan ook nog in deze context, is mij niet bekend. Volgens mijn “speurwerk” komt het woord van het Oudnederlandse woord “uittiegen of uittijgen”. Een ieder die weet wat het exact, en in deze context betekent, mag mij dit mailen via info@eindtijdbode.nl S.v.p. wel graag met enige uitleg over uw bevindingen. (noot AK)

was Hij eens in het huis van Simon, de Farizeeër, die Hem uitgenodigd had en die Hij in zijn eigen huis de waarheid moest zeggen (zie Luk. 7:36-46). Dit was niet het vooropgestelde doel van de Here om dat te doen, evenals wij niet met het vooropgestelde doel bij iemand in huis mogen komen om hem of haar er eens danig van langs te geven. Een huisbezoek moet ertoe bijdragen om de zielen die wij bezoeken, door een goed gesprek –met de Here Jezus Christus en Zijn Woord in ons midden– te brengen tot een vrijmoedige opening van hun wezen voor het Woord van God! De mens kan alleen door het Woord van God (echt) vertroost worden. Ook wordt het geloof –van degene die u bezoekt– alleen opgebouwd door het Woord van God.

Gods dienaars mogen geen huisbezoeken doen uit berekening

Ik heb werkers gekend die er “hun beroep” van maakten om huisbezoeken te doen, maar dan zó uitgekookt, dat zij ’s morgens om 10 uur –hier in Nederland is het nu éénmaal de gewoonte dat men nooit vroeger op (huis)-bezoek kan komen dan 10 uur– hun ontbijt en kopje koffie genuttigd hebben bij de ene broeder en/of zuster; hun lunch verorberd krijgen bij een andere broeder en/of zuster; en dan, omdat die dag toch hun speciale huisbezoekdag is, trekken ze hun huisbezoeken zó door, dat zij het “warme eten” bij weer een andere familie krijgen. Vrienden, laten wij, als waarachtige arbeiders van de Here, onze huisbezoeken NIET doen UIT BEREKENING! Natuurlijk mag u eten en drinken wat u uit liefde wordt voorgezet; maar **laat hierbij elke sluwe berekening van uw kant buiten wege!**

U moet in uw gesprekken niet achteromzien, maar uw blik op Jezus gericht houden!

154

Weet u waarom zoveel (Pinkster)christenen ⁶⁹ zo weinig leven in toekomstverwachting? Omdat zij leven in het verleden, in de zoete herinneringen van voorbije tijden! Maar, als u te veel leeft in de dingen van vroeger tijden dan loopt u het gevaar om een Demas te worden. Er staat van hem geschreven dat hij de tegenwoordige wereld **opnieuw** had lief gekregen (zie 2 Tim. 4:10), ondanks al de jaren waarin hij “met Jezus” wandelde, in de tegenwoordigheid van Paulus! Dit is het grote gevaar als wij blijven leven in dingen die voorbij zijn, al zijn de herinneringen nog zo zoet. *“Niemand die zijn hand aan de ploeg slaat en kijkt naar wat achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk van God”* (Luk. 9:62). Zo is er dan voor degenen die (steeds maar weer) in het verleden leven weinig toekomstverwachting. Wij moeten in het HEDEN leven èn **toekomstverwachting** hebben. Hoe méér wij in de toekomst (leren) kijken, zoals de Schriften ons die hebben voorzegt, hoe méér wij verlangen naar de wederkomst van onze Here Jezus Christus en hoe meer wij ook in staat zijn om te doen wat Hij zegt. De Heilige Geest leert ons dat wij onszelf moeten REINIGEN als wij deze hoop op Zijn wederkomst hebben. *“Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat we zullen zijn. Maar wij weten dat, als Hij geopenbaard zal zijn, wij Hem gelijk zullen zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is. En ieder die deze hoop op Hem heeft, REINIGT zich, zoals Hij REIN is”* (1 Joh. 3:2-

⁶⁹ Deze studie is – in 1^{ste} instantie – geschreven voor ‘de eigen (Pinkster)kring’, maar geldt natuurlijk net zo goed voor christenen uit andere richtingen en kerken. (noot AK)

3). Hoe reinigen wij onszelf? Daar is een dagelijks reiniging te verkrijgen “met **het badwater van het Woord**” (zie Ef. 5:26). Prijs Zijn wonderbare Naam! Hoe meer dit Woord in u leeft, hoe meer het werkt als reinigend badwater. Wat u vroeger geen liefde kon toedragen, dat wordt u nu lief, u wordt gedreven om nog meer naar Jezus te zoeken. Laten daarom “*uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God; en de vrede van God, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus*” (Filip. 4:6b-7). Onze ogen en onze ziel moeten zich niet bezighouden met de dingen van deze wereld, maar met de toekomst: **Wij verwachten –naar Zijn beloften– een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, vol van de gerechtigheid van God.** Laten wij alles schade achten, net als Paulus, omwille van de uitnemendheid van de kennis van Jezus Christus, opdat wij Hem mogen beërven/gewinnen (zie Filip. 3:8). **Laten wij deze wondervolle toekomst in Christus niet willen opofferen aan dingen die zo spoedig voorbijgaan!** Een mensenleven is immers als een damp; als Gods adem er overheen gaat is het verdwenen (zie Jak. 4:14). Als u dit tijdperk –waarmee de periode van 2000 jaar van de Gemeente, en van de Heilige Geest, en van Gods genade voor de mensheid wordt bedoeld ⁷⁰– waarin wij nu leven, bekijkt, dan rest ons nog maar heel weinig tijd! Alles wijst op een spoedig einde van dit genade-tijdperk (van in totaal 2000 jaar) en van deze wereld! Het politieke toneel van Europa schikt zich reeds om het “10-statendom” ⁷¹ in te leiden. Hoe dichtbij is daarom Zijn

⁷⁰ De telling van deze 2000 jaar is m.i. begonnen bij de aanvang van Jezus bediening op aarde. (noot AK)

⁷¹ Zie noot 24.

wederkomst en die Bruidsgemeente “zonder smet of rimpel” (zie Ef. 5:27), die in de woestijn zal worden weggeleid en daar zal worden bewaard ten tijde van de grote verdrukking (zie Openb. 12:6 en 14). Daarom: “*reinigt uzelf, (net) zoals Hij rein is*” (zie 1 Joh. 3:3). Houdt u daarom niet (langer) bezig met nietswaardige praatjes en lieve, zoete herinneringen van vroeger. **Geef de duivel geen plaats!**

156

Spreek met de zielen over Christus

Er is een spreekwoord dat zijn betekenis ook heeft in het Koninkrijk van God: “Als je van de du(i)vel spreekt, trap je hem op zijn staart” (gezegd van een afwezige die juist op dat ogenblik binnenkomt). Als u regelmatig over smerige, zondige dingen praat dan opent u voor de duivel een deur om zijn pijl door te schieten. Verheerlijkt u echter Jezus, praat u over de Heilige Geest en over Zijn bediening, geeft u getuigenis van datgene wat Christus heeft gedaan in uw leven, dan zult u merken –misschien niet direct– dat de Geest van God Zijn weg vindt om zielen op te bouwen. Het is om deze reden dat Paulus schreef: “*Als u nu met Christus opgewekt bent, zoek dan de dingen die (van) boven zijn, waar Christus is, Die aan de rechterhand van God zit. Bedenk de dingen die (van) boven zijn en niet (de dingen) die op de aarde (beter vertaald: van beneden) zijn*” (zie Kol. 3:1-2), want de dingen die van boven zijn, die afkomen van God, de Vader van het licht, trekken u naar boven; maar de dingen van beneden, die opkomen van satan, de vader van de duisternis, trekken en zuigen u naar beneden; zij doen u de zuigkracht van de zonde ervaren! Als u altijd maar weer spreekt over allerlei tekortkomingen –bijvoorbeeld over uw vervelende baan of over uw nare baas of over nare bezigheden, dus eigenlijk over alles wat u niet aanstaat–

dan maakt u van uw huis een hel voor uw vrouw en kinderen! Maar, als u echter altijd spreekt over de zonzijde, dan kweekt u een geheel andere sfeer! Wij beseffen vaak de draagkracht van onze woorden niet. Wij kunnen soms dingen zeggen die, als een angel, vast blijven zitten in het zwakke geloof van sommige zielen. Woorden die nog maanden daarna kunnen nawerken en die er de oorzaak van kunnen zijn dat zij afslaan van de Weg van Christus! En dit alleen door dergelijk, onverantwoordelijk gepraat! **Verheerlijk daarom onder elkaar slechts de Naam van Jezus Christus en spreek over Zijn heerlijkheid!**

God werkt mee, als Hij ziet dat wij zielen geestelijk kunnen opvangen

Laten wij eens nader bekijken wat de christenen uit de begintijd deden, vooral omdat het een welgevallen had bij God. *“En zij bleven **dagelijks** eensgezind in de tempel bijeenkomen, en terwijl zij van huis tot huis brood braken, aten zij samen met vreugde en met een ongedeeld hart; en zij prezen God en vonden genade bij heel het volk. En de Here voegde dagelijks mensen die zalig werden aan de Gemeente toe”* (Hand. 2:46-47). De eerste christenen volhardden in het **dagelijks** en **eensgezind** bijeenkomen in de tempel om daar, bij monde van de apostelen, Gods Woord te horen om daarna *“van huis tot huis”* te gaan om er brood te breken en samen te eten, met vreugde en met een ongedeeld hart, om zo Jezus' Zoenoffer ⁷² te gedenken, en Hem te prijzen voor Zijn gestorte Bloed! Dan ziet u, hoe God er een welbehagen in schept om zielen toe te voegen aan de Ge-

⁷² Zoenoffer = Het **offer** van Jezus Christus – aan het kruishout te Golgotha – ter **verzoening** voor onze zonden. (noot AK)

meente, als God de opzieners bekwaam acht om deze zielen op te vangen, als God Zijn kudde goed geleid ziet door de lokale ouderlingen; als Hij ziet, dat ze hier geestelijk toe bekwaam zijn. Wij leven vandaag de dag in dat donkere, kritieke en profetisch zo scherp gestelde midernachtelijk uur, waarin de mensheid (geestelijk gezien) hongert en ons vraagt om haar die “3 Broden” voor te leggen (zie Luk. 11:5-13), ⁷³ die de volheid typeren in Jezus Christus. **De mens hongert (in geestelijke zin) naar de volheid van Jezus Christus, al beseft zij dat zelf (vaak) niet;** zij hongert naar het drievoudige Brood des levens. God ziet dit en zoekt heden naar betrouwbare en getrouwe arbeiders die met Hem willen meewerken; medearbeiders die Hem om dit drievoudige levensbrood vragen –die dus vragen om **Zijn** volheid, om **Zijn** volmaaktheid **in hen**– om zo dit drievoudige Brood des levens aan deze hongerende wereld te kunnen (door)geven. Want, om dit Brood uit Gods hand te KUNNEN ontvangen, behoren die medearbeiders in een staat van volmaaktheid, van absolute heiligheid en rechtvaardigheid te zijn... **God zoekt naar arbeiders, die hiertoe de volle prijs WILLEN betalen en die Hij geestelijk kan bekwamen tot dit volmaakte werk van het laatste uur!** Laten wij ook in wijsheid handelen met pasbekeerde en (geestelijk) zwakke zielen. Laten wij tot hen, of in hun bijzijn, niet spreken over dingen die eerder afbreuk doen aan hun geloof, dan tot versterking ervan zijn. Gods Woord leert ons dat “wie zielen vangt, **wijs is**” (zie Spr. 11:30b), maar het leert ons ook dat wie zielen wil vangen, **wijs moet zijn**. Men moet ze niet afstoten, maar

⁷³ Voor meer over de geestelijke uitleg van “de 3 broden”, zie onze GRATIS studie met ‘vers voor vers’ uitleg: [“LUKAS – Het Boek van de NIEUWE MENS in Christus”](#). (noot AK)

weten vast te houden als men ze over de drempel heeft geleid. Men moet weten met wie men spreekt en wat men tot ze zegt. Er zijn zielen die al (heel) lang meelopen en al lang geleden de waterdoop hebben ondergaan, maar die nog altijd geestelijk zwak zijn in hun levenswandel en die daarom het “weten” van bepaalde (geestelijke) dingen nog niet kunnen dragen. Onze huisbezoeken moeten zodanig zijn, dat als wij met de zielen gebeden hebben en weer naar huis gaan, wij dan de –door de Heilige Geest geschonken– zekerheid in het hart hebben dat wij daar ook iets achtergelaten hebben waarop die zielen (minstens) een week lang kunnen bouwen, totdat zij in de volgende samenkomst, door de bediening van het Woord, weer nieuw geestelijk voedsel ontvangen. Elke afbrekende kritiek op Gemeenteleden, bedieningen of voorganger, zal het geloof van (geestelijk) zwakke zielen ondermijnen! Ook mag er met (geestelijk) zwakke zielen, of in hun nabijheid, niet gepraat worden over ruzies in de Gemeente. Als er tijdens huisbezoeken andere zielen aanwezig zijn –bijvoorbeeld ongelovige zielen die Gods Woord tegenstaan– dan moet men, als arbeider van de Here, hun met zachtmoedigheid (kunnen) onderwijzen! *“Een dienstknecht van de Here moet niet twisten, maar vriendelijk zijn voor allen, bekwaam om te onderwijzen, en iemand die de kwaden kan verdragen. Hij moet met zachtmoedigheid hen onderwijzen die zich verzetten. Misschien geeft God hun eens bekering, dat zij tot erkenning van de waarheid komen, en zij uit de strik van de duivel weer (geestelijk) mogen ontwaken, levend gevangen als zij waren door hem, om zijn wil te doen.”* (2 Tim. 2:24-26)

Het bezoeken van armen

Een speciale vorm van huisbezoeken, in het bijzonder

weggelegd voor diakenen en/of diaconessen, is het bezoeken van de armen. In ons land –Nederland– zijn dit soort bezoeken (in de meeste gevallen) niet langer nodig, omdat de armenzorg hier door de overheid geregeld is. De overheidsdienst van Sociale Zaken voorziet een ieder die zichzelf, vanwege verschillende oorzaken, niet kan bedruipen van de nodige overheidssteun.

Het bezoeken van zieken

160 Tot een speciale vorm van huisbezoeken behoort ook het ziekenbezoek. *“Is iemand onder u ziek? Laat hij dan de ouderlingen van de Gemeente bij zich roepen en laten die voor hem bidden en hem met olie zalven in de Naam van de Here. En het gelovig gebed zal de zieke behouden en de Here zal hem herstellen. En als hij zonden gedaan heeft, zal hem dat vergeven worden. Belijdt elkaar de overtredingen en bid voor elkaar, opdat u gezond wordt. Een krachtig gebed van een rechtvaardige brengt veel tot stand”* (Jak. 5:14-16). Als u zo geroepen wordt om voor een zieke te bidden, een zieke die in dit Woord van de Here gelooft, zodat u hem kunt zalven met olie, voeg er dan niet datgene aan toe, wat sommigen doen; namelijk: het toedienen van het Heilig Avondmaal! Als u de zieke **op eigen verzoek** het Heilig Avondmaal toedient en hij het gebroken Lichaam en het gestorte Bloed van het Lam van God heeft genuttigd, dan moet u er daarna géén zalving met olie meer aan toevoegen. Er is immers niets heiligers en wondervollers dan het Heilig Avondmaal. Als het Heilig Avondmaal door het ongeloof van de zieke niets uitwerkt, dan moet u niet denken, dat uw zalving met olie het dan **wel** zal doen. U moet dus één van beide handelingen doen. Zorg er echter eerst voor dat de zieke de zalving of het Heilig Avondmaal in de juiste harts-gesteldheid ondergaat. Als de zieke ge-

zondig heeft dan moeten deze zonden eerst voor God worden beleden en worden neergelegd aan de voet van het kruis, om dan –in volle zekerheid van het geloof– de reinigende en genezende werking van het Bloed van de Here Jezus te (kunnen) ondergaan, welke tot de zieke zal komen door de zalving òf het Avondmaal!

De voordienst

161

De voordienst van een samenkomst is als het ploegwerk dat op de akker gebeuren moet voordat het kostbare zaad kan worden gestrooid. **Het is dus van groot belang dat de voordienst geschiedt onder de zalving van de Heilige Geest.** Er moet veel worden GEZONGEN, het liefst met instrumentale begeleiding, opdat door de blijdschap en de vreugde van de Heilige Geest de harten zich (wijd) openen voor het Woord dat na de voordienst zal worden gebracht. Degene die de voordienst leidt moet daarom ook niet het Woord brengen; natuurlijk mag hij een korte toespeling op het Woord maken, maar **hij moet de Here –samen met de Gemeente– door middel van liederen LOVEN en PRIJZEN.** Doet hij dat niet, dan drukt hij de stemming van de Gemeente en moet de prediker straks “zweten” om die gedrukte stemming weer op te halen! En, als u iets zegt na het beëindigen van een lied, doe het dan kort en krachtig, om dan gauw weer verder te gaan met de Here –via een ander lied– te loven en te prijzen. **Het spreekt vanzelf dat u uw voordienst BIDDEND moet voorbereiden.** Daar is geen ding in Gods Koninkrijk dat u zou kunnen doen zonder voorbereidend gebed. Zegeningen van God zijn er te over, maar ze vragen ALLEMAAL voorbereiding van uw kant en van mijn kant. Of wij nu voorganger, ouderling of diaken zijn, of een andere bediening van God in de Gemeente ontvangen hebben, dit

doet op dit punt niets ter zake; **ALLEN hebben hun dienst met God voor te bereiden!** Als wij GEROEPEN zijn om iets voor de Here Jezus Christus te doen, dan vraagt God van ons dat wij dat **zo goed mogelijk** doen. U hoort ervoor te zorgen dat, als het uw beurt is om de voordienst te leiden, u thuis –in het gebed– al uit gestreden bent! U mag uw persoonlijke strijd niet overdragen op de Gemeente! U hoort ervoor te zorgen dat u, tijdens uw bediening, met Jezus Christus in de overwinning staat! Want u bent daar als Gods instrument **Ten dienste van het Lichaam van de Here Jezus Christus!!** Het is uw taak om met de Gemeente liederen te zingen, liederen die zó inslaan, dat daardoor de Kracht van God (= Gods Geest) kan vallen. U moet dan echter niet denken dat dit een andere keer, met dezelfde liederen, weer zó zal gaan. Laat u daarom, ook in de keuze van de liederen, leiden door de Heilige Geest. **Het is de Geest van God Die de gemoedstoestand van de harten van alle aanwezigen als geen ander kent.** MUZIEK en ZANG hebben geen geringe plaats in de eredienst van de Here, wat duidelijk naar voren komt bij de inwijding van de tempel van Salomo (zie 2 Kron. 7:6). Ik heb u er al op gewezen dat de priesters muziek begonnen te maken en begonnen te zingen. Toen het orkest en zangkoor van priesters hun loflied aanhieven ging dat gepaard met zo'n aanbidding en zo'n vreugde, dat de wolk van Gods heerlijkheid neerdaalde en de tempel, waarin zij zaten, vervulde. De heerlijkheid van God die zich openbaarde was zó groot dat de priesters, die dat loflied aanhieven, op hun aangezicht vielen en niet konden opstaan vanwege deze zalving van de Here in hun midden (zie 1 Kon. 8:10-11 en 2 Kron. 7:1-3). En zo werd Salomo's tempel ingewijd! De wolk van heerlijkheid was **Gods tegenwoordigheid** in hun midden. De tempel van Salomo is nu echter

niet meer Gods woning hier op aarde, maar de Gemeente van de LEVENDE God heeft haar plaats ingenomen. Zij is nu, zoals wij al eerder zagen, Gods woning **in de Geest!** Zij is het Lichaam van Christus, waarin Zijn Geest wonen wil. Het is de Gemeente die nu bij iedere dienst aan de Here moet worden toegewijd. Wij moeten niet alleen voor God staan in overgave, maar ook in toewijding. Overgave is een wonderbaar iets, maar ze moet gevolgd worden door toewijding, wil onze actie volkomen zijn. **Er kan geen toewijding aan God bestaan zonder overgave.** Voor iemand die vervuld is met de Heilige Geest is het niet moeilijk om zich (geheel) aan God over te geven, want de Geest van God drijft hem daartoe. Maar het is diezelfde Geest Die ons leven wil leiden in de (volmaakte) toewijding aan Gods zaak, aan Gods Koninkrijk, opdat wij Zijn instrumenten mogen worden en blijven, voor anderen ten zegen en ten (eeuwig) leven. Zo komen wij tot een dieper geestelijk leven met God. Onze God is een HEILIGE God. **Wij kunnen geen waarachtige en blijvende gemeenschap met Hem hebben zonder dat wij zelf ook HEILIG zijn** (gemaakt en geworden). Wij merken dus op dat er geen sprake kan zijn van (volmaakte) toewijding, als de kracht van God tot heiligmaking daar niet is! **En deze kracht tot heiligmaking is de gemeenschap met Jezus Christus in de Heilige Geest!** Niet alleen voorgangers en dienaars in de Gemeente moeten zich toewijden aan God, maar de gehele Gemeente, omdat de gehele Gemeente het Lichaam vormt van Christus. Laten wij ALLEN daarom onze plaats willen innemen en onze taak in Zijn Lichaam willen vervullen, hoe klein die taak ook mag zijn in onze ogen. Laten wij daarom weten WAT wij mogen doen in Zijn Lichaam **tot eer en verheerlijking van Zijn Naam hier op aarde.** Zo moeten zang en muziek,

als Gods “ploegwerk”, de Gemeente aan de ene kant brengen tot AANBIDDING en OVERGAVE aan onze grote en heilige God –in Zijn 3 Openbaringsvormen van Vader, Zoon en Heilige Geest⁷⁴– en aan de andere kant brengen tot TOEWIJDING aan Gods zaak, opdat er blijdschap zal zijn in al de harten en opdat deze blijdschap vervuld (= volmaakt) mag worden. Hoe velen komen niet binnen in de samenkomst met diepe ellende in hun hart! Zij zoeken Jezus voor genezing, of vanwege financiële nood, of voor troost, of omdat hun echtgenoot of echtgenote is gestorven, of omdat zij hun kind hebben verloren. Van velerlei aard zijn de (vele) moeiten en zorgen in een mensenleven. Deze zielen komen binnen en gaan zitten. Een praatje met ze doet niet alles; een getuigenis doet ook niet alles; maar **hoe wonderbaar kunnen goede muziek en geestelijke liederen zijn!** Nogmaals, muziek en zang kunnen wonderbaar “ploegwerk” in het hart verrichten. David, de psalmist, was veelal onder de zalving van de Heilige Geest. Hij kon zó op zijn harp spelen, dat zijn spel de boze geest verdreef uit het hart van koning Saul. Gewijde muziek, onder de zalving van de Heilige Geest, moet maken dat de duivel op de vlucht slaat (zie 1 Sam. 16:23). **Maar bovenal dienen zang en muziek om een geest van AANBIDDING aan te kweken**, want enkel déze geest brengt de wolk van Gods heerlijkheid naar beneden. Overal in Gods Bijbel waar u deze geest van aanbedding aantreft, daar daalt de wolk van Gods heerlijkheid neer, daar wordt de gemeenschap met de Heilige Geest door de Gemeente ERVAREN.

⁷⁴ Zie noot 2.

De dienst van het getuigen

In mijn jonge jaren werd mij geleerd om de getuigendienst te houden NA de voordienst en VOOR het Woord. Zorg er echter voor, als u deze getuigendienst leidt, dat dit getuigen **kort en krachtig** gebeurt, zodat de harten van de toehoorders erdoor kunnen worden opgeheven en anderen ook tot het geven van hun getuigenis kunnen worden gebracht. Alles moet echter zijn **tot eer en verheerlijking van de Naam van Jezus!** Als u, die de getuigendienst leidt, merkt dat uw broeder die vóór u de voordienst heeft moeten leiden zwak is geweest, zorg dan dat u, door de zalving van de Here, de stemming van de Gemeente weer ophaalt, opdat het gehalte van de gehéle dienst toch zó mag zijn, dat de Naam van de Here Jezus Christus erdoor verheerlijkt wordt. U ziet dat ELK onderdeel van Gods werk belangrijk is, hoe klein wij het ook achten, zoals ook elk onderdeel van ons lichaam van belang is voor de instandhouding en gezondheid van het geheel! Houdt dit altijd goed voor ogen.

165

Hoofdstuk 9

De bedienaars van het Woord

Uitdelers van Gods verborgenheden

Tot de bedienaars van het Woord worden al degenen gerekend die geroepen zijn om op één of andere wijze de verborgenheden van Gods Woord aan de Gemeente, en aan allen die geloven, uit te delen. Deze bedienaars hebben –voor deze Goddelijke taak– in het bijzonder **de gaven van het Woord, namelijk het Woord van WIJSHEID en het Woord van KENNIS**, ontvangen. Tot deze groep van bedienaars worden gerekend: apostelen, leeraars, herders en evangelisten. *“Laat men ons zó beschouwen, namelijk als dienaren van Christus en als*

beheerders (sv: **uitdelers**) van de verborgenheden van God" (1 Kor. 4:1). Een dienstknecht van Christus (werkzaam in Gods wijngaard) wordt geroepen om **Christus** te dienen en GEEN MENSEN! Ook is hij NIET geroepen om te heersen, maar om Christus te DIENEN, Die het Hoofd is van de Gemeente, onder ALLE omstandigheden en in ELKE situatie! Een (waarachtige) dienstknecht van Christus is dus niet iemand die werkt en handelt krachtens EIGEN autoriteit, maar hij is AFHANKELIJK van zijn Zender; hij heeft te arbeiden overeenkomstig de richtlijnen van Gods Woord. Nogmaals: De arbeider van God heeft het NIET zelf voor het zeggen, maar hij heeft te spreken zoals de Geest van God het hem te zeggen geeft. Hij is –als het goed is – niet iemand die zichzelf "op de borst slaat" en zegt, zoals ik wel eens heb gehoord: "Denk erom, weet tegen wie je het hebt, je spreekt tegen een gezalfde des Heren!" Als het goed is moet zijn leven juist DIENSTBAAR zijn, tot verlossing en redding van velen, in de Naam van Jezus! En de bediening van Gods arbeider moet er dan toe strekken dat hij het geestelijk inzicht (= de uitleg) van Gods VERBORGENHEDEN –die in de Bijbel, Gods Woord, staan– uit handen van Gods Geest ontvangt om die op zijn beurt aan de Gemeente te openbaren (dus: deze bovennatuurlijke waarheden bekendmaken/doorgeven). Met andere woorden: De boodschappen (de predcaties en/of Bijbelstudies) die Gods arbeider brengt moet hij door middel van gebedsgemeenschap ontvangen van de Heilige Geest... Zo geeft Hij –de Heilige Geest, werkzaam door Gods arbeider heen– de Gemeente geen steen, maar brood, en dus **voedsel voor de ziel**. Het zijn VERBORGENHEDEN voor de Gemeente; maar **aan de dienstknecht van God geopenbaard om die door te geven aan de Gemeente**. Want, verborgenheden zijn

geen dingen die aan de oppervlakte van het Evangelie liggen, maar in de diepten van Gods verlossingsplan en -wil.

Getrouwheid bij het uitdelen

“En verder wordt van de **uitdelers vereist** dat zij **getrouw blijken te zijn**” (1 Kor. 4:2, sv / Hsv). Er zijn, ook vandaag de dag, velen die voor God arbeiden, maar **er zijn weinig getrouwe arbeiders**; arbeiders die op hun post blijven, ook al komen er spanningen of problemen! Ook zijn er weinig getrouwen in het waarnemen van de “gebedswacht” bij de Here Jezus Christus; opdat zij, door deze gebedsworstelingen, Gods wil leren verstaan, en de openbaringen van God kunnen ontvangen aangaande de verborgenheden uit Zijn Woord, en de openbaringen van God kunnen ontvangen aangaande de verborgen ongerechtigheden van de Gemeenteleden. Uit het voorgaande hebben wij leren verstaan, dat de getrouwheid tweeledig is, namelijk:

1. de getrouwheid ten aanzien van Degene, Die ons heeft geroepen en gezonden enerzijds, en
2. de getrouwheid ten aanzien van de Gemeente (leden); degenen, die wij in de Naam van de Here moeten dienen anderzijds.

De getrouwheid ten aanzien van God, onze Zender, heeft betrekking op 4 terreinen, namelijk: dat van de **liefde**, van de **gehoorzaamheid**, van de **ijver**, en van de **vurigheid**. Er moet in ons hart, voor onze Heer en Heiland en Zijn Koninkrijk:

1. een **BLIJVENDE LIEFDE** branden,
2. een **BLIJVENDE GEHOORZAAMHEID** bestaan,
3. een **BLIJVENDE IJVER**, en
4. een **BLIJVEND VUUR** branden.

Als u de (Goddelijke) liefde niet hebt voor uw roeping,

voor uw ambt, kunt u onmogelijk de liefde opbrengen voor degenen die u moet dienen. Als u in de maatschappij niet van uw werk houdt, dan verricht u uw werk “met de Franse slag”, omdat het werk u dan niet interesseert. Als u geen gehoorzaamheid kent aan Degene, Die u heeft geroepen en gezonden, hoe wilt u ooit verwachten dat de leden van de Gemeente, die u mag voorgaan, gehoorzaam zullen zijn! Als u zelf tekortschiet aan ijver voor de zaak van God, hoe wilt u anderen leren jagen naar de dingen van God? Als u een betrekking in de maatschappij hebt zult u zich ook niet lui kunnen gedragen en kunnen wegblijven wanneer u maar wilt. Als u voor een keertje verstek laat gaan, zal uw voorwendsel door uw baas wel worden aanvaard, maar zoiets mag niet meerdere malen gebeuren. Doet u het toch, dan neemt uw baas een ander voor u in de plaats! Wat denkt u dat de Here zal doen als u op dit punt fraudeert; als u Zijn bediening nog veel lichter opvat dan een maatschappelijke betrekking? Geliefden, kijk uit dat u uzelf niet bedriegt. **U ontneemt uzelf zó de zegen!** Laten wij niet spelen met de dingen van Gods Koninkrijk. Wij vergeten soms dat vele dingen ons overkomen vanwege onze eigen, grove nalatigheid ten aanzien van onze bediening en onze beloften aan de Here. Als uw vurigheid –als voorganger en herder van de Gemeente– zelf te wensen overlaat, hoe kunt u dan vurigheid van uw “schapen” (de Gemeenteleden) verwachten? U kunt alleen maar vuur met vuur maken. **Als wijzelf het vuur van Gods Geest missen, kunnen wij anderen niet meeslepen en “in brand zetten” voor Jezus!** In dit alles moeten wij ten aanzien van de Here getrouw zijn (en blijven). Als wij ten aanzien van Hem geen getrouwheid kunnen opbrengen, zullen wij ook geen getrouwheid (in de ware zin) kunnen opbrengen ten aanzien van de Gemeente, die wij moeten

dienen; wij maken dan van het Evangelie een gewin voor onszelf en dan is (of wordt) de financiële kant voor ons hoofdzaak! Zulke dienstknechten maken van “hun roeping” een beroep; zij eten, zoals Gods Woord het zegt, de huizen van de zielen op en “*sluiten het Koninkrijk der hemelen voor de mensen*” (zie Matth. 23:13-14)! “*Wie is dan de trouwe en verstandige rentmeester (sv: huisbezorger) die de heer over zijn huisbedienden zal aanstellen om aan hen op de juiste tijd het (geestelijk) voedsel te geven dat hun toekomt? Zalig de slaaf (sv: dienstknecht) die door zijn heer bij zijn komst zo handelend aangetroffen zal worden. Werkelijk, Ik zeg u dat hij hem over al zijn bezittingen zal aanstellen. Als die slaaf (sv: dienstknecht) echter in zijn hart zou zeggen: Mijn heer blijft nog lang weg, en zou beginnen de knechten en de dienstmeisjes te slaan, te eten en te drinken en dronken te worden, dan zal de heer van deze slaaf (sv: dienstknecht) komen op een dag waarop hij hem niet verwacht en op een moment dat hij niet weet; en hij zal hem **afscheiden** (NBV: straffen met zijn zwaard) en hem in het lot doen delen van hen die ontrouw zijn!*” (Luk. 12:42-46, sv/HSV). De “huisbezorger” (= de voorganger of herder) van de Gemeente des Heren moet zijn mede-“huisbedienden”, zijn mede-gelovigen, op de juiste tijd (het geestelijke) VOEDSEL weten te geven; namelijk voedsel, waar de NIEUWE mens ⁷⁵ naar hongert: het Woord van de levende God. En ten aanzien van het brengen van dit Woord van God zijn er weer 4 (te onderscheiden) zaken, die de dienstknecht van God in acht moet nemen:

1) Hij moet de onvervalste waarheid brengen; de ge-

⁷⁵ Zie onze GRATIS studie met ‘vers voor vers’ uitleg: “[LUKAS – Het Boek van de NIEUWE MENS in Christus](#)”. (noot AK)

zonde (Bijbelse) leer.

- 2) Hij moet dit Woord der waarheid RECHT snijden, er geen “draai” aan geven.
 - 3) Hij moet **het WOORD prediken**, niet spreken over “koetjes en kalfjes”.
 - 4) Hij moet het Woord NIET “al twistende” brengen, maar **onderwijzen in ZACHTMOEDIGHEID**.
1. Wij leven vandaag de dag in moeilijke tijden. Wij zien tegenwoordig velen overstag gaan en hun boodschap (hun prediking) aanpassen aan de moderne tijd en de moderne mens! Maar... denk erom, dienstknechten van de Here, u predikt NIET ùw Woord, maar u moet de BOODSCHAP van God brengen; een boodschap waaraan u niets mag afdoen of toedoen! Een boodschap van uzelf brengt de mensen niet tot het ware geestelijke LEVEN! De boodschap van God is onveranderlijk, omdat God ONVERANDERLIJK IS! Wanneer wij het Woord prediken naar EIGEN goeddenken en naar EIGEN inzichten, dan is daarmee het bewijs geleverd dat onze innerlijke mens niet (meer) leeft IN en DOOR Christus.
 2. Er zijn predikers die het Woord, uit vrees voor hun Gemeenteleden, VERZACHTEN! Zij vrezen om de boodschap over ‘**het oordeel van God over de zonde**’ in hun Gemeente te brengen en geven daar-om aan Gods Woord een draai, een verzachtende uitleg... in plaats van Gods Woord RECHT TE SNIJDEN! Deze predikers werken liever met de “stroopkwast” om hun leden te behouden en om, onder hun gehoor, aanvaardbaar te blijven! Het gevolg hiervan is dat de Gemeente die zij (als geestelijk “herder”) hebben te

hoeden ⁷⁶, GEESTELIJK VERWILDERT, omdat zij het licht (en dus het juiste inzicht) van Gods Woord niet langer in hun leven hebben en liefhebben! Zo'n Gemeente merkt dan meestal niet dat de voorganger KOOPWAAR van haar maakt en dat hij de Gemeenteleden zo bejegt vanwege de opbrengst van de (wekelijkse) collecte en van de tienden ⁷⁷ –weliswaar bestemd voor 'het werk des Heren', maar wat soms ook in de zakken van dit soort voorgangers verdwijnt – en dus omwille van het geld!

3. Met "verhaaltjes" van u kan het geloof van de NIEUWE MENS ⁷⁸ niet gevoed en gesterkt worden, want... dit kan enkel en alleen met **het zuivere, VOLLE Woord van de LEVENDE God**. Tussen de prediking door kunt u wel iets vertellen, zoals het aanhalen van voorbeelden uit de Bijbel of iets vertellen over uw eigen levenservaring, maar **vergeet daarbij vooral niet dat de Heilige Geest in de Boodschap, die u –namens Hem– hebt te brengen, tot Zijn recht moet komen.**
4. Wat het vierde punt betreft, deze vinden wij uitgedrukt in 2 Timotheüs 2:24-26: *"Een dienstknecht van de Here moet niet twisten, maar vriendelijk zijn voor allen, **bekwaam om te onderwijzen**, en iemand die de kwaden kan verdragen. Hij moet met zachtmoedigheid hen onderwijzen die zich verzetten. Misschien geeft God hun eens bekering, dat zij **tot erkenning***

⁷⁶ Hoeden = De Gemeente moet – onder de hoede van de voorganger / prediker – van het juiste, geestelijke, voedsel worden voorzien. Maar ook zeker: gewaarschuwd worden voor de macht en invloed van satan, die hun geestelijk leven bedreigt. (noot AK)

⁷⁷ Zie noot 14.

⁷⁸ Zie noot 75.

van de waarheid komen, en zij uit de strik van de duivel weer (geestelijk) mogen ontwaken, levend gevangen als zij waren door hem, om zijn wil te doen.”

De Here moet ons LANKMOEDIGHEID en ZACHTMOEDIGHEID leren. Hij moet ons leren om in ootmoed (= in onderworpen nederigheid aan God) onderwijs aangaande de Bijbel te geven, opdat wij meer VRUCHT mogen dragen voor Zijn Koninkrijk. Hij moet ons leren om 'de rijkdom van Zijn genade' aan de Gemeente (over) te brengen, en dat met een hart dat zèlf in gebrokenheid en verslagenheid voor de Here klopt, in het diepe besef uit welke poel van zonden wijzelf door onze Heiland zijn getrokken!

172

Wees werkelijk een uitdeler van Gods verborgenheden

“Want wie maakt onderscheid tussen u? En wat hebt u dat u niet hebt ontvangen? En als u het ontvangen hebt, waarom roemt u alsof u het niet ontvangen had?” (1 Kor. 4:7). De “Canisius-vertaling” begint dit Bijbelgedeelte met: “Wie eigenlijk houdt u voor zo iets bijzonders?” Hier is sprake van loos gepoch en opschepperig gedrag, dat NOOIT het kenmerk is van een waarachtige dienst-knecht van God. **Wij moeten waarlijk iets van de Heilige Geest hebben ontvangen, anders valt er niets van Gods verborgenheden uit te delen.** U moet nooit vergeten dat, al zijn niet allen in een Gemeente (echt) “kinderen van God”, er altijd wel minstens één of 2 zijn, die al heel gauw doorhebben of u “uit uw eigen vaatje tapt” of uit het onuitputtelijke vat van Gods Woord. Een arbeider van God is niet geroepen om over sociale dingen te praten of over andere alledaagse dingen, maar over dingen die het Koninkrijk van God aangaan. En “vlees” (dat is: de oude, zondige en dus ongeestelijke

natuur van de mens) kan niet bij deze geestelijke dingen van God komen. “Vlees” kan zich vele dingen aanmatigen, maar dingen doorgeven die door de Heilige Geest geopenbaard zijn, kan het “vlees” niet. Dit “vlees” moet eerst door de Geest gekruisigd worden. **Speel daarom niet met geestelijke dingen!**

De arbeider moet zèlf eerst Gods verborgenheden kennen

173 “...en het geheimenis (sv: de verborgenheid) van het geloof vasthouden in een zuiver geweten” (1 Tim. 3:9). Om de verborgenheid van God te kunnen “vasthouden”, moet u die eerst ontvangen hebben. Wij moeten eerst ZELF kennis dragen van deze verborgenheden. Nogmaals: Verborgenheden liggen niet aan de oppervlakte van het Evangelie; het zijn geen dingen die iedereen weet, maar het zijn de diepere zaken van Gods Koninkrijk en van Zijn bemoeienis met ons. U moet Gods Woord bestuderen **onder de zalving van Gods Geest** of u wilt of niet! Iemand die bijvoorbeeld voor boekhouder studeert leert ongetwijfeld veel dingen, maar hij kent niet “al de verborgenheden” die een accountant kent, ook al heeft hun studie ongetwijfeld overeenkomsten. Reden: een accountant maakt studie van boekhoudkundige zaken die niet aan de oppervlakte liggen, waardoor het mogelijk is dat hij, door middel van enkele boekhoudkundige “manipulaties”, te weten kan komen of een boekhouder fraudeert of niet. Dit principe geldt ook voor een arbeider van God die ook echt een UITDELER is van Gods verborgenheden. Geestelijke dingen kunnen namelijk alleen maar door GEESTELIJK inzicht (via **openbaringen van Gods Geest** ontvangen) onderscheiden worden. Pas als u –**door de zalving van Gods Geest**– déze geestelijke dingen hebt **leren onderscheiden**, kunt u deze

verborgenheden van God uit gaan delen! Laten wij vooropstellen dat NIEMAND uit kan groeien boven het plafond van de genade van God die hem is toebedeeld. Als uw getuigenis van *“Jezus Christus en Dien gekruisigd”*⁷⁹ slechts oppervlakkig blijft, kunt u NOOIT een Gemeente dieper leiden, haar NOOIT voeden met het (juiste) inzicht in de verborgenheden van God, **ontvangen door de openbaringen van Gods Geest**. Met als gevolg dat u het LEVENDMAKENDE Brood niet kunt breken voor (= niet kunt uitdelen in) die Gemeente. God vraagt van een arbeider die werkelijk iets voor Hem wil doen en betekenen meer geestelijk inzicht aangaande Zijn Woord dan het inzicht wat een doorsnee christen heeft. Ga daarom met God te rade aangaande al deze geestelijke dingen. Zeg of denk niet dat uw scholing te gering is om de Bijbel, Gods Woord, te onderzoeken. De meeste apostelen uit de “vroege-Regen”⁸⁰ periode waren ongeschoolde, ongeletterde mensen. Toch heeft de Here tot hen allen gezegd: *“Kom achter Mij (sv: volg Mij), en ik zal u vissers van mensen maken”* (Matth. 4:19). Wat echt nodig is, is niet in de eerste plaats scholing en mentale ontwikkeling; maar een GETROUW volgen van Jezus, zonder dat wij voor elk wissewasje onze mond vol hebben met uitvluchten of met smoesjes! *“Tegen een ander zei Hij: Volg Mij. Maar die zei: Here, laat mij toe dat ik wegga om eerst mijn vader te begraven. Maar Jezus zei tegen hem: Laat de doden hun doden begraven, maar u, ga heen en verkondig het Koninkrijk van God. Weer een ander zei: Here, ik zal U volgen, maar laat mij eerst toe dat ik afscheid neem van mijn huisgenoten.*

⁷⁹ Zie noot 33.

⁸⁰ Zie noot 20.

Jezus zei tegen hem: Niemand die zijn hand aan de ploeg slaat en kijkt naar wat achter hem ligt, is geschikt voor het Koninkrijk van God" (Luk. 9:59-62). God gaf –in Christus– **ZIJN LEVEN** voor ons; **laten wij daarom van onze kant een 100% toewijding aan Hem geven!**

Verborgenheden van God, die wij niet kunnen uitdelen

175

Er zijn verborgenheden van God waarvan wij geen kennis dragen. *"Wie namelijk tongentaal spreekt, spreekt niet voor mensen, maar voor God, want niemand verstaat hem, maar in zijn geest spreekt hij geheimenissen (sv: verborgenheden)"* (1 Kor. 14:2). Zo'n verborgenheid kunnen wij dus ook niet uitdelen, tenzij de Heilige Geest dit Zèlf wil en Hij de gave van 'vertaling van tongen' –ook wel 'uitlegging van tongen of talen' genoemd– schenkt (zie 1 Kor. 12:10b en 1 Kor. 14:5b).

Hoe wij tot die kennis van Gods verborgenheden moeten komen

Stelt u zich voor dat u, door de Geest van God, wordt geplaatst voor de boodschap van 'de verborgenheid van deelname aan de dood en opstanding in heerlijkheid van de Here Jezus Christus', die wij kunnen vinden in het hierna volgende Schriftgedeelte: *"Zie, ik zeg u een geheimenis (sv: een verborgenheid): Wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen wel allen veranderd worden, in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin. Immers, de bazuin zal klinken en de doden zullen als overgankelijke mensen opgewekt worden en ook wij zullen veranderd worden. Want dit vergankelijke moet onvergankelijkheid aandoen en dit sterfelijke moet onsterfelijke aandoen"* (1 Kor. 15:51-53). Over deze verborgenheid moet u kunnen spreken met alle kennis die

God u biedt door Zijn Woord. U moet in dit geheimenis van God binnendringen door in gebed met Gods Geest te rade te gaan, **zodat Hij u Zijn Woord opent**. U kunt daarbij hulpmiddelen gebruiken zoals een concordantie ⁸¹. Maar... het is Zijn Geest, Die u binnen zal leiden in Zijn Koninkrijk van vrede, blijdschap en gerechtigheid: ***“En als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en zij zal hem gegeven worden. Maar laat hij er in geloof om vragen en daarbij niet twifelen. Immers, wie twijfelt, lijkt op een golf van de zee die door de wind voortgestuwd en op- en neergeworpen wordt. Want zo iemand moet niet denken dat hij iets ontvangen zal van de Here”*** (Jak. 1:5-7). Om de waarachtige wil van God, de zin (= de gedachten en het streven) van de Heilige Geest, te (kunnen) verstaan moeten wij onze zinnen (dus: onze gedachten en ons streven) geestelijk geoefend hebben door onze dagelijkse omgang met God. Wij kunnen dan de wendingen (= de koers, de richting, het doel) van de Geest verstaan, de code van Gods uiterst sober Woord (leren) begrijpen. **Dat ons leven geheiligd moet worden om de Heilige Geest, Die uiterst gevoelig is, te kunnen volgen, spreekt vanzelf.** Hoe méér u gewend raakt aan de leiding van de Heilige Geest, hoe meer u in Gods Woord thuis raakt, hoe minder u een vreemdeling bent in het Koninkrijk van God, hoe gemakkelijker Hij u kan leiden. De Geest van God is de Auteur van dit Woord en bedient Zich van dit Woord. Hij laat u het verband van het één en ander zien; zowel de grote lijn, alsook de diepten van

⁸¹ Een concordantie = Een alfabetisch register van alle woorden van de Bijbel, met aanwijzing van de plaats waar zij staan vermeld. (noot AK)

een bepaald facet van Zijn Woord. Zodoende wordt u bekwaam gemaakt om de Gemeente van God te dienen en om hierheen en daarheen te worden gezonden als zijnde een waarachtig dienstknecht van God.

Gaven, ambten en bedieningen en de verzoeken in deze

Gaven en ambten zijn niet te scheiden van de mannen die op het podium staan om, vanaf die plaats, de Gemeente te dienen **in de kracht van de Heilige Geest**.

177

Het is een algemeen kenmerkend verschijnsel in onze dagen dat mensen meer acht slaan op “het ambt”, dat door deze of gene in de Gemeente wordt bekleed, dan op “de gave”, welke in het bekleden van een bepaald ambt tot uiting komt **tot verheerlijking van de Naam des Heren**. Let goed op: het is niet het bekleden van dit of dat ambt in de Gemeente dat ons als zodanig doet uitkomen, maar het is wel het ambt dat waarde heeft door **de geschonken en ontvangen gave** (en met deze “gave” worden de verschillende gaven van de Geest, de zgn. Geestesgaven bedoeld, **gaven ontvangen van God, in en door de kracht van Zijn Geest!**) In de praktijk zien wij dat daar zo vele gelovigen zijn, die verschillende ambten (soms tegelijk!) bekleden in de Gemeente... Ambten waarin zij door voorgangers en/of zogenaamde “broederraden” gezet zijn geworden en niet door God. En hoe vele malen hebben die “aanstellers”⁸² zoiets moeten betreuren! Waarom? Omdat de (Geestes)-gave ontbrak; omdat deze (Geestes)gave niet aanwezig

⁸² Voor degenen die deze woordspeling niet begrijpen: Met dit woord “aanstellers” worden zij bedoeld die anderen “aangesteld” hebben (ofwel: hun goedkeuring gegeven hebben aan hun “aanstelling”) in de Gemeente. (noot AK)

was of is! Daarom! Want EERST moet de (Geestes)gave worden ontvangen, pas daarna kan het ambt worden bekleed. Het is immers deze ontvangen “gave” (in en door de kracht van Gods Geest) die het “ambt” aanwijst. En DIT is de geopenbaarde Schriftuurlijke weg; en het is geen mens gegeven om hieraan te tornen. Dit Schriftuurlijke (basis)principe is zó logisch, zó fundamenteel, dat een ieder die hiervan afwijkt alleen maar blijf geeft de ordeningen van God niet te kennen. Laat mij het volgende voorbeeld geven... Is het in ons dagelijks leven al zo, dat van een persoon eerst wordt geëist dat hij de vereiste kennis opdoet op verschillende scholen om daarna, langs de weg van beproeving (het examen), in het bezit te komen van het zo zeer begeerde diploma, waarmee hij dan de wijde wereld kan ingaan om bepaalde ambten (betrekkingen) te bekleden, waarop zijn papieren hem recht geven, zovéél te méér is dit waar in het geestelijke leven. Ook hier worden 3 dingen geëist, namelijk:

- ten eerste – “volgen”,
- ten tweede – “leren”, en
- ten derde – “gehoorzamen”.

Pas NA dit alles zal hij of zij één of meerdere (Geestes)gaven –en wel van God, de Gever van deze gaven– kunnen ontvangen, om alsdan “heen te gaan en vrucht te dragen” in de dienst van de levende God. In 1 Korinthe 12 spreekt de apostel Paulus met beslistheid over de verscheidene gaven van de Geest, welke gelovigen worden toebedeeld door God; en het behoeft ons geenszins te verwonderen dat Paulus aan het eind van het hiervoor genoemde hoofdstuk overgaat op de –als gevolg van die ontvangen gaven!– hieruit voortvloeiende ambten en/of bedieningen, welke dan kunnen worden bekleed. Hieruit blijkt duidelijk dat het dus de “gave” (in en door de kracht

van Gods Geest) is die het geëigende werk aangeeft, alsook het ambt of de bediening, waarin dat werk ten uitvoer moet worden gebracht. Daar zijn in onze dagen helaas vele gelovigen die er (vanwege “OVER-geestelijkheid”) van houden om diverse ambten en/of bedieningen vast te stellen. Hetzij door zogenaamde profetie, hetzij door enige andere methode. De (Goddelijke) openbaring vanuit de Schrift leert ons echter duidelijk verstaan **dat de gave (van God ontvangen!) zichzelf zal bewijzen!**

En ook dat de bediening, na de van God ontvangen gave, als logisch gevolg moet volgen. Ik schrijf “logisch”, omdat –als iemand dit volgen in de weg staat– er geen Schriftuurlijk standpunt wordt ingenomen, waarmee dan te kennen wordt gegeven dat er hoegenaamd geen respect is voor het ambt, nòch voor de persoon in kwestie, nòch voor de (Geestes)gave. Wanneer wij Hem erkennen, namelijk de Heilige Geest, Die de (Geestes)gave schenkt, zo zullen wij straks ook de zich manifesterende (Geestes)gave moeten erkennen in degenen, die haar hebben ontvangen en de daarbij behorende ambten bekleden. Hetzelfde principe vinden wij ook aangegeven in Romeinen 12 en in Efeze 4. Laat een ieder goed verstaan dat de ontvangen (Geestes)gave niet daarin bestaat, dat men daardoor komt tot het onderscheiden van een bepaalde titel of ambt; maar wèl tot het onderscheid (dat overigens alle verschil maakt) van **een “vruchtbare bediening** langs bepaalde Schriftuurlijke lijnen”! Ofschoon Paulus, meer dan ieder ander, in de gelegenheid was om zo te handelen, zo heeft hij toch in 2 Korinthe 12:12a gezegd: *“De kentekenen van een apostel zijn onder u werkelijkheid geworden (sv: betoond) ...”*. En hierbij komt dan nog het volgende: *“Bent u niet mijn werk in de Here?”* (zie 1 Kor. 9:1). Alle ontvangen (Geestes)gaven dienen slechts beoefend te worden –en dit mag dan

misschien vreemd in onze oren klinken– in de “daadwerkelijke bediening”. Hierover te schrijven zou mij te voeren en noodzaken tot een aparte, nieuwe studie. Hiervoor is nu geen plaats en daarom verwijst ik u naar de brochure: “*De Gever en Zijn Gaven*”.⁸³ Ik wil in dit verband alleen nog wijzen op de volgende Schriftplaatsen die alle, zonder onderscheid, aangeven dat ook anderen (vanwege bepaalde tekenen) konden wijzen op het rechtmatig bekleden van enig ambt in het Lichaam van Christus, net zo goed als Paulus dit heeft gedaan.

- Agabus in Handelingen 11:27-28 en 21:10-11, het profeeten-ambt,
 - Filippus in Handelingen 21:8 en 8:12, een bediening als evangelist, en
 - Barnabas in Handelingen 11:24, een herderlijke bediening.
1. In het eerste geval waren het Agabus’ besliste (positieve) voorzeggingen;
 2. in het tweede geval zien wij de waarachtige bekeringen, welke plaats vonden onder Filippus’ krachtvolle prediking, en
 3. in het laatste geval onderkennen wij de grote menigte, welke door de Heilige Geest werden toegevoegd.

In al deze gevallen zijn daar de niet-te-loochenen “(Geestes)gaven”, de niet-te-stuiten “bedieningen / ambten” en de positieve, voor zichzelf sprekende “resultaten” (tekenen). Amen. Hoe dan ook het moet, zeker voor de serieus onderzoekende christen, duidelijk zijn dat het **NIET het ambt** is maar **WEL de (Geestes)gave!**

⁸³ Zie onze GRATIS studie “[De Gever en Zijn Gaven](#)”. (noot AK)

De gave(n) van hen, die op het podium staan

Voor de tijd waarin wij leven, kunnen wij volstaan met de volgende 3 categorieën:

1. Evangelisten,
2. Herders, en
3. Leraren.

1. Evangelisten

181

Het woord of de benaming “**evangelist**” komt in het Nieuwe Testament 3 maal voor:

- De eerste maal in Handelingen 21:8, “...*Filippus, de evangelist, ...*”
- De tweede maal in Efeze 4:11, “*En Hij heeft sommigen gegeven... als evangelisten...*”
- De derde maal in 2 Timotheüs 4:5c, “*Doe het werk van een evangelist*”.

Hij die –door God– geroepen is om “evangelist” te zijn in Bijbelse zin, en dus in de zin van “boodschapper van Gods Woord”, moet ook **niets anders doen dan het Evangelie prediken**; de “Blijde Boodschap”, zoals hem die door de Geest van God in de mond wordt gelegd. De letterlijke betekenis van het woord “evangelist” is dan ook: “boodschapper van de blijde tijding” (ofwel: boodschapper van het goede nieuws). Een evangelist bekleedt een zo geheel afgescheiden en onderscheiden ambt (= een geheel ander ambt) dan dat van een herder of leraar. Schriftuurlijke evangelisten zijn mannen die de blijde tijding (= het goede nieuws) van Gods verlossende genade “brandend in hun ziel omdragen!” Waar en wanneer zij ook maar prediken... steeds zal hun geliefkoosd thema dat van “verlossing” zijn. Het komt meermalen voor dat zij andere onderwerpen aansnijden maar toch ligt hun kracht vooral in **de directe boodschap van “reddende genade”** en in **de directe verkondiging**

van het “verlossende Bloed”⁸⁴ (van Jezus Christus, Die ons wil REDDEN en VERLOSSEN van alle machten van zonde en satan⁸⁵). Wij onderscheiden dan ook “de evangelist en zijn (van God ontvangen) gave”. Voor hen schijnt de Bijbel niets anders in te houden dan één boodschap; en zij vinden deze ene boodschap zowel in de typebeelden alsook in de machtig vele schaduwbeelden van het Oude Testament. Voor hen zingen alle psalmen, bazuinen alle profeten de alles-overtreffende boodschap van “genade en verlossing”! Hun sterkste grond (= het wezenlijke, de kern) vinden zij echter in het Nieuwe Testament, en meermalen heb ik mij verbaasd over hun predicaties aan de hand van de één of andere Bijbeltekst en soms aan de hand van één enkel woord dat daarin voorkwam. Evangeliewaarheden, scherpomlijnd naar voren gebracht, hebben mij meermalen verwonderd doen opkijken. Waar anderen niets anders “zien” dan eenvoudige Bijbelse geschiedenis, daar ontdekken ZIJ een machtige evangelische waarheid en verwerken zij zo’n grondgedachte in de verkondiging van de Blijde (Evangelie)Boodschap. Waar anderen slechts een “leerstelling” zien, voornamelijk gericht tot de gelovigen, daar “aanschouwen” ZIJ een andere Evangelie-waarheid, welke wordt verkondigd in de kracht van de Heilige Geest. Evangelisten naar de Schriften hebben waarlijk de uitzonderlijke gave om te beginnen bij haast elke Schriftplaats, om op DIE manier –enkel en alleen– Jezus Christus te prediken als de Heiland der wereld en de

⁸⁴ Zie onze GRATIS studie “[De overwinningen van het gestorte Bloed van het Lam, Dat nu op de hemeltroon zit, over satans zonde-macht](#)”. (noot AK)

⁸⁵ Zie onze GRATIS studie “[De overwinnaars; over \(de macht van\) zonde en satan in de eindtijd](#)”. (noot AK)

Verlosser van zondaren. Filippus is, als evangelist, wel zo'n beetje het meest klassieke voorbeeld. Voorwaar, de gave van een evangelist is een wonderbare gave aan de Gemeente van Christus; en in alle eerlijkheid kan ik schrijven dat ik persoonlijk erg veel heb geleerd van de wijze, waarop de evangelische boodschap wordt gepredikt. De "gave" bestaat in een directe aandoening met **kracht tot overtuiging, door de Here!** Degenen die deze gave (van God) hebben ontvangen hoeven nooit verzocht of benaderd te worden om als evangelisten het oogstveld in te gaan. Zij zullen, en dat geheel in de lijn van de Here, zich altijd "genoodzaakt" voelen om het Evangelie te prediken, waarheen zij ook gaan. Het Lichaam van Christus heeft dergelijke evangelisten hard nodig en van 1 Korinthe 9:16 kunnen wij nog veel leren in dit opzicht: *"Als ik namelijk het Evangelie verkondig, is er voor mij geen reden tot roem. De noodzaak daarvan is mij immers opgelegd. En wee mij, als ik het Evangelie niet verkondig!"* Als wij het leven en de arbeid van Filippus nader bestuderen, dan leren wij de duurzame les dat het de Gemeente wel gegeven kan zijn om met haar "keuze" de weg te "banen", maar méér kan zij beslist niet doen. **De (van God ontvangen) gave vindt altijd haar eigen weg en gelegenheid.** Waarom? Omdat zij door de Heilige Geest is geschonken en in stand gehouden wordt! **Filippus is voor ons "het model", levend door de inspiratie van de Heilige Schrift.** Handelingen 8 biedt ons dan ook een "mijn" vol van de rijkste kenmerken aan duurzaam materieel, om te worden verzameld voor degelijke studie en onderwijs. Wij leren hiervan de hieronder volgende zaken:

(a)

"Wonderen en tekenen": een voornaam deel van Filippus' bediening. Zielen winnen vraagt geen kennis

hebben van en uitvoering geven aan wereldse “advertenties” of ander “propaganda materiaal”, welke vandaag de dag zo veel wordt nagejaagd en benut door eigentijdse ⁸⁶ evangelisten. Deze methoden kunnen nooit de plaats innemen van wat gebeurt in de kracht van de Heilige Geest en waardoor GEESTELIJKE opwekkingen worden verzekerd. **Alleen Goddelijke kracht trekt zielen!**

(b)

184 **“Het Woord (van God) blijft de HOOFD-factor”** in iedere opwekking, want wij lezen in Handelingen 8:12 dat zij *“Filippus’ prediking (van het Evangelie van het Koninkrijk van God en van de Naam van Jezus Christus) geloofden”*. Wat wij dan ook goed moeten inzien en verstaan is het volgende: weliswaar zullen wonderen en tekenen alle aandacht trekken en tot eerbied en aandachtig toeluisteren dwingen, maar **het is DE PREDIKING VAN HET WOORD in de kracht van de Heilige Geest, die bekeert en redt!**

(c)

“Sensatie-werk” en “spectaculaire dingen” ontbraken geheel en al. Hoe gek zijn hedendaagse evangelisten op dit alles! De praktijk spreekt boekdelen en is niet te loochenen. Het opwekken van “emotie” en het scherpen van het zogenaamde “gezond verstand om te geloven” werken niets uit en zijn “uit de boze”. En terecht, want het geheim van de boodschap van Christus’ kruis wordt hierin gevonden: *“En mijn spreken en mijn prediking bestonden niet in overtuigende woorden van menselijke wijsheid, maar in **betoning van de Geest en kracht**”* (1

⁸⁶ Let op de – m.i. bewuste – woordspeling: Dus evangelisten die op hun EIGEN tijd en/of naar hun EIGEN inzichten – en dus niet op Gods tijd en naar Gods wil – arbeiden. (noot AK)

Kor. 2:4, sv / HSV). Waarom werkt de Heilige Geest zó en wat is Zijn bedoeling? De Schrift zegt: *“Opdat uw geloof niet zou bestaan in wijsheid van mensen, maar in de kracht van God”* (1 Kor. 2:5). Kan het nog duidelijker worden gezegd?

(d)

De “beslissing van het individu” is in alle omstandigheden een strikt persoonlijke zaak. Geen mens kan treden tussen God en de betrokken ziel. Noch in de zaak van bekering, noch in die van wedergeboorte en doop met de Geest! Hoe ontstellend zijn op dit gebied de vreemde “manipulaties” van zovele hedendaagse evangelisten... Een profeet mag aanwezige harten “be-roeren” door zijn profetie en een (Bijbel)leraar kan op een wonderlijke wijze de menigte(n) leren en onderrichten, maar het is de bijzondere gave van een evangelist om door Goddelijke genade het individu te “bewegen” tot directe overgave van zijn of haar wil aan de Here Jezus Christus.

(e)

“De bediening van evangelisten behoeft aanvulling”, wat wij duidelijk zie in het geval van Filippus in Samaria. Het is altijd Gods geopenbaarde wil dat –waar de evangelist te kort schiet– deze zijn plaats zal inruimen voor de door Gods Geest aangewezen persoon of personen, als zijnde “the right man on the right place” (= “de juiste man op de juiste plek”). Deze houding is Schriftuurlijk, want het behoeft geen nader betoog, dat een evangelist, die het volk kan “opwekken”, datzelfde volk niet op een zodanige wijze kan leren en onderrichten dat er een permanente Gemeente gevestigd wordt. In de praktijk worden er zelden evangelisten gevonden met het GEDULD en de LIJZAAAMHEID van de “geroepen” herder!

(f)

“Een evangelische geest”, ook wel “opwekkings-geest” genoemd, die het kenmerk moet zijn van iedere, waarachtige christen! Deze “geest”, levend in de Gemeente, heeft altijd een krachtige “zending” tot gevolg. Het omgekeerde behoeft niet altijd waar te zijn! Wee de Gemeente, de voorganger, de gelovige, die niet meer bewogen wordt door barmhartigheid voor het verlorene; **barmhartigheid, “geboren” vanuit de Geest van Christus** wel te verstaan en niet vanwege sterk gecultiveerde “sociale gevoelens”. In de waarachtige (door God) geroepen evangelist bereikt deze Schriftuurlijke passie haar hoogtepunt als zijn leven geheel en al gelegd is op het altaar ⁸⁷ voor de redding van kostbare zielen. Hij zal zijn roeping en verkiezing vast maken in een wonderbare en gezegende bediening, welke het gehele Lichaam (van Christus, Gods Gemeente) ten goede komt en welke iedere ziel ertoe zal brengen om zijn bediening te helpen dragen op de “vleugels van het gebed”. ⁸⁸

2. Herders

De noodzakelijkheid van de herders kan niet worden ontkend; en in Efeze 4 vinden wij een verwijzing naar de Nieuwtestamentische herder. Onze Here Jezus Christus is het meest verheven voorbeeld in deze. Hij is de Grote en Goede Herder van Gods schapen! Op het moment dat gelovigen zich gaan verzamelen en een “vaste

⁸⁷ Hier wordt m.i. het Brandofferaltair bedoeld. Het altaar waarop wij ons oude leven dienen te leggen, zodat het “verbrand kan worden tot as”, opdat er niets meer van ons oude, zondige leven zal overblijven. Voor meer hierover, zie de studies vermeld bij noot 4. (noot AK)

⁸⁸ Zie onze GRATIS studies “[Arendsvleugelen](#)” en “[Leer bidden](#)”. (noot AK)

Gemeente” gaan vormen, zal de behoefte aan een herder –voor de plaatselijke bediening– direct worden gevoeld. Het is duidelijk dat in dergelijke gevallen (het liefst) plaatselijk gevestigde herders (en overige dienaars) nodig zijn; en het is eveneens duidelijk dat er hiervoor dienaars/herders nodig zijn met een diepe levenservaring en getuigenis. Alleen dergelijke mannen kunnen de verantwoordelijkheden (voor deze “functie en roeping”) aan.

187 De Goddelijke (Geestes)gave in een herder kan nooit vervangen worden door “persoonlijke ambitie”, al gaat deze ook gepaard met de beste bedoelingen. De Schrift leert duidelijk dat ook “herders” gaven (= een geschenk) zijn van Christus aan de Gemeente; en het verdient zeer zeker aanbeveling hierop goed te letten, vooral in de tegenwoordige tijd, waarin velen de mening huldigen, dat dergelijke personen ook kunnen worden “gekweekt” langs uitgestippelde lijnen van zorgvuldige training in daartoe in het leven geroepen studiecentra. **De Schrift leert dit echter nergens! Het is Gods Geest Die werkers in de Gemeente “aanstelt”** (zie Hand. 20:28), en omdat wij een God van orde dienen, behoeft niemand zich ongerust te maken dat God mannen zal aanstellen die een wanordelijke geest hebben. De aanstelling van Godswege vereist beslist bepaalde kwalificaties ⁸⁹, welke de aanwijzing (en aanstelling) rechtvaardigen en waarop ik in een voorgaand hoofdstuk reeds gewezen heb. Ten overvloede wordt nog aandacht gevraagd voor 1 Timotheüs 3:1-7 en Titus 1:5-9. Hier vinden wij een voornaam deel van de aanwijzing voor de roeping tot het bekleden van het ambt. De Heilige Geest zal dus beslist

⁸⁹ Kwalificaties = Geschiktheid op grond van capaciteiten (natuurlijk vooral ook in geestelijke zin). (noot AK)

geen mensen roepen voor een taak, wanneer zij de geschikte (Geestes)gaven en nodige kwalificaties niet hebben... Hij (= Gods Geest) maakt geen fouten. Ik wil hiermee echter niet beweren dat de mens “volmaakt” moet zijn voordat hij enig ambt kàn vervullen; verre van dat. Met de diverse voorbeelden in de Bijbel voor ogen, ben ik mij terdege bewust van het feit dat zelf zij die –door genade– in de apostolische bediening stonden niet vrij waren van “zwakheden”; ook zij gevoelden diep de onvolkomenheden van hun “mens-zijn”. En hiermee leren wij meteen een les om NOOIT te vergeten. Gemeentelieden, die altijd gebeten ⁹⁰ (= “boos”) zijn op hun herders en altijd weer gereed staan met hun afbrekende kritiek ten aanzien van menige tekortkoming in de levens van die herders, doen er goed aan zich het voorgaande te herinneren: en wel op die momenten wanneer zij door de drang tot (het geven van) kritiek dreigen te worden overmeesterd om zich af te geven op hun herder met zulk afbrekend werk! Daar is een goed Nederlands spreekwoord, dat ook in deze geldt: “De beste stuurliu staan in de regel aan wal!” Daar zijn Schriftuitleggers die het herderlijk ambt als het hoogste ambt stellen, omdat het positieve werk van “voeden”, van “waken” en dergelijke (zie Hand. 20:28, 1 Petr. 5:2 en 2 Petr. 2:1-3) zoveel gevaren met zich mee brengen, die alle wijsheid en takt vereisen om deze gevaren te voorkomen. Naar mijn mening, gegeven vanuit de eigen ervaring van een langdurige Pinksterpraktijk, schuilt het grote gevaar hierin: te veel en te rijke voeding maakt “oververzadigd”. Uiteraard is zoiets een **onschriftuurlijke** toestand; op den duur zelfs zeer gevaarlijk. Aan de andere kant is daar het

⁹⁰ Denk aan het bekende spreekwoord: “De gebeten hond zijn” = De schuld krijgen. (noot AK)

gevaar, dat niet altijd genoeg wijsheid aanwezig is om het “rechte” (= het JUISTE geestelijke) voedsel te geven op de JUISTE tijd. Het is als met een op te voeden kind in het natuurlijke leven, beide: overvloedige voeding en ondervoeding schaden de gezondheid in niet geringe mate, al is het eerste –namelijk de overvloedige voeding– gevaarlijker voor de lichamelijke gezondheid dan het tweede. En al zijn in het geestelijke leven beide gevallen –dus zowel de overvloedige (geestelijke) voeding alsook de ondervoeding– “discondities” te noemen, toch is het laatste kwaad gemakkelijker te verhelpen dan het eerste. Van een herder wordt ook verwacht dat hij TE ALLEN TIJDE alle dingen “in de Geest” (= in overeenstemming met de wil en Geest van God) weet te houden; en wel zo, dat de uitspruitsels van allerlei kwaad (vanuit het –zondige– vlees!) direct kunnen worden getemperd en de kop kan en zal worden ingedrukt. Al het goede, dat in een herderlijke bediening tot uiting komt, verdient aanmoediging en de nodige vrijheid mag niet worden onthouden. Zodoende behouden wij een goede gang van zaken en de vreugde en de zoete gemeenschap in de kudde (= in Gods Gemeente). De gave van het “regeren”, een andere benaming voor het “herderen” (= het – in geestelijke zin– leiden, hoeden en bewaken van de geestelijke schapen), vereist een grote mate:

- van **takt en geduld**,
- van **bekwaamheid** om te organiseren zonder te gera- ken tot bindingen/banden, die het Geesteswerk be- lemmeren,
- van **gepaste lijdzaamheid** in de bemoeienis met indi- viduele problemen van zo uiteenlopende karakters, waaruit een Gemeente nu eenmaal bestaat.

Men verwacht nu eenmaal in het bijzonder van een

herder dat hij kan omgaan met alle soort volk (met hun verschillen in rang, stand, kleur etc.) en hun vertrouwen kan opwekken en winnen. Gelukkig zijn DIE Gemeenten, die herders hebben, die (waarlijk) waken VOOR en OVER de zielen (zie Hebr. 13:17), ofschoon zij aan de andere kant mogelijk te kort komen aan een schitterend spraakvermogen. God is echter in staat om door middel van anderen zoiets te voorschijn te roepen. Denk aan Mozes en zijn broe(de)r Aäron (zie Exod. 4:10-16). Schriftelijke voorbeelden van herders in het Nieuwe Testament vinden wij onder andere in Jakobus, die al vroeg dit ambt bekleedde en het leiderschap had in de Gemeente te Jeruzalem (zie Hand. 15:31 en 21:18). De kerkgeschiedenis vertelt over deze man Gods dat hij een zodanig eerlijk, rechtschapen en rechtvaardig karakter had, dat zelfs zijn vijanden hem in ere hielden en hem vreesden... Zijn gebedsleven deed hem de bijnaam verdienen van: “kameel-knieën”. Hoe lovenswaardig voor een kind van God! Een andere man Gods, die eveneens de herderlijke gave bezat, was Barnabas (zie Hand. 11:22-26). Hij had een succesvolle bediening en zijn gloedvolle vermaningen, gericht tot de bekeerden (zie Hand. 11:23) geeft ons de “essentie” (= de geestelijke kern) van deze herderlijke bediening weer. Waar de KERN-boodschap van de evangelist is: “Kom”, daar is die van de herder: “Blijf”. Oorspronkelijk heette Barnabas “Joses”. Hij was een Cyprioot en zijn karakter-kwaliteiten zullen wel aanleiding zijn geweest om hem “*een zoon van vertroosting*” te noemen (zie Hand. 4:36). Let eens op zijn houding ten opzichte van Saulus, toen de anderen hem met achterdocht en verdenking behandelden (zie Hand. 9:26-27). Zouden alle herders maar zó handelen ten opzichte van hun broeders! Paulus’ herderlijke bediening ging geheel en al schuil in de steeds groter wordende Apostolische

bediening; en in zijn geval was het niet de toenemende zorg voor één Gemeente maar het waken voor en over ALLE Gemeenten; en Timotheüs had een groot aandeel in het dragen van deze “lasten” van zijn geestelijke vader.

Niet te vergeten zijn de “engelen van de 7 gemeenten” uit Openbaring 2, die de voorgangers/herders van die Gemeente waren. Hebreeën 13:20 presenteert ons die Grote Herder der schapen, de Here Jezus Christus, Die boven allen en alles het van God gestelde VOORBEELD is van: “hoe te dienen” en “hoe te volgen”. Hetgeen deze Herder (de Here Jezus Christus) heeft geleerd in Johannes 10:11 houdt Gods Geest in het bijzonder alle hedendaagse herders voor, als “de essentie” van het herderlijk ambt met alles wat eraan vastzit; en **Gods eis is onveranderlijk dezelfde gebleven...** Amen. Nog altijd is de eis: dagelijks afsterven (aan het oude en zondige leven) en voortdurend zichzelf geven in de dood voor het (geestelijke en eeuwige) LEVEN en welzijn van de aan hen toevertrouwde schapen. Wie Gods Geest heeft ontvangen lette hierop, opdat hij mag verstaan, wát of de Geest hiermee bedoelt. Hier tegenover staan de “valse herders”, die (vooral) ZICHZELF voeden (zie Ezech. 34:2) en de bediening waarnemen met geen ander doel, dan om zichzelf door positie en geld te verrijken; door te jagen naar eer en roem van mensen, niet in het minst door het gebruiken van alle publiciteitsmedia en dergelijke. Deze verkrachten de waarheid, verbonden aan het Schriftuurlijk ambt van herder en de bediening. Beide behoren slechts aan die mannen toe, die “herders zijn naar Christus’ hart” en die de hun toevertrouwde kudde (de “schapen” in Gods Gemeenten) weiden “met wetenschap en verstand” (zie Jer. 3:15). Schapen die het dichtste bij zulke herders vertoeven, zijn het veiligst.

3. Leraars

Leraars nemen, in het Nieuwe Testament, een aparte en belangrijke plaats in. Dit wordt bevestigd door het feit, dat “leren en leraars” genoemd worden in alle 3 de vermeldingen, welke ons gegeven zijn aangaande de bedieningen (zie Rom. 12:6-7, 1 Kor. 12:28 en Ef. 4:11). In het laatstgenoemde Bijbelgedeelte staat dan vermeld: “*herders en leraars*”, waaruit wij met vrijmoedigheid de conclusie mogen trekken, en de praktijk is daar om het te bewijzen, dat in vele gevallen (dus niet in alle) de eerste bediening gecombineerd kan worden met de tweede. Met andere woorden: beide ambten zijn dus verenigbaar in één en dezelfde persoon. Waar in 1 Petrus 5:2 gesproken wordt van “*weid de kudde...*”, daar wordt met weiden het (geestelijk) “voeden” bedoeld; en dat is de kudde, zijnde de gelovigen, “*leren*” of “*onderwijzen*” aangaande Gods Woord (zie onder meer 1 Tim. 3:2). En terwijl van alle in de bediening zijnde herders mag worden verwacht dat zij enigermate bekwaam zijn om te leren, volgt hieruit nog niet automatisch dat ALLE herders ook leraars zijn en alle leraars ook herders. Deze fout wordt heel dikwijls gemaakt! De Schriftuurlijke leraar wordt in de meeste gevallen geroepen tot een hoogst “mobiel” ambt. Hun bediening brengt het afreizen van **verschillende Gemeenten** met zich mee, tot “vestiging van de eenheid van leer en de handhaving ervan”! Apollos is een Schriftuurlijk voorbeeld in deze (zie Hand. 18:27, 1 Kor. 16:12 en Tit. 3:13). **Het onderwijzen** (als Bijbelleraar) **vereist eveneens een Goddelijke gave**. Om dit goed te zien verwijzen wij naar Romeinen 12:7, “...*hetzij wie onderwijst, in het onderwijzen.*” Het is altijd weer “...**naar de genade die ons is GEGEVEN**” (zie Rom. 12:6). Dus niet naar de wijsheid die wij hebben òf naar de positie

die wij innemen òf naar de naam en faam die wij dragen en welke van ons uitgaat! Evenals alle anderen, zijn ook leraren “schenkingen van God” (zie Ef. 4:11) aan Zijn Gemeente. Het is de verrezen Here, Die (Bijbel)leraars geeft; en ook in dit geval zijn het “**sommigen**” – beslist niet “velen”. Het van nature hebben van een zekere bekwaamheid en aanleg, vormt slechts de achtergrond; altijd zal de van God ontvangen gave domineren. Vandaag de dag willen velen onderwijzen in de Gemeente(n), omdat zij deze natuurlijke gave bezitten en het is waar, dat deze natuurlijke bekwaamheid dikwijls hoogst ontwikkeld kan zijn door volhardende studie, maar hoeveel kennis er ook is vergaderd, hoe wondervol ook die natuurlijke aanleg, ambitie en bekwaamheid, tòch zullen dezulken de diepten niet verstaan van het GEZALFDE leraarschap. Wagen zij zich toch in deze bediening te gaan staan, zo zal het resultaat veelal zijn een “droge” en somtijds “vervelende” bediening, zonder de gebrokenheid van het hart en de verslagenheid van de geest. Waarlijk, de bediening van (Bijbel)leraar is een zeer verantwoordelijke, want het zijn juist altijd de leraars die zo vaak en zo gauw de schuld krijgen van alle verdeeldheid, welke het Lichaam van Christus heten uit te putten of te verscheuren! Het is daarom, dat in vele (oppervlakkige) Gemeenten (Bijbel)leraars altijd met een zekere reserve worden ontvangen en in weer andere komt men dezen met een zekere achterdocht tegemoet. Elke bediening door God geschonken, dus ook die van (Bijbel)leraar, is –wanneer zij geschiedt in de kracht van de Heilige Geest– NOOIT droog, nooit vervelend; integendeel zo’n bediening voorziet altijd in “stromen van levend water” (zie Joh. 7:38). Paulus beschrijft Apollos’ onderwijzende bediening met deze woorden: “Ik heb geplant, **Apollos heeft BEGOTEN**, maar God heeft laten

groeien” (1 Kor. 3:6). Het onderwezen worden door dergelijke mannen doet de kinderen Gods (geestelijk) verkwikt worden; zij zullen dieper ingeleid worden (in Gods wil en waarheid). Dat zo dikwijls scheuringen en verdeeldheden plaats vinden in sommige Gemeenten (vooral in deze laatste dagen) als gevolg van onderwijzingen in de kracht van de Heilige Geest, komt door hele andere dingen. Ik heb gezien hoe, in al die gevallen, dergelijke verdeeldheden dienen te worden toegeschreven aan:

194

1. beslist ongelof
2. hardheid van het hart
3. vooroordeel
4. geen open oog, geen waardering voor hetgeen anderen geopenbaard hebben gekregen door de Geest van God (**altijd te toetsen aan Gods Woord Zelf**).

Ik raad u sterk aan een nauwkeurige studie te maken van de bedieningen van de Here Jezus en Zijn apostel Paulus. Wanneer u dit doet met een open gemoed en een ontvankelijk hart, zal de Heilige Geest u krachtdadig overtuigen door u aan te doen met kracht vanuit de hoogte, gelijk Hij mij dat vele malen heeft gedaan. Hem zij de glorie! Een (Bijbel)leraar heeft de taak om de Gemeente “op te bouwen”, NIET af te breken noch te verdelen. **Waar dit laatste gebeurt, is het bewijs geleverd, dat het menselijke element –namelijk: ons (zondige) vlees– de overhand heeft!** Heel dikwijls komt het voor dat toehoorders de één of andere (onderwezen) “leer” niet kunnen delen en een ander inzicht hebben in een bepaalde “materie”. Zij zijn dan een andere mening toegedaan en zijn het uit hoofde daarvan niet eens met degene die als (Bijbel)leraar optreedt; maar zoiets geeft niemand het recht om degene die in de lerende bediening staat “af te kraken”, “af te breken”, of hem in het openbaar aan te klagen als “antichristelijk”

of als “valse leraar” enzovoorts. Dat dit echter toch nog zo vaak voorkomt, is het beste bewijs van grove tekortkomingen van de zijde van hen, die zich hieraan schuldig maken. Heel dikwijls, zo heb ik vele malen mogen en ook kunnen constateren, is er dan sprake van “verborgen jaloezie”, van “verborgen onwilligheid om de eigen oppervlakkigheid te erkennen” en van nog veel meer afkeurenswaardige zaken! Hoe geheiligd een leven ook kan zijn, hoe vol van “natuurlijke gaven”, tòch behoeft de mens de speciale/bijzondere (Geestes)gave van God – onontbeerlijk vanwege de bovennatuurlijke werking ervan! – om in de bediening als (Bijbel)leraar te staan. Het waarachtig kenmerk van het leraarsambt is: “orde in alle dingen” welke hem onderwezen worden door Gods Geest Zelf; en **om ordelijk te kunnen zijn in déze bovennatuurlijke dingen, moet hij in (volkomen) afhankelijkheid STAAN en LEVEN van Gods inspirerende Geest.** Hierin verschilt de Bijbelleraar van de wereldse leraar (of onderwijzer), die alleen maar vertrouwt op zijn natuurlijk verstand, op zijn vermogen om dingen (goed) te kunnen onthouden, en wiens bediening beperkt is vanwege deze natuurlijke hulpbronnen! Zij die zelf vervuld zijn met de Geest van God en in de gelegenheid zijn geweest om in beide gevallen te “luisteren met de oren van hun ziel” kennen dit verschil en weten ook, en verstaan datgene, waarover ik schrijf. Immers, in het eerste geval is het “van de Geest” en in het andere geval is het “de letter”. En, zoals in 2 Korinthe 3:6 geschreven staat, de Geest maakt “LEVEND”, terwijl de letter “DOODT”, zelfs al wordt van tijd tot tijd het gehoor gestreeld en de ijdelheid van de toehoorders in niet geringe mate geprikkeld! De waarde en de noodzakelijkheid van (Bijbel)leraars wordt heel dikwijls onderschat. Vanzelfsprekend tot grote schade van het werk Gods. Maar, hoe

dikwijls heb ik de verzuchting niet horen slaken: “Toen wij vroeger nog geen bijbelschool hadden, gebeurde dit niet en viel de kracht van God; en nu zijn er (Bijbel)-leraars en bijbelscholen te over en kennen wij scheuring en verdeeldheid, enzovoorts.” Maar... laten wij vooral eerlijk zijn. Al deze uitlatingen wijzen slechts op gebrek aan degelijke kennis aangaande het leraarsambt. Zij, die zo spreken, verstaan het plan van God nauwelijks en hebben hoegenaamd geen begrip van de “noodzakelijkheid” van deze bediening in ALLE perioden van Gemeentelijk leven! Het overgrote deel van de mensen ziet op die indrukwekkende bediening van verschillende evangelisten... op het grote aantal bekeerden,... op de geestelijke opleving in hun midden en denken dan, dat met dit alles de hemel al in hun hart gekomen is. Laat echter niemand beweren dat door de bediening van een (Bijbel)leraar geen opleving wordt gekend, en geen bekeerlingen worden gemaakt, of geen zieken worden genezen en geen demonen worden uitgeworpen, net zoals tijdens evangelisatiediensten. Onafhankelijk van tijd en omstandigheden zal God altijd Zijn Woord vervullen, want... als het motief maar zuiver is doet het niets ter zake met welke (van God gegeven!) bediening wij te maken hebben. Het “grote” werk van de (Bijbel)leraar bestaat hierin, dat hij “hen die geloven” DOOR GENADE zal helpen te komen tot **dieper geestelijk leven** (zie Hand. 18:27-28). Hij wordt door God geroepen “om te begieten”, dat wat een ander heeft geplant; om te bouwen op een fundament, dat een ander heeft gelegd (zie 1 Kor. 3:6-10). Voor God hebben beiden –de evangelist en de (Bijbel)leraar– gelijke waarde; dus zowel degene die plant alsook degene die (het zaad dat geplant is) begiet. Daar is bij de Here van de Oogst geen “aanzien des persoons” (zie Jak. 2:1), want Hij heeft beiden nodig in Zijn

uitgestrekt arbeidsveld, anders zou Hij niet hebben voorzien in beide ambten en bedieningen. Niemand is de meerdere van de andere, want beiden zijn afhankelijk van Hem, Die de wasdom (= de –geestelijke– groei) geeft (zie 1 Kor. 3:6). Halleluja! Wanneer in sommige gevallen de succesvolle evangelist waardering vindt, moet de (Bijbel)leraar blijmoedig zijn kruis dragen, want hij moet weten, dat zijn bediening van God is, tot Gods eer en niet der mensen en dat een ieder loon ontvangen zal naar verrichte arbeid (zie 1 Kor. 3:8) en dat er straks een tijd komt waarin de zielen dieper ingeleid zullen moeten worden, willen zij kunnen blijven staan in de komende geestelijke strijd, die ZEKER zal komen... Het is daarom een grote fout –die vooral in onze dagen wordt gemaakt en (dit moet worden gezegd en geschreven) vele malen ‘willens en wetens’– om enkel en alleen een open oog en oor te hebben voor de evangelist en de evangelisatie en geen voorzieningen te treffen voor het vrijhouden van de weg ten behoeve van de herder en/of (Bijbel)leraar, zelfs wanneer de behoefte aan hun bedieningen zich komt aanmelden. Hoe nauwlettend was in dit opzicht de arbeid van de apostelen (zie Hand. 8:14, 11:22 en 15:36).

Zeër zeker kunnen Gemeenten Gods in groot gevaar komen te verkeren, wanneer het geestelijk vuur niet brandend wordt gehouden door evangelische ijver; maar datzelfde gevaar blijft ook bestaan, wanneer dieper geestelijk voedsel wordt ontbeerd! Beide zijn nodig en alle uitspraak van de Schrift is “evenwichtig”. Een hoogmoedige geest, een geest van “betweterij”, een geest die in deze dingen concurrentie vreest, is nooit uit God en moet ten slotte verward raken, in het spinrag van de eigen corruptie... Het einde is fataal. Met Efeze 4:16 voor ogen –“*Van Hem uit wordt het HELE lichaam samengevoegd en bijeengehouden door ELKE band die*

steun geeft, overeenkomstig **de eigen maat waarin ieder deel werkzaam is**. Zo verkrijgt het lichaam zijn groei, tot opbouw van zichzelf in de liefde”– trekken wij, met alle vrijmoedigheid in de Here, déze conclusie: Allemaal dienen we, met in een nederig hart, van elkaar te (willen) leren; en **wee degene die niet meer geleerd kan en wil worden**. Het schuwen van hen, die door God kennelijk geroepen zijn tot het leraarsambt en de vooroordelen aangaande hun werk in alle geledingen, geeft waarlijk te denken! Evenals de herder en evangelist, staat ook de (Bijbel)leraar bloot aan vele en velerlei verzoeken. Eén van deze is de volgende: juist omdat diepere geestelijke kennis het ware kenmerk is van het leraarsambt, en het fundament is van de bediening, schuilt hierin de onzichtbare verzoeking, de verleiding, om HOOGMOEDIG te worden (zie 1 Kor. 8:9-10). **De ware “grootheid” van een door God geroepen leraar, als van zoiets mag worden gesproken, wordt juist daarin gevonden dat hij zich zal houden aan de kennis van het Woord en de wegen van God; en dit met de eenvoud van een kind en met een nederige geest**. Van Apollos staat er geschreven, dat hij “een welsprekend man was, die uitstekend thuis was in de Schriften” (zie Hand. 18:24). En toch was hij bereid om door een Aquila en een Priscilla “onderwezen te worden”. Wij lezen dan: “*En toen Aquila en Priscilla hem gehoord hadden, namen zij hem bij zich en legden hem de weg van God nauwkeuriger uit*” (Hand. 18:26b). Geen wonder dat God deze dienstknecht een uitnemende bediening gaf, waarin hij de kinderen Gods tot “een verkwikking” was en daardoor vele zielen aan de Gemeente(n) werden toegevoegd. Wanneer dan ook een (Bijbel)leraar ophoudt “ontvanke-lijk” te zijn voor “leringen” of “onderwijzingen” –en dus weigert plaats te geven en aandacht te besteden aan het

licht (en dus inzicht) en de ervaring van anderen in de Here— en wanneer hij onwillig is (en blijft) om zijn eigen inzichten en standpunt ondergeschikt te maken **tot het geschikte ogenblik dat ook de anderen dieper licht (en inzicht) zullen hebben mogen ontvangen**, wordt hij een gevaar voor zijn omgeving! De tijd zal hem dan openbaren als een “schismaticus”⁹¹, als iemand die van scheuring en verdeeldheid houdt en deze zaken verkiest boven “eenheid van leer, beginsel en werken”, omdat hij van mening is, dat “hij alleen het goede heeft en de anderen verkeerd zijn en dom”. Vanzelfsprekend worden degenen die regelmatig onder zijn gehoor zijn DOOR en MET hetzelfde “besmet”, beter gezegd: “vergiftigd”! Ze kennen de waarde van 2 Korinthe 7:1 slechts “naar de letter”, maar ontberen de “geestelijke ervaring” en daardoor ook “de kracht”. Zulke arbeiders en hun volgelingen doen er goed aan om de Bijbeltekst uit 1 Korinthe 13:9 goed te bestuderen en te geloven, dat de Heilige Geest bedoelt, wat Hij heeft doen neerschrijven: “*Want wij kennen ten dele...*”. Laten zij zich diep vernederen voor hun **onschriftuurlijk** standpunt en laakbaar gedrag. Tot welk ambt wij ook geroepen zijn en welke gaven ons ook worden toebedeeld door de Geest van God, wij allen zien NU nog (als) “*door middel van een spiegel in een raadsel, maar... DAN (sv: straks) zullen wij zien van aangezicht tot aangezicht. NU ken ik ten dele, maar... DAN zal ik kennen, zoals ook ik gekend ben*” (1 Kor. 13:12). Ik wil dit hoofdstuk besluiten met het volgende, en schrijf dit als gevolg van de onuitwisbare ervaring in het arbeidsveld van de Here gedurende vele jaren: ALLEEN in de waardering van beide zijden –in het overeenkomen

⁹¹ Schismaticus = Een scheurmaker in de Gemeente (= in het Lichaam) van Christus. (noot AK)

waar klaarblijkelijk gedachten en meningen in conflict raken— in het standpunt: *“laat in ootmoed de één de ander voortreffelijker achten dan zichzelf”* (zie Filip. 2:3), wordt Goddelijke wijsheid en genade gevonden. En alle 3—zowel de evangelist, alsook de herder en de leraar— worden hiertoe (op)geroepen. Dit willen verstaan is een “eerste vereiste” om een blijvende zegen te zijn en te kennen. “De Here Sabaoth”, de Here van de Oogst, zij de heerlijkheid en de dank tot in alle eeuwigheid. Amen.

Hoofdstuk 10 ⁹²

De verborgenheid van de ongerechtigheid – de valse arbeiders

Valse christussen

De tijd is rijp om, ten aanzien van dit profetisch onderwerp uit de Bijbel, de sluier te lichten. Daar is ontzaglijk veel hierover te schrijven, maar toch zal ik mij bepalen tot de hoofdlijnen, terwijl ik het verdere BIDDENDE onderzoek gaarne aan u overlaat. Wij zullen het allen eens zijn, wanneer wij op de voorgrond stellen, dat wij in zeer gevaarvolle tijden leven, die een aanvang namen met de opmars van het communisme. Hoe godslasterlijk deze beweging ook is, ⁹³ zij is toch meer ingesteld op het maatschappelijke, politieke vlak. Aangezien dit NIET het terrein is van de Gemeente van onze Here Jezus Christus, zullen wij ons ook niet wagen aan een dieper

⁹² Vermeld bij de 1^{ste} uitgave, onder redactie van E. van den Worm: Wij, als redactie hebben de vrijheid genomen om aan deze studie een al eerder uitgegeven werk van br. Theys, met de titel: **“De verborgenheid van de ongerechtigheid”**, als hoofdstuk 10 aan deze studie toe te voegen. (noot AK)

⁹³ De oorspronkelijke studie is geschreven rond 1965. (noot AK)

onderzoek van deze beweging. Wij willen onze blik liever richten op iets anders, iets dat in wezen nog veel gevaarlijker is dan bovengenoemde (communistic) beweging. Als wij het duidelijk en eenvoudig mogen neerschrijven, komt één en ander op het volgende neer: Daar is behalve een “politiek communisme” ook nog een soort “geestelijk communisme” –dat de Gemeente, als het Lichaam van Christus, als werkterrein heeft– met als beoogd doel: de Gemeente des Heren te beroven van de rijkdom van haar geestelijk bezit. O, **wij dienen in deze dagen VOORTDUREND voorzichtig te wandelen**, want de duivel, die weet dat hij nog maar een korte tijd heeft, heeft nagenoeg een einde gemaakt aan zijn openbaring “*als een brullende leeuw*” (zie 1 Petr. 5:8) en is al lang begonnen met het zich manifesteren “*als een engel van het licht*” (zie 2 Kor. 11:14). Het is met het oog hierop, dat de waarschuwing van de apostel Paulus, gegeven aan de ouderlingen te Efeze, een grote, niet te onderschatten profetische waarde heeft VOOR ONS, “*tot wie het einde van de (huidige) wereld gekomen is*” (1 Kor. 10:11). “*Wees dan op uw hoede wat uzelf betreft, en (op) heel de kudde, waarover de Heilige Geest u tot opzieners aangesteld heeft, om de gemeente van God te weiden, die Hij verkregen heeft door Zijn eigen bloed.*” (Hand. 20:28)

Valse Pinksterstromingen

De stromingen in ons hedendaagse Pinksteren,⁹⁴ die ik

⁹⁴ In Pinksteren = In die Gemeente(n) waar de Pinksterboodschap en de Pinksterervaring – dus: de boodschap over en de ervaring van de uitstorting van en/of de vervulling met de Heilige Geest – gepredikt en ervaren wordt.

De schrijver spreekt in dit 10^{de} hoofdstuk van deze studie vooral (als waarschuwing) tot de “eigen parochie”. Maar de inhoud van deze

in het afgelopen jaar (geschreven omstreeks 1965, maar m.i. ook nu nog zeer actueel –noot AK) van zeer nabij heb mogen gadeslaan en waaraan ik –voor een dieper onderzoek– aan de hand van Gods Woord bijzondere aandacht heb besteed, hebben mij in mijn overtuiging, die ik van de Heilige Geest ontvangen heb en niet van mensen, alleen maar gesterkt. Ja, meer nog! Deze hebben mij ervan overtuigd dat wij het tijdperk van de “*valse christussen*” reeds zijn binnengetroten... Direct wil ik hierbij aantekenen dat het zeker niet mijn bedoeling is om in dit bestek uit te wijden over de door mij –hier in Amerika⁹⁵, overal waar mij de gelegenheid geboden werd– meegemaakte grote “opwekkingsbijeenkomsten” (?), noch over de personen, die als leiders daarbij betrokken waren, en nog zijn. Ik vraag slechts uw aandacht voor wat zich nu, in onze tijd, afspeelt op het “Pinkstertoneel” (dat is: in die Gemeenten waar de Pinksterboodschap en de Pinksterervaring –dus: de boodschap over en de ervaring van de uitstorting van en/of de vervulling met de Heilige Geest– gepredikt en ervaren wordt)... Dit is op zichzelf al meer dan genoeg en alle aandacht en onderzoek, met de Bijbel als richtsnoer, ten volle waard. Als wij een open hart hebben, vrij van alle vooroordelen, sympathieën of antipathieën, dan zullen wij geestelijk bekwaam zijn om door de Heilige Geest geleid te worden in ALLE waarheid. Zo

studie zal ongetwijfeld ook voor andere Gemeenten en/of christelijke groeperingen (kunnen) gelden. (noot AK)

⁹⁵ De schrijver, br. CJH Theys, heeft een aantal jaren les gegeven aan de Bethel Tempel-Bijbelschool in Seattle te Amerika, waartoe hij was gevraagd, om daar met name het vak “Tabernacles” te gaan doceren (vanwege **zijn diepe inzicht in de symboliek van de Tabernakel**). Zie zijn uitgebreide en GRATIS studie “[Christus in de Tabernakel](#)”. (noot AK)

doende zullen wij in staat zijn om, kijkende door de brillenglazen van het profetisch Woord van God, gewaar te worden welke soort crises (meervoud!) zich vandaag de dag aan ons voordoen. U zult hoe langer hoe meer (leren) inzien, mijn broeder en mijn zuster, dat u –als u de waarheid (= Gods waarheid) wilt verstaan– uw eigen ogen niet meer kunt vertrouwen, maar dat **u moet “zien” met de ogen van Gods Geest, zeker wat het profetisch Woord van God aangaat!** Elke crisis, zowel in uw eigen leven alsook in het gemeentelijk leven, moet u dringen tot een dieper onderzoek van Gods (profetisch) Woord. Hemel en aarde zullen voorbij gaan, maar het Woord van God blijft tot in der eeuwigheid! Amen.

Op dit Woord kunt u bouwen, OVERAL en ALTIJD. Zij, die (volkomen) op het Woord van God bouwen en vertrouwen zullen niet overweldigd kunnen worden door satan en zijn machten. ⁹⁶ Geloof u dat? Zo ja, dan bent u gelukkig en dus (zeer) te prijzen! Want, (alles) wat “verborgen” is wordt geopenbaard! Elke “verborgenheid” komt tot openbaring langs de profetische lijnen van het Woord van God... **God Zelf is de Bron van ALLE openbaring;** Jezus als Gods Zoon is de Drager of Mededeler van die openbaring, terwijl de 3^{de} Persoon (beter gezegd: de 3^{de} Openbaringsvorm ⁹⁷) van de Godheid, zijnde de Heilige Geest, het Einde of de Volmaking is van alle openbaring. Dit zal u overtuigen van het feit dat wij ALTIJD afhankelijk zijn van de 3-Enige God (beter gezegd: van de 3 Openbaringsvormen van God), in het bijzonder als het aankomt op de ontsluiting van enige “ver-

⁹⁶ Zie onze GRATIS studie [“De overwinnaars – over \(de macht van\) zonde en satan in de eindtijd”](#). (noot AK)

⁹⁷ Zie noot 2.

borgenheid”. Naast “de grote verborgenheid” in Efeze 5:32a, het “geheimenis” of “de verborgenheid” van het huwelijksleven, “met het oog op Christus en de Gemeente” (zie Ef. 5:32b), lezen wij in de Bijbel ook nog van “de verborgenheid van de **ongerechtigheid**” (zie 2 Thess. 2:7) en/tegenover “de verborgenheid van de gerechtigheid”. Deze beide “verborgenheden” beginnen tegelijk in het boek Genesis en lopen, als 2 profetische lijnen, parallel door de gehele Bijbel heen tot in het boek Openbaring. De laatste (namelijk: “de verborgenheid van **de gerechtigheid**”) vindt haar climax in Openbaring 12⁹⁸ en de eerste (namelijk: “de verborgenheid van de **ongerechtigheid**”) in Openbaring 17.⁹⁹ Gods voornemen en plan is: “om de Gemeente in al haar heerlijkheid voor Zich te plaatsen, zonder smet of rimpel of iets dergelijks, maar heilig en smetteloos” (Ef. 5:27). Het is deze Bruidsgemeente, die door de apostel Johannes op Patmos gezien werd als “een groot teken in de hemel: **een vrouw**,¹⁰⁰ bekleed met de zon en de maan was onder haar voeten en op haar hoofd een kroon van 12 sterren”¹⁰¹

⁹⁸ Zie onze GRATIS studie met ‘vers voor vers’ UITLEG van “[Openbaring 12](#)”. (noot AK)

⁹⁹ Zie onze GRATIS studie met ‘vers voor vers’ UITLEG van “[Openbaring 17](#)” en/of onze GRATIS studie “[De valse staatskerk van de laatste dagen – De grote hoer van Openbaring 17](#)”. (noot AK)

¹⁰⁰ Zie ons GRATIS artikel “[Een ANDER geluid – Wie is de VROUW uit Openbaring 12 ?](#)”. (noot AK)

¹⁰¹ Wij willen hier ook de zon, maan en sterren nader beschouwen. In het licht van Bijbelse profetie kunnen wij alsdan het volgende vaststellen:

- De “zon” is nog altijd het symbool van de Heerlijkheid Gods, van de **Vader, als de 1^{ste} “Persoon”** (beter gezegd: **de 1^{ste} Openbaringsvorm – zie noot 2**) van de Godheid.

(Openb. 12:1). De duivel werkt als een imitator, als de “grote na-aper” in Gods Plan der Eeuwen, en zijn duivels werk werd door Johannes als volgt gezien: *“En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, dat vol van godslasterlijke namen was, ... En de vrouw was bekleed met purper en scharlaken, en **versierd met goud en edelgesteente en parels**, en ze had een gouden drinkbeker in haar hand, vol van gruwelen en van onreinheid van haar hoererij. En op haar voorhoofd stond een naam geschreven, een geheimenis (sv: verborgenheid): het grote Babylon, de moeder van de hoeren (sv: van de hoerijen; namelijk GEESTELIJKE hoererij = afgoderij) en van de gruwelen van de aarde”* (Openb. 17:3b-5). Waar de apostel des Heren “ijverig was met een ijver Gods, om de Gemeente toe te bereiden, om haar als een REINE MAAGD voor te stellen aan een Man, namelijk aan Christus” (zie 2 Kor. 11:2), daar is de duivel bezig om door “oogverblindende versieringen” zijn vrouw (door God “de grote hoer”¹⁰² genoemd! – zie Openb. 17:1) aan de mensheid voor te stellen als “de ware kerk”. En zo betoverend was inderdaad haar satanische schoonheid dat Johannes “zich bovenmate verbaasde toen hij haar zag”! (zie

-
- De “maan” is nog altijd het symbool van het gebroken Lichaam en uitgestorte Bloed van de Here Jezus, **de Zoon van de levende God en de 2^{de} “Persoon” (beter gezegd: de 2^{de} Openbaringsvorm) van de Godheid** – de Centrale Figuur.
 - De “sterren” in hun menigvuldigheid zijn het symbool van (de veelvuldige gaven van) **de Heilige Geest, de 3^{de} “Persoon” (beter gezegd: de 3^{de} Openbaringsvorm) van de Godheid**. De 12 sterren wijzen hier ook op 12 met Gods Geest vervulde personen – kinderen Gods – die hier dienen te worden onderscheiden als degenen, aan wie het “leiderschap” in de tijd van het einde gegeven is. Openbaring 1:20b schenkt ons in deze het nodige licht. (noot AK)

¹⁰² Zie noot 99.

Openb. 17:6b). De engelachtige boodschapper bracht Johannes tot bezinning met deze woorden: “*Waarom verwondert u zich?*” (Openb. 17:7a). Vandaag de dag zien wij (vele) vertoningen, betogingen en massabijeenkomsten, die ons allemaal brengen tot grote verwondering. Laat niemand zeggen er ongevoelig voor te zijn! Wij moeten allereerst beginnen om eerlijk te zijn tegenover onszelf! Als wij op de massa blijven zien dan zullen wij op een gegeven ogenblik “overweldigd” worden, wij zullen er door geïmponeerd worden. Maar “Bijbels geloof” is nooit gericht op de massa; Bijbels geloof houdt zich niet bezig met wat het oog ziet. Integendeel, wij lezen: “Door het geloof heeft Noach, toen hij een Goddelijke openbaring ontvangen had van DE DINGEN DIE NOG NIET TE ZIEN WAREN, uit ontzag voor God de ark gebouwd...” (Hebr. 11:7a). “Door het geloof is Abraham, toen hij geroepen werd, gehoorzaam geweest om weg te gaan naar de plaats die hij tot een erfdeel ontvangen zou. En hij is weggegaan ZONDER TE WETEN WAAR HIJ KOMEN ZOU” (Hebr. 11:8). “Door het geloof heeft Izak zijn zonen Jakob en Ezau gezegend, MET BETREKKING TOT TOEKOMSTIGE DINGEN” (Hebr. 11:20). “*De dienaar van de man Gods stond heel vroeg op en ging naar buiten, en zie, een leger met paarden en strijdwegens omringde de stad. Toen zei zijn knecht tegen hem: “Ach, mijn heer! Wat moeten wij doen? Hij zei: Wees niet bevreesd, want die bij ons zijn, zijn méér dan die bij hen zijn. En Elisa bad en zei: Here, **open toch zijn ogen, zodat hij ziet. En de Here opende de ogen van de knecht, zodat hij zag; en zie, de berg was vol paarden en strijdwegens van vuur rondom Elisa.**” (2 Kon. 6:15-17)* Bijbels geloof komt tot actie door de werking van Gods Geest in het menselijk hart. Echt Bijbels geloof wordt nooit bewogen door luid geroep, door grote mensen-

massa's en wat dies meer zij. ¹⁰³ O, dat onze (geestelijke) ogen geopend mogen worden om zó te (kunnen) onderscheiden: goed van kwaad, licht van duisternis, wit van zwart... Dat de Heilige Geest onze ogen zal (mogen) openen om 'de werken van het licht' te onderscheiden van de subtiele 'werken van de duisternis'! Voor deze 'werken van de duisternis' zijn wij geneigd te kijken naar een wereld, die in het boze (= in de macht van satan) ligt, maar **de Bijbel leert ons, dat deze 'werken van de duisternis' zullen worden uitgevoerd IN het Lichaam van Christus Zelf!** Schrik niet, het is de waarheid! *"Herinnert u zich niet dat ik u deze dingen zei, toen ik nog bij u was? ... Want het geheimenis van de WET-TELOOSHEID (sv: de VERBORGENHEID van de ONGERECHTIGHEID) is AL werkzaam"* (2 Thess. 2:5 en 7a). Hij (= de satan) was reeds werkende in het Lichaam van Christus, ten tijde dat de apostel Paulus deze brief schreef en wel onder de toelating van Gods Geest. Willen wij ons hiervan terdege rekenschap geven? Deze verborgenheid is niet het tegenwoordig zo gevreesde communisme (nogmaals: geschreven omstreeks 1965 – noot AK) met haar wereldwijde vertakkingen. O, neen! Het communisme is heus geen "verborgenheid", verre daarvan! Deze "verborgenheid van de ongerechtigheid" is in wezen die geestelijke "opwekking", "opleving", manifestatie of openbaring, die zo sprekend LIJKT op de echte, ware geestelijke opwekking, opleving, enzovoorts. Maar, alles wat LIJKT is nog niet ECHT! Iets wat verguld is LIJKT op goud, maar is het toch werkelijk niet. Het onkruid lijkt op de tarwe, maar is het niet (zie Matth. 13:29). De gemeente van Laodicéa

¹⁰³ Wat dies meer zij = Wat van iets dergelijks nog meer te noemen zou zijn. (noot AK)

LEEK (geestelijk) rijk te zijn en verrijkt, en (geestelijk gezien) aan geen ding gebrek te hebben, maar dit was in wezen toch niet zo (zie Openb. 3:17). Er zijn voorbeelden te over in het Woord van God. Gezien vanuit de menselijke kijk op de zaken, zullen wij telkens weer moeten toegeven dat “*de verborgenheid van de **ongerechtigheid**”* in haar manifestatie (vaak) veel mooier / beter LIJKT dan die van de gerechtigheid. Wij slaan hiervoor nu even het boek Genesis op, het “zaadbed” van geheel de Bijbel, waarin wij het begin vinden van respectievelijk “*de verborgenheid van de **ongerechtigheid**”* en “*de verborgenheid van de gerechtigheid*”. In het vierde hoofdstuk van dit Bijbelboek vinden wij dan het verslag aangaande de 2 broers, Kaïn en Abel, zonen die Eva had gebaard, nadat Adam haar buiten de hof van Eden had bekend. Zij zijn de eerste 2 kinderen, die op deze aarde geboren werden. “*En het gebeurde na verloop van enige dagen dat Kaïn van de opbrengst van het land aan de Here een offer bracht. Ook Abel bracht een offer van de eerstgeborenen van zijn kleinvee en van hun vet” (Gen. 4:3-4a). Beiden vonden dus alle gelegenheid om aan DE-ZELFDE Here hun offers te brengen. Letten wij op Kaïns offer, dan zal die er zo veel mooier hebben uitgezien dan Abels offer. In het eerste geval ziet men vele en velerlei vruchten, waarvan de schoonheid vanwege de onderlinge rangschikking nog beter zal zijn uitgekomen; in het tweede geval een bloedig offer, niet om aan te zien, noch minder om zich er in te verlustigen... **Nochtans nam de Here het offer van Abel aan**, want wij lezen in Genesis 4:4b-5a: “*De Here nu sloeg acht op Abel en zijn offer, maar op Kaïn en zijn offer sloeg Hij geen acht.*” In dit Bijbels beeld vinden wij een illustratie van datgene wat plaats vindt in onze dagen. Als wij “met vleselijke ogen” kijken, dan lijken alle Kaïnistische offers mooi, aantrek-*

kelijk, overweldigend. En zó is het ook! Daar is een zekere en onloochenbare bekoring in het aanschouwen van groots opgezette samenkomsten, die dan ook zeer druk bezocht worden, zodat alle verwachtingen worden overtroffen! Maar... **wordt daardoor het hart van de deelnemer aan zulke samenkomsten wel BLIJVEND verzadigd?** Of dit zo is, blijft een open vraag, gezwezen nog van het feit van de aanwezigheid van een (lang niet denkbeeldig) gevaar: de geopende weg van hoogmoed, die geschapen wordt door de subtiële werking(en) van “*de verborgenheid van de ongerechtigheid*”. De volle ontplooiing, de openbaring ervan, kan –Gode zij dank– nog niet plaats vinden. De Bijbel spreekt van “Iemand Die weerhoudt”: “*Alleen is er Iemand (nl. de Heilige Geest, werkzaam in de zgn. wijze maagden ¹⁰⁴ van de Gemeente) Die hem (= de satan) nu (nog) weerhoudt, TOTDAT Hij uit het midden (van de Gemeente) verdwenen is (door de wegname ¹⁰⁵ van de wijze maagden, zijnde de Bruid van Christus)*” (2 Thess. 2:7b). Halleluja! **Het is niemand anders dan de Heilige Geest Zelf, Die deze Weerhouder is.** En zo is Hij (= Gods Geest, de Heilige Geest) ook werkzaam in het Lichaam van onze Here Jezus Christus, de Gemeente... Het laatste gedeelte van eerdergenoemde Bijbeltekst, en in het bijzonder het woordje “TOTDAT”, doet ons verstaan dat er straks een tijd aanbreekt waarop de openbaring –dit is dus die volle ontplooiing– van “*de verborgenheid van de ongerechtigheid*” plaats vindt. Wat dan geschieden zal, wordt ons bekend door vers 8 van

¹⁰⁴ Zie onze GRATIS studie “[De 5 wijze en de 5 dwaze maagden en hun eigen lotsbestemmingen in de eindtijd](#)”. (noot AK)

¹⁰⁵ Zie ons gratis artikel “[Een ANDER geluid – Is de visie aangaande de zgn. OPNAME wel juist?](#)” (in smartphone-formaat). (noot AK)

eerdergenoemd Bijbelgedeelte: *“En dan zal de wetteloze (sv: de ongerechte) geopenbaard worden. De Here zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn komst.”* (2 Thess. 2:8)

Maar eerst zal die wetteloze/ongerechte, ofwel die ongerechtigheid, zich hebben laten gelden *“met allerlei kracht, tekenen en wonderen van de leugen (door macht van DE leugenaar = satan)”* (2 Thess. 2:9b). Het einde van deze tijdsbedeling ¹⁰⁶ –het tijdperk van de Gemeente en van de Heilige Geest (van in totaal 2000 jaar)– het laatste tijdperk (in deze huidige, aardse vorm) in Gods Plan der Eeuwen, wordt uitermate gekenmerkt door deze 3 dingen: KRACHT, TEKENEN en WONDEREN... DER LEUGEN (dus: uit **satan, de leugenaar vanaf het begin**)! In het bijzonder zien wij deze werken in het grote land Amerika, met haar grote en grootste massa-evangelisatiebijeenkomsten, die door het gehele land gehouden worden met uitzondering van het winterseizoen. Dan staan deze alle-verwachtingen-overtreffende tent-campagnes stop vanwege de kou; maar in de grote hallen, zalen en aula's vindt alles voortgang. De hieraan voorafgaande propaganda, dikwijls ook (nog) op het moment zelf gevoerd, is sterk gericht op, wat men hier noemt: “eye-catching”! Namen hoeven niet te worden genoemd, betrokkenen doen in dit opzicht niet voor elkaar onder. Hun conclusie is dan ook deze: Reclame is de kracht van de Amerikaanse zakenwereld, maar óók voor de “massa-evangelisatie.” U deze “propaganda” of “reclame” te beschrijven, in al haar vormen en

¹⁰⁶ Deze (tijds)bedeling = De periode die de verhouding tussen God en mens NA Christus' (1^{ste}) komst aangeeft. (noot AK)

gedaanten, zou mij te ver voeren. U moet dit alles van nabij hebben gadeslagen om dit te (kunnen) geloven. Deze reclame is inderdaad buitengewoon en overweldigend. Laten wij liever, met al deze propaganda/reclame voor ogen, in de Bijbel onderzoeken wat de Here Jezus aangaande deze dingen heeft geprofeteerd en alles met het Woord (van God) vergelijken. *“En als dan iemand tegen u zal zeggen: zie, hier is de Christus: of zie, Hij is daar; geloof het niet”* (Mark. 13:21). In de taal van de Bijbel staat dit (weliswaar) sober gesteld/vermeld, maar hiermee wordt “dezelfde reclame” bedoeld, die door belanghebbenden tot het uiterste wordt benut! Denk hierover diep na en overleg dit alles in een EERLIJK hart. Gods Geest zal u dan leiden in ALLE waarheid, en dit is precies wat wij allen nodig hebben in deze laatste dagen van de eindtijd! Deze profetische rede van onze Here Jezus Christus wordt in principe (nu) reeds vervuld; niemand zal dit kunnen loochen. **Daarom is het NU de tijd om de waarschuwingsbazuin te blazen, krachtig en onophoudelijk.** *“GELOOF HET NIET!”* heeft de Here Jezus gezegd en de redenen worden onomwonden door Hem genoemd in vers 22: *“Want er zullen **valse christussen** en **valse profeten** opstaan en zij zullen TEKENEN en WONDEREN DOEN OM –als het mogelijk zou zijn– ook de uitverkorenen TE MISLEIDEN”* (Mark. 13:22). Wat te denken van deze “valse christussen”? Zullen de uitverkorenen, waartoe wij door genade mogen behoren, uit moeten kijken voor en moeten letten op “individuen met lange haren en/of lange baarden, met diepe rimpels en groeven in voorhoofd en gelaat, met ogen die diep in hun kassen zijn verborgen; individuen die groot zijn van gestalte en wandelen op de straten in saffraankleurige kleding (het gewaad van de nazireeër, de Godgewijde)? Zullen het dergelijke mensen zijn voor wie wij op moeten

passen en die van zichzelf zullen zeggen: “Zie, ik ben de Christus”? Neen, duizendmaal neen! Met “*valse christussen*” bedoelde de Here Jezus géén individuen, géén rondwandelende persoonlijkheden, maar iets anders. **Het woord “christus” betekent “gezelfde”.** Jezus, sprekende over “valse christussen”, bedoelde daarom “valse zalvingen”! **Deze valse zalvingen ZULLEN komen, zullen zich manifesteren...** Wáár en wanneer? Imitatie heeft alléén zin als ook HET WARE aanwezig is. Juist in deze tijdsbedeling ¹⁰⁷ van Genade, het tijdperk (van in totaal 2000 jaar) van de Gemeente als het mystieke Lichaam van de Here Jezus Christus, in deze profetische “laatste dagen”, wordt inderdaad WAARACHTIGE, **Goddelijke Zalving** gekend en ervaren door Gods toebedeling vanuit de hemelen. Het is daarom dat de imitatie, “het valse”, NU ook wordt gevonden en, net als “het ware”, tot haar top-openbaring zal komen.

Valse zalvingen

Voor een goed begrip van deze dingen is het nuttig om een gedeelte uit Petrus' rede op de Pinksterdag te bestuderen. In Handelingen 2:36 lezen wij: *“Laat dan heel het huis van Israël zeker weten dat God Hem tot een Here èn Christus gemaakt heeft, namelijk deze Jezus Die u gekruisigd hebt.”* Jezus werd door God de Vader gemaakt tot Here en Christus... Wanneer had dit dan plaats? Zeer zeker pas NA de vleeswording van het (dan letterlijk: LEVENDE) Woord! In Mattheüs 3:13-17 lezen wij van de doop van Jezus en in vers 16 staat geschreven: *“En nadat Jezus gedoopt was, kwam Hij meteen op uit het water; en zie, de hemelen werden voor Hem geopend, en Hij zag de Geest van God als een duif*

¹⁰⁷ Zie noot 106.

neerdalen en op Zich komen.” En in Johannes 3:34b, “...want God geeft Hem de Geest zonder maat.” Het was dus op die gedenkwaardige dag, toen Jezus tot Johannes de Doper kwam om ondergedompeld te worden in de wateren van de Jordaan, dat Hij door God ook gedoopt werd met de Heilige Geest. Dit geschiedde toen Hij opstond uit dat watergraf. Hij, Jezus, werd door God “gezalfd” met ‘de Olie des Hemels’. Hij ontving de zalving met de Heilige Geest en werd dus **Gods Gezalfde**, **dat is: de (ware) Christus Gods**. Deze Schriftpassage gezien in samenhang met de eerder geciteerde tekst uit Handelingen 2:36, zal ons het één en ander duidelijk doen worden, ook datgene wat de Here Jezus heeft gezegd in Markus 13:22 en de overige passages aangaande “*valse christussen*.” In profetisch licht gaan dus meer-bedoelde verborgenheden niet alleen parallel, maar “*de verborgenheid van de ongerechtigheid*” lijkt ook sprekend op die van de gerechtigheid. De duivel werkt (lees: **imiteert**) zo, dat het element “misleiding/verleiding” niet uitblijft om, indien enigszins mogelijk, zelfs de uitverkorenen te misleiden/verleiden! Dat is toch wat, geliefde lezer of lezeres! Valse christussen... valse zalvingen! Deze worden in deze dagen gekend! Onderzoek maar zelf de Evangeliën en zie dan hoeveel keer de Here Jezus hierop de nadruk heeft gelegd. **Satans doelwit is de Gemeente van de levende God, hij zal alles in het werk stellen om déze te vernietigen. Dat alle wedergeboren christenen zich dit toch (goed) zullen realiseren!** Naar mate het einde van deze tijdsbedeling –het tijdperk van de Gemeente en van de Heilige Geest (van in totaal 2000 jaar)– in het zicht komt, zullen de aanvallen van de duivel en zijn machten hoe langer hoe sterker worden en in hoeveelheid toenemen. En dit is nog maar een begin, een voorbereidend werk, dat

leiden moet (en zal) tot de openbaring van de antichrist, *“de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf”* (zie 2 Thess. 2:3), satan gepersonifieerd (= zichtbaar als persoon / mens op deze aarde), **de vleesgeworden satan...** Laat niemand twijfelen! Wij hebben waarlijk “gezalfdde ogen” nodig om de Schriftwaarheden te (kunnen) “zien” in hun profetisch verband. Glorie voor God! De aanvallen van de duivel/satan zijn gericht tegen de Gemeente (Gods Gemeente wel te verstaan), als een collectieve eenheid, maar ook tegen de gelovige als individu. Hij (= satan) gebruikt daarbij en daarvoor DE-ZELFDE WAPENS als die, welke door Gods kinderen worden gebruikt. De duivel/satan weet beter dan wie dan ook, dat hij Gods volk niet meer kan bestrijden met de wapens die hij voorheen gebruikte. Zijn verschijning *“als een brullende leeuw”* was vroeger voldoende om een algemene verslagenheid te bewerkstelligen; nu is het voor hem noodzakelijk om te verschijnen *“als een engel van het licht”* (zie 2 Kor. 11:14) om binnen te sluipen *“als een wolf in schaapskleren”* (zie Matth. 7:15)... Schaapskleren van buiten, maar “een roofzuchtige wolf” van binnen! Maar, wat zegt de Bijbel hier verder over? Wij lezen in 2 Korinthe 11:14-15a: *“En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor **als** een engel van het licht. Het is dus niets bijzonders als ook zijn dienaars zich voordoen **als** dienaars van gerechtigheid.”* Nogmaals, kijk niet met vleselijke ogen, maar toets alles en iedereen met het feilloos Woord van God! **Gods gebod is nog altijd: “Beproof ALLE dingen”** (zie 1 Thess. 5:21a) naast: **“geloof niet elke geest, maar beproef de geesten of zij uit God zijn; want er zijn veel valse profeten in de wereld uitgegaan”** (1 Joh. 4: 1). Amerika wordt overstroomd met ontelbaar veel godsdienstige lectuur (tijdschriften, brochures, traktaten, bulletins en nog veel meer...) en

ongetwijfeld doen deze ook in Nederland de ronde. Deze “wolk van lectuur” heeft ook onze Pinksterhemel verduisterd! De wereld weet in deze dagen méér van “krachten en tekenen” dan van **de Persoon van onze Verlosser en Zaligmaker**, méér van “wonderen” dan van BEKERING, REINIGING en *“HEILIGING, zonder welke niemand de Here zien zal”* (Hebr. 12:14b). Gebouwen van steen of hout –de één nog mooier dan de ander– of enorm grote tenten; en deze zijn dan gevuld met –schrik niet!– “engelen”, “olie” en “vuur”... En dit alles heet dan “van de hemel” te komen. Gode zij dank, dat wij, kinderen Gods, iets beters kunnen verwachten voor de Gemeente dan engelen, druipende olie op mensenhanden en oplaaiend vuur... uitslaande uit deze of gene “grote tent”. Wij hebben immers geen olie nodig op onze handen, wij moeten **de Olie van de Geest** bezitten in het diepst van ons hart, tot eer en verheerlijking van de onvolprezen Naam van Jezus. Mensen kunnen olie hebben op –zo zij dat willen– alle lichaamsdelen en tòch in zonde leven! Maar **de Olie van de Heilige Geest verandert de INNERLIJKE mens... en transformeert deze tot een zegen**. Halleluja! Amen! Valse christussen – valse zalvingen– deze zullen komen, zei Jezus ongeveer 2000 jaar geleden. En, NU ZIJN ZIJ ER AL! ¹⁰⁸ Wij zien vele manifestaties, met en zonder olie, met en zonder vuur en die zijn tot verheerlijking van... de MENS. Wat wij (echter) nodig hebben is **de manifestatie van de Kracht van de Heilige Geest en deze is: tot verheerlijking van de Here Jezus Christus**. Wij zien vandaag de dag krachten, tekenen en wonderen; wij zien ze in het Lichaam van Christus als werkingen van “de

¹⁰⁸ Geschreven omstreeks 1965, maar m.i. ook nu nog zeer actueel.
(noot AK)

verborgenheid van de ongerechtigheid”: werkingen die ook onlosmakelijk zijn van de bedieningen van “de verborgenheid van de gerechtigheid”. Als wij de reeds eerder geciteerde tekst van Markus 13 (vers 22) nog aandachtiger lezen, zo constateren wij 3 dingen, te weten:

1. valse bedieningen,
2. valse middelen,
3. het doel hiervan.

216

Van “misleiding / verleiding” kan alleen met recht worden gesproken, wanneer deze in direct verband kan worden gebracht met het onechte, met valse dingen. Laat mij nòg duidelijker zijn: in de Bijbel spreekt God van “misleiding / verleiding” als deze in verband staat met “dingen, die Hij haat”, namelijk: met zonde en ongerechtigheid. Gelooft men de zonde, het onware, het valse, gelooft men in hetgeen God haat, zo is de kans zeer groot om misleid/verleid te worden! Het gevaarlijkste element waarvoor Jezus waarschuwde in Zijn profetische rede in Mattheüs 24 is “misleiding / verleiding” (zie vers 4)! Deze profetie slaat op het einde, de sluitingstijd, van deze tijdsbedeling –het tijdperk van de Gemeente en van de Heilige Geest (van in totaal 2000 jaar)– het laatste tijdperk (in de huidige, aardse vorm) in Gods verlossingsplan. De verborgenheid van de **ongerechtigheid** –werkende **in het lichaam van de Here Jezus Christus**– heeft als doel: langs de weg van valse bedieningen en door valse middelen geloof op te wekken in wat echt (in de zin van waarachtig) LIJKT om zodoende te misleiden / verleiden, het uiteindelijk beoogde doel! Dat een zodanige misleiding / verleiding de betrokkene doet afvallen van het (ware) Bijbelse geloofsstandpunt, uiteindelijk zelfs van zijn of haar Here en God, en hem/haar berooft van zijn/haar meest kostelijke, van zijn/haar geestelijk bezit, behoeft ik toch zeker niet meer nader te kennen te

geven. Het is de bede van mijn hart, dat –onder biddend lezen van deze studie– lezers en lezeressen zullen worden geleid –door ‘de Geest der Waarheid’– **in ALLE waarheid** (Gods). Hij (= de Heilige Geest) is de Geest van God, Die ook mij tot deze dingen heeft geleid en Die mij –ik weet dit door het geloof– nòg leidt. Amen. Het geloof dat langs de bovenomschreven (verkeerde) weg is opgewekt, is vanzelfsprekend géén Bijbels geloof! **Bijbels geloof is een gave van God en kan nooit door de mens worden ontvangen, indien hij / zij gelooft in dingen, die niet VAN en niet UIT God zijn!** Bijbels geloof zetelt trouwens niet in... en werkt niet vanuit ons “hoofd” (alle organen daarin), maar het zetelt diep in het menselijk hart (ons innerlijk, ons wezen), van waaruit het ook opereert. Het geloof van de wereld, dat aards en duivels is, acteert mentaal, door middel van het hoofd!

Verleidende geesten

Wij zijn ons nauwelijks bewust, hoe krachtig de menselijke geest werkzaam kan zijn: vaak kan zelfs worden gesproken van “creatief”! Het kennis-dragen hiervan, door ervaring, heeft de heidense volkeren gebracht tot het beoefenen van allerlei soorten van culten (= meestal **afgoderij**). In Indonesië (het geboorteland van de schrijver –noot AK) kenden wij de “zwarte magie”, in de volksmond “goena-goena” geheten. Beoefenaars ervan zijn door de duivel met zo’n verblindheid geslagen, dat zij zelfs spreken van “witte magie”, alsof ooit iets zwarts ook wit genoemd kan worden; alsof het (satanische) rijk van de duisternis ooit het (Goddelijke) koninkrijk van het Licht zou kunnen zijn! Hoe absurd! Een absurditeit, die dicht bij profanatie (= ontheiliging of spotten met het heilige) komt!

Enkele verleidende geesten, genoemd in de Bijbel

De handelingen van **Simon**, de tovenaars, waren van zo'n betoverende kracht, en leken zo op de tekenen en wonderen van God, dat hij het volk van Samaria versteld deed staan, en zij zo verrukt hierover waren, dat zij zelfs van hem getuigden met de woorden: *"Hij is de grote kracht van God!"* (zie Hand. 8:10b). Daar was een Filippus nodig, die Goddelijke tekenen deed en grote kracht door de Heilige Geest uitoefende, waardoor óók Simon, de tovenaars, zich ontzette. Toen de Geest van God (via Petrus) Simon openbaar maakte dat hij *"zo bitter als gal was en een kluwen ongerechtigheid"* kromp zijn aan satan verkochte ziel ineen van vrees (zie Hand. 8:12-13 en 23). **Elymas**, de tovenaars te Pafos, een andere dienaar van het rijk der duisternis, werd door de apostel Paulus openlijk genoemd: *"duivelskind, vol van ALLE bedrog en van ALLE sluwheid, vijand van ALLE gerechtigheid!"* (zie Hand. 13:10). Bovenvermelde verklaringen laten niets aan duidelijkheid te wensen over. **Jannes en Jambres** waren in staat DEZELFDE tekenen te doen als de dienstknecht van God, maar God zegt van hen dat zij tegen Mozes ingingen, en dus gingen zij ook tegen de waarheid van God in (zie 2 Tim. 3:8a).

Verleidende geesten in onze dagen

Hoe zouden wij de verleidende geesten in deze laatste dagen (van de eindtijd) kunnen onderscheiden? Weet één ding en houdt het vast alstublieft: God werkt nooit langs de weg van het menselijk verstand, maar altijd vanuit het menselijk hart. **Ons hart moet WEDERGEBOREN worden, want het is in dat hart, dat God Zijn troon plaatst om vanuit dat hart leiding te geven, namelijk: de leiding in alle waarheid** (Gods waarheid wel te verstaan). Amen. Satan, die zich vertoont *"als een*

engel van het licht” valt het Lichaam van Christus aan en plaats in deze aanval ‘geloof’ tegenover ‘geloof’; hij stelt ‘wonderen en tekenen’ tegenover ‘tekenen en wonderen’... Verwondert u zich alstublieft niet, want Jezus profeteerde: *“Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen tekenen en wonderen doen om – als het mogelijk zou zijn – ook de uitverkorenen te misleiden. Maar past u op; zie, ik heb u alles tevoren gezegd!”* (Mark. 13:22-23). In de profetische rede van de Here Jezus, in Mattheüs 24:23-25, lezen wij van Zijn waarschuwing aan de gelovigen, aan de Gemeente. Het verband, waarin de waarschuwing voorkomt, doet ons verstaan, dat deze waarschuwing in het bijzonder slaat op *“de laatste dagen”*. Laten wij in de Bijbel eens onderzoeken, wat de Heilige Geest heeft geprofeteerd in verband met deze laatste dagen. In 2 Timotheüs 3:1 staat geschreven, dat *“in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken”*. Dat wil zeggen, dat er dan een ontzettende verdorvenheid gekend zal worden. Laten wij vooral niet uit het oog verliezen dat alle profetieën, die op deze *“laatste dagen”* slaan, WERELDOMVATTEND zijn. Na verder uitgeweid te hebben over deze verdorvenheid geeft de Geest van God de Gemeente een vermaning tot **VOLHARDING in de gezonde leer** (= geestelijk gezien: het JUISTE Bijbelse onderwijs), zeggende: *“Blijft u echter bij (sv: blijf gij IN) wat u geleerd hebt en waarvan u verzekerd bent, omdat u weet van wie u het geleerd hebt”* (2 Tim. 3:14). Dit “blijven-IN” is zoveel te méér nodig omdat straks *“slechte mensen en bedriegers van kwaad tot erger zullen voortgaan: zij verleiden en worden verleid”* (2 Tim. 3:13). Let vooral op het profetisch element, dat in de laatste dagen te vinden is, namelijk: MISLEIDING / VERLEIDING en denk dan aan wat Jezus heeft voorzegt in de Evangelieën. In 1 Timotheüs 4:1 staat

geschreven wat de Heilige Geest zegt over de eindtijd: *“Maar de Geest zegt uitdrukkelijk dat **in de laatste tijden** sommigen afvallig zullen worden van het (ware) geloof en zich zullen wenden tot MISLEIDENDE GEESTEN en leringen van demonen.”* Wij tekenen hierbij ten overvloede aan, dat de profetische stem van de Geest hier duidelijk is. Daar is dus geen plaats voor twijfel of iets dergelijks! Ook hier wordt, na een opsomming van de wijze waarop de “misleiding/verleiding” plaats heeft, gewezen op de noodzaak van “het navolgen van de woorden van het geloof en van de goede leer” en “op het acht geven op onszelf en op de leer (= het JUISTE Bijbelse onderwijs) en het volharden daarin” (zie 1 Tim. 4:6b en 16a). Onder de inspiratie van de Heilige Geest schreef de apostel Petrus: *“dat er **in het laatste der dagen** spotters zullen komen, die naar hun eigen begeerten zullen wandelen”* (2 Petr. 3:3). In verband hiermee wordt de Gemeente de volgende instructie gegeven: *“U dan, geliefden, omdat u dit van tevoren weet, wees op uw hoede, zodat u niet door de **dwaling van normloze mensen** wordt meegesleept en afvalt van uw eigen vastheid”* (2 Petr. 3:17). Deze vastheid is geen andere dan het (juiste / ware) BIJBELS GELOOF, waarvan ook met nadruk zoveel keer wordt gesproken in de zendbrieven van de apostel Paulus. Het hoeft ons helemaal niet te verwonderen dat er naast dit (juiste/ware) Bijbels geloof ook nog een ander soort geloof bestaat, dat zich –hoe kan het ook anders?– eveneens beroept op de Bijbel als haar fundament. Als wij voorgaande uiteenzetting nauwkeurig hebben gevolgd, zullen wij deze nu (kunnen) verstaan. Zo’n geloof is onder andere de leer van “de kracht van positief denken”, waarvan de uitvinder en verkondiger rev. Dr. Norman Peal (predikant te New York, in Amerika) is. Jaren geleden is hij, op een speciale

uitnodiging, ook in Nederland geweest om spreekbeurten te vervullen in enige Hervormde kerken... Deze leer is onschriftuurlijk omdat ze ten enen male de bovennatuurlijke werkingen en suprême (= oppermachtige) leiding van de Heilige Geest voor ons aardse leven ontkent. Op grond hiervan is deze leer verwerpelijk!

Engelenbediening

221

Het zijn “verleidende geesten” die in deze dagen durven verkondigen dat de Gemeente een “engelenbediening” nodig heeft. En dan doen zij dit bovendien nog in de Naam van onze Here Jezus Christus. Heel populair gezegd gebruiken zij deze “vlag” om de lading te dekken. Velen geloven het en... worden misleid / verleid! Let op, dit gebeurt vandaag de dag “in Pinksteren” (zie noot 94a). Diverse evangelisten en/of opwekkingspredikers handelen vanwege de één of andere “boodschap van een engel (of engelen) ontvangen”. Daargelaten dat engelen op zichzelf wondervolle wezens zijn, dient toch in de allereerste plaats te worden opgemerkt dat de Gemeente van onze Here Jezus Christus iets beters is gegeven dan een bediening van engelen. Want engelen kunnen zondigen, wat zij ook gedaan hebben, waarna zij uit de hemel werden geworpen (zie 2 Petr. 2:4 en Judas 6). Onze Here Jezus Christus kan echter nimmer zondigen! Wanneer u hoort van veranderingen in mensenlevens en van bedieningen vanwege engelen-bezoek, **bedenk dan, dat ALLE veranderingen in ons leven geschieden moeten door de wer-king(en) van de HEILIGE GEEST en door niemand anders.** Alles wat zich plaatst tussen het Hoofd (de Here Jezus Christus) en Zijn Lichaam (de Gemeente) is op zijn minst verkeerd, aards, onschriftuurlijk en zeker NIET uit God! Onze God, Die het Hoofd van Zijn Gemeente is, is een jaloerse God! Hij is de

Apostel en Hogepriester van onze belijdenis; ja, Hij is ons ALLES in AL! Glorie voor God! Amen. In de Hebreeënbrief, hoofdstuk 1:1, lezen wij: *“God, Die VOORHEEN vele malen en op vele manieren tot de (voor)vaderen gesproken heeft door de profeten, heeft IN DEZE LAATSTE DAGEN tot ons gesproken DOOR DE ZOON.”* Het is wonderlijk, zoals God dat in het verleden heeft willen doen: Mozes werd bevolen om beide, zowel olie als bloed, te nemen om deze te sprenkelen (= druppelsgewijs uit te strooien). Beide waren wondervolle typebeelden van hetgeen toen nog komen moest... Waarom, zo vragen wij ons af, nu God door Zijn Zoon tot de Gemeente heeft willen spreken, zouden wij in deze laatste dagen moeten teruggrijpen naar typen, waar wij datgene hebben, waarvan zij een beeld vormen!? In zowel de tempel als in de tabernakel werd het vuur brandend gehouden door mensen. Zou de Gemeente van de Here Jezus in de laatste dagen dit letterlijke vuur nog nodig hebben tot verbranding van al haar offers? Neen, duizendmaal neen! Zij heeft nu het “VUUR van de Heilige Geest” in haar brandende. Halleluja! Zij bezit nu de “Olie van de Heilige Geest” diep in haar hart! Nogmaals, géén werkingen of boodschappen van engelen meer in de laatste dagen, maar wel de werking(en) van **CHRISTUS IN ONS**, de Hoop op de heerlijkheid. *“Aan hen (de heiligen) heeft God willen bekendmaken wat de rijkdom is van de heerlijkheid van dit geheimenis (sv: van deze verborgenheid) onder de heidenen: CHRISTUS ONDER U (letterlijk: IN u, zie o.a. Rom. 8:11), de Hoop op de heerlijkheid”* (Kol. 1:27). Beter dan engelen en symbolen is het Woord van de LEVENDE God! Amen. *“In het begin was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. ... En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijk-*

heid aanschouwd, een heerlijkheid als van de Eniggeborene van de Vader), vol van genade en waarheid” (Joh. 1:1-2 en 14). “(de Zoon), Die Hij (= God) gesteld heeft tot **erfgenaam van alles**, door Wie Hij ook de wereld gemaakt heeft. Hij is de afstraling van Gods heerlijkheid en de afdruk van Zijn wezen en **Hij draagt alle dingen door Zijn krachtige woord**. Nadat Hij de reiniging van onze zonden door Zichzelf tot stand gebracht heeft, heeft Hij plaatsgenomen aan de rechterhand van de Majesteit in de hoogte. **Hij is veel voortreffelijker geworden dan de engelen**. Hij overtreft hen ook in de Naam die Hij als erfdeel ontvangen heeft. **Want tegen wie van de engelen heeft God ooit gezegd: U bent Mijn Zoon**, heden heb ik U verwekt? En verder: Ik zal voor Hem tot een Vader zijn en Hij zal Mij tot een Zoon zijn? En wanneer Hij vervolgens de Eerstgeborene in de wereld brengt, zegt Hij: Ook **alle engelen** van God moeten Hem aanbidden” (Hebr. 1:2-6). Ziet u het verband? Als het goed is verstaat u nu dat Jezus Christus, Gods Zoon, in Zijn Hogepriesterlijke bediening in de hemelen, aan de Gemeente is gegeven als DE **ENIGE** MIDDELAAR? Waarom zouden wij dan geloven dat God deze tijdsbedeling ¹⁰⁹ van Genade –het tijdperk van de Gemeente en van de Heilige Geest (van in totaal 2000 jaar)– de verheven bediening van Jezus Christus terzijde zal stellen voor een bediening van de één of andere engel? Dan nog dit: in hoofdstuk 2 en 3 van het boek Openbaring lezen wij **tot 7 maal toe** –gericht tot de 7 gemeenten die samen DE GEMEENTE vormen, het Lichaam van onze Here Jezus Christus– de woorden: “Wie oren heeft, laat hij horen wat DE GEEST tot de Gemeenten zegt.” Hier

¹⁰⁹ Zie noot 106.

geen engelen meer, maar DE GEEST als Jezus' Plaatsvervanger in de Gemeente op aarde! Geprezen zij Zijn wondervolle Naam! Geen typebeelden, geen symbolen, noch schaduwbeelden voldoen aan de eis van de levende God voor Zijn Gemeente. Zoiets zou het enige en eeuwige offer van Jezus Christus, dus van God Zelf, tenietdoen, iets wat God verbiedt. Want er staat geschreven: *“En daarom is Hij de Middelaar van het nieuwe verbond (sv: Testament)” ... “Want Christus is niet binnengegaan in het heiligdom dat met handen gemaakt is en dat een afschaduwing is van het ware, maar in de hemel zelf, om nu voor het aangezicht van God te verschijnen voor ons” ... “Christus is verschenen, de Hogepriester van de toekomstige heilsgoederen. Hij is door de meerdere en meer volkomen tabernakel gegaan, die niet met handen is gemaakt, dat is: die niet van deze schepping is. Hij is niet door het bloed van bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, voor eens en altijd binnengegaan in het heiligdom en heeft daardoor een eeuwige verlossing teweeggebracht” ... “Want het is onmogelijk dat het bloed van stieren en bokken de zonden wegneem”* (Hebr. 9:15a, 24, 11-12, 10:4). Amen. Het is dan ook opmerkelijk dat er de laatste jaren –overal ter wereld– vele “massa-genezingsdiensten” zijn vanwege de één of andere ontvangen opdracht van een engel. Boeken zijn hierover geschreven en vele hiervan heb ik al onder de loep genomen om bepaalde hiaten / tekortkomingen te ontdekken, wetende dat de waarheid (Gods waarheid) alleen op één en dezelfde manier verteld kan worden! Begrijp dit toch en vergeet ook nimmer dat **ALLE GENEZING tot ons komt door het GEBROKEN LICHAAM van onze Here Jezus Christus en Zijn uitgestort Bloed! Hij is onze Geneesheer; Hij alléén is het Lam van God; Hij is onze Verzoening.** Alles wat de Gemeente nodig heeft

voor haar welzijn, als Lichaam van Christus, komt niet van of door engelen, maar moet komen **door het kruis van onze Heiland**. Omdat de apostel Paulus dit wist, gaf hij het volgende getuigenis: *“Want ik had mij voorgeno- men niets anders onder u te weten dan **Jezus Christus, en Die gekruisigd**”* (1 Kor. 2:2). Daarom ook is de Heilige Geest ons gegeven, opdat Hij ons de wondervolle dood en opstanding van Jezus zal openbaren; want het is **de ervaring van het Lichaam**, dat langs DE WEG VAN DOOD EN OPSTANDING ALLE DINGEN WORDEN GEOPENBAARD! Zo kunnen wij komen tot de juiste onderscheiding. Zo onopvallend naderde het kwaad, zó onopmerkelijk was de werking van *“de verborgenheid van de **ongerechtigheid**”*, zó subtiel was de werkzaamheid van de satan door de slang, dat Paulus ook nog – onder de inspiratie van de Heilige Geest– heeft geschreven: *“Maar ik vrees dat, zoals de slang met zijn SLUWHEID Eva verleid heeft, zó misschien ook uw gedachten bedorven worden, WEG (sv: **om af te wijken**) van de eenvoud die in Christus is”* (2 Kor. 11:3). Het is deze eenvoud –die **het kenmerk** is van het ware, het waarachtige, het geloofwaardige– dat nooit gevonden wordt in *“een andere Jezus”* of door de werking van *“een andere geest”* of in de verkondiging van *“een ander evangelie”* (zie 2 Kor. 11:4). Neen, nooit en te nimmer! De Schrift leert ons NIET, dat “men” –als men afwijkt van de eenvoudige (Bijbelse) leer– Jezus niet zal prediken, maar WEL dat men *“een ander evangelie”* zal prediken. De Heilige Geest doet niet, zoals wij mensen, aan “woordspeling”, maar verkondigt naakte feiten. Hij kan niet liegen, want Hij is de Geest der Waarheid. Hij is het, Die aan de gemeenten van Galatië heeft doen schrijven: *“Ik verwonder mij erover dat u zich **zo snel afwendt** van Hem Die u in de genade van Christus geroepen heeft, **naar ander**”*

evangelie, terwijl er géén ander is; al zijn er ook sommigen die u in verwarring brengen en het Evangelie van Christus willen verdraaien. Maar **zelfs** als wij, of een engel uit de hemel, u een evangelie zouden verkondigden, anders dan wat wij u verkondigd hebben, **die zij vervloekt**. Zoals wij eerder gezegd hebben, zo zeg ik ook nu weer: Als iemand u een evangelie verkondigt, anders dan wat u ontvangen hebt, die zij vervloekt.” (Gal. 1:6-9)

De Bijbel leert ons dat “*de verkeerdheid van de tong, een breuk in de geest is* (NBV: “*een valse tong vernietigt de geest*”)” (zie Spr. 15:4b). Hoe voorzichtig dienen wij ‘te wikken en te wegen’ voordat wij iets zeggen! Die breuk in de menselijke geest kan zodanig zijn dat “de man met de geest krankzinnig is/wordt” (zie Hos. 9:7e). Hoe zéér hebben wij, telkens weer, de vernieuwing van onze geest –**door de Heilige Geest**– nodig (zie Ef. 4:23), willen wij niet alleen maar de waarheid VERstaan maar die vooral ook VOORstaan (= verdedigen, bepleiten)! **De zonde HATEN is één ding**, geliefde lezer(es), **maar de waarheid LIEFHEBBEN is iets héél anders. Hoeveel christenen doen het eerste zonder ooit te komen tot het tweede!** Overdenk dit alles en ga dan met God Zelf te rade in uw binnenkamer en op uw knieën, en ook ù zal ervaren dat Hij u zal leiden **in ALLE waarheid** (= in Gods waarheid).

Valse apostelen

Zij, die zich schuldig maken aan de feiten genoemd in 2 Korinthe 11:4, worden door de Heilige Geest aangemerkt als “*valse apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus*” (2 Kor. 11:13). Sla nu acht op de TRANSFORMERENDE KRACHT die werkzaam is. Bedrieglijke mensen, gevaarlijke individuen, VERANDEREN in ZOGENAAMDE APOSTELN van Christus... Het moet u, net zo goed als mij, bekend

zijn dat in deze laatste dagen (van de eindtijd) overal ter wereld in Pinksterkringen dergelijke “apostelen” opduiken. De éne stelt de andere aan, maar wie dan wel de eerste als zodanig heeft benoemd, wordt niet verteld. Laten wij in deze gewaarschuwd zijn; want apostelen – alsook profeten, evangelisten, herders en leraars– worden alleen maar **DOOR HAAR HOOFD, DE HERE JEZUS CHRISTUS**, aan de Gemeente gegeven! **Alle mensenbemoeyenis is hierbij uitgesloten!** Hiertoe is Jezus Christus geboren, heeft Hij op deze aarde geleefd en geleerd; hiertoe is Hij gekruisigd geworden op Golgotha, is Hij gestorven en ten derde dage opgestaan om daarna op Gods bestemde tijd ten hemel te varen, waar Hij nu gezeten is aan de rechterhand van God, van de hemelse Majesteit (zie 1 Tim. 3:16), opdat Hij zo de ambten en bedieningen aan Zijn Lichaam zou (kunnen) schenken. Laten wij er vooral op letten dat de Geest **in ditzelfde verband** heeft geschreven: *“om ALLE dingen te vervullen”* (zie Ef. 4:10). De Here Jezus doet ALLES door de Heilige Geest! Wij hebben van mensen niets te accepteren! Wij zijn geneigd te denken aan duisternis en aan alles wat lelijk, afschuwelijk en weerzinwekkend is, wanneer er gesproken wordt van satan en datgene wat hij doet. Maar in het profetisch licht van God zien wij juist het tegendeel. Het is heus **niet toevallig** dat in het Nieuwe Testament, dat de vervulling is van het Oude Testament, wordt gesproken van *“als een engel van het licht”!* (zie 2 Kor. 11:14). Satan, oorspronkelijk Lucifer, weet “hoe” en “wanneer” en “waar” hij, als het ware, een dergelijke “geestes-sfeer” moet creëren. Om dit nader te (kunnen) verstaan, doen wij er goed aan om Jesaja 14:12-13 te lezen: *“Hoe bent u uit de hemel gevallen, morgenster, zoon van de dageraad! U ligt geveld op de aarde (sv: ter aarde neergehouden), overwinnaar over de heidenvolken!*

En ú zei in uw hart: **IK ZAL opstijgen** (sv: **opklimmen**) **naar de hemel**, tot boven Gods sterren **ZAL IK mijn troon verheffen**, **IK ZAL zetelen op de berg van de ontmoeting** (sv: **de berg der samenkomst**) **aan de noordzijde.**” Die morgenster, Lucifer, heeft dus nooit gezegd: Ik wil neerdalen, maar wel: *“Ik zàl opklimmen”*... En als u dit geestelijk verstaat is dat een openbaring die u ontvangt van Gods Geest. Opklimmen is satans ambitie. Hij wilde opklimmen, ondanks dat hij al vertoefde in een wereld van licht en luister, voordat er een geschapen wereld was met licht! Onderschat de macht van de satan niet, want hij staat aan het hoofd van:

- *“de overheden,*
- *de machten,*
- *de machthebbers van de wereld,*
- *de duisternis van dit tijdperk,*
- *de geestelijke boosheden in de lucht”* (zie Ef. 6:12).

En, hij kan zichzelf ook voordoen *“als een engel van het licht”* (2 Kor. 11:14) en: *“Het is dus niets bijzonders als ook zijn dienaars **zich voordoen als** (waren zij) **dienaars van gerechtigheid**”* (2 Kor. 11:15a). En als zodanig –dus *“als een engel van het licht”*– is dan ook zijn manifestatie in het Lichaam van de Here Jezus Christus, de Gemeente. Deze satanische “ik zal” voltrekt hij in de levens van zijn dienaars; HIERIN ligt de oorzaak van alle **hoogmoed!** Jezus, de blinkende Morgenster, heeft echter gebeden: *“Niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede”* (zie Matth. 26:39c) en héél Zijn Messiaanse loopbaan en bediening stond in **dit** teken: *“Want Ik ben uit de hemel NEERGEDAALD, niet opdat Ik Mijn wil zou doen, maar de wil van Hem Die Mij gezonden heeft”* (Joh. 6:38). Van welk een NEDERIGHEID en OOTMOED getuigt Zijn leven en getuigen Zijn werken! Geprezen zij Zijn dierbare Naam! Het zijn dan

ook deze christelijke deugden, sprekend van een (waarachtig) christelijk karakter, die de Heilige Geest wil bewerken in de Gemeente, waardoor zij (geestelijk gezien) zal kunnen komen “tot in de DOOD en OPSTANDING van Jezus Christus, de Here”. Amen. Het is daarom heus **niet toevallig** dat Paulus, in zijn **waarschuwing tegen deze verleiding van de valse apostelen** en in zijn vermaning om vruchten van de Geest voort te brengen, tot de conclusie komt: *“opdat ik Hem mag kennen, èn de kracht van Zijn opstanding, èn de gemeenschap met Zijn lijden, doordat ik aan Zijn dood gelijkvormig word”* (Filip. 3:10). Zowel voor de individuele christen als voor het Lichaam, waarvan hij/zij deel uitmaakt, is er géén andere weg. Het is de Geest van God, Die ons dringt te geraken tot de Gethsémané-ervaring, tot een gekruisigd-worden-met-Jezus. Dit is niet de weg van “opklimmen”, geliefde lezer / lezeres, maar wel die van “neerdalen”. Halleluja! *“Ik ben met Christus gekruisigd; en ik leef, (doch) niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en voor zover ik nu in het vlees leef, leef ik **door het geloof in de Zoon van God**, Die mij heeft liefgehad en Zichzelf voor mij heeft overgegeven”* (Gal. 2:20). Amen. *“Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij, dat Ik ZACHTMOEDIG ben en NEDERIG VAN HART; en u zult **rust** vinden voor uw ziel.”* (Matth. 11:28-29)

De Zalvingen en Gaven van de Here

Zowel in Nederland alsook in Amerika –en ik geloof dat dit in de laatste dagen overal elders ter wereld gevonden wordt– vindt men Pinkstersamenkomsten die in het teken staan van: “alles wat je wilt, kunt je ontvangen, als je maar gelooft”. En deze leus is dan ook in het bijzonder de (veel gebruikte) leuze als het gaat om gedoopt te

worden met de Heilige Geest en/of genezen te worden van enige ziekte of kwaal. Laten wij, voordat wij verder gaan en ter voorkoming van enig misverstand, het volgende voorop stellen: Als predikers van het VOLLE Evangelie geloven wij ook volkomen in de alom bekende 4 punten:

1. Jezus Christus – onze Redder en Zaligmaker
2. Jezus Christus – onze Geneesheer
3. Jezus Christus – onze Doper met de Heilige Geest
4. Jezus Christus – onze komende Bruidegom en Koning der koningen.

En wij geloven deze 4 punten: aan de ene kant omdat wij de Bijbel accepteren als **het feilloos Woord van God**, en aan de andere kant omdat er **de belevenis is, de (persoonlijke) ervaring van de LEVENDE Heiland**. Amen.

Belevenis vanuit de hemel op basis van hartgrondige bekering

Wij geloven, en weten, dat zegen vanuit de hemel – welke dan ook – slechts wordt ontvangen op basis van Markus 1:15b, *“Bekeer u en geloof het Evangelie.”* Wij weten door ervaring dat Jezus Christus gekomen is om beide, ziel en lichaam, te verlossen; maar ook, dat de verlossing en heiligmaking van DE ZIEL hoofddoel is en blijft, terwijl de verlossing van het lichaam van ziekten daarmee gepaard gaat en dat deze verlossing van het lichaam een integrerend deel vormt van de VOLKOMEN VERLOSSING. Prijst God! Ook geloven en weten wij, dat de Doop met de Heilige Geest *“de Belofte van de Vader”* is (zie Hand. 1:4) en dat Jezus Christus deze ook werkelijk zal schenken, dáár waar HARTGRONDIGE BEKERING door Hem gevonden wordt. Het was en het is nog altijd zo: *“Als iemand **dorst** heeft, laat hij **tot Mij***

komen en drinken. *Wie in Mij gelooft, zoals de Schrift zegt: stromen van levend water zullen uit zijn buik (NBG: uit zijn binnenste) vloeien. (En dit zei Hij over de Geest, Die zij die in Hem geloven, ontvangen zouden; want de Heilige Geest was er nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was)*” (Joh. 7:37b-39). Halleluja! Als wij echter zien, op welke wijze het (gelovige) volk tegenwoordig wordt uitgenodigd om deze heilige (Geestes)doop te ontvangen en om genezing van het lichaam te bekomen, dan komt er iets binnen in ons in opstand en een huivering komt over ons. Wij hebben niets tegen de prediking zelf van deze werkers, maar wèl tegen het in praktijk brengen van datgene, wat –krachtens de ervaring van talloos velen in Bijbels-Pinksteren (= het ware/juiste Pinkstergeloof volgens de Bijbel)– alleen maar wordt ontvangen, **wanneer betrokkenen waarlijk bekeerd zijn.** In deze laatste dagen komt IEDEREEN naar voren, die wil ontvangen, hetzij **beide**, Geestesdoop èn genezing, of één van beide. Wat is er nu gemakkelijker? Alléén maar geloven...? (Maar... wie of wat geloven wij?) Er wordt in (naam van) het geloof “gepraat”, er worden “klanken uitgestoten”, “alles wat in je opkomt mag je uiten, mag je zeggen, behalve in je eigen taal...” Zo gaat het tegenwoordig, zó wordt dit onderwerp bij zoekende zielen voorgepraat. Er wordt, waar men dit nodig acht, óók voorgedaan! Dit alles gaat dan ook nog gepaard met het opleggen van de handen. Laat niemand dit tegenspreken, want ik heb het één en ander persoonlijk zó zien gebeuren en ik ken de slachtoffers, die te goeder trouw waren, bij name! Bekering, wedergeboorte, liefde voor God en Zijn Bijbel, het zijn allemaal zaken, die er niet meer bij zijn! En dan te zien en mee te maken, dat dergelijke zoekers ook inderdaad (?) ontvangen... die heilige (geestes)doop (?) en die wondervolle genezing (?),

terwijl er hoegenaamd geen sprake is van: “...**om uw lichamen aan God (toe) te wijden als een levend offer, HEILIG en voor God welgevallig**” (zie Rom. 12:1), maar dat wereldgelijkvormigheid en onveranderd gemoed – onderzoek hiervoor Romeinen 12:2– ook daarna (toch) nog worden gevonden! Dit geeft te denken en het brengt ook verwarring! De liefde van velen (voor God en Zijn gebod) wordt koud, omdat de vermenigvuldiging van de ongerechtigheid groot is. Velen zijn al misleid/verleid – en nog meerderen zullen worden misleid/verleid– in deze laatste dagen (zie Matth. 24:11-13). Jezus heeft dit alles voorzegt: “*valse christussen*” (zijnde “valse gezalfden”, die dus “valse zalvingen” verrichten) en “*wonderen van de leugen (door macht van DE leugenaar = satan)*” (zie Mark. 13:22, 2 Thess. 2:9). Zoek deze “valse christussen” (de “valse gezalfden”) **niet in de wereld**, want dan zoekt u verkeerd; verwacht deze dingen (de “wonderen van de leugen”) niet buiten het Lichaam van de gelovigen, de Gemeente, want dan is uw verwachting verkeerd gesteld. **Dit alles zal –helaas– plaatsvinden in de Gemeente van Jezus Christus, in het heiligdom van God**, het doelwit van satan! Als de apostel Paulus in zijn tijd al kon betuigen: “*dat UIT UW EIGEN MIDDEN mannen zullen opstaan die verkeerde dingen spreken, om de discipelen weg te trekken achter zich aan*” (Hand. 20:30), hoeveel te meer kunnen WIJ deze dingen verwachten, wij, die in de sluitingstijd van deze tijdsbedeling ¹¹⁰ –het tijdperk van de Gemeente en van de Heilige Geest (van in totaal 2000 jaar)– leven. En dit is wat de Bijbel ook zegt. Letten wij daarbij op de resultaten (de ‘handel en wandel’) van zo’n leven, dan zal een eerlijk

¹¹⁰ Zie noot 106.

onderzoekend hart moeten concluderen dat er niet gesproken kan worden van “goede vruchten”, integendeel! In één van onze bijeenkomsten in Den Haag kwam op een dag een echtpaar uit Friesland... Pinksterkinderen, die “nog-jong-op-de-weg” waren. De vrouw vertelde in haar getuigenis hoe wonderbaar Jezus haar gedoopt had met Zijn Geest en dat zij nu sprak “in vreemde tongen”. Diezelfde dag vertelde zij bij thuiskomst (op hun tijdelijke logeeradres) aan haar gastvrouw, dat zij en haar man, elke keer opnieuw “diezelfde vreemde tongen” (?) moesten herhalen om ze maar niet te vergeten! Toen ik hiervan hoorde, concludeerde ik: Zij spreken dus niet “zoals **DE Geest** hun gaf uit te spreken” (n.a.v. Hand. 2:4). Geeft u mij ongelijk? Zo zijn er onnoemelijk vele (Pinkster)gelovigen die “menen” –zelf spreken zij van “geloven”– dat zij gedoopt zijn met de Heilige Geest, omdat zij met zulke (nagebootste) tongen spreken. Maar... in werkelijkheid spreken zij “uit het vlees”. **De menselijke geest is hier werkzaam** en beslist niet de Geest van God! Een “andere zalving”, een “valse zalving” is dan werkzaam... Kunt u mij volgen? Ik weet hoe ‘gevaarlijk’ het is (men vindt het al gauw ‘not done’ –noot AK) om over deze dingen te schrijven, om deze feiten vast te stellen, ook al is het de waarheid. Jezus Zelf heeft eveneens voorzegt, dat “omwille van de waarheid” Zijn discipelen zullen worden overgeleverd... zullen worden gehaat... en nog véél meer. Door broeders en zusters wordt dan regelmatig (en soms ook op onvriendelijke wijze) tot ons gezegd: “u mag niet oordelen!” (Terwijl er echt nog wel een verschil is tussen ‘de dingen BEOordelen’ en/of ‘de mensen VERoordelen’ –noot AK). Zij wijzen ons daarbij dan op de Bijbel, met (een bepaald) hoofdstuk en tekst. En telkens weer geven wij hen dan dit antwoord: Als er één ding is in de godsdienstoefeningen van onze Pinkster-

gemeenten ¹¹¹, in verband waarmee de gezonde (Bijbelse) leer spreekt van: “*laten de ANDEREN het BEoordelen*”, dan is het juist met betrekking tot de gave van (of: de doop / vervulling met) de Heilige Geest en Zijn (verschillende Geestes)gaven (zie 1 Kor. 14:29). “*Al zou ik de talen van de mensen en van de engelen spreken, maar ik had de liefde niet, dan zou ik (als) KLINKEND KOPER of een SCHALLENDE CIMBAAL zijn geworden. Al zou ik de gave van de profetie hebben en alle geheimenissen (sv: verborgenheden) weten en alle kennis bezitten, al zou ik al het geloof hebben om bergen te verzetten, maar ik had de liefde niet, DAN WAS IK NIETS. Al zou ik al mijn bezittingen uitdelen tot levensonderhoud van arme mensen, en al zou ik mijn lichaam overgeven om verbrand te worden, maar ik had de liefde niet, het baatte mij niets.*” (1 Kor. 13:1-3)

Wat gebeurt er op het Pinkstertoneel in onze dagen?

De Heilige Geest moet de werkende kracht zijn, zowel in het individu als in de Gemeente. De Heilige Geest wordt geschonken, opdat Hij:

1. “ons de weg zal wijzen (ons zal leiden) in **HEEL de waarheid**” (zie Joh. 16:13).
2. “ons in alles zal **onderwijzen** en ons in **herinnering** zal brengen alles wat Jezus gezegd heeft” (zie Joh. 14:26).
3. “van Jezus zal **getuigen**” (zie Joh. 15:26).
4. “**vanuit Zichzelf niet** zal spreken, maar wat Hij gehoord zal hebben” (zie Joh. 16:13).

¹¹¹ Zoals reeds eerder vermeld: De schrijver spreekt in dit 10^{de} hoofdstuk van deze studie vooral (als waarschuwing) tot de “eigen parochie”. Maar de inhoud van deze studie zal ongetwijfeld ook voor andere Gemeenten en/of christelijke groeperingen (kunnen) gelden. (noot AK)

5. “ons de toekomstige dingen zal verkondigen” (zie Joh. 16:13).
6. “Jezus zal verheerlijken” (zie Joh. 16:14).
7. “het (= **heel Gods waarheid**, zie vers 13) **uit Jezus zal nemen** en het ONS zal **verkondigen**” (zie Joh. 16:14).

Als wij (goed) letten op de vele en grootse reclames, lang vóórdát zekere pinkstersamenkomsten worden gehouden, dan constateren wij met –Gode zij dank– nog vele anderen, dat “het grote IK van de mens” meestal niet afkerig is van “zelfverheerlijking”! De Heilige Geest daarentegen wil ons méér en méér leiden tot in Gethsémané, totdat (ook) wij uit het diepst van ons gemoed uitroepen: “**Niet mijn wil, maar UW WIL geschiede!**” (naar Luk. 22:42b). Zolang de Geest van God werkzaam is in de Gemeente zal zij een licht zijn in deze duistere plaats, die de wereld is en een krachtige Getuige van en voor Jezus Christus en Die gekruisigd. Vandaag de dag maken wij echter mee, dat vele pinksterpredikers in korte tijd schatrijk worden. Het is moeilijk onder woorden te brengen, maar daar is iets in hun “handel en wandel”, dat beslist “vreemd” aandoet, om dan niet te spreken van **onbijbels**. Maar het is in de praktijk duidelijk dat de zegen des Heren wordt gebruikt (lees: **misbruikt**) om ZICHZELF groot te maken. Dit is niets verwonderlijks, want de Bijbel kent ook dergelijke voorbeelden; laten wij er enkele nader bekijken.

Bijbelse voorbeelden van misbruik van de zegen des Heren

In 2 Kronieken 26 lezen wij het verhaal van **koning Uzzia** van Juda. Toen hij 16 jaar oud was maakten zij hem koning (zie vers 1), en “*hij deed wat juist was in de ogen van de Here*” (zie vers 4). Vanaf dit vers tot en met vers 15a wordt ons verteld, hoe wonderbaarlijk God hem

zegnende: “in de dagen dat hij de Here zocht, maakte God hem voorspoedig” (vers 5b). Maar... koning Uzzia benutte al deze voorspoed NIET om God groot te maken. Integendeel! Want wat lezen wij in vers 15b? “Zo werd zijn naam wijd en zijd verbreid, want hij werd wonderlijk geholpen, TOTDAT hij sterk was geworden.” God zegende hem dus alléén maar “TOTDAT hij sterk werd”. Waarom? Omdat hij toen iets deed wat tegen Gods geboden indruiste! Uzzia’s vernuft (= zijn scherpe verstand), kennis, grootheid, roem en macht, zij speelden hem lelijk parten: hij werd HOOGMOEDIG en durfde zelfs met God ‘de degens te kruisen’! De Bijbel getuigt: “Maar toen hij sterk geworden was, werd zijn hart HOOGMOEDIG, tot zijn eigen verderf. Hij werd ontrouw aan de HERE, zijn God. Hij ging namelijk de tempel van de HERE binnen om reukwerk in rook te laten opgaan op het reukofferaltaar” (2 Kron. 26:16). Maar het “reukwerk in rook te laten opgaan op het reukofferaltaar” was enkel en alleen het privilege (= het –door God gegeven– voorrecht) van de priesters. De koning mocht deze handeling niet verrichten, hoe rijk gezegend hij ook was door dezelfde God, voor Wie de priesters wierookten. Het behoeft ons daarom niet te verwonderen dat de priesters hem bevolen het heiligdom te verlaten, vanwege zijn overtreding. Dit gedrag van de 81 priesters, “dappere mannen” genaamd, mishaaide koning Uzzia en maakte hem toornig; maar... in zijn toorn, “het wierookvat was (nog) in zijn hand om reukwerk in rook te laten opgaan”, werd hij plots melaats... “tot aan de dag van zijn dood” (zie 2 Kron. 26:17-22). Waarom toch? Omdat hij geen sterke benen had om de weelde te dragen! Hij wendde deze weelde aan om ZICHZELF te sterken. Wij kunnen de gave van de Heer of Zijn zegeningen GEbruiken, maar die ook MISbruiken! Gods zegeningen of (Geestes)-

gaven, in welke vorm ook, dienen om het 'IK' van de mens **te verteren**, te doen opbranden zoals dat met een kaars gaat, **ter verheerlijking van Christus**; maar ze kunnen ook worden MISBRUIKT en worden aangewend om DE MENS groot te maken. En dat was wat koning Uzzia deed! Hetzelfde wat koning Uzzia heeft gedaan in zijn tijd, wordt in de laatste dagen gedaan door zo vele predikers. De praktijk is er om dit te bewijzen! Maar... heeft de waarheid nog bewijs nodig? Aan u is het antwoord. Wij nemen een ander Bijbels voorbeeld onder de loep. Hoe Elisa zijn "dubbele portie" (= "2 delen van Elia's geest", zie vers 9) ontving, kunnen wij lezen in 2 Koningen 2:1-12. Eerst ging hij met Elia mee naar Bethel, vandaar, **ALSMAR NEERWAARTS**, naar (het lager gelegen) Jericho, totdat zij beiden stonden **IN** de Jordaan. **Elisa's weg leidde niet naar BOVEN! Neen, die leidde NAAR BENEDEN!** Is hier een les te leren voor u en mij? Zeker weten, tenminste... als wij de dingen geestelijk weten te onderscheiden! Het was pas **NA** zijn "Jordaan-ervaring" (wat het afleggen van het oude, zondige leven uitbeeldt) dat Elia's mantel op Elisa viel, en niet eerder. Dit is een diep-geestelijke les voor ons allen. Amen. En... Elisa had sterke benen om Gods weelde te dragen, maar **zijn knecht Gehazi** had deze niet! Wij kunnen over deze waarheid lezen in het voorval met Naäman, de melaatse Syriër (zie 2 Kon. 5). Toen Naäman uiteindelijk genezen was, omdat hij Gods bevel –uitgaande van de mond van de profeet Elisa– gehoorzaamde, waren er gaven (in de vorm van geld en goederen) genoeg, ofschoon er geen **collectebus** werd gepresenteerd! Elisa weigerde echter elke gift. Nu, laat zo'n genezing eens plaats hebben in deze tijd! Zonder twijfel zullen de gaven (het geld en/of de goederen) dan door de meesten worden geaccepteerd! Door meerdere getuigen werd mij in

Amerika het verhaal verteld van een pinkster-evangelist die, vanwege zo'n geval van genezing, in één keer tonnair (vanwege een gift van 100.000 dollar ¹¹²) is geworden. Het is toch wat; en dan te bedenken dat het (toen) niet om guldens ging, maar om dollars, wat nog een beetje meer is. Elisa wilde echter niets van Naämans gift ontvangen, maar zijn knecht Gehazi dacht er duidelijk anders over. Zijn begeerte naar aardse rijkdommen, de lust naar weelde, dreef hem uit... Zijn hart was toen al duister (= in de macht van de boze, van satan), want met een leugen ging hij op weg tot de naar huis terugkerende Syriër en vroeg hem om zilvergeld en wisselkleding. Hij ontving het zilvergeld en de wisselkleding en nog wel **in dubbele mate!** Dit was Gehazi's "ZICHTBARE dubbele-portie". Ze is het gevolg van de "actie van Gehazi's hart", de vrucht van die onzichtbare overlegging, diep in zijn hart... Gehazi was met een leugen op weg gegaan en hij kwam ook met een leugen-achtig gemoed terug, denkende óók Elisa, een man Gods, te kunnen voorliegen. Zijn hart en leven, vòl van begeerten, was echter voor Gods profeet als een opengeslagen boek. Elisa zei tot Gehazi: "*Ging mijn hart niet mee, toen die man (Naäman) zich vanaf zijn wagen omkeerde en je tegemoet ging? Was het tijd om dat zilver aan te nemen en gewaden aan te nemen, om olijfbomen en wijngaarden, schapen en runderen, dienaren en dienaressen te kunnen kopen?*" (2 Kon. 5:26). Lees ook nog de verzen 20-25. En Gehazi ging uit Elisa's huis, "*melaats, wit als de sneeuw*" (2 Kon. 5:27b). Eigenlijk was zijn straf nog zwaarder, want... deze melaatsheid zou óók "zijn nageslacht aankleven!" (zie 2 Kon. 5:27a). Hoe vreselijk! Er staat ook geschreven: "*Want*

¹¹² En, niet onbelangrijk, wij spreken hier nog steeds van gebeurtenissen rond 1965. (noot AK)

Zijn ogen zijn op ieders wegen, en Hij ziet al hun voetstappen” (Job 34:21). Gehazi had zich moeten afvragen: *“Ziet Hij mijn wegen niet, en telt Hij niet al mijn voetstappen?”* (Job 31:4). In dit opzicht dienen de woorden van psalmist ons voortdurend voor de geest te staan: *“Here, U doorgrondt en kent mij, U kent mijn zitten en mijn opstaan, U doorziet van verre mijn gedachten” ... “Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart, toets mij en ken mijn gedachten. Zie of er bij mij een schadelijke weg is en leid mij op de eeuwige weg”* (Psalm 139:1b-2 en 23-24). Amen. Gods Woord lezen, horen en bewaren, brengt een drievoudige zegen met zich. Wij worden hierdoor in deze laatste dagen (van de eindtijd), die zo vol zijn van vele en velerlei misleiding / verleiding, voor zondigen bewaard!

Blijf het kruis-pad getrouw

De “dubbele portie van Elisa” (= de vraag om 2 delen van Elia’s geest, een verwijzing naar de bede om de vervulling met Gods Geest) kunnen wij alléén verkrijgen, als wij, net als hij, alsmaar neerwaarts gaan naar (het lager gelegen) Jericho, tot wij IN de Godsrivier, de Jordaan, staan, met andere woorden tot “onze oude mens” geheel met Jezus is gekruisigd. Wij zingen zo dikwijls in onze samenkomsten dit Bethel-Jubelkoor:

Houd mij trouw, Heer Jezus, houd mij trouw.

Houd mij trouw, Heer Jezus, houd mij trouw.

***Daar is een weg, die ik MOET gaan;
daar is een strijd, die ik MOET doorstaan!***

Schenk mij kracht, ieder uur, houd mij trouw!

Verstaan wij dan wát wij zingen? Gods weg is niet ONZE weg, maar... **Zijn weg is wel DE BESTE.** Prijst God! En altijd zal Gods weg moeilijk zijn voor ons vlees! Terwijl satan maar wat graag bereid is om (te allen tijde) iedere

christen te leiden op de “makkelijke en voor het vlees aangename weg”. Wees hiervan verzekerd! Satan heeft van alles gedaan om te beletten dat Jezus naar Golgotha zou gaan! Hij heeft Jezus een aangename (?) en makkelijke (?) weg voorgehouden tijdens de verzoeking in de woestijn (zie Matth. 4:1-4). Wij plaatsen hier vraagtekens, omdat het voor ieder kind van God duidelijk is, dat de weg van overtreding en zonde NOOIT gemakkelijk is en aangenaam, hoe zoet het ook mag LIJKEN om “te eten van leugenbrood”, om te “drinken van de gestolen wateren”. De Bijbel leert iets anders, namelijk: “Uw zonden zullen u vinden”. Satan is een aartsleugenaar. Hij kan de waarheid niet spreken. God daarentegen kan niet liegen! Toen Jezus de duivel weerstond, was deze van Hem weggegaan... *“Bied weerstand aan (weersta) de duivel”, staat er geschreven “en hij ZAL van u wegvlugten”* (Jak. 4:7). Dit is (ook) heden het gebod voor u en mij. Werkende in Petrus’ hart, onzichtbaar dus voor het menselijk oog –en toch hoe schoon en edel leek het– trachtte satan te beletten, dat Jezus zou “lijden en sterven” (zie Matth. 16:21-22 en Mark. 8:31-32). Wat heeft Jezus toen gedaan? Hij bestrafte Petrus, zeggende: *“Ga weg achter Mij, satan! U bent een struikelblok (sv: een aanstoot) voor Mij, want u bedenkt NIET de dingen van God, maar die van de mensen”* (Matth. 16:23, zie ook Mark. 8:33). Er zijn dingen van mensen, maar ook dingen van God. Het verschil is als dag en nacht; maar wij hebben de Heilige Geest nodig om tot deze onderscheiding te komen! Waarom? Omdat het éne zoveel LIJKT op het andere! Dingen en zaken van mensen zijn een waarheid op zichzelf; **din- gen en zaken van God zijn DE Waarheid!** Ziet u het verschil? Dat God u dit inzicht zal geven! Mag ik het eenvoudiger en begrijpelijker zeggen? God produceert alleen GODDELIJKE dingen; deze zijn blijvend, onveran-

derlijk, nieuw; een creatie op zichzelf. De mens hoe vernuftig, intelligent, wijs, machtig en sluw ook, brengt alléén MENSELIJKE dingen voort! En al LIJKEN deze nog zoveel op de dingen van God, toch dragen zij het stempel van de **vergankelijkheid** en van de **leugen**. Het is daarom, dat de Bijbel spreekt van de “*wonderen van de leugen (door macht van DE leugenaar = satan)*” (zie 2 Thess. 2:9). Dit om de tegenstelling zo scherp mogelijk te laten uitkomen.

Gods Woord moet in ons heersen

Valse apostelen, bedrieglijke arbeiders –dienaren van hem (= van satan), die zichzelf verandert “*als (zijnde) een engel van het licht*” – hebben óók “werken”. Dit loochent de Schrift niet; maar de Heilige Geest spreekt van HUN werken. “*Want zulke lieden zijn valse apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus. En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht. Het is dus niets bijzonders als ook zijn dienaars zich voordoen als dienaars van gerechtigheid. Hun einde zal zijn naar HUN WERKEN*” (2 Kor. 11:13-15). Dit is duidelijk genoeg en verklaart in dit verband alles. God zegt niet dat wij op zulke lieden moeten blikken, maar wel dat wij acht moeten slaan op onszelf en op DE LEER (= het juiste, Bijbelse onderwijs). HET **WOORD VAN GOD** moet altijd op de eerste plaats staan. De Here zegt: “Mijn Woord is Geest en leven!” En dit is wat de Gemeente van Jezus Christus nodig heeft; in deze laatste (eind)tijd **méér** dan **ooit** tevoren, want “de tijd (van Zijn wederkomst) is nabij!”

Wees waakzaam en voorzichtig

Wij kennen hier in Amerika (waar de schrijver de oorspronkelijke studie, omstreeks 1965, schreef – noot AK) een “groot evan-

gelist". U begrijpt vast wel wàt wij bedoelen met "groot"! Deze evangelist getuigde dat hij eenmaal zó dicht bij een bezoekende engel stond, dat hij als het ware de zonde voelde branden in zijn... haren. En, als wij dit zó horen, dan zijn wij geneigd om te denken: "Hoe geweldig!" Niemand zal u dit kwalijk nemen, omdat dit heel menselijk is. Maar de mening van velen is –er van uit gaande dat één en ander geloofwaardig is– dat die engel van een "vurige plaats" kwam, waar het brandt van vuur en zwavel! Denkt u ook niet? In 2 Korinthe 11:13-15 kunnen wij lezen hoe satan zijn vernietigend werk aanvangt in de Gemeente van de Here. Let op! Satan VERANDERT zich "als een engel van het licht". Hier is dus sprake van IMITATIE! In 2 Korinthe 11:3 lezen wij van de "mogelijkheid" om af te wijken, "**weg van de eenvoud die in Christus is, doordat onze gedachten bedorven worden.**" Hier is dus sprake van MISLEIDING / VERLEIDING! Ziet u het verband nu? Ziet u de samenhang van beide werken der duisternis? Het gaat van **verandering** naar **misleiding / verleiding!** O, het is zo eenvoudig, als wij maar geleid willen worden door de Geest van God. Hij noemt ons "*kinderen van het licht*", niet om onszelf te laten verleiden in (de macht van) de duisternis..., maar opdat wij **BEPROEVEN** "*wat DE HERE welbehaaglijk is*". "*Let er dan op dat u nauwgezet wandelt, niet als dwazen, maar als wijzen* ¹¹³, *en buit de geschikte tijd uit, omdat de dagen vol kwaad zijn*" (zie Ef. 5:8b, 10 en 15-16). **Satan doet zijn werk van imitatie en misleiding / verleiding in de Gemeente des Heren, NIET in de wereld, omdat die reeds MISLEID IS.** Vele dingen zullen wij in

¹¹³ Zie onze GRATIS studie "[De 5 wijze en de 5 dwaze maagden en hun eigen lotsbestemmingen in de eindtijd](#)". (noot AK)

de toekomstige tijd met dit soort werken meemaken. Wij zullen dingen zien die wij met ons verstand NIET zullen kunnen verwerken. Zo lang wij “zien met onze vleselijke ogen”, lettende op deze dingen, zullen wij altijd spreken van “wonderbaar”, wat het ook is! Tegelijkertijd zullen wij, als wij in de Waarheid (= in Gods Waarheid) blijven, Gods getuigenis “ervaren, diep is ons hart”, zijnde het getuigenis van de Heilige Geest: *“Wie gelooft in de Zoon van God, heeft het getuigenis in zichzelf”*. (1 Joh. 5:10a). Dit moet u en mij genoeg zijn! **Naar deze innerlijke Stem (van Gods Geest) moeten wij blijven luisteren.** Kinderen Gods wandelen NIET door aanschouwen, maar door het GELOOF! Geloven in het Woord van God; het Woord dat eenmaal –omwille van onze zonden– vlees werd... Glorie voor God!

Dat wij DE Waarachtige kennen

Daar is nog zo ontzaglijk veel te vinden in het Woord van God, dat voor deze onderhavige materie als bewijsvoering kan dienen. Moge echter dit, wat ik nu geschreven heb, voldoende zijn en praktisch bruikbaar voor iedere ernstige lezer/lezeres. Dit is de bede van mijn hart... Daarom wil ik dit onderwerp nu beëindigen met het getuigenis van de apostel Johannes, die de Here Jezus (ook) van harte liefhad: *“Wij **weten** dat wij uit God zijn en dat de hele wereld in het boze (= in de macht van satan) ligt. Maar wij **weten** dat de Zoon van God gekomen is en ons het inzicht heeft gegeven om **de Waarachtige te mogen kennen**; en wij zijn in de Waarachtige, namelijk in Zijn Zoon Jezus Christus. Deze is de waarachtige God en het eeuwige leven. Lieve kinderen, **wacht u voor** (sv: **BEWAAR UZELF VAN**) **de afgoden!**”* (1 Joh. 5:19-21)

Amen.

Nogmaals:

Klik eventueel op de PDF-links, via de 10 'hoofdstukken' in deze studie, die meer geschikt zijn om te lezen via smartphone of tablet i.v.m. een grotere letter en een ruimere opmaak.

Inhoudsopgave:

Ten geleide	3
Voorwoord	4
Hoofdstuk 1.....	5
De arbeider van de Here en zijn verhouding tot God	5
De arbeider en zijn karakter.....	6
Een arbeider moet een leven in afhankelijkheid van Hem leiden	7
Bouw nooit op eigen kracht	9
De arbeider moet God en Zijn Woord boven alles liefhebben, meer dan wat hijzelf is of heeft.....	11
Een arbeider moet God gehoorzamen	11
Gods arbeider moet een evenwichtige groei kennen in Geest en Woord.....	13
Een arbeider van God moet gebedsworstelingen willen kennen ter verkrijging van de openbaring van Gods Wil en interveniërende Kracht	15
Hoofdstuk 2.....	17
Gods arbeider en de Gemeente	17
De arbeider van God moet Hem dienen zonder aanzien des persoons	18
Een arbeider van God moet zijn eigen huis goed kunnen regeren	19
Een arbeider moet getrouwheid kennen in zijn bediening, ondanks strijd.....	20
Een arbeider moet in alles waken en bidden	23
Een arbeider moet in de Gemeente voorzichtig handelen en spreken	24
Standhouden ondanks rebellie	24
Getrouwheid, ondanks martelaarschap	26
Hoofdstuk 3.....	27
De Gemeente, Gods woning in de Geest	27
Slechts wedergeboren gelovigen hebben deel aan de Gemeente van Christus	29
Gods Gemeente vormt een uitverkoren geslacht, een Koninklijk priesterdom, een heilig volk.....	31

Gods Woning in de Geest vormt, met haar samenstellende delen (= de tot één geheel gevormde christenheid), een levend organisme	34
Distantieer u!	38
De Gemeente in onze dagen staat in het teken van de afval (van het ware geloof)	41
Onze tijd ontwikkelt zich (geestelijk gezien) richting de antichristelijke tijd	46
Wij zijn verantwoordelijk om het vaandel van het recht-gesneden Evangelie hoog te houden	51
De wet van wederkerigheid in het Raadsplan van God ...	53
De heerlijkheid van de Bruidsgemeente	57
In Gods Gemeente moet 'de geest van orde' heersen ...	58
De Gemeente heeft de inwoning van Gods Heilige Geest hiertoe nodig	62
Kentekenen verbonden aan de (met Gods Geest) vervulde staat	64
Vervuld zijn (met Gods Geest), maar ook BLIJVEN	71
Hoofdstuk 4.....	73
De bediening van het geven: Financiële offers om de materiële uitgaven, ten behoeve van de Gemeente, te helpen dragen.....	73
Tienden behoren God toe.....	76
Aan wie hebben wij onze tienden te geven?	78
Tien punten om te onthouden en om waar te maken in ons christenleven.....	78
Hoofdstuk 5.....	79
Door God geroepen tot leiderschap in de Gemeente.....	79
Het is God, Die u roept.....	79
Wat de geroepene kenmerkt: Een wonderbare gemeenschap met de Heilige Geest.....	81
De geroepene wordt verder gekenmerkt door een bediening overeenkomstig zijn roeping, waarin hij de werken, die Jezus deed, ook doet	83
Laten vleselijke motieven uw roeping niet bezoedelen ...	83
Laat de zorg voor het levensonderhoud uw hart niet vullen	84

God willen dienen naar Zijn roeping	86
Geen werk zoeken voort te zetten	89
Nooit een andere arbeider van God imiteren.....	91
Tevreden zijn met de roeping, waartoe Hij u roept	92
Hem dienen in liefde en trouw	92
Met bekwaamheid onderrichten.....	93
De prijs willen en durven betalen in volhardende trouw...	94
Vijf eigenschappen, die kenmerkend zijn voor (ware) geestelijke leiders	96

Hoofdstuk 6..... 101

247 De algemene zendingsopdracht	101
“Ga heen”!	101
Heen gaan “in heel de wereld”	104
“Predik het Evangelie aan ALLE schepselen”.....	106
Predik de gezonde leer.....	107
De Here werkt mee.....	108
Gods Woord, de hoogste autoriteit in Gods schepping .	109
Gezonden in het midden van de wolven.....	110
De algemene zendingsopdracht Jesaja 61:1-3	112
Eiken(bomen) van de gerechtigheid	115
Gods arbeider moet Hem dienen in waarheid	115
Hem dienen in waarheid en in genade	116
Dienen tot verheerlijking van Zijn Naam	117
Er wacht de arbeider geen eer, maar een kruisproces ..	120

Hoofdstuk 7..... 122

Ouderlingen en diakenen

Wat wordt in Gods Woord onder opziener of ouderling verstaan?.....	122
De Schriftuurlijke voorwaarden, waaraan opzieners of ouderlingen hebben te voldoen	125
1. Een opziener moet “de man van één vrouw” zijn.....	126
2. Een opziener moet (in geestelijke zin) “wakker” zijn..	127
3. Een opziener moet “matig” zijn	128
4. Een opziener moet “eerbaar” zijn	130
5. Een opziener moet “gastvrij” zijn	131
6. Een opziener moet “bekwaam zijn om (Gods Woord) te onderwijzen”	131

7. Een opziener mag “niet genegen zijn tot wijn”	132
8. Een opziener mag geen “smijter” zijn	133
9. Andere eisen die aan een opziener worden gesteld ..	134
10. Een opziener moet iemand zijn, die “zijn eigen huis goed bestuurt”	134
11. Een opziener mag geen “pasbekeerde” zijn	135
12. Een opziener moet ook buiten de Gemeente een goed getuigenis hebben	136
De Schriftuurlijke voorwaarden waaraan een diaken of diakones heeft te voldoen.....	136

248 Hoofdstuk 8..... 139

**Ouderlingen en diakenen in de praktijk van de
Gemeente..... 139**

Ouderlingen en diakenen moeten werken met inzicht en eensgezind zijn.....	139
Kandidaten voor ouderling of diaken moeten eerst worden beproefd.....	143
Gods dienaars moeten, ondanks alles, de tucht in de Gemeente handhaven	143
Gods dienaars moeten hun plaats in de Gemeente weten.....	144
De bedieningen van ouderlingen en diakenen	145
De bediening van het opvangen van (nieuwe) zielen en van de nazorg van zielen.....	146
Het doen van huisbezoeken	148
Met wie men NIET op huisbezoek moet gaan	149
Gods dienaars moeten een waarachtige toewijding aan God kennen	151
Doe uw huisbezoeken zonder aanzien des persoons ...	152
Gods dienaars mogen geen huisbezoeken doen uit berekening.....	153
U moet in uw gesprekken niet achteromzien, maar uw blik op Jezus gericht houden!.....	154
Spreek met de zielen over Christus.....	156
God werkt mee, als Hij ziet dat wij zielen geestelijk kunnen opvangen	157
Het bezoeken van armen	159

Het bezoeken van zieken	160
De voordienst	161
De dienst van het getuigen	165
Hoofdstuk 9.....	165
De bedienaars van het Woord.....	165
Uitdelers van Gods verborgenheden	165
Getrouwheid bij het uitdelen	167
Wees werkelijk een uitdeler van Gods verborgenheden	172
De arbeider moet zèlf eerst Gods verborgenheden kennen.....	173
Verborgenheden van God, die wij niet kunnen uitdelen	175
Hoe wij tot die kennis van Gods verborgenheden moeten komen.....	175
Gaven, ambten en bedieningen en de verzoeken in deze	177
De gave(n) van hen, die op het podium staan	181
1. Evangelisten	181
2. Herders.....	186
3. Leraars	192
Hoofdstuk 10.....	200
De verborgenheid van de ongerechtigheid – de valse arbeiders	200
Valse christussen	200
Valse Pinksterstromingen	201
Valse zalvingen	212
Verleidende geesten.....	217
Enkele verleidende geesten, genoemd in de Bijbel	218
Verleidende geesten in onze dagen	218
Engelenbediening.....	221
Valse apostelen	226
De Zalvingen en Gaven van de Here	229
Belevenis vanuit de hemel op basis van hartgrondige beking.....	230
Wat gebeurt er op het Pinkstertoneel in onze dagen? ...	234
Bijbelse voorbeelden van misbruik van de zegen	

des Heren	235
Blijf het kruispad getrouw	239
Gods Woord moet in ons heersen	241
Wees waakzaam en voorzichtig	241
Dat wij DE Waarachtige kennen	243
Inhoudsopgave:.....	245